

ஜூன் 2008

97

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

ஈழத்து இலக்கிய
வரலாற்றில்
அதிசூடிய, புகழ் பூத்த
எழுத்தாளர்களைத்
தனது கலைச்செல்வி
சஞ்சிகை மூலம்
உருவாக்கியவர்

ஈழத்தின் முதலாவது
சிறுகதைத் தொகுப்பினை
வெளிக்கொணர்ந்தவர்

ஈழத்துச் சிறுகதை
வரலாற்றின்
எல்லாக்
காலகட்டங்களிலும்
எழுதிவருபவர்

www.gnanam.info

“சிற்பி” சிவசாரவணபவன்
புது அழகச் சிறப்புகள்

50/=

ஒளி - 09 கடர் - 01

**பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர்கள் :

கௌதமன்

மதிபுஷ்பா

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

**வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILKLX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 0090672606**

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

இதழினுள்ளே ...

- **வாழ்த்துகள்**
செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம், லண்டன் 06
கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் 07
லண்டன் 'அம்பி' 27
கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் 32
மணவாளன் 37
ஆசிரியர் வை. க. சிற்றம்பலம் 38
கவிஞர். வி. கந்தவனம் 41
த. ஜெயசீலன் 41
- **கவிதை**
ம. பா. மகாலிங்கசீவம் 60
- **கட்டுரைகள்**
செங்கை ஆழியான் 08
ஆறு. திருமுருகன் 10
ஐ. தி. சம்பந்தன் 11
அந். வை. நாகராஜன் 13
தெனியான் 14
ச. வே. பஞ்சாட்சரம் 16
மானா மக்கீன் 26
சிற்பி 28
கே. எஸ். சிவகுமாரன் 29
ப. வித்தியா 30
அ. கனகசூரியர் 33
சத்தியசீலன் 34
திருமதி. கோமளா சுந்தரலிங்கம் 35
வே. தர்மலிங்கம் 36
தெளிவத்தை ஜோசப் 39
செ. சுதர்சன் 42
சோக்கல்லோ சண்முகம் 46
சோ. சிங்காரவடிவு 47
தம்பையா கயிலாயர் 48
செங்கை ஆழியான் 49
என். செல்வராஜா 54
- **சிறுகதை**
சிற்பி 17
- **நேர்காணல்**
சிற்பி 20
- **சமகால கலை இலக்கிய
நிகழ்வுகள்**
குறிஞ்சி நாடன் 56
- **புத்திஎழுத்து**
துரை. மனோகரன் 58
கே. விஜயன் 61
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 63

கதை, கவிதை, கட்டுரை என்ற வடிவங்களைக் கட்டுடைத்து வெளிவந்திருக்கும் ஓர் புதிய நவீனம்

இவரது கதைகள் - கவிதைகளில் பக்கச்சார்மையின்றி பிரச்சனைகளுக்கான வேர்களைச் சாடும் நேர்மை தென்படுகிறது. இவரது படைப்புகள் பாரம்பரிய விழுமியங்களை விமர்சிப்பதாயும் புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் நிகழ்கால வாழ்க்கைப் பாதையை அலசுகின்றனவாகவும் அமைந்திருக்கின்றன.

- **திருமதி. ரேணுகா தனஸ்கந்தா, அஸ்திரேலியா**

‘காலங்களும் கருத்தோட்டங்களும்’ சம்பவக் கோர்வைகளாக ஒரு புதிய பரிமாணத்தை எட்டுகின்றன. அவ்வப்போது சமூகம் மீதான அவரது விமர்சனங்களும் எள்ளலாக வெளிப்படும் அதே வேளையில் தத்துவ வீச்சுக்களான வசனங்களாகவும் வாழ்க்கை பிரகடனங்களாகவும் வந்து விழுகின்றன.

- **கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், இலங்கை**

டென்மார்க்கில் எமது கால்களைப் பதித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்த அந்த நாட்களில் எனக்கு அறிமுகமாகியவர்களில் ஜீவா ஒருவர்தான் இலக்கியம் சம்பந்தமான சங்கதிகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், புலம்பெயர் வாழ்வின் பிரச்சனைகளையிட்டு யதார்த்தமாக, கனதியாகக் கலந்து உரையாடக் கிடைத்தார். இந்தக் காலநூற்றாண்டுக் காலத்தில் அவர் பல துறைகளிலும் அடைந்துள்ள வளர்ச்சியும், வெற்றியும் இங்கே வாழ் இளம்சந்ததியினர்க்கு ஒரு முன்னுதாரணம்.

- **நிலக்கிளி அ. பாலமனோகரன், டென்மார்க்**

ஜீவாவின் ‘யாவும் கற்பனை அல்ல’ என்ற இந்நூலிலே உரைநடை இலக்கியத்தில் இடையிட்டு செய்யுள் வருகிறது. உரைநடை செய்யுளுள் புகுதல் ஆகுமாயின், உரைநடையில் செய்யுள் புகுதல் இயல்பென அவர் கருதுகின்றார் போலும். எ.து எவ்வாறாயினும், தமிழ் இலக்கியத்தில் கட்டுடைத்தல் புத்தாயிரத்தின் கோலம் என்பதுமே அமைதி. புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் மத்தியில் மலர்ந்து வரும் புதிய இலக்கிய படைப்பாற்றலின் வகைதொகைக்கு ‘யாவும் கற்பனை அல்ல’ என்கிற இந்நூலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

- **எஸ். பொ., அவஸ்திரேலியா**

இங்கேயுள்ள எனது படைப்புகள் ஒன்றும் முன்பு சொல்லப்படாதவைகள் அல்ல. ஆனால் சொல்லப்பட்ட விதம் வேறுபட்டுள்ளதாக இதை விமர்சித்தவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். இது எனது தமிழுக்கு கிடைத்த கௌரவமாக எண்ணி மகிழ்கின்றேன். இங்கேயுள்ள பதிவுகள் எவர்களுடனும் எவையுடனும் சமரசம் செய்யாத பதிவுகள். எனவேதான் “யாவும் கற்பனை அல்ல” எனப் பெயர் சூட்டி இங்கிருப்போருடனும் அங்கிருப்போருடன் சரளமாக உரையாடியுள்ளேன். அது எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. உங்களுக்கும் பிடிக்கும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

- **அன்புடன் ஜீவா, டென்மார்க்**

நூலகங்கள்-நூல்நிலையங்கள்-மற்றும் தனியார்கள் மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் பெற்றுக் கொள்ள தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

பக்கங்கள்: 248 **பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை** விலை: 200/=

E-mail : pbdho@sltnet.lk 340, 202 Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka Tel: 2422321 Fax: 2337313

உ

வேண்டுதல்

அறம் அன்பு ஆன்மீக நேயம் நேர்மை
அகத்தினிலே அனவரதம் ஆறாய்ப் பாய்ந்து
உறவினிலே ஒற்றுமையாகப் பண்பைப் பெய்து
உலகினரை உயர்மனத்தர் ஆகச் செய்து
சிறப்புமிகு சொர்க்கமெனச் செகத்தை யாக்கும்
செம்மையுடை நூல்களினைச் சுகமாய் ஆக்கும்
திறமையினை அருள்வாய்செந் தமிழின் வரணி!
தேசமெலாம் அதையுணரும் திறமும் செய்வாய்

- சிற்பி

‘சிற்பி’ திரு. சிவசரவணபவன் மனைவி பிள்ளைகள்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

பவளவிழாக்காணும் எழுத்துலகச் 'சிற்பி'

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் கலைச்செல்வி சஞ்சிகை மூலம் அழியாத தடம் பதித்த 'சிற்பி' சிவசரவணபவன் அவர்களது பவளவிழாச் சிறப்பிதழாக இந்த இதழ் மலர்வதில் நாம் பெருமை அடைகிறோம்.

1958 ஆடிமுதல் 1966 ஆவணி வரை எட்டு வருடகாலம் இலக்கிய உலகில் கலைச்செல்வி பவனி வந்தது. இக்காலகட்டம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் மிகமுக்கியமானதோர் காலகட்டமாகும்.

மரபு, பண்டிதப்போக்கு, இழிசினர் இலக்கியம், யதார்த்தம், மண்வாசனை முதலியவை பற்றிய பகிரங்கமாக விவாதிக்கப்பட்டகாலம். இவை சம்பந்தமான தம் சிந்தனையின் அடிப்படையில் எழுத்தாளர்களில் பலர் இருவேறு அணிகளாகப் பிரிந்து செயற்பட்ட காலம். அணிசேரா எழுத்தாளர்களாகவும் சிலர் இயங்கிய காலம்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் கலைச்செல்வி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “முற்போக்கு இலக்கியம் உச்சகட்டத்தில் இருந்த அறுபதுகளை ஒட்டிய காலப்பகுதியில் எதிரணியில் இருந்தவர்களுக்கு ஓர் ஒதுங்கும் இடமாக கலைச்செல்வி விளங்கியது” என்றார்.

“கலைச்செல்வி சஞ்சிகை மூலம் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு சிற்பி ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. 1958ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் கலைச்செல்வி இலக்கிய சஞ்சிகை வெளிவந்த போது ஈழத்து இலக்கியப் போக்கின் மறுபுறத்துக்கான தளம் திறக்கப்பட்டது” என்று குறிப்பிடுகிறார் ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளரான செங்கை ஆழியான்.

‘தமிழ் இலக்கிய மரபு என ஒன்று இருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டு தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அந்த மரபை மீறும் உரிமை எழுத்தாளர்களுக்கு உண்டு’ என்பது கலைச்செல்வியின் நிலைப்பாடாக இருந்தது.

“தரம் வாய்ந்த பிரபல்யம் மிக்க ஆக்கங்களால் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத் துறையைச் செழுமைப் படுத்திவரும் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், யாழ்நங்கை, சா.வே. பஞ்சாட்சரம், பெனடிக்ற் பாலன், சாந்தன், வே.குமாரசாமி, மயிலன், பொ.சண்முகநாதன், மு. பொன்னம்பலம், தி. ஞானசேகரன், மு. கனகராஜன், பா. சத்தியசீலன்,

மட்டுவிலான், கவிதா, பாமா ராஜகோபால், கானமயில்நாதன், து. வைத்தியலிங்கம், வி.க. ரட்சணசபாபதி, இளையவன், செ. கதீர்காமநாதன், முனியப்பதாசன், க. பரராசசிங்கம், மணியம், முகிலன், பொ. சண்முகநாதன் என்பவர்கள் கலைச்செல்வியின் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே” என்ற சிற்பியின் சஹ்ரினை எண்ணிப் பார்க்கும்போது ஈழத்தில் இத்தகைய பிரபல்யம் வாய்ந்த ஓர் எழுத்தாளர் பட்டாளத்தை வளர்த்தெடுத்த பெருமையை வேறு எந்த இதழாசிரியர்களும் பெறவில்லை என்ற நிதர்சனம் வெளிப்படுகிறது.

சிற்பி அவர்கள் இலண்டன் இன்ரர் பரீட்சையில் சித்திபெற்றவர். சென்னை கிறீஸ்தவக் கல்லூரியில் கலைமாணிப் பட்டம்பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றவர். பின்னர் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தின் முதுமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் புலமையும் சமஸ்கிருத மொழியில் பரிச்சயமும் உள்ளவர். மும்மொழிகளிலும் உள்ள இலக்கியங்கள் பலவற்றைக் கற்றுத் தேறியவர். இத்தகைய கல்வித்தகைமையும் புலமையும் மிக்க வேறொருவர் ஈழத்துச் சஞ்சிகையாளர் வரிசையில் இதுவரை தோன்றவில்லை. இந்தத் தகைமைகள் அவர் ஒரு சிறந்த இதழாசிரியராக உருவாவதற்கு பின்புலமாக அமைந்தன எனலாம்.

ஈழத்துச் சிறு சஞ்சிகையாளர்களில் அதிசஹ்ய துறைகளில் தமது படைப்புக்களைத் தந்தவர் சிற்பி அவர்களே. சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நாடகம், வானொலி நாடகம் ஆகிய துறைகளில் எழுதியவர். இத்தனை துறைகளில் இதுவரை ஈழத்தில் எந்தவொரு இதழாசிரியரும் தமது படைப்புக்களைத் தரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1956 ஆம் ஆண்டில் ஈழத்தின் முதலாவது சிறுகதைத்தொகுதி வெளியாகியது. ஈழத்துச் சிறுகதை ஆசிரியர்களின் ஆக்கத்திறனை முதன்முதலில் தமிழ்ஹும் நல்லுலகிற்கு எடுத்துக்காட்டிய தொகுதி இதுவாகும். சிற்பி அவர்களே ‘ஈழத்துச் சிறுகதைகள்’ என்ற மகுடத்தில் இந்த நூலை வெளிக்கொணர்ந்தார். இத்தொகுதி பற்றிய ஒரு விரிவான கட்டுரையை செங்கை ஆழியான் இந்த இதழில் எழுதியுள்ளார்.

இந்த இதழில் சிற்பி எழுதும் ‘கலைச்செல்விக் காலம்’ என்ற கட்டுரைத் தொடரும் ஆரம்பமாகவு எமக்குப் பெருமை அளிக்கிறது. இத்தொடர் இன்றைய வாசகர்கள் ‘கலைச்செல்வி’ பற்றி அறிந்துகொள்ள வழிசமைப்பதோடு, இலக்கிய ஆய்வாளர்களுக்கும், இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் பெருவிருந்தாக அமையும் எனத் திடமாக நம்பலாம்.

ஞானம் ஜூன் 2006 இதழில் ‘சிற்பி’ அவர்களை அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவித்தோம். இப்போது எமது குருவுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் காணிக்கையாக இந்தப் பவள விழா மலரை வெளிக்கொணர்வதில் நாம் பெருமகிழ்வடைகிறோம்.

இந்தச் சிறப்பிதழ்

‘எழுத்துலகச் சிற்பி’ கலைச் செல்வி ஆசிரியர் சிவசரவணபவன் அவர்களுக்கு ஞானம் பவளவிழாச் சிறப்பிதழை வெளியிடவிருக்கும் செய்தி அறிந்ததும் பலர் எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு தமது மகிழ்வைத் தெரிவித்தனர். குறிப்பாக அவரால் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்களும், மாணவர்களும் தாமும் ஏதாவதொரு வகையில் இந்தப் பவளவிழாச் சிறப்பிதழுக்குத் தமது பங்களிப்பை நல்கவேண்டுமெனத் தெரிவித்தனர். இலண்டன் சுடரொளிக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இதழாசிரியர் திரு. ஐ. தி. சம்பந்தன் அவர்களும், இலண்டன் யா/செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தினரும் தாம் இலண்டனில் இந்தப் பவளவிழா மலரை வெளியீடு செய்து விழாபெடுத்து தமது குருநாதருக்குத் தமது அன்பையும் நன்றி விசுவாசத்தையும் தெரிவிக்கவேண்டுமெனவும் பவளவிழாச் சிறப்பிதழுக்கான அனுசரணையை தாம் செய்ய விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தனர். அவர்களுடைய அன்புக் கோரிக்கையை ஏற்று ஞானம் வெளியிடும் இந்தச் ‘சிற்பி’ சிவசரவணபவன் பவளவிழாச் சிறப்பிதழ் இலண்டன் சுடரொளிக் கழகத்தினரதும், இலண்டன் யா/செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தினரதும் ஞானம் சஞ்சிகையினதும் இணைந்த பங்களிப்புடன் வெளிவருகிறது.

– ஆசிரியர்

SENGUNTHA HINDU COLLEGE OLD STUDENTS ASSOCIATION (U.K)

யா/செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம் (ஐ.ஓ.)

President

Mr. S. K. Nishan

Vice-President

Dr. R. Ramasubramanian

Secretary

Mr. R.M. Pragasam

Asst. Secretary

Mr. S. Kalidassan

Treasurer

Mr. A. Manoharan

Asst. Treasurer

Mr. S. Thirumalaganathan

Public Secretary

Mr. S. Srinivasan

Event Organiser

Mr. V. Rajasekaran

Committee Members

Mr. S. Thirumalaganathan

Mr. N. Uthayakumaran

Mr. T. Rajasekaran

Patrons

Mr. S. Rajasekaran

Mr. T. Arumugam

Mr. S. Thirumalaganathan

Mr. A. Thirumalaganathan

Mr. A. Thirumalaganathan

‘வாழ்க ஐயா’

“குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம் யாமெனும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி யழகே அழகு”

என்ற நாலடியாரின் நற்கருத்திற்கமைய தன் இனிய சுபாவத்தாலும், தன் கல்வித் திறமையினாலும் எத்தனையோ மாணவ உள்ளங்களில் இடம் பிடித்த “ஐயா” என்று அழைக்கப்படும் எம் இனிய “சர்மா ஆசிரிய”ருக்குப் பவள விழா எடுப்பதில் பூரிப்பும் பெருமகிழ்வும் அடைகிறோம்.

பலருக்குக் கசப்பாக இருக்கும் வரலாற்றுக் கல்வியை இலக்கிய நயத்துடன் இனிமையாகத் தந்தமையால் வரலாற்றை, இலக்கியத்தை இனிமையுடன் நாம் கற்றோம்.

செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரியின் பொற்காலம் அமரர் திரு. கணபதிப்பிள்ளை அதிபராக இருந்த காலத்தில் அமைந்ததாகப் பலர் கூறுவர். அக்காலத்திலேயே ‘சிற்பி’ ஐயா அவர்களும் பட்டதாரி ஆசிரியராக வரலாறு, இலக்கியம் கற்பிக்கவெனத் தன்னையும் கல்லூரியில் இணைத்துக் கொண்டார்.

ஐயா நீங்கள் உங்கள் இலக்கிய எழுத்தாற்றலுக்குப் புனைபெயராகச் ‘சிற்பி’ ஆனீர்கள். ஆனால் செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலும் சிற்பியாய் இருந்தீர்கள். கல்லூரிக்கு ஒரு கல்லூரி கீதத்தை, அக்கல்லூரியின் இலக்கியப் பணிக்கு “சுடரொளி” எனும் வருடாந்த சஞ்சிகை தோற்றம் பெற, கல்லூரியில் பல வழிகளிலும் தமிழ் இலக்கியத் திறன் வளர எம் கல்லூரிக்குக் கிடைத்த ‘சிற்பி’ ஐயா நீங்கள்.

ஈழத்து இலக்கிய உள்ளங்களுக்கு உங்கள் எழுத்தாற்றலால் ‘கலைச் செல்வி’ எனும் சஞ்சிகை வெளிவரக் காலாக இருந்த ‘சிற்பி’ யும் நீங்கள்தான். சிற்பி என்ற புனைபெயர் உங்களுக்கு எல்லா வகையிலும் பொருத்தமாகவே இருந்தது.

“அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்”

என்ற புதுமைக் கவிஞரின் வாக்கிற்கிணங்க எத்தனையோ மாணவரை இலக்கிய ஆற்றல் பெற வைத்த, எழுத்தறிவித்த இறைவன் சிற்பி ஐயா பவளவிழா மட்டுமல்ல சதம் கண்டு நூறாண்டு விழாக்காண பழைய மாணவர்களில் நெஞ்சார வாழ்த்துகிறோம்.

“வாழ்க உங்கள் நலம்
வளர்க உங்கள் பணி.”

அன்புடன்

செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்
இலண்டன், பிரித்தானியா.

43 Balmoral Road, Freezywater, Enfield Middx EN3 6RQ
Tel : 01992 762599, Mobile 07931 735730

2007-2008

வயல்வாய்க்காது என் வாழ்த்து

அம்பலாதி இ. ஜெயராஜ்

வித்தகத்தின் பெருவடிவம் விளங்குகிற பண்பாட்டின் சத்தியமாய்த் திகழ் வடிவம், சார்பில்லாக் கொள்கையினால் அத்தனைபேர் உளமதிலும் அமர்ந்திட்ட நல்வடிவம், புத்தகங்கள் கடந்தன்பால் புன்னகைக்கும் உயர்வடிவம்

ஈழத்து இலக்கியத்தின் எழுச்சிக்காய்ச் சார்பின்றி மூலத்தில் உழைத்திட்ட மூத்தவருள் இவரொருவன், ஆழத்து அறிவதனை அகம்வாங்கி அருளதனால் தாழத்தில் இருந்தோர்க்கும் தந்திட்ட பெருமனிதர்.

‘கலைச்செல்வி’ இயக்கத்தின் கண்ணாக இருந்தன்று நிலைத்திட்ட பெரும்பணிகள் நேர்படவே செய்த மகன், உழைத்துத் தன் முயற்சியினால் ஒப்பற்ற தமிழ்த்தாய்க்கு விளைத்துப் பல் அணிசாற்றி வீரான புகழ் வளர்த்தோன்

அணிகள் பல தாம் பிரித்து அதனுள்ளே வந்தார்தாம் கணிகள் எனத் தமிழலகில் கயமை புரிந்தார்போல் திணியாமல் தக்கோரைத் தேர்ந்தே தான் உருவாக்கி அணியாகத் தமிழலகில் அடையாளப் படுத்தியவர்.

புன்னகையோ மென்னகையாம் புகலுகிற வளர்த்தைகளும் விண்ணதிர எழும்பாது, விரல் தொட்ட பேனாவோ மண்ணதனின் குறைதீர்க்கும் மருந்தாகும், மற்றவரை எண்ணமதால் உயர்த்துகிற எழுச்சியிக்கு பேராசன்.

எல்லோரும் வாழ்கவென எண்ணுகிற பெருங்குலத்தின் நல்வேராய் உதித்த மகன், நால்வேதப் பொருள் வாங்கிப் பல்லோரும் ஏற்றிடவே பண்பால் மிகவுயர்ந்த வல்லார்க்கு என் வாழ்த்து! வழிமொழிக் தெய்வதமாம்!

ஏன் இலக்கியக் குரு

சென்னை சிற்றி

சிவ சரவணபவன் என்ற சராசரி மானிடன், 'சிற்றி' என்ற படைப்பாளியாகத் தோற்றம் பெற்ற நிகழ்ச்சி தற்செயலாக உருவானதன்று. தமிழ் ஆசிரியராக விளங்கிய அவரது தந்தையார் சிறுவயதிலிருந்தே அவருக்கு ஊட்டிய வாசிப்புப் பழக்கமும் சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றதனால் ஏற்பட்ட கல்வியாளர்களின் வழிகாட்டலும் அவரை ஈழத்துப்படைப்பாளிகளில் ஒருவராக மிளிர வைத்துள்ளன. 1933 இல் காரைநகரில் பிறந்த சிற்றி, தனது ஆரம்பக் கல்வியைக் கந்தரோடைத் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும், தனது இடைநிலைக் கல்வியை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியிலும் பெற்றார். சிரேஷ்ட தராதரப் பத்திரப் பீட்சையில் (எஸ். எஸ். சி.) சித்தி பெற்றதும் கொழும்பு சுப்பிரீம் கோட்டில் அரசு எழுதுவினைஞராகக் கடமையேற்றுப் பணிபுரிந்த காலத்தில் லண்டன் இன்ரர் பீட்சையில் சித்திபெற்றார். உயர்கல்வி பெற்றுப் பட்டதாரியாக வரவேண்டுமென்ற ஆவலை அவரால் தணிக்க முடியவில்லை. அதனால் 1953ல் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் சேர்ந்து, பட்டதாரியாக வெளிவந்தார். தமிழில் இலக்கியச் சஞ்சிகையொன்றினை நடாத்தல் வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அவருக்குத் தந்தது சென்னைக் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிதான். அக்கல்லூரியின் சேலையூர் மண்டபம் தமிழ் மன்றம் வருடாவருடம் வெளியிட்ட 'இளந் தமிழன்' என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகைக்கு அதன் ஆசிரியராக சிற்றி பொறுப்பேற்ற வருடத்தில்தான் முதன்முதல் அது அச்சவாகனம் ஏறி வெளிவந்து சாதனை படைத்தது. அதில் வெவ்வேறு புனை பெயர்களில் மூன்று ஆக்கங்களைச் சிற்றியே படைத்துள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் சிற்பிக்குரிய முக்கிய இடம் மூன்று அம்சங்களின் அடிப்படையாக அமையும்.

1. ஈழத்துச் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளில் முக்கியமான ஒருவர்.
2. ஈழத்து நாவல் ஆசிரியர்களில் ஒருவர்.
3. ஈழத்து இதழியலுக்கு மிக முதன்மையான பங்களிப்புச் செய்த ஒருவர்.

ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்தில் சிற்றி சரவணபவனின் பங்கினைக் குறைவாக மதிப்பிடுவதற்கில்லை. பாடசாலை நாட்களிலேயே நிறைய வாசிக்கின்ற பழக்கம் அவரிடம் இருந்தது. கலைமகள், கல்வி, ஆனந்தவிகடன் முதலான சஞ்சிகைகள் அவரது வாசிப்புக்கு ஆரம்பத்தில் இலக்காகின. கல்கி, தேவன், லக்ஷ்மி, அகிலன், மு. வரதராசன் ஆகியோர் அவரைத் தம் எழுத்துக்களால் கவர்ந்தனர்.

'அகிலனின் சிறுகதைகள்' சற்று அதிகமாகவே என்னுள்ளதைக் கவா்கின்றன. அன்பும், பண்பும், பரிவும், பரோபகாரமும், தியாகமும், தாய்மையும் நிறைந்த இன்பமயமான இலட்சிய உலகை அகிலனின் கதைகளில் நான் காண்கிறேன் என்கிறார் சிற்றி. இன்பமயமான இலட்சிய உலகம் சிற்றியின் கனவாகிறது. இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்ற ஓர் உலகை கற்பனையிலாவது காணச்செய்தால் ஒரு சிலராவது அந்த இலட்சிய உலகை நோக்கி ஏறுநடை போடமாட்டார்கள், எனச்

சிற்றி எண்ணினார். 'ஓவ்வொரு மனித இதயத்தையும் தனித்தனியாக அணுகி நெகிழ்ச்சி செய்து படிப்படியாகப் பண்படுத்துவதுதான் இலக்கியத்தின் பணி' என்பது சிற்றியின் கருத்து. பண்பை வளர்க்கும் இலக்கியம்தான் நமக்குத்தேவை என அடிக்கடி கூறுவார்.

சிற்றியின் கதைகளில் காதல் உறவுகளும், மனித முரண்பாட்டு உணர்வுகளும் தூக்கலாகவே காணப்படும் எனச் சொல்லப்படுவதுண்டு. அவரது முதற் சிறுகதையான 'மலர்ந்த காதல்' 1952ல் சுதந்திரனில் வெளியாகியது. அதனைத் தொடர்ந்து மரணவாயிலில், ஏழையின் முடிவு, மனமாற்றம், அவசரமுடிவு, அமுதைப் பொழியும் நிலவு, கோயில் பூனை, பிறந்த மண், திருட்டுப் பணம், மகாவலியின் மடியில், பட்டுச்சட்டை, வெறி முறிந்தது, சோறும் மானமும் முதலான சிறுகதைகளைச் சுதந்திரனிலும், பழக்கமில்லை, மக்கள் தொண்டு, யார் செய்த தவறு ஆகிய சிறுகதைகளை ஈழகேசரியிலும் எழுதியுள்ளார். ஏன் படைத்தாய், நிறைவு, பிஞ்சின் ஏக்கம், நீலப்பட்டு, மறுமணம், அப்பன் அருள், காதல் பலி, உயிரோவியம், முதலான சிறுகதைகளைப் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் படைத்துள்ளார். பிஞ்சின் ஏக்கம் கலைமகளிலும், அப்பன் அருள், சிந்தாமணி, மஞ்சரி ஆகியவற்றிலும் வெளியாகின. உதயம் சஞ்சிகை நடாத்திய (1955) சிறுகதைப்போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற சிறுகதை மறுமணம் ஆகும். காதல் பலி கல்கியிலும் உயிரோவியம் வீரகேசரி, தீபம் ஆகியவற்றிலும் வெளியாகின.

'இனிய எளிய நடையில் கதை சொல்லும் கைவண்ணம் இவரிடம் இருக்கிறது. கற்பனை மனதையும் பாத்திர உருவாக்கத்தையும், நிகழ்ச்சிக் கோவையையும் இவர் கதைகளைற் கவைத்து இன்புற முடிகிறது' என இவரது சிறுகதைகள் குறித்து அகிலன் கூறியிருந்தார். சிற்றியின் சிறுகதைகளில் கோயில் பூனை, பிறந்த மண் ஆகிய சிறுகதைகள் மிகச் சிறப்பானவை. ஈழத்தின் மிகத்திறமான சிறுகதைகளில் ஒன்று கோயில்பூனை ஆகும். சமூகத்தின் சாதிக் கொடுமையைக் கலைநயத்துடன் கோயில் பூனை சித்திரிக்கின்றது. அதேபோல பிறந்த மண்ணில், இனப்பற்றையும், பிறந்த மண் பற்றையும், துன்பியல் பாணியில் தத்ரூபமாகச் சிற்றி சித்திரித்துள்ளார். சிற்றியின் கூற்றுப்படி அப்பன் அருள், உயிரோவியம், ஒரே ஒருத்திக்கு, தெய்விகம் என்பனவே அவரின் சிறந்த படைப்புக்களாம். 'நிலவும் நினைவும்' சிற்றியின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியாகும். சத்திய தரிசனம், இரண்டாவது தொகுதி. மூன்றாவது தொகுதி ஒன்றினை கொழும்பு குணசேனா கம்பனியினர் வெளியிட உள்ளனர். சிற்றியின் சிறுகதைகளை வாசிக்கும் போது ஏற்படுகின்ற படிப்படியான வளர்ச்சி நிலை கதையின் இறுதியில் ஏற்படுத்துகின்ற உணர்வு நிலையில் உச்சம் பெறுகின்றது. எஞ்சி நிற்கின்ற நெகிழ்ச்சியாக உணர்ச்சி மனதை நெருடி சிந்திக்க வைக்கிறது. சமூகத்தின் இழி நிலைக்கான சாட்டையடிபோல அந்த முடிவுகள் அமைந்துள்ளன.

சிற்பி அவர்களை ஒரு நாவல் ஆசிரியராக அவரது மூன்று நாவல்கள் இனங்காண வைக்கின்றன. உனக்காகக் கண்ணே, சிந்தனைக் கண்ணீர், அன்பின் குரல், ஆகிய மூன்று நாவல்களில் உனக்காகக் கண்ணே நூலுருப் பெற்றுள்ளது. சிறுகதையில் அவர் செலுத்திய கவனத்தை நாவல் துறையில் அவர் செலுத்தவில்லையெனப்படுகின்றது. குடும்ப உறவுகளின் உணர்வுச் சிக்கல்களையும், பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் அவரது நாவல்கள் பேசுகின்றன. படைப்பனுபவத்தினை இவரது நாவல்களில் தரிசிக்க முடிவது பெரும் சிறப்பாகும்.

‘கலைச்செல்வி’ சஞ்சிகை மூலம் ஈழத்து இதழியலுக்குச் சிற்பி ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. 1958ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் கலைச்செல்வி இலக்கியச் சஞ்சிகை வெளிவந்தபோது ஈழத்து இலக்கியப் போக்கின் மறுபுறத்திற்கான தளம் திறக்கப்பட்டது. ஈழத்தின் தனித்துவம் மிளிரும் தமிழ் இலக்கிய மலராகக் கலைச்செல்வியை வெளிவரச் செய்வதில் சிற்பி கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்துள்ளார். ‘தமிழர்களின் மொழி, கலை, கலாசாரம் ஆகியவற்றிற்கு அதன் தொன்மை மணங்குன்றாத புதுமை மெருகேற்ற வேண்டுமென்பதையும் கலைச்செல்வி நோக்கமாக கொண்டிருந்தது’ எனச் சிற்பி குறிப்பிட்டுள்ளார். தரம் வாய்ந்த பிரபல்யம் மிக்க அனைத்து எழுத்தாளர்களுடனும் கலைச்செல்வி நெருங்கிய தொடர்பைப் பேணி வந்தது. ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைக் கொண்ட கலைநயம்மிக்க ஆக்கங்களால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறையைச் செழுமைப்படுத்தி வரும் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், யாழ் மங்கை, ச. வே. பஞ்சாட்சரம், பெனடிக் பாலன், சாந்தன், வே. குமாரசாமி, மயிலன், பொ. சண்முகநாதன், மு. பொன்னம்பலம், தி. ஞானசேகரன், மு. கனகராஜன், பா. சத்தியசீலன், தெனியான், மட்டுவிலான், கவிதா, பாமா ராஜகோபால், கானமயில்நாதன், து. வைத்தி விங்கம், வி. க. ரட்ணசபாபதி, இளையவன், செ. கதிர்காமநாதன், முனியப்பதாசன், க. பரராஜசிங்கம், மணியம், முகிலன், பெரி. சண்முகநாதன் என்பவர்கள் கலைச்செல்விப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர்களே’ என்ற சிற்பியின் கூற்றும் ஏற்படையதே. 1950–1960 கால கட்டத்தில் ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்துக்குக் கலைச்செல்வி ஆரோக்கியமான பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளது. ‘விளக்கு’ என்ற கல்வி இதழ் ஒன்றின் ஆசிரியராகவும் சிற்பி விளங்கியுள்ளார். கல்வியாளர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட ஏடு விளக்காகும்.

சிற்பி சிவசரவணபன் தொழிலில் ஆசிரியராகவும் (1953–1981) பாடசாலை அதிபராகவும் (1981–1993) கடமையாற்றியுள்ளபோதிலும் படைப்பாளியாகவும் சஞ்சிகை ஒன்றின் ஆசிரியராகவும் விளங்கியமை மக்களது நினைவில் என்றும் நிறைந்திருக்கும் பணிகளாம். அனைத்திற்கும் மேலாக ஈழத்து எழுத்தாளர் பன்னிருவரின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து அவரால் முதன்முதல் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்ற நூலாற்றிய இலக்கியப் பங்களிப்பு பாரியதாகும். நா. பார்த்தசாரதியின் தீபம் சஞ்சிகையில் ஒவ்வொரு மாதமும் இலங்கைக் கடிதம் என்ற தகவல் பகுதியை ‘யாழ்வாசி’ என்ற புனை பெயரில் எழுதியவர் சிற்பிதான். அவ்வேளையில் பரபரப்பாக பேசப்பட்ட பகுதியாக இது விளங்கியது.

‘கல்லில் கலை வடிவம் படைப்பவன் சிற்பி. சொல்லில் கலை வண்ணம் காணும் விளைவால் நான் சிற்பி ஆனேன்’ எனப் பகரும் சிவசரவணபவனின் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதி சத்திய தரிசனம். இத்தொகுதியில் பதினொரு சிறுகதைகள்

அடங்கியுள்ளன. 1956இலிருந்து 2001 வரையான நான்கு தசாப்தங்களில் எழுதிய சிறுகதைகளாக இவை விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு சிறுகதைகளிலும் அது எழுதப்பட்ட காலம் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் சிற்பியின் படைப்பிலக்கியச் சூழலை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. சிற்பியின் படைப்பனுபவம் மிக நீண்டது. ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றின் எல்லாக் காலகட்டங்களிலும் எழுதி வருபவர். தனது பேனாவை என்றும் எழுதத்தயார் நிலையில் வைத்திருப்பவர். யதார்த்தப் பண்பும், கற்பனா வாதப் பண்பும் கலைத்துவமாக அவரது படைப்புக்களில் காணப்படுகின்றன. ஒருசில படைப்பாளிகளைப் போல் ஒரே கருவைப் பல்வேறு களங்களில் வைத்துச் சித்து வேலை செய்யத் தெரியாதவர். பல்வேறு கருக்களைப் பல்வேறு களங்களில் வைத்து எழுதத் தெரிந்தவர். இளைஞர்களது போராட்டத்தின் தர்மத்தை விமர்சித்து வரவேற்கவும் (மறத்திற்கும் அன்பே துணை), பிறந்த மண் மீது கொண்ட தீராக் காதலின் விளைவால், அந்த மண்ணே இல்லை யென்றாகிவிட்ட நிலையில், தீர்க்கமான முடிவு எடுக்கும் ஒரு வயோதிபரின் மனவுணர்வுகளைப் படம் பிடிக்கவும் (சொந்த மண்) சிற்பியால் முடிந்திருக்கின்றது. இன்றைய இலக்கிய வாதிகள் சிலரின் போலித்தனங்களையும், அதேவேளை பண்பை வளர்க்கும் இலக்கியத்தின் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தும் சிறுகதைகளாக ‘பணத்துக்காக’, ‘சத்திய தரிசனம்’ இரண்டு முள்ளன. காதலுணர்வின் வாத்தல்யமான பிரேமையை உயிரோவியம், ஒரே ஒருத்திக்கு, மகாவலியின் மடியில் ஆகிய மூன்று சிறுகதைகளிலும் ஆழமாகத் தரிசிக்க முடியும். போலித்தனமான பெரிய மனிதர்களின் முகமூடிகளை ‘மக்கள் தொண்டு’ கிழித்தெறிகின்றது. சமூகத்தில் நாம் நித்தம் சந்திக்கின்ற பல்வேறு குணாம்சங்களைக் கொண்ட மானிடர்களை அவர்களின் பலத்தோடும் பலவீனத்தோடும் ‘புரையீர்த்த நன்மை’, ‘ஒரு திருட்டின் கதை’, ‘இழப்பு’ ஆகிய சிறுகதைகளில் சந்திக்க முடிகின்றது. ‘சிற்பியும் அவர் சார்ந்தோரும் வெறும் காதல் கதைகளையே எழுதி வருகின்றனர்’, என 1960களில் முன் வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கு மாறாக அதற்குமப்பால் ஒரு சமூகத்தேலோடு பல்வேறு சமூகத் தளங்களையும் அவர்தம் பிரச்சினைகளையும் சிற்பி தம் படைப்புகளில் சித்திரித்துள்ளார் என்பதற்கு இத்தொகுதி சான்று பகரும்.

பல்லாண்டு நிறைவாழ்வு வாழ வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

சின்தனைச் சிற்பி சிவசரவணபவன்

செஞ்சொற் செல்வார் ஆறு. திருமுருகன்

FFமுத்து இலக்கிய வரலாற்றில் கலைச்செல்வி என்ற இலக்கியப் பண்ணையை நாடாத்திய வரலாற்று நாயகன் இவர். கல்வியும் தொன்மையும் சரித்திரப் பெருமையும் நிறைந்த கந்த ரோடைக் கிராமத்தில் “தலைமை வாத்தியார்” என எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்ட ஐயர் உடாத்தியாரின் அருந்தவப் புதல்வனாக உதித்தவர். காரைநகர் தந்த பண்டிதர் இலக்கிய கலாநிதி ஸ்ரீ. க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் இவரது தாய்மாமன். கல்விச் சூழலில் உருவான சிற்பியின் ஆற்றல் சிறு பராயத்திலேயே வெளிப்பட்டது. புகழ்ப்புத்த ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் 14 வயது மாணவனாக இருந்தவேளை சிறுகதை எழுதிப் பாராட்டுப் பெற்றவர் இவர். ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியின் நட்சத்திர மாணவனாகப் பிரகாசித்தவர். ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியத்தின் ஆங்கிலப் பாசறையிலும் வித்துவான் ஆறுமுகம் போன்றோரின் தமிழிலக்கியப் பாசறையிலும் முகிழ்ந்து மலர்ந்தவர்.

மகாத்மகாநதி முதல் மகாமேதைகள் ஸ்கந்தா வளாகத்தில் காலடிவைத்த காலத்தில் கந்தரோடையில் கல்விக் காற்று, கருத்தியல் சின்தனை, ஆத்மீகம் மக்களின் சுவாசிப்பாயிற்று. துடிப்புமிக்க இளம் எழுத்தாளனாக காலடி எடுத்து வைத்த சிற்பியின் முதல் சிறுகதை 1952 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் வார இதழில் வெளியானது. 1955 ஆம் ஆண்டில் உதயம் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற சரவணபவன் பெருமை இலக்கிய உலகில் நன்கு ஆழப்பதிந்தது. 1955 ஆம் ஆண்டில் சென்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டபோது தமிழில் ஆக்கூடிய புள்ளியைப் பெற்று “ராஜா சேதுபதி” தங்கப் பதக்கத்தைச் சமீகரித்து ஈழத்துக்கு உன்னதப் பெருமையைத் தேடிக்கொடுத்தார். இந்திய மண்ணில் கல்விகற்ற காலத்தில் ராஜாஜி முதல் பல்வேறு இலக்கிய மேதைகளைத் தேடி நாடி தீந்தமிழின் சுவையைப் பருகியவர். ஆசிரிய வாழ்வில் இணைந்து அற்புதமான தமிழ் ஆர்வலர்களை, ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக் களை இம்மண்ணுக்குத் தந்தவர். நல்லூர் செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக விளங்கியவேளை இவரால் உருவாக்கப் பட்டவர்கள் பத்திரிகை உலகில் ஐம்பவான்களாக இன்று விளங்குகிறார்கள். முத்தமிழிலும் கைதேர்ந்த சிற்பி அவர்கள் ஆசிரிய வாழ்வில் உருவாக்கிய அரங்குகளில் கால் பதித்தவர்கள்

பெருங்கலைஞர்களானார்கள். உசன் இராமநாமன் வித்தியாலயத்தில் சிற்பி சரவணபவன் காலத்தை அப்பாடசாலையின் பொற்காலமென அங்கு வெளியிடப்பட்ட வரலாற்று நூல் தெரிவிக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி வரலாற்றில் அனைவர்க்கும் கல்வி என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் முதன் முதல் அகலத்திறக்கப்பட்ட பாடசாலை வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயமாகும். சுவாமி விவேகானந்தரின் வருகையினால் உதித்த இப்பாடசாலையில் ஆளுமைமிக்க அதிபராக சிற்பி பணி செய்தார். வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் தமிழ் முழக்கம் இவர் காலத்தில் தனித்துவம் பெற்றது.

சிற்பி அவர்களின் சிந்தையில் எழுந்த இலக்கியச் சோலையில் கலைச்செல்வி மலராக மலர்ந்தது. கலைச்செல்விப் பண்ணை கனதியான படைப்பாளிகளைத் தோற்றுவித்தது. எந்த ஒரு இலக்கியக் கூட்டத்திலும் கலைச்செல்வி தரம் பற்றி உச்சரிக்காதவர்களில்லை. கலைச்செல்வி நூற்றுமேடையை உருவாக்கிய சிற்பியின் நாமம் ஒங்கி ஒலிக்கிறது.

சிரித்தமுகம், சிவந்தமேனி, திருநீற்றுக் கோலம், சிற்பியின் அழகுப் பொலிவு, அகவை எழுபத்தைந்திலும் அறிவுப் பொலிவுடன் இணைந்து பிரகாசிக்கின்றது. மூதறிஞர் சிற்பி என்று நாம் அறிமுகம் செய்தால் “என் முதமையை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். மற்றயதை ஏற்றுக் கொள்ளும் தகுதி எனக்கில்லை” எனப் புன்முறுவலுடன் கூறும் பண்பு இவரின் உயர் பக்குவம் எனலாம். ஆங்கிலப் புலமையும் தமிழ்ப் புலமையும் நிறைந்த அறிவுப் பெட்டமாக எம்முன் வாழ்ந்து வரும் சிற்பி ஐயாவை வாழ்த்துவதில், வணங்குவதில் பேருவகை கொள்கின்றோம். எந்தச் சந்தேகத்தைக் கேட்கும்போதும் பதில் சொல்லக் கூடிய கலைக்களஞ்சியமாக இன்று எம்மண்ணில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர். நல்ல மனைவி, நல்ல பிள்ளைகள், நல்ல மருமக்கள், அகில இலங்கை ரீதியில் உயர்பெறுபெறு பெற்ற பேரப் பிள்ளைகள் என்ற நிறைபெருமையோடு சிற்பி ஐயா பவள விழாவைச் சந்தித்துள்ளார். மனித நேயமும் மாண்புறு பண்பும் மிக்க சிற்பி ஐயா பிறரை வாழ்த்துவதும் வழிகாட்டுவதும் இரசிப்பதும் வாழ்வாகக் கொண்டு மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்கிறார்.

கேள்வி : தங்கள் இலக்கிய வாழ்க்கையில் நடைபெற்ற மறக்க முடியா நிகழ்ச்சியைக் கூறமுடியுமா?

பதில் : கலைச்செல்வியை நாடாத்தியதுதான் என் நெஞ்சைவிட்டு நீங்காத நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. எழுத்தாள நண்பர்களிடம் விஷய “தானம்” பெறல், விளம்பரங்கள் சேகரித்தல், அச்ச வேலையைக் கவனித்தல், சந்தாதாரர்கட்கும் விற்பனையாளர்கட்கும் பிரதிகளை அனுப்புதல் இவை எல்லாவற்றிற்கும் நானே பொறுப்பாக இருந்த நிலை. இந்தச் சமையும் பொருளாதாரமுடையும் சேர்ந்து “பத்திரிகையை நிறுத்திவிடு” என்று முரண்பிடித்தும், இலக்கிய நண்பர்கள் சிலரின் மனப்பூர்வமான பாராட்டுரைகள் பத்திரிகையை நிறுத்தாதே தொடர்ந்து வெளியிடு என்று தூண்டியதும் இவையிரண்டிற்கும் இடையே நான் கிடந்து தவித்ததும் – இவையெல்லாம் மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சிகள்தான்.

அரவிந்தம் சஞ்சிகை தை 1969
நேர்காணல் - பேட்டிகண்டவர் - அரவிந்தன்

ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் தலைசிறந்த எழுத்தாளராகப்

போற்றப்படுபவர் “சிற்பி” அவர்கள்

சுடரொளி ஐ. தி. சம்பந்தன்

ஈழத்தில் காத்திரமான இலக்கிய மாத வெளியீட்டை எட்டு ஆண்டுகளாக நடத்திச் சாதனை படைத்த இலக்கிய கர்த்தா சிற்பி அவர்கள். 1958ல் “கலைச்செல்வி” மாத இதழை ஆரம்பித்து எட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக நடத்திவந்தவர். இலக்கிய அறிவு மிகுந்த அவருக்கு எழுத்தாளமையும் மேலோங்கியிருந்தது. அதனால் அவர் நடத்திவந்த “கலைச் செல்வி” இலக்கிய உலகில் என்றும் நினைவுகொள்ளக்கூடிய வெளியீடாக மதிக்கப்படுகிறது. கலைச்செல்வி பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் ஆய்வுக்குட்பட்ட இலக்கிய ஏடாக மதிப்புப் பெற்றுள்ளது.

அந்த மதிப்புக்குரிய சஞ்சிகையில் இரு ஆண்டுகள், அதாவது 1962-63 காலப்பகுதியில் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மாணவனாக இருந்தபோது எழுத்துத் துறையில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தது. அந்த ஆர்வத்திற்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தவர் காரைநகர் கல்விமான் மூதறிஞர் சிவத்திரு க. வைத்தீஸ்வரர்க்குருக்கள் அவர்கள்.

இவர் திரு. சிவசரவணபவன் (சிற்பி) அவர்களின் மாமனார் ஆவார். காரைநகரில் பல கல்விமாண்களை சமய அறிஞர்களை உருவாக்கிய தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் ஸ்தாபகர். அந்த அறிஞர் நான் காரை மண்ணின் எழுத்தாளராக வளரவேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கம் கொண்டவர். அப்பேற்றறிஞரின் ஆசியுடன் கலைச்செல்வியில் இணைந்து பணியாற்றும் பாக்கியம் பெற்றேன்.

உயர்வகுப்புப் படித்துவிட்டு அரச தொழிலுக்குப்போக விருப்பம் அற்ற நிலையிலிருந்த என்னை கலைச்செல்வி ஆசிரியர் சிற்பி அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார்.

கந்தரோடையில் சிற்பி அவர்களின் வீட்டில் அமைந்துள்ள கலைச்செல்வி அலுவலகத்தில் வந்து பணிபுரிய முடியுமா? என்று கேட்டார். “ஆம்” என்றேன். இது பத்திரிகைத்துறை பற்றி அனுபவமற்ற எனக்கு அதை அறிந்துகொள்ள ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாக இருந்தது.

காரைநகரிலிருந்து தினமும் பிரயாணம் செய்வது சிரமம் என்பதனால் யாழ்ப்பாணத்தில் எனது உறவினர் ஒருவரின் வர்த்தக நிலையத்தின் மேல் மாடியில் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தேன். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கந்தரோடைக்குப் பிரயாணம் வசதியாகவிருந்தது.

கந்தரோடையிலுள்ள கலைச்செல்வி அலுவலகத்தில் பணியாற்றி வந்த காலத்தில் “சிற்பி” அவர்கள் பற்றி நன்கு அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அவருடைய எழுத்தாளமையோடு அவரது கையெழுத்தும் கவர்ச்சியாக அமைந்துவிட்டது. பல சிறந்த எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்துக்களை வாசிக்கவே முடியாது. ஆனால் சிற்பி அவர்களுக்கு கையெழுத்து ஒருகொடை. அவருக்கு வரும் நூல்கள் சஞ்சிகைகளை அவர் மின்வேகத்தில் படித்து வேண்டியதைக் கிரகித்துவிடுவார். வெளியீடுகளுக்கான படைப்புகளை வேகமாக எழுதித் தந்துவிட்டு செங்குந்தா

இந்துக்கல்லூரிக்கு விரைந்துசெல்வார். அக்கல்லூரியில் பட்டதாரி ஆசிரியராக அப்பொழுது பணியாற்றினார்.

உழைக்கும் ஊதியத்தில் பெரும்பகுதியை கலைச் செல்வியின் வளர்ச்சிக்குச் செலவு செய்து வந்தார். எந்தக் கட்டத்திலும் கலைச்செல்வி உரிய நேரத்தில் வெளிவருவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார். அப்பொழுது கலைச் செல்வி கலாதேவி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வந்தது. அந்த அச்சகத்தை சிற்பி அவர்களின் தமையனார் நிர்வகித்து வந்தார். அதனால் வெளியீட்டை உரிய நேரத்தில் வெளிக் கொணர முடிந்தது. ஆனால் அச்சகம் நிதி நெருக்கடியை எதிர்நோக்கியிருந்தது. எவ்வாறேனும் கலைச் செல்வி தவறாது உரிய நேரத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அவ்வெளியீடு நிதி நெருக்கடியால் நலிந்து போகக்கூடாது என்பதற்காக விளம்பரத்தில் சிலகாலம் கண்ணோட்டம் செலுத்தினேன். கொழும்பிலுள்ள முக்கிய வர்த்தக நிலையங்களின் விளம்பரங்களைப் பெறுவதில் வெற்றிகண்டேன்.

கொழும்பு கொம்மோஷல் கம்பனி, பவர் அன் கோ, அந்தோனிஸ் ஹாட்டுவெயர், சீமெந்துக் கூட்டுத்தாபனம், செனேற்றர் நீதிராசாவின் யானை பீடக் கம்பனி (யானை பீடக் கம்பனி மனேச்சராகவிருந்த சிவதாசன், கலைச்செல்வி பிரியன். ஒரு வருட விளம்பரத்திற்கு ஒப்பந்தம் செய்தார், இன்று ஞானம் பத்திரிகை அச்சிடும் யுனி ஆர்ட்ஸ் உரிமையாளர் திரு. விமலேந்திரன் அவர்களின் சகோதரர் திரு சிவதாஸ்) வால்டர் தொம்சன் பிரசித்தி பெற்ற விளம்பர ஏஜன்சி. அங்கு பணியாற்றிய சில்லையூர் செல்வராசன் அவர்கள் மூலம் சில முக்கிய விளம்பரங்கள் பெறமுடிந்தது. இவ்விளம்பரங்களால் கலைச் செல்வி சில மாதங்கள் ஆரோக்கியமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது.

இந்த விளம்பரங்களைச் சேகரிப்பதற்கு கொழும்பு சென்று வந்ததால் இரு முக்கிய எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. பவர் அன் கம்பனியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த திரு. வேல் அமுதன் வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளனாக பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தார். இன்று திருமணச் சேவையோடு எழுத்துப் பணியையும் வளர்த்துவருகின்றார். அவரும் கலைச் செல்வியின் பிரியனாக இருந்தபடியால் இக்கம்பனியில் விளம்பரத்தைப் பெறமுடிந்தது.

இணுவிலைச் சேர்ந்த திரு. கணேசலிங்கம் அவர்கள் கொம்மோஷல் கம்பனியில் பணியாற்றியவர். இவர் சிற்பியுடன் நெருக்கமானவர். பொதுப்பணிகளிலும் தமிழரசுக் கட்சியின் செயற்பாட்டிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டுவந்தார். இவருடைய உதவியால் கொம்மோஷல் கம்பனி விளம்பரம் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. அவர் ஒரு எழுத்தாளனும் கூட. இவர் இன்று எம்மிடையே இல்லையென்றாலும் கலைச்செல்வியின் வளர்ச்சிக்கு அவர் உதவியதை சிற்பி அவர்களின் சார்பில் நினைவுகொள்வோம்.

கலைச் செல்வியை கல்கி போல் வளர்க்கவேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு இருந்தது. ஆனால் ஆசிரியர் சிற்பி அவர்களுக்கு இருந்த குடும்பக்கமை, பொருளாதார நெருக்கடி எனது எண்ணத்திற்கு இடம்தரவில்லை.

1964ல் கொழும்பு துறைமுக அதிகார சபையில் பணியாற்றுவதற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன். அந்தப் பதவியை ஏற்று கொழும்பு சென்றேன். கொழும்பிலிருந்துகொண்டு விளம்பரம் மூலம் கலைச்செல்வியின் வளர்ச்சிக்கு உதவலாம் என்று கருதினேன். ஆனால் நான் எதிர்பார்த்த அளவு அந்த உதவியைச் செய்யமுடியவில்லை.

தொழிற்சங்கவாதி திரு. கோடல்வரன் போன்றவர்களால் தமிழ்த் தொழிற்சங்கப் பணியில் ஈடுபட்டேன். அத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டதால் ஏனைய பணிகளுக்கு நேரம் ஒதுக்கமுடியவில்லை.

இந்தக் காலகட்டத்தில் கலைச்செல்வியிலிருந்து பெற்ற அனுபவத்தினாலும் எமது குருநாதர் “சிற்பி அவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட பத்திரிகை அமைப்பு முறைகளினாலும் “காரை ஒளி” என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியரானேன்.

இது கலைச் செல்வி அனுபவத்தைப் பயன்படுத்த எனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பமாகும். தினப்பத்திரிகைகளுக்கு எழுதும் பணியைத் தொடர்ந்தேன். சிற்பி அவர்கள் மூலம் அறிமுகமான யாழ்ப்பெண்தொழிற்சங்கங்களின் தொடர்பை வளர்த்துக் கொண்டேன்.

சிற்பி அவர்கள் செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரியில் ஆசிரியராகவிருந்து அதிபராக உயர்வு பெற்றார். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது அவருடைய தொடர்பை வைத்துக் கொண்டேன். நான் இலக்கியத்துறையில் மட்டுமன்றி அரசியலிலும் தொழிற்சங்கத்துறையிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டதால் பழுத்த இலக்கிய எழுத்தாளனான சிற்பி அவர்களைச் சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ளாமல் தவிர்ந்து வந்தேன்.

அவரது தந்தையார் சிவத்திரு சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் ஒரு தமிழ் ஆசிரியர். ஒரு பண்பாளர். அதே போன்று சிற்பி அவர்களின் தாயாரும் நற்குணம் படைத்த தாயாள உள்எம் கொண்ட அம்மையார். அவர்களது வீட்டில் கலைச் செல்வி அலுவலகம் இருந்தபடியால் தேனீர், உணவு வழங்கி உபசரிப்பதில் பெரும் குணம்படைத்தவர். சிற்பி அவர்களின் பத்திரிகை தொடர்ந்து நடக்க வேண்டுமென்ற தாகத்திற்கு தாய் தந்தையரின் ஆசீர்வாதம் இருந்தது.

சிற்பி அவர்களுக்கு இலங்கை, தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களின் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. எழுத்தாளர்களிடமிருந்து அவருக்கு வரும் கடிதங்களைப் பார்வையிடும் வாய்ப்பு எனக்கு இருந்தது. அதனால் அவரது நெருங்கிய இலக்கிய எழுத்தாளர்களின் தொடர்புகளை அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

அக்காலத்தில் எழுத்துலகில் பிரபல்யம் அடைந்திருந்த அகிலன் அவர்கள் சிற்பி அவர்களின் நெருங்கிய நண்பர். அவரது படைப்புகளைத் தவறாமல் வாசிப்பார். அதனால் எனக்கும் அகிலனின் படைப்புகளை படிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. ஒரு அரச ஊழியரான அகிலன் ஒரு பெரும் எழுத்தாளராக எப்படி வளர்ந்தார் என்பதை அறிந்து கொண்டேன்.

ஈழத்திலும் பெரும் எழுத்தாளனாகவும் அகிலனைப் போல் அதிக வெளியீடுகளை வெளிக் கொணர்ந்த செங்கை ஆழியனும் அரச ஊழியனாகவே எழுத்துத்துறை மன்னனாக விளங்குகிறார் என்பதும் ஒப்புநோக்கிற்குரியதே.

சிற்பி அவர்களுக்குத் தமிழகத்தில் பல எழுத்தாளர்களின் தொடர்பு இருந்தது. குறிப்பாக எழுத்துப் பத்திரிகையின்

ஆசிரியர் திரு. செல்லப்பா, தீபம் ஆசிரியர் திரு. பார்த்தசாரதி போன்றவர்கள் மிக நெருங்கிய இலக்கிய நண்பர்கள். அதனால் தமிழ் நாட்டிலும் சிற்பி ஒரு சிறந்த எழுத்தாளன் என்ற மதிப்பு இருந்தது. இருந்து வருகிறது. ஈழத்து எழுத்தாளர்களாகிய கவிஞர் கந்தவனம், மகாகவி, கவிஞர் முருகையன், கவிஞர் பஞ்சாட்சரம், செங்கை ஆழியன், செம்பியன் செல்வன், பெனடிக்பாலன், கலா பரமேஸ்வரன், யாழ் நங்கை, திருமலை பாலேஸ்வரி, துறைநிலாவணன், எஸ். ரி. சிவநாயகம் போன்ற இலக்கிய எழுத்தாளர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய பரந்த உள்ளம் படைத்த இலக்கியவாதி சிற்பி அவர்கள்.

சிற்பி அவர்கள் எல்லோராலும் நேசிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் அவர் ஒரு நிதானமான எழுத்தாளனாகவும், தற்பெருமை அற்றவராகவும், ஏனைய எழுத்தாளர்களும் வளரவேண்டுமென்ற பரந்த உள்ளம் படைத்தவராகவும் இருப்பதே. எந்நிலையிலும் தனது புன்சிரிப்பால் எதிரியையும் ஆட்கொண்டுவிடுவார். எந்த எழுத்தாளர் மீதும் வெறுப்போ, கசப்போ கொள்ளாதவர். இளம் எழுத்தாளர்களை முன்னிலைக்குக் கொண்டுவந்த பெருமைக்குரியவர். தனது கருத்திலும் கொள்கையிலும் உறுதியானவர். முற்போக்கு எழுத்தாளருடன் நெருங்கிய நண்பராகவிருப்பார். அவர்களுக்கு விலைபோகாத எழுத்தாளன். அவரது அடிப்படை இலட்சியமும் கொள்கையுமே இன்றும் எழுத்துலகில் மதிப்புப் பெற்ற இலக்கிய எழுத்தாளனாக வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இலக்கிய உலகில் உயர்ந்த மதிப்புப்பெற்ற சிற்பி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட கலைச்செல்வி தொடர்ந்து வெளிவரவேண்டும் என்ற ஆசைகொண்டவன் நான். ஈழத்தில் ஒரு தரமான இலக்கிய இதழாக இது மலரவேண்டுமென்ற ஆசை. சிற்பி அவர்களைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் கலைச் செல்வியை வெளியிட முன்வாருங்கள் என்று வற்புறுத்துவேன்.

சிற்பி அவர்கள் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி அதிபராகவிருக்கும் போது அவரை அடிக்கடி சந்திக்கும் வாய்ப்பிருந்தது. அப்பொழுதும் கலைச்செல்வி தொடர்ந்து வெளிவரவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவேன். ஒரு நிரந்தரமான நிதிப்பலமில்லாமல் அதில் அவர் கைவைக்கமாட்டார் என்பதையும் அறிந்து கொண்டேன்.

தமிழ்ப் பத்திரிகை நடத்தவேண்டும் என்ற ஆசையினால் சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகம் என்ற பெயரில் 1982ல் ஒரு அமைப்பை யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாக்கினேன். அதற்கு பல்கலைப்புவர் கா. சி. குலரத்தினம் ஐயா, சிற்பி ஆகியவர்களின் ஆசியைப்பெற்றேன். இந்த நல்ல உள்ளங்களின் வாழ்த்தால் இன்று சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகம் உலகளாவிய அமைப்பாக விளங்குகிறது. தமிழீழத்திலும் பிரித்தானிய நாட்டிலும் 19 நூல் வெளியீட்டு விழாக்களை நடத்திய பெருமைக் குரிய அமைப்பாக இன்று இக்கழகம் விளங்குகிறது.

தமிழ் ஈழத்தில் பல்கலைப்புவர் க. சி. குலரத்தினம் ஐயா அவர்களின் “தமிழ்தந்த தாதாக்கள்”, “செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள்” போன்ற நூல்களை சுடரொளி வெளியீட்டுக் கழகத்தினால் வெளியிடுவதற்கு ஆலோசனை நல்கியவர் சிற்பி அவர்கள்.

1982ல் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் குரலாக “சுடரொளி” என்ற மாத வெளியீட்டை வெளியிட்டுவந்தேன். அதை கலை, இலக்கிய இதழாக வெளியிடும்படி ஆலோசனை வழங்கியவர் சிற்பி அவர்களே. அதுவே இன்று இலண்டன் சுடரொளியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. எனது எழுத்துத் துறைக்குருநாதர் சிற்பி என்பதனால் “இலண்டன் சுடரொளி”யின் கௌரவ ஆசிரியராக அவரைக் கௌரவித்துள்ளேன். சிற்பி அவர்கள் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் போன்று எழுத்துப் பிழைகளைச் சகித்துக் கொள்ளமாட்டார். கலைச்செல்வி அலுவலகத்தில் பணியாற்றிய காலத்தில் அதைநன்கு அறிந்து கொண்டேன். எழுத்துப்பிழைகளைக் கண்டு பிடிப்பதிலும்

நாவலர்போல் வல்லவர். இப்பொழுது இலண்டன் சுடரொளியில் காணப்படும் எழுத்துப் பிழைகள் பற்றி நான் அண்மையில் கொழும்பில் சந்தித்தபோது எடுத்துக்கூறினார். தான் கௌரவ ஆசிரியராக இருப்பதனால் எழுத்துப்பிழைகளைச் சகிக்க முடியாது என்றார். சைவப்பெரியார் கவிஞர் வினாசித்தம்பி அவர்கள் மறைவையொட்டி சிற்பி அவர்கள் அனுப்பிய இரங்கல் கவிதை சுடரொளியில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் சில எழுத்துப் பிழைகள் வந்துவிட்டன. அதை கந்தரோடையிலிருந்து எழுத்துமூலம் கண்டித்திருந்தார். மற்றவர்களை எப்படி வழிநடத்துகிறார் என்பதற்கு இது உதாரணம்.

வைர தின நடை பயிலும் ‘சிற்பி’ அவர்கள்

அந்.வை. நாகராஜன்

1960க்கு முன் பின்னரான காலப்பகுதியில் எமது ஈழத்து இலக்கியத்தில் சிறிது பரபரப்பு ஏற்பட்டது. அதில் முற்போக்கு இலக்கியம் நற்போக்கு இலக்கியம் எனப் பிரிவுகள் ஏற்பட்டன. பண்டிதத் தமிழ் என்பது இலக்கணத் தமிழ் என்றும் கூறப்பட்டது. இப்பிரிவுகளுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட சச்சரவுகள் பின்னர் கரைச்சலில் கிளர்ந்தன. கடைசியில் வாதப் பிரதிவாதங்களில் முடிந்தன. முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு பேராசிரியர் கைலாசபதி என்போர் வழிகாட்டி நின்றனர். அதே போல் எதிரணியினருக்கு பேராசிரியர்கள் சதாசிவம், வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் தலைமை தாங்கினர். பேச்சுத்தமிழில் “இவனை இஸ்துக்கினு போனாங்க” என்று எழுதுவதாக நற்போக்காளர் நையாண்டி செய்தனர். கூட்டமொன்றில் கூழ்முட்டை அடித்தலும் சண்டை சச்சரவுகளும் ஏற்பட்டன.

முற்போக்காளர்கள் இடதுசாரி அரசின் செல்வாக்குடன் இருந்தனர். இவையெல்லாம் நெடுநாட்களுக்கு நீண்டு நீடித்து இருந்தன. மேலும் இருதரப்பினரும் ஆங்காங்கே ஒருவரை ஒருவர் காணும்போதும் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டனர்.

ஒரு பக்கமும் சாராது நின்று ஒரு சிலர் இலக்கியம் செய்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவராக இருந்தார் கந்தரோடையைச் சேர்ந்த இளம் எழுத்தாளர் சரவணபவன். இவர் அந்நாளில் ஈழகேசரிப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர். அத்தோடு நற்றமிழ் கற்றோர் வழியில் வந்தவர். இளமையில் இருந்தே நல்ல தமிழ்ப் பற்றும் கொண்டவர்.

தமிழ் நாட்டில் கல்விகற்ற வேளையில் ‘இளந்தமிழன்’ சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். ராஜாசேதுபதி தங்கப்பதக்கம் பெற்றவர். உதயம் பத்திரிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றவர். “ஈழத்துச் சிறுகதைகள்” தொகுதியை வெளியிட்டவர்.

இவையெல்லாம் உற்சாகம் ஊட்ட தான் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியனாக வேண்டும் என்று உந்தப் பெற்றார் சரவணபவன். அந்த உந்தலில் தன்னையொத்த எழுத்தாள நண்பர்கள் ச.இராஜநாயகன், க.தி. சம்பந்தன், இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் போன்றோருடன் இதுபற்றிக் கலந்தாலோசித்தார். அவர்கள் அப்படியான முயற்சியில் ஏற்படக் கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அக்காலத்தில் 1957ல் ‘கலாதேவி’ என்ற சிற்றேடு வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. வெளியீட்டாளர்களால் அதனைத் தொடர்ந்து வெளியிடும்படி சிற்பியிடம் வேண்டினார்கள். கலாதேவி, “கலைச்செல்வி” என்ற பெயருடன் வெளிவரத் தொடங்கியது. சிற்பி பிறப்பித்த புதிய இதழான கலைச்செல்வி உத்வேகத்துடன் தெளிவுடன் இலக்கியவலகில் பவனி வரத்தொடங்கியது.

1958ல் தொடங்கிய ‘செல்வி’யை நற்போக்காளரும் முற்போக்காளரும் விரும்பிப்படிக்க ஆரம்பித்தனர். சிறப்பாக நற்போக்காளரான எஸ்.பொ. போன்றவர்கள் இதனை ஏற்று எழுதினார்கள். பேராசிரியர் கைலாசதிபதியும் கலைச் செல்வியில் எழுதினார். கலைச்செல்வி நற்போக்கு நடையில் வந்தபோதும் எல்லோரும் விரும்பி வாங்கிப் படித்தார்கள்.

சிற்பி கலைச்செல்வியில் புதியவர்களை அறிமுகஞ் செய்வதில் சிறப்பாகச் செயற்பட்டார். தமிழக தீபம் சஞ்சிகையில் நிருபராக இருந்து மாதம் ஒருமுறை ‘இலங்கைக் கடிதம்’ என்ற தலைப்பில் செய்திகளை எழுதினார். அந்நாளில் நம் நாட்டவர் மட்டுமல்லாது தமிழக வாசகர்களும் இதனைப் படித்தனர். சிற்பி இலக்கிய தரமாகச் செய்திகளை எழுதினார்.

‘விளக்கு’ என்ற சஞ்சிகையை சிறிதுகாலம் வடமாகாண ஆசிரியர்களுக்குத் தந்தார்.

யாழ்ப்பாணக் கலாசாரக் குழுவக்கு அரசு அதிபர் திரு மு.பஞ்சலிங்கம் தலைவராக இருந்தபோது அமர் அ.செ. முருகானந்தன் எழுதிய ‘மனிதமாடு’ என்ற நூலை சிற்பி அவர்கள் பொறுப்பாக இருந்து வெளியிட்டார்.

இவ்விதம் நூல்களை வெளியிடுவதோடு நூல்களுக்கு அணிந்துரைகளும் எழுதியுள்ளார். எனது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு அணிந்துரை எழுதும்போது “... பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரே இதே நோக்கத்தோடு ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, சுதந்திரன், கலைச்செல்வி’ எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னரும் சமகாலத்திலும் எழுத்துப்பணி புரிந்த எழுத்தாளர்கள் ஆகியோர் இலட்சியங்களை மேலும் முன்னெடுப்பவர்களுள் ஒருவராகவும் அந்.வை. நாகராஜன் திகழ்கிறார்” என எழுதினார். இது அவரின் முன்னரே சொல்லும் திறத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

ஆரம்ப எழுத்தாசிரியர்களை

ஆதிக்க "சிற்பி"

சிற்பி சரவணபவன் அவர்களை நான் முதன்முதலில் சந்தித்த நினைவுகள் பசுமை குன்றாமல் இப்பொழுதும் எனது உள்ளத்தில் இருந்து வருகின்றன. பசுமையான பிரதேசத்தில் தான் அவரை நான் சந்தித்தேன். அந்தச் சந்திப்பின் பின்னர் அவருடைய செயற்பாடுகளே இன்றும் அந்தச் சந்திப்பினை முக்கியத்துவப்படுத்தி மனதில் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

நான் அப்பொழுது பண்டாரவளை அட்டம்பிட்டிய மகா வித்தியாலத்தில் ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அட்டம்பிட்டிய, பண்டாரவளை நகரத்தில் இருந்து சில கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள மலையகக் கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் சிறிய ஒரு நகரம். அந்த சிறிய நகரத்தில்தான் நான் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்த வித்தியாலம். நான் ஊருக்கு வரவேண்டுமானால் பண்டாரவளை நகரம் சென்று, அங்குள்ள புகையிரத நிலையத்தில் இருந்து எனது பிரயாணத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

பாடசாலைத் தவணை விடுமுறை ஒன்றின்போது நான் ஊருக்குப் புறப்பட்டு பண்டாரவளை நகரம் வந்து சேர்ந்தேன். அந்த நகரத்தில் என்னோடு கல்வி கற்ற எனது பாடசாலை நண்பர் ஒருவர் அங்குள்ள வித்தியாலம் ஒன்றில் ஆசிரியராக இருந்தார். அவரைப் போய் சந்தித்து அங்கிருந்து நாங்கள் இருவரும் புகையிரதப் பிரயாணத்தைத் தொடர்வது வழக்கம்.

அன்றும் நான் அங்கு சென்று நண்பரைச் சந்தித்தேன். இருவருமாகச் சேர்ந்து இரவு நேர உணவைக் கையில் உண்டு விட்டு வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு வேண்டிய தேயிலையை வாங்கிக் கொண்டு வருவதற்காக நகரவீதியில் மெல்லப் போய்க் கொண்டிருந்தோம். இரவு ஒன்பது மணிக்குப் பின்னர் தான் எங்களுக்குப் புகையிரதம். வெளியே மலையகத்துக்கே இயல்பான குளிர். அந்தக் குளிரில் வீதி மின் விளக்குகளும் குருட்டு வெளிச்சம் சிந்தி தூங்கிவிழிந்து கொண்டிருந்தன. வீதியில் சனநடமாட்டம் அதிகம் இல்லை. அப்பொழுது எங்களுக்கெதிரே வீதியில் வந்து கொண்டிருந்த ஒருவர், எங்களைப் பார்த்து முகம் மலர்ந்து சிரித்த வண்ணம் தரித்து நின்றார். சற்றுக் குறைவான உயரம். சற்றுப் பருத்த உடல். வெள்ளை நிறச்சேட்டும் கறுப்பு லோங்கும் அணிந்திருந்தார். நெற்றியில் திருநீற்றுப் பூச்சு. எனது முதற் பார்வையில் அவர் நல்ல "சைவப்பழம்" ஆக இருப்பார் என்று மனதில் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

எனது நண்பருக்கு அறிமுகமான ஒருவர் அவர். நண்பர் அவரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். "இவர்தான் சரவணபவன் கலைச்செல்வி ஆசிரியர்" என்று கூறினார்.

"ஓ...! சிற்பியா?" சிற்பி அவர்களின் எழுத்துக்களை எல்லாம் படித்திருக்கின்றேன். கலைச்செல்வி தொடர்ந்து படித்து வருகின்றேன். "நண்பரை விட சிற்பியை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்" என நினைத்துக் கொண்டு, "இங்கே எப்படி?" என வினவிவேன்.

"ஆசிரியராக இங்கேதான் இருக்கிறார்" நண்பர்தான் அதனையும் தெளிவுபடுத்தினார். 'பண்டாரவளையில் இருந்து பணிபுரியும் சிற்பி, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் 'கலைச் செல்வியை எப்படி வெளியிட்டு வைக்க முடிகின்றது?' என மனதில் அப்பொழுது எண்ணி வியந்து கொண்டேன்.

பின்னர், நண்பர் அவர்கள் சிற்பி அவர்களுக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். "இவர் இப்போதுதான் எழுத ஆரம்பித்திருக்கின்றார். தெனியான் என்ற புனை பெயரில் எழுதுகிறார். என்று கூறினார். சிற்பி அவர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் எனது கையைப் பிடித்துக் குலுக்கினார். அந்தக்காலத்தில் சிற்பி அவர்கள் என்னை அறிந்து வைத்திருக்க நியாயமில்லை என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

இந்தச் சம்பவம் நிகழ்ந்தது ஆகஸ்ட் 1965 ஆண்டு. நான் ஆகஸ்ட் 1964 இல்தான் எழுத ஆரம்பித்தேன். சிற்பி அவர்களைச் சந்தித்த சமயம், நான் எழுதுவதற்கு ஆரம்பித்து ஒரு வருட காலந்தானும் முழுமையாகப் பூர்த்தியாகவில்லை ஆசிரியர் வாழ்வு அவர்களின் "விவேகி", புலவர் தமிழ்மாறன் அவர்களின் 'கலை வாணி' ஆகிய இரு சஞ்சிகைகளிலும் மொத்தம் நான்கு சிறு கதைகளை மாத்திரம் நான் எழுதி இருந்தேன். அதனால் சிற்பி அவர்கள் பெரிதாக என்னை அறிந்திருக்கமாட்டார். ஆனால் நான் ஓர் இளம் எழுத்தாளனாக இருந்த போதும், எனது சந்திப்பு சிற்பி அவர்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது. என்னை ஊக்கிவிடும் நோக்கத்துடன், 'கலைச் செல்வி'க்கு எழுதுமாறு மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறினார். பின்னர் எங்களிடமிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றார்.

சிற்பி அவர்களின் சந்திப்பும் அவர் காட்டிய அனுசரணையும் "கலைச்செல்வி"க்கு எழுத வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை மனதில் ஊட்டின. அதன்பின்னர் "கௌரவம்" என்ற சிறு கதையை எழுதி நம்பிக்கையுடன் 'கலைச்செல்வி'க்கு அனுப்பி வைத்தேன். ஒரு மாத காலத்துக்குள் சிற்பி அவர்களிடம் இருந்து ஓர் அஞ்சலட்டை எனக்கு வந்து சேர்ந்தது. அது அச்சிடப் பெற்ற அஞ்சலட்டை என்பதுதான் என ஞாபகம். எனது சிறுகதை கிடைத்ததென்றும், 'கலைச் செல்வி'யில் அது வெளியிடப்படும் என்றும், தொடர்ந்து எழுதுமாறும் கேட்டு சிற்பி எழுதியிருந்தார்.

சிற்பி அவர்கள் அன்று அனுப்பி வைத்த அந்த அஞ்சலட்டை இலக்கியச் செயற்பாட்டு முயற்சியிலும் வளர்ச்சியிலும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக இன்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது. ஆரம்பகால எழுத்தாளன் ஒருவரின் படைப்பினை உதாசீனம் செய்யாது பொறுமையாகப் படித்து, பின் அது பற்றிய தகவலை அறியத்தருவது இலக்கிய உலகில் சாதாரணமான ஒரு காரியமல்ல, எனக்கு மாத்திரமன்றி, ஆரம்ப எழுத்தாளர்கள் பலருக்கு அவ்வாறு ஆதரவுக்கரம் நீட்டி இருப்பா ரென்பதனை, அச்சிட்ட அஞ்சலட்டை உணர்த்துகின்றது.

சிற்பி அவர்களைப்போல, இன்னொருவரையும் நினைவு கூர்ந்து நான் இங்கு குறிப்பிடாமல் தவிர்த்து விடுவது

வரலாற்றுத் தவறாக அமைந்து விடும். 'சிந்தாமணி' ஆசிரியராக இருந்த இராஜ அரியரத்தினம் அவர்கள் சிந்தாமணிக்கு நான் அனுப்பிய முதற்சிறுகதை 'பெருமூச்சு' கிடைத்ததும் என்னைப் பாராட்டி, வாழ்த்தி ஒருகடிதம் அனுப்பி வைத்தார்.

சிற்பி அவர்கள் அத்தோடு நின்று விடவில்லை இன்னொரு காரியத்தையும் செய்து வைத்தார். 'கௌரவம்' என்னும் அந்தச் சிறுகதையின் தலைப்பை 'போலி' என மாற்றும் செய்து டிசம்பர் 1965 'கலைச்செல்வி'யில் வெளியிட்டு வைத்தார். அச்சிறுகதையின் ஆரம்பத்தில் என்னைப் பற்றி ஓர் அறிமுகத்தினை எழுதி கதையுடன் சேர்த்து வெளியிட்டார். அது மிகச் சிறிய அறிமுகமாக இருப்பினும் அன்றைய

காலகட்டத்தில் மிகவும் பெறுமதியான ஒன்றாக நான் கருதுகின்றேன். என்னைப் பற்றிய ஓர் அறிமுகத்தினை இலக்கிய உலகில் முதன்முதலாகச் செய்து வைத்தது 'கலைச் செல்வி'தான்; சிற்பி அவர்கள்தான்.

நான் எழுதுவதற்கு ஆரம்பித்து நார்பத்துநான்கு ஆண்டுகளைக் கடந்து வந்துவிட்டேன். நீண்ட இந்தக் கால இடைவெளியில் நான் பெற்ற அனுபவங்கள் ஏராளம். ஆனால் வளரா இளம் பருவத்தில் ஆதரவுக் கரம் நீட்டி, அறிமுகமும் செய்து வைத்த சிற்பி அவர்கள், இன்று பவளவிழா நாயகன். இந்தச் சமயத்தில் எனது பெயரையும் சொல்லி அவர் பெருமைப்படுவாரென்றால், அதனால் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அவருக்கல்ல; எனக்குத்தான்.

ஆண்டாண்டு காலமாக நம் முன்னோர் போற்றி வந்த அன்பு, பக்தி, உண்மை, நேர்மை, நாணயம், பணிவு, சேவை, தியாகம் போன்ற உயர்ந்த பண்புகள் இக்காலத்திற்குப் பொருத்தமற்றவை எனக் கருதிக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல அவற்றை நாம் புறக்கணிக்கத் தொடங்கிவிட்டோமா?

அடிக்கடி என் உள்ளத்தைக் குடைந்துவரும் கேள்வி இது

அதே வேளையில் -

“ஆஹா! இப்படியல்லவா மனிதர்கள் நடக்கவேண்டும்” என எனக்கு மகிழ்ச்சியூட்டி என்னைத் திருப்திப்படுத்திய -

“ச்சாய், இப்படியுமா மனிதர்கள் நடக்க வேண்டும்” என எனக்கு வெறுப்பையூட்டிய -

‘இப்படியும் மனிதர்கள் நடக்கவேண்டியிருகிறதே’ என என்னைப் பரிதாபப்பட வைத்த -

“இப்படி மனிதர்கள் நடக்க முடிந்தால்...!” என என்னை ஏங்கச் செய்த-

சம்பவங்கள், சந்தர்ப்பங்களின் தரிசனமும் பல தடவை எனக்குச் சித்தித்திருக்கின்றது.

வாழ்க்கையின் பல்வேறு கோலங்களைக் காட்டும் பழைய தமிழ் இலக்கியங்கள் - காவியங்கள், நவீன சிறுகதை, நாவல், கவிதை முதலியவை

மின்னல் வீச்சாய் என் நெஞ்சை அள்ளியிருக்கின்றன, வான வில்லின் வர்ண ஜாலமாய் என்னை மயக்கியிருக்கின்றன. புதுமைக் கனவுகளை என்னுள்ளே பூக்கச் செய்திருக்கின்றன; என்னை வருடியிருக்கின்றன; நெருடியிருக்கின்றன; உள்ளத்தை உருக்கிக் கண்ணீரைச் சிந்தவைத்திருக்கின்றன.

இத்தகைய இருவகையான “காட்சி” களினால் அவ்வப்போது நான் அடைந்த அனுபவங்கள் அவை கிளர்த்திய உணர்ச்சிகள், தூண்டிய சிந்தனைகள் துலக்கிய கற்பனைகள் என்ற கூட்டுக்களியின் உந்தலில்,

“தெளிவுறவே அறிந்திடுதல் தெளிவுதர மொழிந்திடுதல் சிந்திப் பார்க்கே

களிவளர உள்ளத்தில் ஆனந்தக் கனவுபல காட்டல் கண்ணீர்த்

துளிவர உள்ளருக்குதல்...

என்ற பாரதியின் இலக்கியப் போக்கு என் உள்ளக் காதுகளில் ஒங்கி ஒலித்த வேளைகளில் உருவானவையே என் கதைகளுட் பெரும்பாலானவை.

- சிற்பி சிவசரவணபவன் - ஓர் ஆய்வு
என்ற கட்டுரையிலிருந்து

அறிவும் அனுபவமும்

கேள்வி : பாடசாலை மாணவர்களின் இலக்கிய ஆர்வத்தை வளர்ப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என நினைக்கிறீர்கள்?

பதில் : செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் நான் கடமை ஆற்றியபொழுது 'சுடரொளி' சஞ்சிகையை வெளியிட்டேன். எனது மாணவர்களான க. பரராஜசிங்கம் (துருவன்) யாழ் நங்கை (வீரகேசரி உதவி ஆசிரியர்) இரா. சிவச்சந்திரன் (யாழ். பல்கலைக் கழகம்) எஸ். திருச்செல்வம் (பத்திரிகை ஆசிரியர்) முதலியோரின் கதை, கட்டுரை, கவிதை சுடரொளியில் வெளியாகின. உசன் இராமநாதன் மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராக இருந்தபோது 'இளந்தளிர்' இதழை வெளியிட்டேன். தென்மராட்சியைச் சேர்ந்த பாடசாலையொன்றிலிருந்து முதன் முதலில் அச்சில் வெளியான மாணவர் சஞ்சிகை இதுதான். இப்போது நான் அதிபராக இருக்கும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் தமிழ்ப் பேரவை ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளேன். பேரவையின் சார்பில் 'யாழோசை' என்ற மாணவர் சஞ்சிகை விரைவில் வெளிவரும். சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டால் மட்டும் போதாது இலக்கிய விழாக்கள், எழுத்தாளர் சந்திப்பு, திறனாய்வரங்கு முதலியவற்றையும் பாடசாலைகளில் நடத்த வேண்டியது அவசியம்.

ஈழநாடு நேர்காணல் 12.10.86

பவள விழாக் காணுநீறார் படைப்பாளிகளையும் படைக்க படைப்பாளி

- ச. வே. பஞ்சாட்சரம், கனடா

ஈழத்தில் நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக வாழ் நாளை முழுமையாக அர்ப்பணித்த இலக்கிய ஆளுமைகளுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர், “சிற்பி ஐயா” என்று அனைவராலும் வாஞ்சையோடு வாயார அழைக்கப்படும் கந்தரோடை சிவசரவணபவன் M.A. அவர்கள்

கல்கி, கலைமகள், தீபம் முதலிய தமிழக இதழ்களிலும், வீரகேசரி, தினகரன், ஞானம், சுதந்திரன், தினக்குரல், உதயன் முதலிய ஈழத்தின் முன்னணி இதழ்களிலும் ஏராளமான சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகளை எழுதி வருவதோடு பலபரிசில்களையும் பாராட்டுகளையும் பெற்ற படைப்பிலக்கிய கர்த்தா இவர்.

ஈழத்தமிழ் நவீன இலக்கியங்களும் தமிழக மக்களால் அறியப்பட வேண்டும், போற்றப்பட வேண்டும் என்ற தேசியப் பற்றுக்காரணமாக ஈழத்தின் தலைசிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர் களின் சிறந்த சிறுகதைகள் பன்னிரண்டினதைத் தெரிந்தெடுத்து தொகுத்துத் தமிழகம் பாரிநிலையத்தின் மூலம் வெளியிட்ட தேசிய இலக்கியவாதி இவர்.

இளம் வயதிலேயே தம்மிடம் வாசிப்பு ஆர்வம் மிக்கிருந்ததாகச் சிற்பி ஐயா கூறுகிறார். அந்த ஆர்வத்துக்கும், அவர்தம் இலக்கிய உலகச் சாதனைகளுக்கும் மூலாதாரமாக விளங்கியது அவரிடம் அபூர்வமாகக் காணப்பட்ட அதியுன்னத ரசனை உணர்வேதான் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளப் பல காரணங்கள் உள. அவரது மணிமணியான கையெழுத்தழகு, தூய்மை குறிக்கும் வெள்ளிய தமிழ்ச்சீருடையழகு, நிமிர்ந்த நடையழகு, நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்ற கணீரென்ற பேச்சுழகு, கறுத்தே அறியாத வெண்முகத்தில் அடிக்கடி கலகலக்கும் சிரிப்புழகு – இவற்றின் பின்னணியில் அவரது பண்பட்ட இரசனை உள்ளம் இருப்பதை ஊகிக்கலாம். மேலும் இன்று போக்கற்றுப் போய்விட்ட முற்போக்கு, நற்போக்கு, நடுப்போக்கு எனும் குறுகிய வட்டங்களுள் முடக்கப்பட்டு ஊனமடையச் சம்மதிக்காத அந்த இரசனை உணர்வோடு, இரசிக்கத்தக்க படைப்புகள் இலக்கிய விருந்தாக – தம்மால் மட்டுமன்றி திறண்மிக்க அனைவராலுமே ஈழத்தில் நிறையப் படைக்கப்பட வேண்டும் என்ற இலட்சிய வேட்கையுமே, சிற்பி அவர்களைப் படைப்பிலக்கியப் பணியோடு, இதழியல் துறைக்குள்ளும் மூச்சுடன் புகுந்துழைக்க வைத்தன எனலாம். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்து “இளந்தமிழன்” இதழ், சென்னையில் வெளிவந்த “இளந் தமிழன்” இதழ்,

ஈழத்தின் இலக்கியத்தலைமுறை ஒன்றை ஒட்டுமொத்தமாக உற்பத்தி செய்த “கலைச் செல்வி” இதழ் பின்னாளில் தமிழ் ஈழக்கல்விக் கழகம் வெளியிட்ட “விளக்கு” இதழ் என்பவற்றின் ஆசிரியராக விளங்கியவர் சிற்பி அவர்கள். இவ்விதழ்களின் ஞாடாக, எந்த அணியிலிருந்து, எங்கிருந்து, எவ்விடமிருந்து வந்தாலும் நல்லவை, பயனுள்ளவை, இனியவை என்று தம் தூய, நடுநிலையான இரசனை மூலம் கண்ட படைப்புகளையெல்லாம் உரிய மதிப்புக் கொடுத்து வெளியிட்டதன் மூலம் இன்றுவரை ஏராளமான நவீன தமிழிலக்கியங்கள் ஈழத்தில் தோன்றக் காரணமான ஆளுமை சிற்பி ஐயாவினுடையது. ஆம் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன் செ. யோகநாதன் போன்ற, என்போன்ற ஏராளமானவர்களின் கைகளால் இலக்கியங்களைப் படைத்துக் கொண்டிருப்பவர் சிற்பி அவர்கள்தான் என்பது மிகையன்று.

மேலும் தாம் புரிந்த ஆசிரிய, அதிபர் பணிகளுடாகவும் அக்கல்லூரிகளில் தாம் நடத்திய இலக்கிய விழாக்கள், கவியரங்கங்கள், போட்டிகள் மூலமும் இளந்தலைமுறைகளுக்கு இலக்கியப் பரிச்சயத்தை, ரசனையை ஈரவிதைப்பாகச் சுவற்றிய சிற்பி ஐயாவின் தமிழிலக்கியப் பணிகள் ஈழத்தின் 20 ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாற்றில் பொன்னெழுத்தால் பொறிக்கப்படும் என்பதற்கு “ஞானம்” இதழின் பவள விழாமலர் வெளியீட்டு முயற்சி கட்டியும் கூறி நிற்கிறது.

சிற்பி அவர்களின் தாய் மாமனாரான வாழ்நாள் தமிழ்த் தொண்டர் தத்துவ கலாநிதி வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள், இலக்கிய அறிவு மிக்க தந்தையார் சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோரின் வளர்ப்பும் வழிகாட்டலும், மறைந்த கல்வி அதிகாரியும் குழந்தை இலக்கியப் பணியாளருமான சதாசிவ ஐயரின் ஆசீர்வாதமும், இலங்கை இந்தியத் தமிழறிஞர்களுடனான பரிச்சயமும், எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுமும் அந்தண மரபின் ஆன்மீக பலமும் சேர்ந்து செதுக்கிய அற்புத இலக்கியச் சிற்பமே சிற்பியாக உருவெடுத்தது. அந்தச் சிற்பமே சிற்பியுமாகி இனிய இலக்கியங்களை ஏராளம் இலக்கியகர்த்தாக்களை ஈழத்தில் சிலை வடித்தது. பளவலிழாக்காணும் சிற்பி ஐயா அவர்கள் நூற்றாண்டு விழாவும் காண கந்தரோடை வற்றாக்கை அம்மன் வரமருள வேண்டி, அவர்தம் இலக்கிய மாணாக்கள் வாழ்த்துகிறேன்.

சின்தநாள் ஞாபகம்

“சர்மா” வாத்தியார் வகுப்புக்குள் வருகிறார் என்றால் அங்கு அமைதி நிலவும் – “சிற்பி” கூட்டத்தில் பேசுகின்றார் என்றால் அங்கு நிலத்தில் ஊசி விழுந்தால் சப்தம் கேட்கும். சரவணபவன் எழுதிய நாடகம் என்றால், அங்கு கூட்டத்துக்குக் குறைவே இருக்காது. இவர் சிறந்த எழுத்தாளர், அருமையான பேச்சாளர், நல்லதொரு நாடக ஆசிரியர்; அற்புதமாக வாய்விட்டுச் சிரிப்பவர்; மறைந்திருக்கும் “யாழ்வாசி”, அனைவரையும் மன்னிக்கும் சுவாமிமூலையர் ஆனால் – பக்தி சிரத்தையுடன் விரதங்களைக் கைக்கொள்ளும் இவர், பக்தியை வேடமாக்க என்றுமே விரும்புவதில்லை.

- எஸ். திருச்செல்வம், (தினகரன் 12.12.1971)

நானாயம்

வடிவேலு வாத்தியாரின் மத்தியானத் தூக்கம் இன்று குழம்பி விட்டது. வெளியே வந்து உருப்படியான வேலை எதையாவது செய்வதற்கும் அப்போதைய மனநிலை இடந்தரவில்லை. நித்திரையும் இல்லாமல், வெளியே எழுந்து வரவும் விரும்பாமல் சாய்மனைக் கதிரைக்குள்ளே முடங்கிக் கிடந்து தவித்துக் கொண்டிருந்தார் அவர்.

மதிய உணவின் பின், கையில் அகப்படும் எதையாவது வாசித்துக் கொண்டிருப்பது அவர் வழக்கம். வாசித்து முடித்தாலென்ன, முடிக்காவிட்டாலென்ன, சொல்லி வைத்தாற் போல், பத்து நிமிடத்தில் அவர் தூங்கிவிடுவார். உலகம் கவிழ்ந்தாலுஞ்சரி, நிமிர்ந்தாலும் சரி அதைப் பற்றி அக்கறைப்பட ஆழ்ந்த தூக்கம் அனுமதிக்காது. அரை மணி நேரத்துக்குத்தான் இந்த நிலை அதற்குப் பிறகு தானாகவே நித்திரையிலிருந்து எழுந்துவிடுவார்.

இத்தனை வயதாகியும் வாலிபச் சுறுசுறுப்புடனும் உற்சாகத்துடனும் எல்லாக் காரியங்களிலும் அவர் ஈடுபடுவதற்கு இந்த நித்திரைக் கொடைதான் காரணம் என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. உண்மையும் அதுதான்.

ஆனால், இன்றைக்கு அந்தக் கொடையை அனுபவிக்க அவரால் ஏன் முடியாமற் போய்விட்டது?

மதிய உணவின் பின் வழமைபோல் இன்றும் தன் அறையிலுள்ள சாய்மனைக் கதிரையை நாடினார் அவர். அன்றைய தினசரிப் பத்திரிகையை அவருடைய கண்கள் மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. நிமிஷங்கள் கழிய, பத்திரிகை கை நழுவு தூக்கம் அவர் கண்களை மெல்ல மெல்லத் தழுவிக்கொண்டிருந்த வேளையில் அவருடைய மகன் ரமேஷின் குரல், வெளியே ஓங்கி ஒலித்தது,

“அம்மா... அம்மா... அம்மோய்...” உடனடியாக ஏதோ ஒரு புதினத்தைச் சொல்லிவிட வேண்டும் என அவசரப்படுவதைக் குரல் காட்டியது.

“சத்தம் போடாதையெடா... அப்பா படுத்திருக்கிறார்”.

அதைக் காதில் விழுத்தாதவனைப் போல் ரமேஷ் சொன்னான், “இண்டைக்கு எனக்குப் பெரிய ‘லக்’ அடிச்சிருக்குது.”

“லக்கோ... உனக்கோ?” சற்று முன்னர் மகனுக்கு விடுத்த எச்சரிக்கையை மறந்துவிட்டு சற்று உரத்த குரலிற் கேட்டான் “ஓம்மமா... எனக்குத்தான்... ஐந்நூறு ரூபா...”

“ஐந்நூறோ...? என்னெண்டு கிடைச்சது... இஞ்சை கொண்டு வா பாப்பம்...”

“கொஞ்சம் பொறுங்கோ... அரிசி, சீனி, மா எல்லாத்தையும் கணேசன் ஸ்டோரிலைதான் வாங்கினன்... எல்லாமாக

இருநூற்றைம்பது ரூபா ஆச்சுது... ஐந்நூறு ரூபாத் தானைக் கொடுத்தன். மிச்சக் காசு எவ்வளவு...? சொல்லுங்கோ பாப்பம்...”

“இது தெரியாதே... இருநூற்றைம்பது தான்...”

“அதுதான் இல்லை... மிச்சம், எழுநூற்றைம்பது...”

“எழுநூற்றைம்பதோ... எனக்கு நீ கணக்குப் படிப்பிக்கிறியோ...?”

“எங்கடை கணேசன் ஸ்டோர் முதலாளிக்கு இப்பிடித்தான் ஆரோ கணக்குப் படிப்பிச்சிருக்கினம் போலை கிடக்குது... இஞ்சை பாருங்கோ மிச்சக் காசை...”

சில நொடிகள் மௌனத்தில் கழிந்தன. வாத்தியாரின் மனைவி பணத்தை எண்ணியிருக்க வேண்டும்.

“ஓமடா தம்பி... இதிலை எழுநூற்றைம்பது கிடக்குது”

“நான் ஐந்நூறு ரூபாத் தானைத்தான் கொடுத்தனான். மிச்சக்காசாக அவர்தான் உவ்வளவையும் தந்தவர்...”

“நீ எண்ணிப் பாக்கேல்லையே... ஒண்டுஞ் சொல்லேல்லையே...”

“நான் என்னத்தைச் சொல்லிறது... நான் ஏன் சொல்ல வேணும்? நான் குடுத்த காசு செல்லுமோ எண்டு வெளிச்சத்திலை பிடிச்சுப் பாத்துப் போட்டுத்தான் மேசை வாச்சீக்குள்ளை வைச்சவர்... மிச்சக் காசையும் நாலைஞ்சுதரம் எண்ணிப் போட்டுத்தான் என்னிடடைத் தந்தவர்...”

“அப்பா அறிஞ்சால்; துள்ளப் போறாரே!”

வாத்தியாரின் நெஞ்சு சிலிர்த்தது. அவள் அவருடைய மனைவிதான்!

“நான் களவெடுத்தனானே?... மிச்சக் காசு எழுநூற்றைம்பதெண்டு சொல்லிப் பறிச்சனானே... முதலாளியார் தானே தந்தவர்...” தானாக வந்த அதிர்ஷ்டம் தவறிப்போய் விடுமோ என்ற அச்சத்தை ரமேஷின் உரத்த குரல் மறைத்தது.

“முதலாளியாரே பிழையைக் கண்டுபிடித்து விட்டால்... உன்னைத் தேடி ஓடிவந்தாரென்றால்...”

சற்று முன்னர் சிலிர்த்த வாத்தியாரின் நெஞ்சம் மீண்டும் சுருங்கத் தொடங்கியது. மனைவியின் நேர்மைக்கு இப்படியான ஒரு பயந்தான் காரணமோ?

“வருவார் எண்டு நான் நினைக்கேல்லை... நான் குடுத்ததை உடனேயே மறந்து போனவர், எனக்குத் தந்ததை நினைச்சுப் பாக்கப் போறாரே...”

மனைவி என்ன சொல்லப் போகின்றாள் என்பதை அறியக் காதுகளைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டார் வடிவேலு.

மகன் ரமேஷ்தான் தொடர்ந்து பேசினான். “கொழும்பி லையிருந்து கப்பல் வரப் பிந்தினால், சாமான்களை ஒளிச்சு வைச்சுக் கொண்டு விலையைக் கூட்டிப் போடுவார்...”

தூரத்திலை எங்கையாவது குண்டுச் சத்தம் கேட்டால் போதும்... கடையைப் பூட்டப் போறன் எண்டு அவசரப்படுத்துவார்... பில் எழுத மாட்டார்.... சரியாக நிறுக்க மாட்டார்... அவர் சொல்லிற காசைக் குடுத்துப் போட்டு நாங்களும் பயத்திலை ஓடிவந்து விடுவம்... இடைக்கிடை நாங்களும் கடனுக்குச் சாமான் வாங்கிறனாங்கள் தானே... அந்தாள் என்னத்தைச் செய்தாலும் நாங்கள் பேசாமல் இருக்க வேண்டிக்கிடக்குது”

“அப்பாவின்ரை பென்ஷன் ஒழுங்காக வந்து தெண்டால், நாங்கள் ஏன் கடன் வாங்கப் போறம்... உவற்றை அறாவிலைக்கு?”

“கடவுள் தானம்மா இண்டைக்கு இப்பிடி ஒரு நடடத்தை அவருக்குக் குடுத்திருக்கிறார்...”

“அப்பா இதை ஒத்துக் கொள்ளுவாரோ... ஒத்துக் கொண்டால் சரிதான்..”

‘என்றை ராசாத்தி, பெத்த பிள்ளை இழுக்கிறானெண்டு நீயும் கீழை இறங்கிறியே... இறங்கு... இறங்கு...’

“அவரிட்டை இதைச் சொல்லப் போறியளே?”

நெஞ்சிலே ஓங்கி அறையப்பட்டது போன்ற பிரமை, வாத்தியாருக்கு!

அவருடைய மகனா அப்படிக்கேட்கிறான்?

திடீரென்று அவனுக்கு முன்னாற் போய், “நீ செய்தது களவு தானெடா... நம்பிக்கைத் துரோகம் தானெடா” என்று கத்த வேண்டும் போலிருந்தது.

அவனை இழுத்துக் கொண்டு கணேசன் ஸ்டோருக்குச் சென்று, அந்த “அதிருஷ்டத்” தொகையை முதலாளியிடம் திருப்பிக் கொடுப்பித்து, மன்னிப்பும் கேட்பிக்க வேண்டும் என மனம் துடித்தது.

விறு விறுப்போடு எழுந்தவருள் வேறு சில சிந்தனைகள் ஊடறுக்க அவர் மீண்டும் கதிரைக்குள் விழுந்தார்.

கிடைத்த பணத்தை இழந்துவிடக்கூடாது என்ற ஓர்மத்தில், அவருடைய மகனே அவரை எதிர்க்கத் துணிந்தால் அப்பா சொல்கின்றார் என்பதற்காக, அவன் கட்டுப்படக் கூடும்... ஆனால்... அப்படி ஒரு எண்ணம், - களவெண்ணம்

அவனுக்குள்ளே ஏற்பட்டுவிட்டதே... அதை இலகுவிலே கிள்ளியெறிய அவரால் முடியுமா?

பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடலாம்... அவனுடைய மனத்தைத் திருத்தி எடுக்க முடியுமா?

காலத்துக்கு ஏற்றபடி வாழத் தெரியாதவர் எனத் தன் நண்பர்கள் சிலராற் கருதப்படுவதையும் பொருட் படுத்தாமல், மிகச் சிறிய விஷயங் களிற்கூட நீதி, நேர்மையைக் கடைப் பிடிப்பவர் அவர். தன் பிள்ளைகளும் அப்படி வாழவேண்டும் என்பதிலும் கரிசனையான இருப்பவர்.

நாட்டுப் பிரச்சினை காரணமாக அவருடைய ஓய்வூதியம் ஒழுங்காக வந்துசேர்வதில்லை. சில வேளை களில் இரண்டு மூன்று மாதங் களுக்குமேல் அது தாமதமாவது முண்டு. அதற்காக அவர் குடும்பத் தேவைகளைக் கவனிக்காமல் இருந்து விடுவதில்லை; கருமித்

தனமாக நடந்து கொள்வதுமில்லை. நெருங்கிய யாரிடமாவது கைமாற்றாகப் பணத்தைப் பெற்று எல்லாவற்றையும் சமாளித்து விடுவார். கணேசன் ஸ்டோர் முதலாளியும் அவருக்கு உதவி செய்வதுண்டு.

இவையெல்லாம் மகன் ரமேஷுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந்தும் தவறான ஒரு காரியத்தைச் செய்துபோட்டு அதை நியாயப்படுத்தவும் தன்னிடமிருந்து மறைக்கவும் பார்க்கின்றானே!

பெரியவர்கள் எதைச் சொன்னாலும், அதை எதிர்த்தே, பேசும் பழக்கம்; நல்லது கெட்டது பற்றிச் சிறிதும் அக்கறைப் படாத போக்கு; எந்த வழியிலென்றாலும் தம்முடைய காரியத்தை முடித்துவிட வேண்டும் என்ற முனைப்பு இவைகளெல்லாம் மற்றவர்களுடைய பிள்ளைகளின் குறைபாடுகள் என்றல்லவா இவ்வளவு காலமும் அவர் நினைத்திருந்தார்!

‘என்னுடைய மகனுக்கும் ஏன் இப்பிடிப் புத்தி போச்சுது? நிம்மதி நெஞ்சிலிருந்து வெளியேற, நீண்டு செல்லும் நிமிடங்கள் நித்திரையைத் தடுத்துக் கொண்டிருந்தன.

“என்ன, ஒரு மாதிரியாய் இருக்கிறியள்” மாலைத் தேநீரை நீட்டியபடியே வடிவேலு வாத்தியாரின் மனைவி கேட்டாள்.

“அப்பிடி ஒண்டுமில்லை... வழக்கம்போலையே தானே இருக்கிறன்”

“முகத்தைப் பாத்தால், அப்பிடித் தெரியேல்லை... சுகமில்லையே?”

“சாய்... நான் நல்லாத்தான் இருக்கிறன்... நித்திரைதான் கொஞ்சம் குழம்பிப் போச்சுது...”

மனைவியின் முகத்திற் கலவரம் படர்வதையும் அதை மறைக்க அவள் முயல்வதையும் அவர் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

சற்று முன்னர், தன் காதில் விழுந்தவையெல்லாம் கனவாக இருக்குமோ என்ற அற்ப சந்தேகமும் அவருக்கு இப்போது அடியோடு நீங்கிவிட்டது.

அவளாக, ஏதாவது சொல்லக்கூடும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் நிறைவேறவில்லை. தேநீர் கோப்பையை அவரிடமிருந்து

பெற்றுக் கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு அகல்வதிலேயே அவள் குறியாயிருந்தாள்.

தானாகத் தொடங்கவும் அவருக்குத் தயக்கமாக இருந்தது. வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என்ற விதமாகப் பேசி முடித்து விடக்கூடிய விஷயம் அல்ல என்றும் அவருக்குப் பட்டது.

ரமேஷ் அவருடைய மகன்தான் என்றாலும், அவனும் இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைதானே!

“கொஞ்சத் தூரம் நடந்தால், இந்த நித்திரைச் சோம்பல் பறந்துவிடும்.” என்று மனைவியிடம் சொல்லிக் கொண்டே வெளியே புறப்பட்டார் வாத்தியார்.

கால் போன போக்கிற் சென்று கொண்டிருந்த அவரை, சற்றுத் தூரத்திற்கேட்ட அவலக் குரல் தடுத்து நிறுத்தியது.

கூர்ந்து கவனித்தார்.

“அடியாதை அப்பு... ஐயோ... அடியாதை... உன்னைக் கும்பிட்டன்... அடியாதை அப்பு...”

“அடியாமல் விடுறதோ... உன்னைச் சாக்கொண்டாத் தான்ரா என்றை ஆத்திரம் அடங்கும்.”

“உங்களுக்குப் புண்ணியம் கிடைக்கும்... உங்களை நான் கும்பிடுறன்... அவனை ஒண்டு செய்யாதேங்கோ...”

சிறுவன் ஒருவனின் அழுகைக் கெஞ்சல், பெரிய ஆம்பிளையின் ஆத்திரக் கூச்சல்... பெண் ஒருத்தியின் பரிதாப ஓலம் ஆகியவற்றுடன் மட்டையால் யாரையோ ஓங்கி அடிக்கும் சத்தமும் கலந்து கர்ணகரோமாக இருந்தது.

பெரியவனின் குரல், வாத்தியாருக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட குரல். கந்தப்பனின் குரல்.

வன்செயலால் இடம் பெயர்ந்து, வடிவேலு வாத்தியாரின் வீட்டிற்குச் சற்றுத் தொலைவில் சின்னஞ் சிறு கொட்டில் வீட்டில் வாழ்பவன் கந்தப்பன். குடும்பத்தில் ஆக, மூன்றே மூன்று பேர்தான் என்றாலும், உடலோடு உயிரை ஒட்ட வைப்பது பெரும் பாடாகவே இருந்தது.

வறுமை காரணமாக அந்தக் குடும்பத்தில் இத்தகைய சத்தங்கள், சாதாரணமானவை தாம்.

ஆனால் இன்றைக்கு அதிலே ஒரு வித்தியாசம் இருப்பதாக அவருக்குத் தோன்றியது.

இசக்குப் பிசக்காக, ஏதாவது நடந்துவிடுமோ என்ற பயமும் அவரைப் பற்றிக் கொண்டது. நடப்பதைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படாமல் எங்கேயாவது தப்பி ஓடி ஒதுங்கவும் அவர் விரும்பவில்லை.

எட்டி நடந்தார் அவர்.

வெறி பிடித்தவன் போல், தன் குடிசையின் முன்னால் நின்றான் கந்தப்பன். அவனுடைய கையிலிருந்த மட்டையை எப்படியாவது பறித்துவிட வேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார் அவனுடைய மனைவி. வேதனை தாங்காமல் குளறிக் கொண்டும் கெஞ்சி மன்றாடிக் கொண்டும் நிலத்திற்கு கிடந்து உருண்டான் மகன் முத்து.

கந்தப்பன், தன் மகனை அடித்ததுமல்லாமல் உதைத்து மிருக்கிறான்.

வாத்தியாரால் அந்தக் காட்சியைப் பார்க்கச் சகிக்கவே முடியவில்லை.

“கந்தப்பு! என்ன மோட்டு வேலை செய்திருக்கிறாய்?”

“நல்ல நேரத்திலை வந்திருக்கிறியள் வாத்தியார்... இந்தக் கழுதை செய்திருக்கிற வேலையை நீங்களே கேளுங்கோ.” கந்தப்பனின் குரல் சற்று தணிந்திருந்த போதிலும், கோபம் சிறிதும் ஆறவில்லை.

“ஏன்... என்ன செய்தவன்?”

“டேய்... என்ன செய்தனியெண்டு நீயே சொல்லடா.” கந்தப்பனின் குரலில் மீண்டும் சூடேறியது.

“கடையிலை சாமான் வாங்கிக் கொண்டு வந்தனான் வாத்தியார்... மிச்சக் காசிலை பத்து ரூபா குறைஞ்சு போச்சுது” கேவிக் கேவிக் கொண்டு அவன் சொன்னது பரிதாபமாக இருந்தது.

“எல்லாத்தையும் வடிவாய்ச் சொல்லடா கழுதை!” கோபத்துடன் மீண்டும் முத்துவை அடிக்கப் போன கந்தப்பனைத் தடுத்து நிறுத்தினார் வாத்தியார்.

“கந்தப்பு! கொஞ்சம் பொறுப்பா... ஒரு பத்து ரூபாவுக்காக இப்பிடியெல்லாம் நீ செய்திருக்கக் கூடாது.”

“என்றை நிலைவரம் உங்களுக்குத் தெரியாதே...? ஒவ்வொரு சதமும் எனக்குப் பெரிசுதான்... நாலைஞ்சு நாளாய் வேலை வெட்டி ஒண்டும் கிடைக்கேல்லை... வீட்டிலை சமைக்கேல்லை... இவனும் ஒழுங்காய்ச் சாப்பிடேல்லை... இண்டைக்கு ஒரு இடத்திலை வேலி அடைக்கப் போனன். சாப்பாட்டோடை நூறு ரூபா கிடைச்சுது. அரிசியும் பருப்பும் வாங்க இவனை அனுப்பினன். ரெண்டுக்குமாக நாப்பத்தெட்டு ரூபா எடுத்துக் கொண்டு ஐம்பத்திரண்டு ரூபா மிச்சம் குடுத்திருக்கிறான் கடைக்காரன். அதை அப்பிடியே பத்திரமாகக் கொண்டந்திருக்கலாந்தானே?”

“கொஞ்சத்தை எங்கையோ துலைச்சுப் போட்டானோ?”

“துலைச்சிருந்தாலும் பறுவாயில்லை, எப்பிடியாவது தேடி எடுத்திருக்கலாம்... இந்தக் கழுதைக்கு, தான் கணக்கிலை பெரிய விண்ணன் என்று நினைப்பு. இருபத்தொன்பதையும் பத்தொன்பதையும் சேர்த்துக் கூட்டினால், ஐம்பத்தெட்டு வருமாம்... அதினாலை, மிச்சக்காக நாப்பத்திரண்டுதான் என்று சொல்லிக் கடைக்காரனிடம் பத்து ரூபாவைத் திருப்பிக் குடுத்துப் போட்டு...”

“திரும்பிக் குடுத்தவனோ...? உன்றை மகனோ...? கந்தப்பன் சொல்லி முடிக்க முதலே குறுக்கிட்ட வாத்தியார் முத்துவைத் தூக்கி ஆதரவாக அணைத்துக்கொண்டார்.

“முத்து நீ அழாதை... அழக்கூடாது... ஒரு நல்ல வேலையைச் செய்திருக்கிறாய்... நீ ஏன் அழவேணும்? கணக்கைப்பிறகு படிச்சக் கொள்ளலாம்... இப்ப இதை வைச்சக் கொள்ளு,” என்று சொல்லிக் கொண்டே, தன் சட்டைப் பையினுள் கைவிட்டுத் துளாவியபோது அகப்பட்ட ஐம்பது ரூபாத் தாளொன்றை அவனிடம் கொடுத்தார்.

“இதென்ன வாத்தியார்... உங்கடை காசேன் அவனுக்கு?”

“கையிலை ஆயிரம் இருந்திருந்தால் அதை அப்பிடியே குடுத்திருப்பன்... தழுதழுத்த குரலிற் சொன்ன வடிவேலு தொடர்ந்தார், “முத்துவின்ரை கணக்குப்படி மிச்சக் காசு நாப்பத்திரண்டு ரூபாதான்... பத்து ரூபா மேலதிகமாக வாங்கிக் கொள்வது பிழை என்று நினைச்சிருக்கிறான்... பாவமெண்டு நினைச்சிருக்கிறான்... அதினாலை அதைத் திருப்பிக் குடுத்திருக்கிறான்... இந்தக் காலத்திலை இப்பிடி ஒரு பிள்ளை இருக்கிறதுக்கு நீ எவ்வளவு பெருமைப்பட வேணும்... நீ குடுத்து வைச்சவன் கந்தப்பு... குடுத்து வைச்சவன்...”

கந்தப்பனுக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை.

“அப்ப, இவன்றை கணக்குத்தான் சரியெண்டு நீங்களும் சொல்லுறியனோ வாத்தியார்?”

வாழ்க்கையில் இதுவரை அனுபவித்திராத ஓர் இனிய உணர்ச்சியில் மிதந்தபடி வீட்டை நோக்கி விரைவாகச் சென்றுகொண்டிருந்த வாத்தியாரின் காதில் கந்தப்பனின் கேள்வி விழுவேயில்லை.

நேர்காணல் - சிற்பி

**ஞானம் 2003 இதழில் வெளிவந்த இந்த நேர்காணல்
இங்கு மறுபிரசுரம் செய்யப்படுகிறது**

சந்திப்பு : தி. ஞானசேகரன்

தி.ஞா : தங்களுக்குள் ஓர் எழுத்தாளன் உருவாகுவதற்குப் பின்னணியாக இருந்த இளமைப் பருவத்தைப் பற்றிக் கூறுங்கள்

சிற்பி : எழுத்தாளராக வர விரும்புகின்றவர்கள் முதலில் நல்ல வாசகர்களாக இருக்க வேண்டும்; நல்ல நூல்களைத் தேடி வாசிக்க வேண்டும்; சிறுகதைகள் நாவல்களுடன் பழைய தமிழ் இலக்கியங்களையும் வாசிக்க வேண்டும் – என்றெல்லாம் அனுபவம் மிக்க எழுத்தாளர்கள் பலர் ஆலோசனை கூறுவதைக் கேட்டிருப்பீர்கள். ஆனால் இப்படியான ஆலோசனைகள் எதுவும் என்காதிற்கெட்டாத ஒரு பருவத்தில் நான் சிறுவனாக இருந்தபோதே நிறைய வாசிக்கத் தொடங்கிவிட்டேன். பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியராக எங்களுரிலேயே பணிபுரிந்த என் தந்தையார், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவ்வாண்டு ‘தத்துவ கலாநிதி’ என்று கௌரவப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்ட வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் என் தாய்மாமன்; தமிழ்ப் பண்டிதர்; பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர்; வித்துவ சிரோமணி கணேசையரின் அபிமான மாணவர்; நான் சிறுவனாக இருந்தபோது என் வீட்டிலிருந்தே தன் கல்வியைக் கற்றவர். இவர்கள் இருவரும் எழுதிய கட்டுரைக் கொப்பிகளும், உபயோகித்த தமிழ்ப் புத்தகங்களும் என்வீட்டில் இருந்தன. பள்ளிக்கூடம் போய்வருவதைத் தவிர வேறு எந்த வேலையும் இல்லாத நான் விடுப்பார்வம் காரணமாக இவர்களின் கட்டுரைகளையும் புத்தகங்களையும் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். ஆயிரம் பக்கங்கள்வரை இருந்த இராமாயண வசனத்தை 10,12 வயதிலேயே வாசித்து விட்டேன். தொடர்ந்து, பாரதம், மயில் இராவணன் கதை, புராணக்கதைகள் போன்றவற்றையும் வாசித்தேன். சுன்னாகத்திலிருந்து வெளியான ‘ஈழகேசரி’ யாழ்ப்பாணம் “இந்து சாதனம்” சென்னை “கலைமகள்” ஆகியவற்றை என் தந்தையார் தவறாது வாங்கிவருவார். இவற்றையும் அவ்வப்போது

கிடைக்கின்ற ஆனந்த விகடன், கல்கி முதலியவற்றையும் வாசிப்பது எனக்கு மிகப் பிடித்த விஷயமாக இருந்தது. கதைகள், தொடர்கதைகள் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. இவற்றை வாசிக்க வாசிக்க நானும் இப்படி எழுதவேண்டும், என்கதைகளும் அழகான படங்களுடன் அச்சில் வெளிவரவேண்டும் என ஆசைப்படத் தொடங்கினேன். நான் எழுத்தாளனாவதற்கு இதுதான் வழிவகுத்தது எனச் சொல்லலாம். அதாவது, எழுத்தாளனாக வரவேண்டும் என்பதற்காக நான் வாசிக்கவில்லை; ஆனால் வாசித்தபடியால் நான் எழுத்தாளனானேன்.

தி.ஞா : உங்கள் பாடசாலை அனுபவங்களைப்பற்றி...?

சிற்பி : கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலையில் நான் மாணவனாக இருந்தபோது, ஆசிரியர் திரு. சி. பொன்னம்பலம் என் வாசிக்கும் ஆர்வத்தை மேலும் தூண்டினார். மஹாகவி பாரதியாரின் பாடல்களை என்போன்ற சிறுவர்களுக்கு அவர் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். மாணவர் மன்றம் இரண்டு வாரங்கட்கு ஒருமுறை வெளியிட்ட ‘மாணவர் போதினி’ என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் என் கட்டுரைகளை இடம்பெறச் செய்தார். ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் எனக்கு ஊக்கமளித்தவர் வித்துவான் சி. ஆறுமுகம். வகுப்பில் நான் எழுதிய கட்டுரைகளை ஏனைய மாணவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டி, “இப்படித்தான் நீங்களும் எழுதவேண்டும்” என்று அவர் அடிக்கடி சொன்னது, என் எழுத்தாற்றல் வளர உதவியது என நினைக்கின்றேன். ‘ஈழகேசரி’ பாலர் பகுதியில் என்கவிதையொன்று வெளிவந்தது. ‘பழம் பண்பைப் பற்றிய பகர்வதில் பயனில்லை’ என்ற நீண்ட தலைப்பில் நான் எழுதிய சிறிய கட்டுரை ஒன்றைச் ‘சுதந்திரன்’ வெளியிட்டது. ‘ஸ்கந்தா’ என்ற கல்லூரிச் சஞ்சிகையில் ‘இளைஞர் கடன்’ என்ற கட்டுரை வெளியானது.

தி.ரு : மாணவனாக இருந்தபோதே எழுத்தாளனாக விட்டீர்கள் இல்லையா?

சிற்பி : இல்லை. நான் எழுதியவை அச்சில் வெளிவந்து விட்டன என்பது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது உண்மைதான். என்றாலும் நானும் ஓர் எழுத்தாளன் ஆகிவிட்டேன் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்படவில்லை.

தி.ரு : ஏன் அதிகம் எழுதவில்லை என்பதனால்?

சிற்பி : அந்தக் காலத்தில், எழுத்தாளராகக் கருதப்பட்டவர்கள் எல்லோருமே சிறுகதைகளையே அதிக அளவில் எழுதினார்கள். அவர்களைப்போல் கற்பனை வளம் நிறைந்த கதைகளை எழுதி வெளியிட்டால்தான் என்னையும் ஓர் எழுத்தாளன் என்று மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என நான் கருதியதால் - ஒரு சிறுகதையைக்கூட நான் அப்போது எழுதியிராதபடியால் நானும் ஓர் எழுத்தாளன்தான் என நான் நினைக்கவேயில்லை.

தி.ரு : அப்படியானால், எப்போது சிறுகதை எழுத ஆரம்பித்தீர்கள்?

சிற்பி : நான் எஸ்.எஸ்.சி சித்தியடைந்த பின்னர் கொழும்பிலுள்ள உயர் நீதிமன்றப் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் (Supreme court Registry) எழுது வினைஞராகக் கடமையாற்றிய போது 'மலர்ந்த காதல்' என்ற சிறுகதையை எழுதி 'சுதந்திரன்' பத்திரிகைக்கு அனுப்பினேன். எவ்வித திருத்தங்களும் மாற்றங்களும் இன்றித் திரு.எஸ்.டி. சிவநாயகம் அந்தக் கதையை வெளியிட்டார். 'மாணிக்கம்' என்ற சிறுகதையை இலங்கை வானொலிக்கு அனுப்பினேன். ஒலிபரப்புக்காக அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. வானொலி கலையகத்துச் சென்று நானே கதையை வாசித்தேன். சில மாதங்களின் பின்னர் இந்தக் கதை 'ஏழையின் இதயம்' என்ற தலைப்பில் 'வீரகேசரியில்' வெளியானது. என்னுடைய இரண்டு சிறுகதைகள் தினகரன் ஞாயிறு பதிப்பிலும் வெளிவந்தன.

தி.ரு : சென்னையில் நீங்கள் கல்வி கற்றதாகவும், அங்கே 'இளந் தமிழன்' என்ற சஞ்சிகை ஒன்றினை வெளியிட்டதாகவும் அறிகின்றேன். விபரங்களைச் சொல்வீர்களா?

சிற்பி : நான் கொழும்பில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த போது, இலண்டன் பல்கலைக்கழக 'இன்ரர் ஆட்ஸ் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்தேன். அதனால் எழுது வினைஞர் வேலையை விட்டு ஆசிரியரானேன். ஒரு பட்டதாரியாக இருந்தாற்றான், நல்ல ஆசிரியராக இருக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட சென்னைக் கிறிஸ்துவக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தேன். கல்லூரியின் விடுதிகளில் ஒன்றான செலையூர் மண்டபத்தில் நான் தங்கினேன். ஏற்கனவே தமிழார்வம் மிக்க மாணவர்களால், அந்த விடுதியில், தமிழ் மன்றம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. உறுப்பினர்களின் எழுத்து, பேச்சு ஆற்றல்களை வளர்க்கும் விதத்தில் மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் அமைந்திருந்தன. 'இளந் தமிழன்' என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகையையும் மன்றம் வெளியிட்டது. நான் அங்கே சென்றபோது அதன் ஆசிரியராக இருந்தவர் அழ. சிதம்பரம் என்பவர். அவர் தங்கியிருந்த அறைக்கு அண்மையிலேயே என் அறை இருந்தது. உறுப்பினர்களிடமிருந்து ஆக்கங்களைப்

பெறுவதிலும், சஞ்சிகைக்கு ஏற்ற விதத்தில் அவற்றை மீண்டும் எழுதுவதிலும் நான் உற்சாகமுடன் ஈடுபட்டேன். அடுத்த ஆண்டில் நானே அதன் ஆசிரியராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன். 'இளந் தமிழன்' அச்சில் வெளியாக வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க சென்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரியின் விடுதி ஒன்றிலிருந்து அச்சவாகனம் ஏறிய முதலாவது தமிழ்ச் சஞ்சிகை என்ற புகழை 'இளந் தமிழன்' பெற்றுக்கொண்டது. வாழ்த்துச் செய்தி பெறுவதற்காக டாக்டர் மு. வரதராசன் அவர்களின் இல்லத்திற்குச் சென்று ஒருமணிநேரம்வரை அவருடன் உரையாடியது இன்றும் எனக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது.

ஆற்றல் மிகுந்த, அதே வேளையிற் பலவித சர்ச்சைகளுக்கு உள்ளாகியும் வருகின்ற எஸ்.பொ. அவர்கள் இந்தத் தமிழ் மன்றத்தின் கவர்ச்சிகரமான - புரட்சிகரமான பேச்சாளர் உறுப்பினராக இருந்தார் என்பதும் எனக்குப் பின்னர் கவிஞர் வி. கந்தவனம் 'இளந் தமிழன்' ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார் என்பதும் குறிக்கத்தக்க தகவல்கள்.

தி.ரு : "சிற்பி" என்ற புனைபெயரை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்ததற்கு விசேட காரணங்கள் உண்டா?

சிற்பி : அந்தக் காலத்தில், பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் புனை பெயர்களிலேயே எழுதினார்கள். அதனால் எழுத்தாளன் என்றால் கட்டாயம் ஒரு புனை பெயர் இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று நான் நினைத்தேன். அரசியலிலும் எழுத்துலகிலும் பிரபலமான பலர் மூன்றெழுத்துப் பெயர்களை உடையவர்களே எனக்குறிப்பிட்டு, காந்தி, ராஜாஜி, நேருஜி, கல்கி, அண்ணா, தேவன் போன்றவர்களை உதாரணமாகக் காட்டி யாரோ எழுதிய கட்டுரை ஒன்றை நான் வாசிக்க நேர்ந்தது. ஆகவே, நானும் மூன்றெழுத்துப் புனைபெயரொன்றில் எழுதவே விரும்பினேன். 'சுதந்திரன்' இதழில் வெளியான என் முதற் கட்டுரை 'கீதன்' என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. 'தினகரன்' கதைகளுக்கு நான் 'சேயோன்' என்ற புனைபெயரை உபயோகித்தேன். எனினும் இந்தப் புனை பெயர்கள் எனக்குத் திருப்தி தரவில்லை. கல்லிலே கலைவண்ணம் காணும் சிற்பியைப் போல் சொல்லிலே கலைவண்ணம் காணும் விருப்பத்தினால், 'சிற்பி' என்ற புனைபெயரைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். கற்சிலைகள் அழியாமல் இருப்பதைப்போல் என் எழுத்துக்களும் நீடித்து நிலைக்க வேண்டும் என்ற ஆசையும் ஒரு காரணம். (அவை நீடித்து நிலைக்குமா என்பது வேறு விஷயம்)

தி.ரு : முதன் முதலில், 'எழுத்துச் சிறுகதைகள்' என்ற நூலை வெளியிட்ட பெருமை உங்களுக்குண்டு. அதைப்பற்றி விபரமாகச் சொல்வீர்களா?

சிற்பி : 1956ஆம் ஆண்டளவில் டெல்கியிலுள்ள இந்திய சாகித்திய அக்கடமி, 'சிறுகதை மஞ்சரி' என்ற தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது. தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை, கல்கி ஆசிரியராக இருந்த மீ.ப. சோமு, (சோமு) தொகுத்திருந்தார். ஆனந்த விகடன், கலைமகள், கிராம ஊழியன் போன்ற தமிழக இதழ்களில் கதைகள் எழுதிப் பிரபலமான இலங்கையர்கோன், சி. வைத்திலிங்கம், சம்பந்தன் போன்றவர்கள் இலங்கையில் இருந்தனர். சென்னை - அல்லயன்ஸ் கம்பனி வெளியிட்ட 'கதைக்கோவை'யில் இவர்களுடைய சிறுகதைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. ஆனால் சிறுகதை மஞ்சரியில்

இலங்கையைச் சேர்ந்த எந்த ஒருவரின் கதையுமே இடம்பெறவில்லை. இது ஒரு பெரிய குறையாக - புறக்கணிப்பாக எனக்குப்பட்டது. இங்கிருந்தே தரமான ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிடுவதே சரியான நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்றும் எனக்குத் தோன்றியது. சிறுவயதில் எனக்கு ஊக்கமளித்த ஆசிரியர் சி. பொன்னம்பலம், பிரபல எழுத்தாளர் அ.செ. முருகானந்தன் ஆகியோருடன் நான் கலந்துரையாடியபோது, அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் எனக்கு உற்சாகமூட்டின. சென்னையில் நண்பர்கள் அழ. சிதம்பரம், அன்பு பழம் நீ ஆகியோருக்கு எழுதினேன். சென்னை பாரி நிலையத்தின் உதவியைப் பெற்றுத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். இலங்கையர் கோன், சி. வைத்திலிங்கம், சம்பந்தன், கனக. செந்திநாதன், இராஜ அரியரத்தினம், தாமையடி சபாரத்தினம், வரதர், அ. இராசரத்தினம், சு. இராஜநாயகன், சகிதேவி தியாகராஜா, கே. டானியல், செ. கணேசலிங்கன் ஆகிய பன்னிரண்டு எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள், அவர்களைப்பற்றிய குறிப்புகளுடனும் பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் அணிந்துரையுடனும் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் வெளிவந்தன. ஈழத்துச் சிறுகதை ஆசிரியர்களின் ஆக்கத் திறனை முதல் முதலில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு எடுத்துக்காட்டிய தொகுதி இதுதான்.

தி.ஞா : இணுவை மூர்த்தி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த 'உதயம்' பத்திரிகை நடத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டியில் நீங்கள் முதற்பரிசு பெற்றதைப் பற்றி...?

சிறீ : அன்றுஞ்சரி, இன்றுஞ்சரி ஒரு சிறுகதையை எழுதிமுடிக்க எனக்குப் பலநாள் ஆகும். சில எழுத்தாளர்களைப் போல் சில மணித்தியாலங்களிலோ இரண்டொரு நாளிலோ எழுதிமுடிக்க என்னால் முடியாது. ஆனால் 'மறுமணம்' என்ற அந்தச் சிறுகதையை ஒரே மூச்சிலேயே எழுதிமுடித்துவிட்டேன். முடிவு திகதிக்கு இரண்டொரு நாளின் முன்னர்தான் போட்டியைப்பற்றி அறிந்தேன். அதிக அளவில் அறியப்படாத, ஆரம்ப எழுத்தாளன் என்ற வகையில் - 1955ஆம் ஆண்டில் - முதற்பரிசுக்குரியதாக என்கதை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை எனக்குப் பெரும் உற்சாகத்தை ஊட்டியது. 'பத்திரிகை ரகக் கதை' எனச் சில விமர்சகர்கள் அதைக்கருதினாலும், எனது இலக்கியக் கொள்கைக்கு அமைய அது இருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன்.

தி.ஞா : உங்கள் இலக்கியக் கொள்கையை விளக்குவீர்களா?

சிறீ : இலக்கியம் என்றால் என்ன என்பது பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்கள், விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. இலக்கியம் என்பது ஒரு வரைவிலக்கணத்துக்குள் அடக்கப்பட முடியாதது என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. இலக்கியம் மக்களுக்காக என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் எந்த மக்களுக்காக? அந்த மக்கள் சம்பந்தமான எந்தத் தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காக? - என்ற கேள்விகள் எழும்போது கருத்து வேறுபாடுகள் நிறைய இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

விடுப்பார்வம் காரணமாகவே நான் வாசிக்கத் தொடங்கினேன் என்பதை முன்னரே குறிப்பிட்டேன். ஆனால் காலப்போக்கில் புதிய எண்ணங்களை, புதிய கருத்துக்களை சில

நூல்கள் என்னுள்ளே உருவாக்கத் தொடங்கின. எப்படி வாழவேண்டும், எப்படி வாழக்கூடாது, நல்ல குணங்கள் எவை, தீயவை எவை - என்பவற்றைப்பற்றிய தெளிவான சில கருத்துக்கள் என்னுள்ளே சிறிது சிறிதாக ஏற்படத் தொடங்கின. நான் அடைந்த பயனைப்போல் மற்றவர்களும் அடையவேண்டும் என்பதே என் எழுத்தின் நோக்கம். மனிதன் மனிதனாக வாழ, மகாத்மாவாக உயர, அமரனாக நிறைவுபெற - சொர்க்கம் என நினைப்பதை, இந்த வாழ்க்கையிலேயே சாத்தியமாக்க - அவனைத் தூண்டிச் செயற்படவைக்கும் ஆற்றலுடைய, உயர்ந்த சிந்தனையின் சிறந்த கலைநயம் மிக்க சொல்வடிவமே இலக்கியம் என்பது என் கருத்து. பாரதி வேண்டியதைப் போல, "தெளிவுறவே அறிந்திடுதல், தெளிவுதர மொழிந்திடுதல், சிந்திப்பார்க்கே களிவளர உள்ளத்தில் ஆனந்தக்கனவு பலகாட்டல், கண்ணீர்த்துளிவர உள்ளருக்குதல்" போன்றவற்றை நினைவிலிருத்தி நல்ல இலக்கிய ஆக்கங்களை வாசகர்கட்கு வழங்கவேண்டும் என்பது என்விருப்பம்; கொள்கை.

தி.ஞா : உங்களுடைய எழுத்து முயற்சிகளுக்கு ஆதர்சமாக - வழிகாட்டிகளாக இருந்தவர்களைப் பற்றிக் கூறங்கள்.

சிறீ : சிறுகதைகள், நாவல்களைக் கண்டால் அவற்றையார் எழுதினார்கள் என்பதைப்பற்றி அதிகம் கவலைப்படாமல், ஆவலுடன் வாசித்து வந்த என்னை, 'அகிலன்' எழுதிய கதைகள், சற்று அதிகமாகக் கவர்த்தொடங்கின. அவருடைய தமிழ்நடை, கதை சொல்லும் முறை, அவருடைய கருத்துக்கள் எல்லாம் எனக்குப்பிடித்தன. அன்பு, அமைதி, இன்பம், தியாகம், நேர்மை, தெய்வபக்தி, தேசபக்தி முதலியவை 'நிறைந்த' ஒரு வாழ்க்கை பற்றிய சிந்தனைகளை அவருடைய கதைகள் என்னுள்ளே தோன்றச் செய்தன. அத்தகைய கதைகளையே எழுதவேண்டும் என்ற நாட்டம் என்னிடம் ஏற்பட்டது. 1952 ஆண்டளவில் 'கலைமகள்' இதழில் அவர் எழுதிய கதை ஒன்றைப் பாராட்டிக் கலைமகள் ஆசிரியர் கி.வா.ஐ. அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். பத்து நாள்சுள்ளே நன்றி தெரிவித்து அகிலனே எனக்கு எழுதியிருந்தார். பின்னர், அடிக்கடி அவருடன் தொடர்பு கொண்டேன். அவருடைய கதைகளைப் போல, கடிதங்களும் பண்பு நிறைந்தவை; இனிமையானவை. 'நிலவும் நினைவும்' என்ற என் சிறுகதைத்தொகுதிக்கு அவரே அணிந்துரை எழுதினார். நான் மாணவனாக இருந்தபோது வாசித்த டாக்டர் மு.வ. அவர்களின் நூல்களும் என் இலக்கியப் பாதையில் வழிகாட்டிகளாக இருந்தன என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தி.ஞா : உங்கள் படைப்புகளில் காதலும் மனித முரண்பாட்டு உணர்வுகளும் தரக்கலாகத் தெரிகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு என்ன பதில் கூறுகின்றீர்கள்.

சிறீ : காதல் சம்பந்தமான கதைகளை எழுதுவதை ஒரு குற்றமாக நான் கருதுவதில்லை. எல்லோரிடமும் ஒரு பருவத்தில் தோன்றுகின்ற இயல்பான ஓர் உணர்ச்சி அது. கல்யாணமாகாத வாலிப வயதினரிடையே மட்டுந்தான் அது உண்டாகும் என்பதில்லை. கணவன் - மனைவியரிடையே ஏற்படுவதும், ஏற்பட வேண்டியதும் அந்தப் புனித உணர்ச்சிதான். வெறுக்கத்தக்க தீய வழிகளில் செல்ல யாரையும் தூண்டாமல், அவர்களுடைய நல் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக, உறுதுணையாக இருக்கும் வகையிலே

காதற்கதைகள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். காமத்துப் பால் என்ற பிரிவில் காதலின் தன்மையையும், மேன்மையையும் செயற்பாடுகளையும் திருவள்ளுவர் விளக்கியிருக்கிறார். ஒரு சமுதாயத்தின் நீடித்த ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாகவுள்ள இவ்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத் துணைநலம், மக்கட்பேறு, பிறனில் விழையாமை போன்றவற்றிற்கு இன்றியமையாதிருப்பது காதல் என்னும் புனித உணர்ச்சியே. பணத்தைக் குவிப்பதையே தம் ஒரே நோக்கமாகக் கொண்ட பல சினிமாத்தயாரிப்பாளர்களும், நாடகத் தயாரிப்பாளர்களும் இரசிகர்களின் கீழ்த்தரமான உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் வகையில், அருவருக்கத்தக்க, ஆபாசமான காட்சிகளைக் காதல் காட்சிகளாக காட்டி அதை வெறுக்கத்தக்க ஒன்றாகச் செய்துவருகின்றார்கள்.

வாசகர்களைக் கிடு கிடுப்பூட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னிடம் அறவே கிடையாது. ஆபாசமான சொற்பிரயோகங்கள், உரையாடல்கள் சம்பவங்களை என்கதைகளில் உங்களால் பார்க்கவே முடியாது. வாசகர்களைத் தவறாக வழிநடத்தக்கூடாது என்பதில் நான் கவனமாகவே இருக்கின்றேன். மனித முரண்பாட்டைப்பற்றிக் கேட்கின்றீர்கள் சுயநலம்மிக்க, தீய, கெட்ட பாத்திரங்கள் சிலவற்றையும் நான் படைத்துள்ளேன். ஆனால் என்கதைகளில் இவர்கள் என்றுமே வென்றதில்லை. மற்றவர்களின் கண்டனத்துக்கும் புறக்கணிப்புக்கும் தண்டனைக்கும் உள்ளாகியவர்கள் இவர்கள்!

தி.ஞா : ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்பினைச்செய்த 'கலைச்செல்வி' சஞ்சிகையை ஆரம்பிப்பதற்கான எண்ணக்கரு எப்போது, எப்படி ஏற்பட்டது?

சிறீ : நான் சிறிதும் எதிர்பாராத ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் எடுக்கப்பட்ட முடிவே கலைச்செல்வியின் தோற்றத்திற்குக் காரணம். என்னுடைய சிறுகதைகள் சில பிரபல பத்திரிகைகளில் வெளியான ஆரம்பகாலத்திலேயே சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட வேண்டும் என்ற விருப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டது. பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களிடம் அவர்களுடைய இலக்கியப்பணியின் ஏதாவது ஒரு காலகட்டத்தில் இப்படியான விருப்பங்கள் எழுவது இயல்பானதுதான். பலரிடம் கருத்து அளவிலேயே நின்று, பின்னர் கருகி விடுவதைப் போல், என்விருப்பமும் கருகிவிட்டது. சென்னையில் 'இளந் தமிழன்' இதழை வெளியிட்டது; திருவல்லிக்கேணி ஓளவை தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசு பெற்றது, சென்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் தமிழ் மொழிக்கான ராஜா சேதுபதி தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றது; 'ஈழத்துச் சிறுகதைகள்' தொகுதியை வெளியிட்டது; உதயம் பத்திரிகை நடத்திய சிறுகதைப்போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது - எல்லாம் உற்சாகத்தை ஊட்ட, சஞ்சிகை வெளியீட்டைப்பற்றி மீண்டும் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். ஆனால் அப்படியான முயற்சியில் ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்கள் பற்றி, அனுபவம் மிக்க எழுத்தாளர்கள் பலர், விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். என் உற்சாகம் கரைந்துவிட்டது. இந்த நிலையில் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் இரண்டாம் தொகுதிக்கான ஆரம்ப வேலைகளில் நான் ஈடுபட்டிருந்தபோது எழுத்தாள நண்பர் உதயணன் திடீர் என்று என் வீட்டிற்கு வந்தார். அவருடன் அவருடைய நண்பர் தமிழ்ச்செல்வன் என்பவரும் வந்திருந்தார். தென் இலங்கை கருத்துறையிலுள்ள

தமிழ்க்கழகம் என்ற அமைப்பின் சார்பில் 'ஈழ தேவி' என்ற தமிழ் இதழைத் தமிழ்ச் செல்வன் வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். உதயணன் அவருக்கு உதவி செய்து வந்தார். 1958 ஆம் ஆண்டின் இனக்கலவரம் காரணமாக, கருத்துறையிலிருந்து 'ஈழ தேவி'யை வெளியிடுவது சாத்தியமற்றதாகிவிட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அதை வெளியிடுமாறு என்னைக் கேட்டு கொண்டார்கள்; சகல உதவிகளையும் செய்வதாக வாக்களித்தார்கள். அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த ஆசை என்னுள் மீண்டும் எழுந்துவிட்டது. பலதடவை அவர்களைச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடிய பின்னர் அந்தப் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன். சஞ்சிகையின் பெயரைக் 'கலைச்செல்வி' ஆக்கவேண்டும் என்ற என் கோரிக்கையையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். கருத்துறை தமிழ்க் கழகத்தின் 'ஈழ தேவி' இதழுடன் இணைந்துள்ளது என்ற குறிப்புடன், 1958 ஆம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 'கலைச் செல்வி' வெளியாகத் தொடங்கியது.

தி.ஞா : கலைச்செல்வி மூலம் ஈழத்துச் சிறுகதை உலகிற்குப் புதிய பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கினீர்கள். இது சம்பந்தமாக நீங்கள் எடுத்த முயற்சிகள் பற்றிக் கூறவீர்களா?

சிறீ : புதிய எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதும் கதைகள், அவர்களிடமே திரும்பி வந்துவிடும்; அல்லது கிணற்றுட் போட்ட கல்லைப்போல பத்திரிகை அலுவலகத்திலேயே கிடந்து தூங்கும். கலைச்செல்விக்கு எழுதுபவர்களுக்கு இத்தகைய கசப்பான அனுபவம் ஏற்படக்கூடாது என நான் தீர்மானித்தேன். பாடசாலை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டே பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டவன் நான். அரும்பு நிலையில் மாணவர்களிடம் இருக்கும் ஆற்றல்களை சரியாக இனங்கண்டு அவர்களுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் பயன்தரும் வகையில் அவற்றை வளர்த்துப் பூரணமடையச் செய்வது ஆசிரியனின் கடமை. பத்திரிகை ஆசிரியன் என்ற நிலையிலும் நான் இதையே செய்தேன். அதிக அளவிலான மாணவர்களும் இளைஞர்களும் கலைச்செல்விக்குத் தம் ஆக்கங்களை அனுப்பினார்கள். ஒவ்வொன்றையும் பொறுமையுடன் வாசித்துப் பார்த்துத் தரமானவற்றை வெளியிட்டேன். நம்பிக்கை தருகின்ற, ஆனால் திருத்தப்படவேண்டியவற்றை, தகுந்த விளக்கக் குறிப்புக்களுடன் திரும்பி அனுப்பி, உரியவர்களைக் கொண்டே திரும்பி எழுதுவித்து வெளியிட்டேன். ஆர்வம் மிகுந்தும் ஆற்றல் குறைந்தும் உள்ளவர்களையும் நான் புறக்கணிக்கவில்லை. தொடர்ந்தும் முயற்சிசெய்யும்படி எழுதினேன். தம் இடை விடா முயற்சியால் சிலர் எழுத்தாளரானார்கள். புதிய எழுத்தாளர்களை "இளம் எழுத்தாளர்கள்" எனச் சொல்லாமல் "வளரும் எழுத்தாளர்கள்" எனக்குறிப்பிட்டேன். "வளரும்" என்பது ஆக்கபூர்வமான உற்சாகமுடடக் கூடிய அடைமொழி என்பது என் கருத்து, 1959 ஆம் ஆண்டின் சித்திரை-வைகாசி இதழ் வளரும் எழுத்தாளர் மலராகவே வெளிவந்தது. பெரும்பாலான இதழ்களில் ஆகக் குறைந்தது ஒரு வளரும் எழுத்தாளரின் ஆக்கமாவது இடம்பெறுவதை உறுதிப்படுத்தினேன். கலைச்செல்வி நடத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டி, புதிய எழுத்தாளர் பலரை சிறுகதை உலகிற்குக் கொண்டுவந்தது. இத்தகைய பணிகளால் ஊக்கமும் உற்சாகமும் பெற்று வளர்ந்த எழுத்தாளர்களுட் பலர் இன்று மிகப் பிரபலமாகித் தம்பணியைத் தொடர்கின்றனர்.

தி.ஞா : இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மறுமலர்ச்சிக்காலகட்டத்தில் 'மறுமலர்ச்சி' என்ற சஞ்சிகை ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைப்போல் கலைச் செல்வியும் ஒரு தலைமுறையினரிடையே நல்ல தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதைப்பற்றி ஏதாவது கூறுவீர்களா?

சிற்பி : நல்ல - தரமான - சிறந்த கதைகள் கவிதைகளையே கலைச்செல்வியில் வெளியிடவேண்டும் என்ற என் விருப்பத்தை எழுத்தாளர்களை நேரிற் சந்தித்தும், கடிதங்கள் மூலமாகவும் நான் தெரிவித்தேன். அவர்களின் ஒத்துழைப்பு, அதிக அளவில் எனக்குக் கிடைத்தது. தாம் எழுதுபவற்றுள் மிகச் சிறந்தவற்றை கலைச்செல்விக் கே அனுப்பவேண்டும் என்பது சிலருடைய இலட்சியமாகவே இருந்தது. கதை, கட்டுரை, கவிதைகளை வெளியிடும்போது அவற்றை எழுதியவர்களைப்பற்றி நான் எழுதிய குறிப்புக்கள், பலருக்கு உற்சாகமளித்தன. வாசகர்கள் எழுதும் பாராட்டுக் கடிதங்களைச் சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளர்களுக்கு அனுப்பிவைத்ததும் பலரைக் கவரந்தது. 'எழுத்துலகில் நான்', 'என்னை உருவாக்கியவர்கள்', 'என்னைக் கவர்ந்த என் கவிதை', முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய விவாத அரங்கு, அ.ஸ. அப்துஸ் ஸமதுவின் ஈழத்து முஸ்லிம் கவிஞர்கள் பற்றிய விமர்சனத் தொடர், எஸ்.பொ.வின் நான் நினைப்பவை என்ற கட்டுரைத் தொடர், பண்டிதர் வ. நடராசா எழுதிய நமது இலக்கிய பரம்பரை முதலியவை பலரால் வரவேற்கப்பட்டன. கலைச்செல்வி நடத்திய தங்கத்தாத்தா கவிதைப் போட்டி, நகைச் சுவைக் கட்டுரைப்போட்டி, நாவல் போட்டி ஆகியவை, இலக்கியதரம் நிறைந்த கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் ஆகியவற்றை எழுதத் துண்டின. கலைச் செல்வியின் கடைசி இதழ் 1966ஆம் ஆண்டு ஆவணியில் வெளியானது. இவ்விடத்தில், 1988ஆம் ஆண்டு சிறப்புக் கலைமாணி இறுதியாண்டுத் தேர்வினைப் பூர்த்திசெய்யும் வகையில், செல்வி ப. வித்தியா என்னும் மாணவி ஈழத்துச் சிறு சஞ்சிகை வரிசையில் கலைச்செல்வியின் பங்களிப்பு என்ற தலைப்பில் நீண்ட ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையை யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறைக்குச் சமர்ப்பித்தார் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'மறுமலர்ச்சி' மூன்று ஆண்டுகள் செய்த இலக்கியப் பணியை ஏறக்குறையப் பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர் கலைச்செல்வி தொடர்ந்தது; விரிவாக்கியது.

தி.ஞா : 'கலைச்செல்வி' நாவல் போட்டியில் 'ஒரு தனிவீடு' முதற்பரிசைப் பெற்றது. அந்த நாவலைப் பற்றியும் அதனை எழுதிய மு. தளையசிங்கம் பற்றியும் உங்கள் கணிப்பீடு யாது?

சிற்பி : கலைச்செல்வி ஆரம்பித்த காலம் தொடக்கம் அதனுடன் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர் தளைய சிங்கம். கலைச்செல்வி பற்றி விமர்சன ரீதியான கடிதங்களை அவர் எழுதியதுண்டு. தமிழ்ப்பற்றும் எழுத்தாற்றலும் பிறமொழி இலக்கியப் பரிச்சயமும் நிறைந்தவராக

இருந்தார். அவருடைய ஏழு சிறுகதைகள் கலைச்செல்வியில் வெளிவந்தன. அவர் எழுதிக் கொண்டிருந்த 'ஒளியை நோக்கி' என்ற நாவலைக் கலைச்செல்வி வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கில் அதன் ஓர் அத்தியாயத்தைக் கலைச்செல்வியில் வெளியிட்டேன். முற்போக்கு இலக்கியம் சம்பந்தமான விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு ஆழமான பல கருத்துக்களைக் கலைச்செல்வியில் அவர் வெளியிட்டார். நல்ல ஆரோக்கியமான கற்பனைக்கும், நடைமுறைக்கும் இடையேயான வெளி குறைக்கப்பட்டு, நீக்கப்படவேண்டும் என்பதே அவருடைய நிலைப்பாடு என நான் கருதுகிறேன். சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கும் நிலை - என்பவை எல்லாம் கற்பனையாக இல்லாமல் நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டால் அந்த யதார்த்த நிலையைக் கலைநயத்துடன் எழுதுவதுதான் இலக்கியமாகும் என அவர் நினைத்தார். தன் புதுக்கவிதைகளை 'மெய்யுள்' என அவர் குறிப்பிட்டதற்கு இதுதான் அடிப்படை என நினைக்கிறேன். இலக்கிய உலகில் தனிவழிகாண விழைந்தவர்; கண்டவர் தளையசிங்கம். தரமான நாவல்களை எழுத இங்குள்ள எழுத்தாளர்களைத் தூண்டுவதற்காகவே நாவல்போட்டி நடத்தப்பட்டது. எழுத்தாளர் பலர் உற்சாகத்துடன் கலந்து கொண்டனர். இலக்கியத் தரம்வாய்ந்த நாவல்கள் சில எமக்குக் கிடைத்தன. 'ஒரு தனிவீடு' முதற்பரிசுக்குரியதாக நடுவர்களால் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. தெரிவு சரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, நடுவர்களில் ஒருவர் என்ற வகையில் நாவல்களை இரண்டு மூன்று தடவை நான் வாசித்தேன். என்றாலும் முப்பத்தாறு ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் 'ஒரு தனிவீடு' நாவலின் சிறப்பம்சங்களைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்ல என்னால் இப்போது இயலவில்லை.

தி.ஞா : கலைச்செல்வி கால எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களுக்கும் இன்றைய எழுத்துக்களுக்கு மிடையே எத்தகைய வித்தியாசத்தைக் காண்கிறீர்கள்?

சிற்பி : மரபு, பண்டிதப் போக்கு, இழிசினர் இலக்கியம், யதார்த்தம், மண்வாசனை முதலியவற்றைப்பற்றிப் பகிரங்கமாக விவாதிக்கப்பட்ட காலம் அன்றைய காலம். இவை சம்பந்தமான தம் சிந்தனையின் அடிப்படையில் எழுத்தாளர்களுட் பலர் இருவேறு அணிகளாகப் பிரிந்திருந்தனர். 'அணிசாரா' எழுத்தாளர்களும் இருந்தனர். தமிழ் இலக்கியத்தில் மரபு என ஒன்று இருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் அந்த மரபை மீறும் உரிமை எழுத்தாளர்களுக்கு உண்டு என்பது கலைச்செல்வியின் நிலைப்பாடு. பாத்திரங்களின் தரம், தன்மை போன்றவற்றுக்கு ஏற்ற மாதிரி உரையாடல்கள் பேச்சுத் தமிழில் இடம்பெறுவதையும், களவாணனை, சம்பவக் கோவை போன்றவை நல்ல தமிழில் அமைவதையும் கலைச்செல்வி ஆதரித்தது. தமிழ் மக்களின் தனித்தன்மை பண்பாட்டுச் சிறப்பு முதலியவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் ஆக்கங்களை வெளியிடக் கலைச்செல்வி தயங்கியதில்லை. தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை வலியுறுத்தும் அஹிம்சைப்போராட்டத்தையும் கலைச்செல்வி ஆதரித்தது. இவை காரணமாக இனவாதத்தைத் தூண்டும் சஞ்சிகை என்ற குற்றச் சாட்டுக்கும் கலைச்செல்வி உள்ளானது. ஆனால், இப்போது நிலைமை மாறிவிட்டது. தமிழ் மக்களின் உரிமைப்

போராட்டத்தை, வீரத்தை, தியாகத்தை வரவேற்று உற்சாகப்படுத்தும் கதைகள், கவிதைகள், புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழ்பவர்கள் போன்றவர்களின் ஏக்கங்கள் அபிலாஷைகள், பிரச்சினைகள், பெண்நிலை வாதம் போன்றவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் ஆக்கங்களும் இப்போது நிறைய வருகின்றன. கவிஞர்கள் பலர் மரபுக் கவிதைகளையே அன்று எழுதினார்கள். ஆனால் இப்போது வெளியாகும் புதுக் கவிதைகளின் தொகை மிகவும் அதிகம். தமிழ் நடையிலும் மாற்றம் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். வேகமும் கூர்மையும் 'ஆங்கிலக் கலப்பும்' நிறைந்த ஒரு வீச்சு நடை.

தி.ஞா. : “முற்போக்கு இலக்கியம் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்த அறுபதுகளை ஒட்டிய காலகட்டத்தில், எதிரணியில் இருந்தவர்களுக்கு ஒர் ஒதுக்கீடமாகக் 'கலைச்செல்வி' விளங்கியது” எனப் பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிட்டதாக அறிகிறோம். உங்கள் கருத்து என்ன?

சிறீமீ : வாசகர்களுடைய சிந்தனையைத் தூண்டிச் செழுமைப்படுத்தும் விதத்தில், அவர்களுடைய இதயத்தைத் தொட்டு நல்லுணர்ச்சிகள் கிளர்தெழும் வகையில், கலைநயத்துடன் எழுதப்படும் கதைகள், கவிதைகள் இலக்கியத் தரம் வாய்ந்தவை என்பது என்கருத்து. கலைச்செல்வியில் வெளியிடுவதற்குரிய ஆக்கங்களை இதன் அடிப்படையிலேயே தெரிவு செய்தேன். எழுத்தாளர்களின் பின்னணிகளை – அரசியற் சார்பு, இலக்கிய அணி, வாழ்விடம், கல்வித் தராதரம், சாதிசமயப் பிரிவுகள் – போன்றவற்றை நான் சிறிதும் கவனத்திற் கெடுக்கவில்லை. வெளிவந்த கதை, கவிதைகளுள் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த பலரின் ஆக்கங்களும் அடங்கும். பேராசிரியர் கைலாசபதி கூடக் கலைச்செல்வியில் எழுதினார். எழுத்துலகில் நான், என்னை உருவாக்கியவர்கள் போன்ற புதுமைத் தொடர்களில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றன. இருந்தும், அவர் அப்படியான ஒரு கருத்தை ஏன் வெளியிட்டார் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை; அதைப்பற்றி ஆராய நான் விரும்பவில்லை.

தி.ஞா. : கலைச்செல்வியைத் தொடர்ந்து வெளியிட முடியாமற் போனதற்குரிய காரணங்களை விளங்குவீர்களா?

சிறீமீ : கலைச்செல்விக்கென நல்ல ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு இருக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் பள்ளிக்கூடப் பணிகளையும் பத்திரிகைப் பணியையும், ஒன்றை ஒன்று பாதிக்காத விதத்தில் திருப்திகரமாகச் செய்ய என்னால் முடிந்தது. கலைச் செல்விக்குரிய வேலைகள் சிறிது சிறிதாக அதிகரித்தபோது, நான் பெரிதும் கஷ்டப்பட்டேன். உதயணன், தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே வெகு தொலைவில் இருந்ததால், நாளாந்த வேலைகளில் அவர்களால் உதவிசெய்ய முடியவில்லை. எனக்கு அதிக அளவில் உதவிசெய்தவர் எனது ஆசிரியர் பொன்னம்பலம் அவர்கள். நிதி நிலைமையும் திருப்தியாக இல்லை. சந்தாப் பணத்தையும் விற்பனைப் பணத்தையும் கொண்டு, ஒரு சஞ்சிகை நடத்துவது கடினம் என்பதை இதுவரை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள். என் மாதச் சம்பளத்தின் பெரும்பகுதியை கலைச்செல்விக்காகவே செலவிட வேண்டி ஏற்பட்டது. கலைச்செல்வியால் என் கற்பித்தற்

பணிகள் பாதிக்கப்படுவதையும் நான் விரும்பவில்லை. இத்தகைய கஷ்டங்களால் அதை நிறுத்தவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டேன்.

தி.ஞா. : சென்னை தீபம் இதழில் மாதந்தோறும் 'இலங்கைக் கடிதம்' எழுதியதைப்பற்றிச் சொல்லுங்கள்:

சிறீமீ : இந்தியத் தமிழகத்து எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களைப்பற்றியும் அவர்களின் ஆக்கங்கள், பிற செயற்பாடுகள் பற்றியும் எமது நாட்டிலுள்ளவர்கள் நிறையவே அறிந்து வைத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் இங்குள்ள எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களைப்பற்றி அங்குள்ளவர்களுக்கு அதிகம் தெரியாது. பகீரதன் போன்றவர்கள் எங்களைப்பற்றி குறைவாக மதிப்பிடுவதற்கு இத்தகைய அறியாமையும் ஒருகாரணம். இங்கு நடப்பவற்றை நாங்கள்தான் வெளியுலகிற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். சென்னை தீபம் அலுவலகத்தில் அதன் ஆசிரியர் நா. பார்த்தசாரதி அவர்களைச் சந்தித்தபோது, தீபம் இதழில் பம்பாய், டெல்கி, கல்கத்தா, மலேசியா கடிதங்கள் இடம்பெறுவதைப்போல் 'இலங்கைக் கடிதம்' ஒன்று இடம்பெறவேண்டும் என வலியுறுத்துனேன். என் ஆலோசனையை மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்ட அவர், அந்தப் பணியை என்னிடமே ஒப்படைத்தார். இலங்கையைச் சேர்ந்த இரண்டொரு எழுத்தாளர்களைப் பற்றிமட்டும் தெரிந்து வைத்திருந்த தீபம் வாசகர்களுக்கு இலங்கை எழுத்தாளர்களைப்பற்றியும் இங்கு நடைபெறும் கலை, இலக்கிய, சமய, கலாசார நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் அறிந்து வைத்துக்கொள்வதற்கு இந்தக் கடிதத் தொடர் பெருமளவில் உதவியது.

எழுதுபவர் யார் என்பது யாருக்குமே தெரியாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே “யாழ்வாசி” என்ற பெயரிலே கடிதத்தை எழுதினேன்.

தி.ஞா. : இன்றைய சிறு சஞ்சிகையாளர்களுக்கு நீங்கள் என்ன கூற விரும்புகின்றீர்கள்?

சிறீமீ : விற்பனையை எந்த வகையிலாவது அதிகரித்து, இலாபமீட்ட வேண்டும் என்பதற்காக, வாசகர்களின் இரசனையை கீழ்நிலைக்குக் கொண்டு போகின்ற சில பிரபல சஞ்சிகைகளின் 'கோவை'யில் ஏற்பட்ட வெறுப்பாலும், தம் இலக்கியக் கோட்பாடுகளை கருத்துக்களை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலாலும் சிறு சஞ்சிகையாளர்கள் தம் சஞ்சிகைகளை வெளியிடுகின்றனர். பல்வேறு விதமான இலக்கியக் கோட்பாடுகள், இலக்கிய ஆக்கங்கள், உத்திகள் பற்றி அறிவு பூர்வமான விளக்கங்களும் விமர்சனங்களும் இவற்றில் இடம் பெறுகின்றன. சிறு சஞ்சிகைகள் மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமான பலர், இன்று பிரபல எழுத்தாளர்களாகத் திகழ்கின்றனர். வியாபாரரீதியாக இவை வெற்றியளிப்பதில்லை. ஆகவே கையைக் கடிக்கும்வரை அவை வெளியிடப்படும் போது, தம் கொள்கையைக் கோட்டைவிடாமல் அவர்கள் இருக்க வேண்டும். ஒரு மனிதன் எத்தனை ஆண்டுகள் வாழ்ந்தான் என்பது முக்கியமல்ல; அவன் எப்படி வாழ்ந்தான் என்பதே முக்கியம் எனச் சொல்லப்படுகிறது. சிறு சஞ்சிகைகளுக்கும் பொருந்தும் என்பதையும் அவர்கள் நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

என்னைப் படைப்பிலக்கியவாதியாக

அடையாளம் கண்டார் சிற்பி அய்யா

சுமதி சிங்கி

‘கலைச் செல்வி’ சிவசரவணபவன் அய்யா அவர்களது பவளவிழாவை ‘ஞானம்’ கொண்டாடப்போகிறது, சிறப்பிதழ் வழங்கப் போகிறது என்றதுமே எனது 70 அகவை 25 ஆகி விட்டது!

யாழ் மண்ணை முதன் முதலில் முத்தமிட்ட வயது அது! முன்பின் அறியாத முகம் தெரியாத முஸ்லிம் தம்பி! உன் படைப்பும் உன்னதமானது தான்! பிடி பரிசை! என்று வண்ணாரர் பண்ணை வைபவத்திற்கு வரவழைத்து ‘படைப்பிலக்கியவாதி’ பட்டத்தை சூட்டியவர் பவளவிழா நாயகர்.

1962, ஐப்பசியில் வெளியான கலை 4- காட்சி 10, 39 ஆம் பக்கம் இதோ மீண்டும் வெளிச்சமிடுகிறது. அதன் சூத்திரதாரி, இறையருள் கொண்டு இன்னமும் எம் மத்தியில்!

அந்தக் காலத்து எட்டுப் பாயிண்ட் அழகிய கறுப்பு எழுத்துக்களில் சதுரம் (பாக்ஸ்) கட்டி இப்படி மின்னியது;

‘கலைச்செல்வி’ சிறுகதைப் போட்டியில் மூன்றாவது பரிசு பெறும் எம். எம். மக்கீன் ஈழத்திலுள்ள முஸ்லிம் எழுத்தாளர் களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். இலங்கை வானொலியில் இவருடைய நாடகங்களும் ஒலிச்சித்திரங்களும் அடிக்கடி இடம் பெறுகின்றன. மருதானையில் வாழ்மிவர், மருதானையையும் ஆனைக்கோட்டையையும் இணைத்து அசல் யாழ்ப்பாணப் பாத்திரமொன்றை அறிமுகப்படுத்துகின்றார்.

இந்த ‘முத்திரை’யின்படி, ‘ரெவல்யூஷன்’ என்ற தலைப்பில் நான் படைத்திட்ட போட்டிக் கதையில் அறிமுகமான ஆனைக்கோட்டை அமரசிங்கம் அம்மான், தர்மு என்ற தர்மலிங்கம், ஏறாடூர் ஷரீஃப் ஆகியோர் இப்பொழுது உயிருடன் இருந்தால் அகவை 45!

இலங்கையில் தமிழ்ச் சிறுகதைப் போட்டிகளின் வயதும் கிட்டத்தட்ட அதற்கருகிலோ ஐந்தாறு ஆண்டுகள் அதிகமாகவோ இருக்கலாம். அல்லது ஈழகேசரி போட்டிகள் கொஞ்சம் முதியதாக அமையலாம். ‘செங்கை ஆழியான்’ வெகு துல்லியமாகத் தெரிவிப்பார்!

எவ்வாறாயினும், வரலாற்றுப் புகழ்மிகு கந்தரோடை சுன்னாகத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டு ‘மணிக் கொடி’க்கு சவாலிடுவது போல வந்த ‘கலைச்செல்வி’ தான் அக்காலத்தில் சிறுகதைப் போட்டிகளை நடத்திய இலக்கிய சஞ்சிகை!

போட்டியில் பரிசு பெற்றுதுடன் என்னை படைப்பிலக்கியத்தில் கறுசுறுப்பாக இயங்க வைத்தவரும் சிற்பி அய்யா அவர்களே.

தொடர்ந்து பல கதைகள் ‘கலைச்செல்வி’யிலேயே வெளியாகின.

‘செம்பியன் செல்வன்’, ‘செங்கை ஆழியான்’, சு. வே. பஞ்சாட்சரம், பொ. சன்னமுகநாதன், பாமா ராஜகோபால், யாழ் நங்கை’ அன்னலட்சுமி இவர்களது எழுத்துக்களுக்கு மத்தியில் என்னுடையவையும் இடம் பிடித்தன. அவை அப்பொழுதே நான்

பெற்ற பெருவிருதுகள் என இன்று நினைத்து மகிழ்கிறேன்.

11 - ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 1977 - செப்டம்பரில் ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது.

எனது ‘இதழாளர் பாரதியார்’ நூல் வெளியீட்டுக்கு தமிழகத்திலிருந்து என் அழைப்பில் எழுத்தாளர் ‘ஹிமானா’ செய்யித் வந்திருந்தார்.

வைபவம் எல்லாம் முடிந்து, இல்லத்து இரவு உணவின் பொழுது, ‘தினகரன்’ இதழாளர் சுஜப் எம். காசிம் (இரு மாதங்களுக்கு முன் குத்துக் காயங்களுக்குள்ளானவர்) முன்பாக அவர் உதிர்த்த முத்துக்கள்; ‘எப்படிப் பார்த்தாலும் மானா எழுத்து ஒரு துண்டு துணுக்குத் தான்!’

இதில் துவண்டு போனவர் என்னருமை ‘நிழ்’லே! “ஆய்வுகளைத் தூக்கி வையுங்கள் அடுத்தது உங்கள் சிறுகதைத் தொகுப்புத்தான்!” - ‘நிழ்’லின் அன்புக் கட்டளை!

நான் பரிசு பெற்ற ‘கலைச் செல்வி’ கதை கிடைக்காமல் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பா? இருந்த பிரதியைத்தான் கறையான் பிரியானி ஆக்கிவிட்டதே! ‘சிற்பி’ அய்யா இருக்கிறாரோ, பிரச்சினைகளில் மறைந்து போனாரோ! ஒன்றும் யோசனை வரவில்லையே!”

“ஏன், தெளிவத்தை ஜோசப் அய்யா இலங்கை சஞ்சிகை களைப் புதையலாகக் காப்பவாரியிறே! அவரது ஒவ்வொரு நூல்களையும் தவறாமல் வாங்குகிற உங்களுக்கா தராமல் போகிறார்?”

‘நிழ்’லின் யோசனை அற்புதம்! முயன்றேன். தோற்றேன். ‘இன்றைக்கு நாளைக்கு’ என்று அவர் தவணை சொன்னதே நடந்தது,

ஒரு நற்பாசையில் ‘சிற்பி’ அய்யா, பெயரில் ‘கந்தரோடை - சுன்னாகம்’ என ஓர் அஞ்சல்.

என்ன அதிசயம்! சுமார் 20 நாட்களுக்குப் பிறகு அஞ்சல் அலுவலகரது ட்ரிங்... ட்ரிங்...!

“அன்பார்ந்த மானா மக்கீன் அவர்களுக்கு, வணக்கம். நண்பர் இராஜநாயகம் அவர்கள் உங்களைப் பற்றி, உங்கள் முயற்சி பற்றி எழுதியிருந்தார். உங்கள் சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவரவிருப்பதறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். “கலைச் செல்வி”யில் வெளியான பரிசுக் கதையை ‘ரெவல்யூஷன்’யும் தொகுதியில் நீங்கள் சேர்க்க விரும்புவதறிந்து நான் பெருமை அடைகின்றேன். சிறுகதை விமர்சகர்கள், கொழும்பு இலக்கியப் பிரமுகர்கள் பலர் “கலைச் செல்வி”யை மறந்துள்ள நிலையில், நீங்கள் அதை நினைவில் வைத்திருப்பதை எண்ணிப் பெருமை தான். உங்கள் கதை வெளியான “கலைச்செல்வி” இதழ் நேற்றிரவு தான் என் கைக்கெட்டியது.”

பெரும் மெய் சிலிர்ப்பு ‘கலைச்செல்வி’ பிதாமகர் ‘சிற்பி’ சிவசரவணபவன் அவர்களுடையதே அஞ்சல்! அழகான முத்தான கையெழுத்துக்களில்!

கலைச் செல்வக் காலம் சிற்ப

முதன்மை

யாழ் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தின் ஆதரவில் 1958 – 1966காலப் பகுதியில் வெளிவந்த மாத இதழ் “கலைச் செல்வி”. அரசியல், கலை, இலக்கிய நோக்கங்களுக்காக இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகச் சன்னாகத்திலிருந்து வெளியான “ஈழகேசரி” வார இதழ் நின்று விட்ட பின், சன்னாகத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள கந்தரோடை என்ற சிற்றூரிலிருந்து இம்மாத இதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது. ஈழத்து நவீன இலக்கிய வரலாற்றிலே “கலைச் செல்வி” க்குச் சிறப்பான ஓர் இடமுண்டு என்பது பலருடைய கருத்து. பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இக்கருத்தை முன்வைத்த எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய விமர்சகர்கள், பத்திரிகை – சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள் போன்றோருட் பலர் “கலைச் செல்வி”யின் வரலாறு எழுதப்படவேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்தினர்.

வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபராக நான் பணி யாற்றியபோது இடையிடையே என்னைச் சந்தித்த இலக்கிய நண்பர் டொமினிக் ஜீவா, கலைச் செல்வி அனுபவங்களை வைத்து ஒரு சிறு கட்டுரையையாவது எழுதும்படி விடாப்பிடியாக நின்றார். அவருடைய கோரிக்கையைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாமல், “கலைச் செல்வியின் இலக்கியப் பவனி” என்ற தலைப்பிலே ஒரு கட்டுரையை எழுதிக் கொடுத்தேன். கலைச் செல்வி சம்பந்தமான பல தகவல்கள் அக்கட்டுரையில் இடம் பெற்றிருந்தன. “மல்லிகை” வெள்ளி விழா மலரில் (ஜனவரி 1990) அந்தக் கட்டுரை வெளிவந்தது. “மறுமலர்ச்சியும் நானும்” என்ற தலைப்பில் வரதர் எழுதிய கட்டுரையும் அந்த மலரில் வெளியாகியிருந்தது. சென்னையில் நடைபெற்ற “மல்லிகை வெள்ளி விழா மலர்” வெளியீட்டு விழாவிலே இந்த இரண்டு கட்டுரைகளையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு அங்குள்ள மூத்த எழுத்தாளர் சிலர் பேசியதாக அறிந்தேன். “கலைச் செல்வி” யில் இடம் பெற்ற முக்கியமான சில தொடரம்சங்கள் பற்றி சில “நோக்காணல்” களிலும் நான் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

செல்வி ப. வித்தியா என்ற மாணவி, ஈழத்துச் சிறுகதை வரிசையில் கலைச் செல்வியின் பங்களிப்பு என்ற தலைப்பிலே ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றை யாழ் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைக்குச் சமர்ப்பித்து 1988 ஆம் ஆண்டு சிறப்புக் கலைமாணி இறுதித் தேர்வினைப் பூர்த்தி செய்துள்ளார். 1998 ஆம் ஆண்டில் யாழ் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை மாணவி செல்வி சுதர்சினி சச்சிதானந்தன் மேற்கொண்ட “சிற்பி சிவசரவணபவன்” என்ற தலைப்பிலான ஆய்வினும் கலைச் செல்வி பற்றி நிறையச் சொல்லியுள்ளேன். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் நூலுருப் பெறவில்லையாயினும் இவ்வளவும் போதும் என நான் நினைத்திருந்த வேளையில், சென்னை “தீபம்” இதழிலே பி. எஸ். ராமையா எழுதிய “மணிக்கொடிக் காலம்”, வல்லிக்கண்ணன் எழுதிய “சரஸ்வதி காலம்” போன்ற

மிக விரிவான கட்டுரையையே “கலைச் செல்வி” சம்பந்தமாகவும் தாம் எதிர்பார்ப்பதாகப் பலர் தெரிவித்தனர். “கலைச் செல்வி”யின் ஆசிரியர் என்ற வகையில் நான் எழுதுவது அதிகார பூர்வமானதாக இருக்கும் என்பதையும் சிலர் குறிப்பிட்டனர். “நீங்களே கலைச் செல்வி வரலாற்றை எழுதுவது முழுமையான விமர்சனமாக அமையாவிட்டாலும் மாசுமறுவற்ற உண்மையான தகவல்களைக் கொண்டதாக அமையும். எனவே அம்முயற்சியைத் தாங்கள் உடனே தொடங்கவேண்டும். பொய்யான தவறான தகவல்கள் புகாமல் ‘செல்வி’யின் கற்பு காக்கப்படும். தந்தை மகட்காற்றும் கடன்” என்று அடக்கமாகவும் நிதானமாகவும் இலக்கியப் பணி புரியும் மலியங்கூடலூர் நடராஜன் எனக்கு எழுதியிருந்தார். இதற்கிடையில், “கலைச் செல்வி”யில் வெளிவந்த சிறு கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் இலக்கியத் தொடர்கள் ஆகியவற்றுடன் “கலைச் செல்வி”யின் வரலாற்றையும் சேர்த்து, மிகப் பெரிய தொகுப்பு நூலொன்றை வெளியிடுவதைப் பற்றிச் செங்கை ஆழியான் அடிக்கடி வலியுறுத்தத் தொடங்கினார். ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள் முதலிய பாரிய தொகுப்புக்களை அடுத்தடுத்து வெளியிட்ட அந்த இலக்கியத் தேனீயிடம் உள்ள பொறுமையும் விடாமுயற்சியும் என்னிடம் இல்லை. ஆகவே அவர் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைத் தனித்தனி தொகுத்து ஐந்து தொகுதிகளாக வெளியிட முடிவு செய்தேன். “உள்ளது உள்ளபடி” என்ற முதலாவது தொகுப்பைத் தயாரித்து அச்சவாகனம் ஏற்றுவதற்காக அவரிடமே கையளித்துள்ளேன்.

“கலைச்செல்வி”யின் வரலாற்றை ஒரே தடவையிலேயே எழுதி அனுப்ப முடியாவிட்டால், மாதா மாதம் எழுதியனுப்பலாம் என “ஞானம்” ஆசிரியர் அளித்துள்ள சலுகை எனக்கு உற்சாகமூட்டுகின்றது.

“1958 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1966 ஆம் ஆண்டு வரை எட்டு ஆண்டுகள் வெளியான மாத இதழ் “கலைச் செல்வி” எனப் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டாலும், பல்வேறு இடர்ப்பாடுகள் நெருக்கடிகள் காரணமாகச் சில இதழ்கள் வெளிவரவில்லை; வெளிவந்த பல பிரதிகள் என்னிடம் இல்லை. “பார்த்துவிட்டுத் தருகிறோம், படித்து விட்டுத் தருகிறோம்” என்று சொல்லிச் சில இதழ்களை என்னிடமிருந்து எடுத்தவர்கள், ‘பார்த்தும் படித்தும்’ முடிக்கவில்லையோ என்னவோ இன்றுவரை அவற்றைத் திருப்பிக் கொடுக்கவே யில்லை! எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு பணத்தைச் செலவிட்டுப் பத்திரிகையொன்றை வெளியிட்டும், எல்லா இதழ்களையும் என்னால் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க முடியவில்லையே! என நான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் எழுத்தாளர் நண்பர் சாந்தன் திடீரென என் வீட்டிற்கு வந்தார். தான் ‘கட்டி’ வைத்திருந்த “கலைச் செல்வி”க் கட்டுக்கள் சிலவற்றை

என்னிடம் கொடுத்துவிட்டு, “வந்தேன், கண்டேன், தந்தேன்” எனச் சீசர் பாணியில் திரும்பியும் சென்றுவிட்டார்! எதிர் பாராமல் ஏற்பட்ட இன்ப அதிர்ச்சியில் அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கவும் நான் மறந்துவிட்டேன்!

அவர் கையளித்த பிரதிகளுடன் என்னிடமிருந்து பிரதிகளையும் சேர்த்து, ஆண்டு – மாத வாரியாக ஒழுங்கு படுத்தினேன். அந்த எட்டு ஆண்டுகளில் 71 பிரதிகள் மட்டுமே வெளியாகியிருந்தன; அவற்றுள் இரண்டு பிரதிகள் தொலைந்தே விட்டன. 69 பிரதிகளையும் “கலைச் செல்வி” சம்பந்தமாக என்னிடம் எஞ்சியிருக்கின்ற ஆவணங்களையும் வைத்துக் கொண்டு, கைம்மாறு கருதாது உதவிய நண்பர் சாந்தனுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு “கலைச் செல்வி”க் காலத்துக்கு உங்களை அழைத்துச் செல்கின்றேன். (இனி அடுத்த இதழில்)

‘சிற்பி’யும் நானும்

- கே. எஸ். சிவகுமாரன் -

தமிழ் இலக்கிய உலகில் ‘சிற்பி’ என்ற புனைபெயரில் இருவர் தெரியவந்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த பொள்ளாச்சி பாலகப்பிரமணியம். எனக்குப் பிடித்த கவிஞர் அவர். மற்றையவர் நமது ‘கலைச்செல்வி’ ஆசிரியர் சி.சரவணபவன். இவர் பிற்காலத்தில் சிவசரவணபவன் என மாற்றிக் கொண்டார். பிறப்பால் இவர் ஓர் அந்தணர். இந்தியாவில் தமது முதலாவது பட்டப் படிப்பையும், பின்னர் இலங்கையில் முதுமாணிப்பட்டத்தையும் பெற்று கல்வி உலகில் பெரும் பதவிகளை வகுத்தவர்.

‘சிற்பி’ சிவசரவணபவனுடன் நேரில் உறவாடி மகிழ்ந்த நேரங்கள் வெகு சொற்பமே. நான்கே நான்கு சந்தர்ப்பங்களில் சந்தித்தபோது ஒரு சில நிமிடங்களே உறவாட முடிந்தது. ஆயினும், என்மனதில் மறையாத சித்திரங்களாக அவை பதிந்துள்ளன.

இற்றைக்கு அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் அவரை முதற்தடவையாக செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரியில் சந்தித்தேன். அப்பொழுது நான் கொழும்பிலே வசித்துவந்த ஓர் இளைஞன். ‘கலைச் செல்வி’ என்ற அவருடைய இலக்கிய இதழைப் படித்து மகிழ்ந்தவர்களுள் நானும் ஒருவன். தமிழிலும் எழுதவேண்டும் என்பதற்காக அவரை நேரிற் சந்தித்து நான் எழுதிய கட்டுரைகளையும், இலங்கை வானொலியில் நான் “நாவல் இலக்கியத்தின் கூறுகள்” தொடர்பாக நிகழ்த்திய பேச்சுப் பிரதிகளையும் காண்பித்தேன். அவர் படித்துவிட்டுத் தமது ஏட்டில் பிரசுரிக்க இணங்கினார். 1960களில் அக்கட்டுரைகள் ‘கலைச்செல்வி’யில் வெளியாகின. தகுந்த குறிப்புகளையும் எனது முயற்சிகள் தொடர்பாக எழுதி என்னை ஊக்குவித்தார்.

அதன் பின்னர் 1964 மட்டில், மட்டக்களப்பிலே எஸ். பொ. ஏற்படுத்திய தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ள அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட பொழுது, அங்கு ட்ரெயினில் பயணம்

செய்த வேளையிலே, கனக செந்திநாதன், சிற்பி, சு. வே போன்றவர்களைச் சந்தித்து உரையாடும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. பின்னர் அம்மகாநாட்டில், மு. தளையசிங்கத்தையும், மு. சிவலிங்கத்தையும் சந்தித்துப் பேசி மகிழ்ந்தோம்.

மூன்றாவது தடவையாக, யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு கலந்துரையாடலுக்காகச் சென்ற பொழுது (கைலாசபதி அவர்களின் அழைப்பின் பேரில்) ‘சிற்பி’ அவர்களையும் சந்தித்து குசலம் விசாரித்துக் கொண்டோம்.

சிற்பி அவர்கள் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் கொழும்பு வந்த பொழுது, மல்லிகை ஜீவா அவர்கள் ஏற்பாடு செய்த சந்திப்பின் போது நானும் சமூகமளித்து சிற்பி அவர்களின் பங்களிப்பு பற்றிச் சுருக்கமாக உரையாற்றினேன்.

பின்னர் “ஞானம்” ஞானசேகரனின் ஏற்பாட்டில் சில மாதங்களுக்கு முன் நடந்த கொழும்புக் கூட்டமொன்றில் அவரைச் சந்தித்துப் பேச வாய்ப்பு கிடைத்தது.

‘சிற்பி’ அவர்களின் இலக்கியப் பணிகள் பற்றி இங்கு நான் குறிப்பிடவில்லை. அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, எனது மதிப்பீட்டை எழுதி அனுப்பிவைத்தேன். அது சிலவேளைகளில் அவருடைய புதிய சிறுகதைத் தொகுப்பில் வெளியாகக் கூடும்.

சிற்பி தொகுத்த “பரிசுக் கதைகள்”, பற்றி 1963 செப்டம்பரில் வெளியாகிய “தேனருவி” ஏட்டில் மதிப்பீடு செய்திருந்தேன்.

விரைவில் வெளிவரவிருக்கும் “ஈழத்துச் சிறுகதைகளும் ஆசிரியர்களும்” என்ற எனது இரு பாக நூல்களில், “சிற்பி” அவர்கள் ஆக்கங்கள் பற்றிய மதிப்பீடும் உள்ளடங்கும்.

‘சிற்பி’ அவர்கள் சிரித்த முகத்துடையவர். கருணைக் கண்கள். அகன்ற நெற்றி இனிய வார்த்தை. பாராட்டும் பண்பு. நெறிதவறா ஒழுக்கம் கொண்ட ஓர் அறிஞர். அவரை வாழ்த்தி மகிழ்வதில் நான் எனது காணிக்கையைச் செலுத்துகிறேன்.

சீற்பீயும் கலைச்செல்வியும்

- ப. வித்தியா-

1.1 கலைச்செல்வியின் பின்னணி

கலைச்செல்வி சஞ்சிகை முகிழ்பின் காரணம் இந்தியச் சஞ்சிகைகளின் தாக்கமாகும். “நவீன தமிழ் இலக்கிய சஞ்சிகை வரிசையில் முதலில் தோன்றியது மணிக்கொடியே” இதனைப் பின்பற்றியே ஈழத்திலும், இந்தியாவிலும் பல சஞ்சிகைகள் உருவாகத் தொடங்கின. இதனைத் தமிழகத்து சஞ்சிகைகளான சூறாவளி, கலாமோகினி, கிராம ஊழியன், முல்லை, சந்திரோதயம், தேனீ, சிந்தனை, கலைமகள் என்று பல சஞ்சிகைகளுடாகக் காணலாம்.

ஈழத்திலும் இந்தியப் பத்திரிகைகள்/சஞ்சிகைகளுக்குப் பெருவரவேற்பு இருந்தது. இம்மதிப்பினை காலப்போக்கில் இந்திய சஞ்சிகைகள் தப்பான வழியில் பிரயோகிக்கத் தலைப்பட்டன. வியாபார நோக்கில் சஞ்சிகைகள் செல்லத் தலைப்பட்டன. இதனால் இவை தரம் குறைந்த ஆக்கங்களைக் கொண்டமைந்து காணப்பட்டன. இது இலக்கிய ஆர்வலருக்கு ஏமாற்றத்தையே கொடுத்தது. அதுமட்டுமன்றி இந்திய சஞ்சிகைகளுக்கு தமது ஆக்கங்களை எழுதியனுப்பியவர்களுக்கு பாசுபாடுகள் காட்டப்பட்டன. முத்திரை குத்தப் பெற்ற எழுத்தாளர்களுக்கும் (ஜெயகாந்தன் சரஸ்வதியில் வளர்க்கப் பெற்று முத்திரை குத்தப் பெற்றதன் பின்னரே ஏனைய சஞ்சிகைகள் அவரை வரவேற்றன) பிரபலமான எழுத்தாளர்களுக்குமே முதன்மை கொடுக்கப்பட்டன. இதனால் புதிய எழுத்தாளர் மத்தியில் சலசலப்பு காணப்படலாயிற்று. இவர்களிடையே ஈழம் என்ற தனித்துவ உணர்வு தலைதூக்கலாயிற்று.

இவர்களின் ஆக்கபூர்வமான முயற்சியின் வெளிப்பாடே ஈழத்து சஞ்சிகைகள். அந்தவகையில் கலைச்செல்வியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் அமைகிறது.

ஈழத்தில் கலைச்செல்வியின் பின்னணியாக அமைப்பவை அதனை அக்காலத்திலிருந்து மேலெழுப்பிக் காட்டுபவையாக அமைப்பவை அக்காலத்தில் வெளியாகியிருந்த பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளுமாகும்.

ஈழத்தில் முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகை 1814ல் தோற்றம் பெற்ற ‘உதயதாரகை’ யாகும். இது செய்திப் பத்திரிகையாகவே அமைந்தது. ஈழகேசரி (1930), வீரகேசரி (1931) என்பன செய்திப் பத்திரிகைகளாக அமைந்த போதிலும், சிறிதளவு இலக்கியத்திற்கும் தமது பங்களிப்பினை செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதே. இதன் பின்னரே தனிப்பட்ட இலக்கியப் பங்களிப்பிற்காக சஞ்சிகைகள் தோன்றலாயின.

1945ல் மறுமலர்ச்சி என்ற சஞ்சிகை முதல் (அச்சு) சஞ்சிகையாகவும், தரமான சஞ்சிகையாகவும் அமைந்தது. இந்தச் சஞ்சிகை ஓர் எழுத்தாளர் பரம்பரையினை உருவாக்கி, இலக்கிய உலகில் உலவ விட்டது. இவ்வெழுத்தாளர்கள் இன்று வரை நிலைத்து நிற்பதற்கு காரணம் மறுமலர்ச்சியின் தரமும், பங்களிப்பும், ஊக்கமுமேயாகும். இவ்வெழுத்தாளர்கள் பலர் ஈழகேசரிப் பண்ணையில் உருவாகினர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதேயாகும்.

1942ல் கலாநிதி என்னும் முத்திங்கள் சஞ்சிகை உருவாகியது. ஆனாலும் இது தரமானதாக அமையவில்லை. தேன்மொழி (1955); ஆனந்தன் (1953); உதயம் (1954); அல்லி, தீபம், கதம்பம், கலைமதி, இலக்கியப் புதையல், தமிழ்மணி (1959); முத்துச்சரம், ஆனந்தசாகரம், விவேகி, மணிக்ஞரல், முத்தமிழ் முழக்கம், தமிழின்பம், இந்து இளைஞன், புதுச்செய்தி (1960), மரகதம், கலைப்பூங்கா (1961); மாலைமுரசு (1962), உதயசூரியன் (1964), கம்பன், புதினம் (1961), வெள்ளி (1971), கவிஞன் (1969), நோக்கு (1969), சிரித்திரன் (1965), மல்லிகை (1966), வசந்தம் (1965) இந்த சஞ்சிகை வளர்ச்சி இன்று வரை வளர்ந்து செல்கின்றன. ஆனால் இவற்றில் சில கால ஓட்டத்தில் மின்னி மறைந்தாலும் சில சஞ்சிகைகள் இன்றுவரை தொடர்ந்து வந்து சாதனைகள் புரிந்து வருவதனையும் காணலாம்.

ஈழத்தில் 1956ல் ஏற்பட்ட அரசியல் பாதிப்புக்களின் தாக்கம் 1956-60களிலேதான் இலக்கியங்களில் தெரிய வருகின்றது. இக்காலத்திலேயே சாகித்ய மண்டலம் சம்பந்தமான ஓர் எண்ணம் முளைவிடத் தொடங்குகிறது. மக்கள் இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம் போன்ற சொற்கள் கையாளப்பட்டு, அவை பற்றிய கருத்து மோதல்கள் நிலவின. கனக. செந்திரநாதன், க. கைலாசபதி, மு. தளையசிங்கம், எஸ். பொ. கா. சிவத்தம்பி போன்றவர்களின் கருத்து மோதல்களைக் குறிப்பிடலாம். வர்க்கப் போராட்டமும், இனத்துவேஷமும் செல்வாக்குப் பெற்ற காலமும் இதுவாகும்.

இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சியில் விமர்சனப் போக்கினை பரவலாக்கிய பெருமை ‘கங்கை’ ஆசிரியர் பகீரதன் அவர்களையும் சாரும். இவர் 1960 அக்டோபர் இலங்கை வந்திருந்தபோது தினகரனுக்கு ஒரு பேட்டி அளித்திருந்தார். அதில்,

“தமிழ்நாட்டுச் சிறுகதைகளைவிட ஈழத்துச் சிறுகதைகள் - எழுத்தாளர்கள் - பத்து வருடம் பின்தங்கிய நிலையில்தான் இருக்கின்றார்கள்”

என்று கூறியிருந்தார். பகீரதன் கிளப்பிய வாதம் வளர்ந்து வரும் ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வேட்கையினை மேலும் வளர்ப்பதாக இருந்தது. பகீரதன் குறிப்பிட்டதனை வைத்துக் கொண்டு இந்தியச் சிறுகதை பற்றிய ஆய்வே நடைபெற்றது.

கலைச்செல்வி, பல சஞ்சிகைகள் தோன்றி மறைந்த காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் - சஞ்சிகை வளர்ச்சியில் - தொய்வினை ஏற்படுத்தாத வகையில் அமைந்தது. இது கால ஓட்டத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பினை ஆற்றியுள்ளமையினை நாம் காணலாம்.

இச்சஞ்சிகை தன் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய இடம் பெறுவதற்கும், மைல்கல்லாக இருப்பதற்கும் காரணமாக இருந்தது கலைச்செல்வி ஆசிரியரின் பங்களிப்பேயாகும். அந்த வகையில் ஆசிரியர் பின்னணியினை நோக்குதல் அவசியமாகும்.

“தனிநபர்களின் இலட்சிய வேகமும் குறையாத ஆர்வமும், குன்றாத ஊக்கமும், சலியாத உழைப்பும், தளராத தன்மப்பிக்கையும் ஆற்றலும்தான் அரிய பெரிய காரியங்களுக்கு அடி கோலுகின்றன. அற்புதங்களைச் சந்திக்கின்றன. மனித வரலாறு அனைத்துத் துறைகளிலும் சுட்டிக்காட்டுகிற உண்மை இது.”

இந்த அம்சமானது கலைச்செல்வி ஆசிரியருக்கும் பொருந்தும்.

கலைச்செல்வி முதலாவது ஆண்டு விழா சிறப்பிதழ் வெளிவந்த காலத்தில் ‘சுதந்திரன்’ பத்திரிகை அதனைப் பாராட்டி பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறது.

“இலங்கையில் ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடுவது இலகுவான காரியமா? பகீரதப் பிரயத்தனம். பலர் பலதடவைகளில் முயன்று தோல்விகண்டுவிட்ட பணி. ஆனாலும் துடிக்கும் இலக்கிய ஆர்வத்தால் துணிவோடு இத்துறையில் இறங்கி வெற்றிகரமாக ஒரு ஆண்டுகால இலக்கிய இதழ் ஒன்றை இளைஞர் ஒருவர் நடத்தி வருகிறார். இந்த இலக்கிய அன்பர்தான் ‘கலைச்செல்வி’ நிர்வாக ஆசிரியர் திரு. சி. சரவணபவன். அவர் பி. ஏ. பட்டதாரி ஆவர். யாழ் திருநெல்வேலி செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றுகிறார்.”

என்ற பாராட்டு எட்டு வருடங்கள் நீடித்திருப்பதற்கும் காரணமாயிற்று.

கலைச்செல்வி ஆசிரியரின் விடாமுயற்சிக்கும், தளராத நம்பிக்கைக்கும் காரணம் சிறு வயது முதலே அவரிடம் ஊன்றிய இலக்கியப் பற்றே. 10-11 வயதிலேயே ஆயிரம் பக்கம் வரையான இராமாயண வசனத்தை வாசித்து முடித்தார். அத்துடன் தம் இலக்கியப் பசிக்கு கலைமகள், கல்கி, ஈழகேசரி முதலியவற்றைத் தொடர்ந்து வாசித்து வந்தார். இவரிடத்து பரம்பரைத் தாக்கமும் இருந்தது. இவரது தந்தை, தாய்மாமன் ஆகியோர் பண்டித ஆசிரியர்களாவர்.

அத்துடன் கந்தரோடையில் தமிழ்க்கலவன் பாட சாலையின் ஆசிரியர் திரு. சி. பொன்னம்பலம், ஸ்கந்தவ ரோதயக் கல்லூரியில் வித்துவான் சி. ஆறுமுகம் ஆகியோரினால் ஊட்டப்பட்ட தமிழ் அறிவு/பற்று என்பனவற்றின் முதிர்ச்சியே பிற்காலச் சாதனையாக மிளிர் வடிவானது.

மாணவராயிருக்கும் போதே ஆக்கங்கள் எழுதும் முயற்சியில் தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளார். 1948ம் ஆண்டு பழம் பண்பைப்பற்றிப் பகர்வதிற பயனில்லை என்ற தலைப்பில் சுதந்திரனில் எழுதிய கட்டுரையே இவரது கன்னி முயற்சியாகும்.

இவரின் உயர்கல்வி இந்தியாவிலேயே நடைபெற்றது. சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் தம் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். “ராஜா சேதுபதி தங்கப்பதக்கம்” “ஒளவை தமிழ்ச் சங்கக் கட்டுரைப் போட்டிப் பரிசு” என்பன இவரின் மாணவப் பருவ வெற்றிகளாகும். சிறுவயது முதலே மனதிலே வளர்க்கப்பட்ட இலக்கியப் பற்றும் – “பத்திரிகை/சஞ்சிகை ஆசிரியரானால்...” என்ற சிறுபிள்ளைத் தனமான எண்ணமும் நிறைவேறியது. இந்தக் கல்லூரியில் தான் “இளந்தமிழன்” என்ற சஞ்சிகையின் பத்திரிகாசிரியராக முதன் முதல் நியமிக்கப்பட்டார். இதன் வெற்றியும், அனுபவமும் சேர்ந்து இவரின் இதயத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திற்று. ‘ஈழத்தில் ஒரு சஞ்சிகை – தமிழரின் அபிலாஷைகளைத் தீர்ப்பதற்கு

ஆரம்பித்தால்...’ என்ற எண்ணம் உருவானது. இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதாக, வளரச் செய்வதாக அமைந்தது கரவைக்கவி கந்தப்பனாரின் ‘ஈழத்து பேனா மன்னர்கள்’ என்று தலைப்பட்ட கட்டுரையாகும்.

“மகோன்னதமான உணர்ச்சிகளை மனித குலத்தை மேலும் மேலும் வளர்த்து மனிதர்களாக்கும் உணர்ச்சிகளை, மனிதர்களாக்க வேண்டும் என்ற நல்லுரிமைப் போரில் எழும் உணர்ச்சிகளை சிறந்த கலையழகோடு வெளியிடும் சிறந்த இலக்கியங்கள் என்றும் சிரஞ்சீவிகளாக இருக்கும். தமது காலத்தில் தலை சிறந்த இலக்கியமாகவும், தமது காலத்திற்குப் பின்னர் ஆதர்சமமாகவும்; வழிகாட்டியாகவும் நிலவும்” இவ்வகையில் சிற்பியின் ஆக்கங்கள் மிளிர்ந்தன/மிளர்கின்றன.

அகிலனுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பும் இவரது மென்மையான சுபாவமும் இவரது எழுத்துக்களில் ஒரு மென்மைத் தன்மையினை உருவாக்கிற்று. அகிலன், வரதராஜன், பார்த்தசாரதி முதலிய இந்திய எழுத்தாளரின் எழுத்துக்களில் கொண்ட அபிமானம் “சிற்பி” என்பவரை உருவாக்கிற்று. காதல் – அன்பு, கருணை, இரக்கம், தெய்வீகம்/பக்தி – தமிழர் பண்பாடு இவற்றையே இலட்சியமாகக் கொண்டார். இவை அழியாது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணினார். நல்ல மனிதனை உருவாக்க உதவுவதை இவ்வம்சங்களே என நம்பி மக்களுக்கும் நம்பிக்கையூட்ட முற்பட்டார். இதன் விளைவு யதார்த்தத்திற்கு சற்று அப்பாற்பட்ட கனவுலக இலக்கியங்களாகத் தோன்றின.

இப்பின்னணியில் வளர்ந்த சிற்பி தம் இலக்கியத் தாகத்தை “ஈழத்துச் சிறுகதைகள்” என்ற தொகுப்பு நூல் ஒன்றினை வெளியிட்டுத் தீர்க்க முற்பட்டார். அவ்வனுபவம் தந்த உந்துதலினால் தொடங்கப்பட்டதே கலைச்செல்வி.

1958ல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தினால் இடம் பெயர்ந்தோர்களில் உதயணன், தமிழ்ச்செல்வன் ஆகியோரின் தொடர்பும் சிற்பிக்குக் கிடைத்தது. இவ்வேளை களத்திறை தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய ‘ஈழதேவி’ யின் ஆசிரியப் பொறுப்பு சிற்பியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவ்வீழ்த்தேவிதான் பின் கலைச் செல்வியாக மாற்றம் பெற்று மலர்ந்ததாகும். சொந்தமாக அச்சுயந்திரம் வைத்திருந்தமை இதற்கு உறுதுணையாயிற்று.

சி. பொன்னம்பலம் என்பவரின் (பயன் கருதா) உதவியினாலும், ச. வே. பஞ்சாட்சரம், கோவை மகேசன், க. கனகராஜா என்பவர்களின் (சொற்ப சம்பளம் பெற்றவர்கள்) உதவியினாலும், சி. இராஜநாயகன், உதயணன் என்பவர்களினாலும் கலைச்செல்வி தோன்றி புது மெருகுடன் விரைவாக பலரின் ஆதரவினைப் பெறுவதற்கு காலாயிற்று.

தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும், எதிரானவர்களையும் ஆதரித்து வந்தது கலைச்செல்வி சஞ்சிகையாகும். மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை போன்ற பிற மாவட்ட வாசகர்கள் / எழுத்தாளர்களை எவ்வித பாரபட்சமுமின்றி ஊக்கமளித்து வரவேற்றது.

மட்டக்களப்பினைச் சேர்ந்த ‘அன்புமணி’ என்பவர் கூறுவது.

“ஈழமெங்கும் உள்ள இலக்கிய ஆர்வலர்கள் முக்கியமாக எழுத்தாளர்கள் ‘மழைத்துளிக்கு ஏங்கும் சாதகப் பட்சிபோல்’ கலைச்செல்வியை எதிர்பார்த்தனர். இலங்கை முழுவதும் இச்சஞ்சிகை பரவலாக செல்வாக்குப் பெற்றமைக்கு இதுவும் ஒரு காரணம். அதுமட்டுமல்லாமல் இதன் ஆசிரியரான ‘சிற்பி’

ஈழத்து இலக்கிய உலகம் போற்றும் இனிய நண்பர்

- ஊரமு அ. கணகசூரியர் -

அறுபதுகளின் காலப் பகுதி அது. இந்தியாவிலிருந்து ஏராளமான பருவகால சஞ்சிகைகள் இலங்கைக்கு வந்து கொண்டிருந்த நிலையிலும், நம் நாட்டிலிருந்து மாதந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருந்த சில கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்கும் நம்நாட்டு வாசகர் மத்தியில் அமோக வரவேற்பு இருந்துள்ளதை குறிப்பிடத்தான் வேண்டும்.

அந்நாளில் நம்நாட்டு சஞ்சிகைகளின் பெறுமதி பொதுவாக 25 சதமாகவே இருந்தது. அதைவிட குறைந்த விலையில் இந்திய சஞ்சிகைகளை வாங்கக் கூடியதாக இருந்தபோதிலும், பெரும்பாலான இலங்கை வாசகர்கள் நம்நாட்டு சஞ்சிகைகள் மீதும் பெருமதிப்பு வைத்திருந்ததை ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகச் சொல்லலாம். அந்த வகையில் கலைச்செல்வி, விவேகி, கலைவாணி, மல்லிகை, கதம்பம், இளம்பிறை போன்ற மாதாந்த சஞ்சிகைகள் அறுபதுகளில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. இப்போதெல்லாம் பல பருவகால பிரசுரங்கள் நிறுவனரீதியாகவே வெளியிடப்படுகின்றன. ஆனால், அறுபதுகளில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த சஞ்சிகை களுள் பெரும்பாலானவை தனிமனித முயற்சியாகவே அமைந்திருந்தன. இவற்றுள் ஒன்றுதான் கலைச்செல்வி. இதனைச் செதுக்கிய சிற்பியாகப் போற்றப்படுபவர் இப்போது பவளவிழாக் காணும் இலக்கிய உலகின் “சிற்பி” யாகத் திகழும் சிவசரவணபவன் அவர்கள்.

இன்று கலைச்செல்வி வெளிவருவதில்லை என்றாலும், ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கலைச் செல்வி கதைபேசிக் கொண்டிருந்த காலம் ஒரு பொற்காலமாகும். அன்று சிவசரவணபவன் அவர்கள் கலைச் செல்வி ஊடாக சாதித்த இலக்கிய சாதனைகள் ஏராளமானவை. இன்று பிரபல்யம் பெற்றுத் திகழும் எழுத்தாளர்கள் பலருக்கு, கலைச் செல்வி அன்று களம் அமைத்துக் கொடுத்திருந்தது. அந்நாளில் சிறப்பாக பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் கலைச் செல்வி பெருமதிப்புப் பெற்றிருந்தது. மாணவ எழுத்தாளர்களுக்கும் தகுந்த இடம் கொடுத்திருந்ததன், ஊடாக - அவர்களாலும் தரமான படைப்புகளை உருவாக்க முடியும் என்பதனை இலக்கிய உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டிய பெருமைக்குரியது கலைச் செல்வி.

அறுபதுகளில் நான் ஒரு மாணவனாக - உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், அங்கு பல ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் கலைச் செல்வியின் பேரபிமான வாசகர்களாக இருந்ததைக் காணமுடிந்தது, கலைச்செல்வியின் அன்றைய இளம் ரசிகர்கள், இன்றைய மூத்த கலைஞர்களாக, பேராசிரியர்களாக, கலாநிதிகளாக இருக்கிறார்கள் என்பது சிறப்புக்குரியது. இவர்களுள் ஒருவராக, அன்று உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த - இன்று பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக, விரிவுரையாளராகவிருக்கும் கலாநிதி துரை மனோகரன் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

எனக்கு, பாடசாலை மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை விரும்பி வாசிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளை விட, நம்நாட்டு சஞ்சிகைகள் மீது தனிமதிப்பு இருந்தது. அந்தவகையில் கலைச் செல்வி சஞ்சிகைமீது நான் விருப்பம் கொண்டிருந்தேன். சிறுகதைகள், உருவகக் கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் போன்ற வழமையான விடயங்களுடன், நம்நாட்டு வாசகர், பத்தாம் பக்கம், பேரும் பரிசும் போன்ற சிறப்பு அம்சங்களையும் தாங்கி கலைச் செல்வி வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. “பத்தாம் பக்கம்” என்பது கலைச் செல்வி ஆசிரியர் சிற்பியின் குரலோசை. இலக்கிய ரசனையுடன் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்வார். வாசகர் ஒருவர் தான் விரும்பிப் படிக்கும் சஞ்சிகைகளைப் பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதாக “நம்நாட்டு வாசகர்” என்ற அம்சம் இருந்தது. வாசகரின் புகைப் படமும் இதில் இடம் பெறும். எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, வாசகர்களுக்கும் உரிய கௌரவம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கலைச் செல்வியின் உயர்ந்த செயற்பாட்டின் வெளிப்பாடாகவே “நம்நாட்டு வாசகர்” என்ற பகுதி அமைந்திருந்தது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

கலைச்செல்வி சஞ்சிகை கன்னாகத்திலிருந்த கலாதேவி அச்சகத்திலே அச்சிடப்பட்டு வந்தது. இந்த அச்சகத்தை கலைச்செல்வி ஆசிரியர் சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களது மூத்த சகோதரரே நடத்திவந்தார்.

சிவசரவணபவன் அவர்களை சந்தித்துப் பேசவேண்டும் என்ற விருப்பம் நீண்டகாலமாக எனக்கிருந்தது. 1965 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் - அது பாடசாலை விடுமுறை காலம். ஒருநாள் காலை நேரம், அவரை நேரில் சந்திப்பதற்காக கந்தரோடையிலுள்ள அவரது வீட்டுக்குச் சென்றேன். வீட்டில் ஒரு சிறிய அறை. அந்த அறை புத்தகங்களால் நிறைந்திருந்தது. அந்தப் புத்தகக் குவியலுக்கு மத்தியில் ஒரு மேசை. அந்த மேசைக்கு முன்னாலிருந்த நாற்காலியில் கலைச் செல்வி ஆசிரியர் சிவசரவணபவன் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார். அறையில் சாம்பிராணி தூபத்தின் இனிய நறுமணம் வீசிக் கொண்டிருந்தது. அவருக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டேன். அங்கிருந்த நாற்காலியில் என்னை அமரச் சொன்னார். எங்கள் இருவருக்குமிடையிலான உரையாடல் இருபது நிமிடங்களுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்தது. சிவசரவணபவன் அவர்களது தாயார் தேநீர் கொண்டுவந்து தந்தார். உரையாடலின் இடையே கலைச் செல்வியின் “நம்நாட்டு வாசகர்” பகுதியைப் பற்றி பேச்சு வந்தது. “நீங்கள் இப்பொழுது வீட்டுக்குப் போகும் வழியில் கன்னாகம் பிறின்ஸ் ஸ்ரூடியோவில் போட்டோ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு வாரத்தில் போட்டோ கிடைத்துவிடும். விஷயத்தையும் எழுதிக் கொண்டு போட்டோவையும் சேர்த்து இங்கு கொண்டு வாருங்கள்” என்று சிவசரவணபவன் அவர்கள் சொன்னது

எனக்கு எல்லையில்லாத பெருமகிழ்ச்சியைத் தந்தது. கலைச் செல்வி அக்டோபர் (1965) இதழின் “நம்நாட்டு வாசகர்” பகுதியில் எனது புகைப்படத்துடன் விஷயமும் வெளிவந்திருந்தபோது எனது மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகியது.

கலைச்செல்வி சஞ்சிகைகளை நான் பத்திரப்படுத்தி தொகுத்து வந்தேன். எழுபதுகளில் ஒருநாள் திரு. சிவசரவணபவன் அவர்கள், 1968ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் வெளிவந்த கலைச்செல்வி பொங்கல் சிறப்பிதழ் பிரதி தனக்கு அவசரமாகத் தேவைப்படுவதாக என்னிடம் சொன்னார். பொதுவாக, பத்திரப்படுத்தி தொகுத்து வைத்திருக்கும் பிரசுரங்களை மற்றவர்களுக்கு இரவல் கொடுப்பதில் எனக்கு விருப்பமேயில்லை. ஆனால், கலைச் செல்வி ஆசிரியரே வாய்விட்டுக் கேட்டுவிட்டார் என்பதால் மறுக்கமுடியவில்லை; கொடுத்து விட்டேன். (அவரது தேவையின் முக்கியத்துவம் கருதி, அந்த சஞ்சிகையை அவரிடமிருந்து நான் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேயில்லை என்பது வேறு கதை).

நிறுவன ரீதியாக வெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகளையே தொடர்ந்து வெளியிடமுடியாமல் பொருளாதார நிலை போன்ற காரணங்கள் தடையாக இருக்கும் பொழுது, அந்நாளில் கலைச்செல்வி சஞ்சிகையை தனிமனித முயற்சியாக வெளியிட்டு வந்த சிவசரவணபவன் அவர்கள், சஞ்சிகையின் பராமரிப்புக்கு தனது சொந்தப் பணத்திலிருந்தே பெருமளவில் செலவு செய்தவர் என்பது பலர் அறியாத விடயம். எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு மத்தியில் கலைச் செல்வி சஞ்சிகையை பலகாலம் வழிநடத்திச் சென்றவர். நம் நாட்டில் தென்னிந்திய

சஞ்சிகைகளின் ஆதிக்கமும், அவற்றின் மீது பேரபிமானமும் வைத்திருந்த வாசகர்களின் அதிகரிப்பும், மாதந்தோறும் வெளிவந்து கொண்டிருந்த நம்நாட்டு சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தத் தொடங்கின. இந்த நிலையில் கலைச் செல்வியை தொடர்ந்து வெளியிடமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனால், ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கலைச் செல்வி பதித்துச் சென்ற தடம் வரலாற்றுப் பதிவாக அமைந்திருப்பதுடன், இன்னமும் பலராலும் போற்றிப் பேசப்படும் வகையில் ஒரு சாதனையைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம்.

திரு. சிவசரவணபவன் ஆசிரியராகவும், பிரதி அதிபராகவும், பின்னர் அதிபராகவுமிருந்து ஆற்றிய கல்விப் பணி சிறப்பாகப் போற்றத்தக்கது. இதற்கும் மேலாக ஈழத்து கலை இலக்கியத்துறையில் ஒரு சஞ்சிகை ஆசிரியராக மட்டுமன்றி சிறுகதை எழுத்தாளராக, கவிஞராக, கட்டுரை ஆசிரியராக பலராலும் அறியப்பட்டவர். இவரது சஞ்சிகை ஆசிரியப் பணியின் மற்றுமொரு வடிவமாக, இப்பொழுது கலை இலக்கிய அரசியல் சமூக இதழாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் “லண்டன் சுடரொளி” எனும் சர்வதேச சஞ்சிகையின் கௌரவ ஆசிரியராக விருப்பதையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். இன்று நமது மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மூத்த இலக்கிய சேவையாளர் என்ற வகையில் சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்கள் பவளவிழாக்காணுவது கலை இலக்கியப் பேரபிமானிகளுக்கு பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

சொங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் ‘சிற்பி’ மாஸ்டர்

- சத்தியசீலன் -

திரு சரவணபவன் என்று அழைக்கப்பட்ட ‘சிற்பி’ அவர்கள் 1965ம் 1966ம் ஆண்டுகளில் செதுக்கிய சிற்பங்களில் நானும் ஒருவன். கல்லூரியின் மாணவத் தலைவனாகவும், சைவ சமய மன்றத்தின் தலைவனாகவும் என்னை உருவாக்கியதுடன், 1966ம் ஆண்டு கல்லூரியின் ஆண்டு மலரான “சுடர் ஓரியை” நீர்தான் பொறுப்பாக நின்று உருவாக்க வேண்டியமையும்;

என்னை 1970ன் முற்பகுதியில் தமிழ் ஈழப் போராட்டத்தின் இன்றைய வடிவத்துக்கு முன்னோடியாவதற்கு வழி அமைத்துத் தந்தன.

எனக்கு பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்பில் ‘இலங்கை வரலாற்றை’ தெளிவுறக் கற்றுத் தந்த பெருமை எல்லாம் திரு சரவணபவன் அவர்களையே சாரும்.

கன்னாகம் கந்தரோடையை வசிப்பிடமாகக் கொண்ட ஐயா அவர்கள் ‘கலைச் செல்வி’ என்ற தமிழ் இலக்கிய மாத இதழின் சிற்பி ஆவார்.

தனது கல்லூரி ஆசிரியர் உழைப்பை மூலதனமாகக் கொண்டு எட்டு ஆண்டுகள் கலைச் செல்வியை ஆராதித்து வந்தார்.

1960-1970களில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் என்ற பிரிவினர் ‘மல்லிகை’ இதழை முதன்மைப் படுத்தி டொமினிக் ஜீவா, பானியல், எஸ். பொ., போன்றோரை சார்ந்து வளர்ந்தனர். மறுபக்கம் இலக்கிய விமர்சகர்கள் கனகசெந்தில்நாதனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு வீரகேசரி, தினகரன், ஈழநாடு, சுதந்திரன், தினபதி ஆகிய பத்திரிகைகளின் படைப்பாளிகளாக வளர்ந்து வந்தனர். அதே காலப் பகுதியில் பழமையும் புதுமையும் சேர்ந்த தமிழ் இலக்கியப் பரம்பரையை “கலைச் செல்வி” மூலம் எம் பெருந்தகை சிற்பி அவர்கள் வளர்த்து வந்தார்கள். செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், ‘துருவன்’ என்ற பரராஜசிங்கம், இரா. சிவச்சந்திரன் போன்றோருடன் மேலும் பல புதுமை எழுத்தாளர்களின் தொட்டிலாக கலைச் செல்வி விளங்கியது.

எனது ஆசானுக்கு பவளவிழா கொண்டாடும் ஞானம் சஞ்சிகைக்கும் திரு. ஐ. தி. சம்பந்தனுடன் சேர்ந்த விழாக்கூழுவினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியை கூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நல்லாசிரியப் பெருந்தகை

- திருமதி கோமளா சுந்தரலிங்கம் -

தாரமும் குருவும் தலையிலெழுத்து' என்பர் ஆன்றோர். திரு. சரவணபவன் அவர்களை நாம் ஆசிரியராகப் பெற்றதும் எமது பூர்வபுண்ணியப் பயனே. ஆசிரியர் அவர்கள் நல்லாசானுக்கு குரிய நற்பண்புகள் யாவும் நிறைந்தவர். அவரிடம் நாம் கல்வி கற்ற காலம் எம் வாழ்வின் பொற்காலம் எனில் மிகையாகாது. ஆசிரியப் பெருந்தகை 'நல்லாசிரியர்' என்னும் அடைமொழிகள் அவருக்கு நன்கு பொருந்தும். ஆசிரியர் அவர்கள் கற்பித்தவை ஐம்பது ஆண்டுகள் சென்றிருந்தாலும் இன்றும் எம் மனங்களில் பசுமரத்தாணி போல் பதிந்துள்ளன. அவர் வகுப்பிற்குள் வருகின்ற காட்சி இன்றும் நம்கண்முன் நிற்கின்றது. இனிமையான ஒரு பாடலை 'ஹம்' செய்து கொண்டு மெலிதான ஒரு புன்முறுவலுடன் வகுப்பறைக்குள் நுழைவார். அவருடன் கூடவே வரும் இனிய சங்கீதமும் மகிழ்வும் மாணவராகிய எம்மையும் அன்றைய பாடத்திற்குத் தயாராக்கி விடும்.

அவர் பாடம் நடத்தும் முறை பற்றி நான் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். அது என்றும் ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் சிறந்த முன்னுதாரணமாகும். நான் பிற்காலத்தில் ஆசிரியராக அமர்ந்த போது அவரது கற்பித்தல் முறையையே பின்பற்றினேன் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் பலரும் என் தமிழ் வகுப்புகளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் காத்து இருந்தனர் என்பதை அம்மாணவர்கள் சொல்லியே நான் அறிந்துள்ளேன்.

ஆசிரியர் அவர் வகுப்பறைக்குள் வரும் பொழுது எதுவித குறிப்புத்தாள்களோ புத்தகங்களோ கொண்டு வருவதில்லை. மடைதிறந்தது போல ஆற்றெழுக்குப் போல அழகு தமிழில் அவர் வரலாற்று விரிவுரை நிகழ்த்துவார்.

இடையிடையே பாடத்தை மாணவர்கள் நினைவு கூரும் வகையில் ஓரிரு குறிப்புச் சொற்களை எழுதுவார். நாங்கள் மேற் கொண்டு அவை பற்றி வாசித்தறிய வேண்டிய நூல்களின் பெயர்களையும் கரும்பலகையில் எழுதி விடுவார். அவர் நடத்திய பாடம் எங்கள் மனதில் ஒரு திரைப்படம் போலப் பதிந்து விடும். அன்றிரவே அப்பாடத்தை எதுவித சிரமமுமின்றி தெளிவான குறிப்புக்களாக நாங்கள் எழுதி விடுவோம். வரலாற்றுப் பாடம் என்றில்லை, ஆங்கில மொழியை வெறுக்கும் மாணவரும் அம்மொழியை விருப்போடு கற்றுத் தேர்ந்தனர். தமிழ் மொழி மீது அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த அறிவும் பற்றும் அவரிடம் கற்ற எம் போன்ற மாணவர் பலரையும் தமிழின் பால் காதுல் கொள்ள வைத்தது. தமிழ் மொழியைப் படித்து அதன்

கண்ணுள்ள பழைய இலக்கிய இலக்கணங்களில் தேர்ச்சி பெறவும் காரணமாக இருந்தவர் ஆசிரியர் அவர்களே.

அவர் பாட ஆசிரியராக மட்டுமன்று முத்தமிழாகிய இயல், இசை நாடகத் துறைகளிலும் தேர்ந்தவராயிருந்தார். செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியில் அவர் பயிற்றுவித்த காலங்களில் அதை ஒரு சிறந்த கலைக் கூடமாகவும் மாற்றிய பெருமை அவரையே சாரும். அவரிடம் பயின்ற மாணவர்கள் பலர் சிறந்த பேச்சாளர்களாக, கவிஞர்களாக, நாடகாசிரியர்களாக எழுத்தாளர்களாக உருமாற்றம் பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

“கேடு இல் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடு அல்ல மற்றையவை”

என்ற வள்ளுவன் வாக்கை எம்மை உணர வைத்துக் கல்லிப் பணியாற்றிய ஆசிரியர் அவர்கள் எம்போன்ற மாணவர் மனங்களில் நிலைத்து வாழ்வார்கள்.

‘சிற்பி’ என்ற புனை பெயரில் சிறந்த சிறுகதையாசிரியராக விளங்கிய திரு சரவணபவன் ஆசிரியர் அவர்கள், தனது பெயருக்கேற்ப பலரை உருவாக்கிய சிற்பியாகவும் விளங்கினார். ‘கலைச் செல்வி’ என்னும் மாத சஞ்சிகையை வெளியிட்டு அக் காலத்தில் எழுதிக் கொண்டிருந்த பல இளம் சிறுகதை யாசிரியர் களுக்குத் தங்கள் படைப்புக்களை வெளியிடத் தளம் அமைத்துக் கொடுத்தார். ஈழத்தின் சிறந்த எழுத்தாளர்களாக இன்றும் விளங்கும் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், யோகநாதன், கதிர்காம நாதன், அகஸ்தியர், கைலாசநாதன், ஞானசேகரன் போன்றோர் தங்கள் சிறுகதைகளை “கலைச் செல்வி”யில் வெளியிட்டு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். மாத சஞ்சிகைகள் நடத்துவது சிரமமாக இருந்த காலத்தில் தனது சொந்தப் பணத்தில் ஒரு சிறந்த கலை இலக்கிய இதழை வெளியிட்டு அவர் செய்த இலக்கியப் பணியானது ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு சாதனை என்றே கூறவேண்டும். அவரது பண்புகளையும் அவரது சேவைகளையும் ஒரு சில தாள்களில் எழுதி முடித்து விடமுடியாது. அவரின் மாணாக்கர் களாக நாமும் இருந்தோம் என்பதையும் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் வாழ்கிறோம் என்பதையும் எண்ணி நாம் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொள்வதோடு அதனை நாம் பெற்ற பெரும் பேறாக கருதுகின்றோம்.

அவரது எழுபத்தைந்து அகவைப் பூர்த்தி விழா சிறப்பாக நடைபெறவும், அவர் இன்னமும் பல்லாண்டுகள் நலமுடன் வாழ்ந்து இலக்கியச் சேவைகள் செய்யவும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

வாசகர் கவனத்திற்கு

செங்கை ஆழியானின் நோக்காணல், பரிசுச் சிறுகதைகள், நூல் மதிப்புரை, மலேசிய எழுத்தாளர் அறிமுகம் ஆகியவை அடுத்த இதழில் இடம் பெறும்.

- ஆசிரியர்

பசுமை நிறைந்த நினைவுகள்

- 'கலைவாணன்' வே. தருமலிங்கம்

வட இந்தியாவின் ஒரு அரசியல்வாதி சரிமுன்னாக தோன்றி நிற்பது போன்ற ஒரு அட்காசமான தோற்றத்துடன் திருநெல்வேலி கிராமத்தின் செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரியின் வகுப்பறை ஒன்றில் அவர் பிரவேசிப்பார். அனேக நாட்களில் இலேசான பிறவுண் நிற தேசிய உடையும் வெள்ளை வேட்டியும் அணிந்திருப்பார். ஒரு பிறீவ்கேள் இடதுகையினால் மார்போடு அணைத்து பிடிக்கப்பட்டிருக்கும். கலகலப்பான அந்த ஆசிரியர் வகுப்பினுள் வந்ததும் ஒரு மாணவரின் இதயம்கூட பூரிக்காமல் இருக்காது. 'சர்மா சேர்' வந்து அந்த பாரமான பிறீவ்கோசை மேசைமீது வைத்துவிட்டு, பதிலுக்கு குட்மோர்ணிங் சொல்லியபின், அங்கு நின்றபடியே ஒரு தடவை எல்லோரையும் பார்த்துவிட்டு பின்னர் அமர்வார். எந்தெந்த மாணவர் பற்றி என்னென்ன கூறப்போகிறார் என்பது அந்த ஒரு நிமிடப் பார்வையில் அவர் மனதில் முடிவு செய்யப்பட்டு விடும்.

மாணவர்களின் இதயங்கள் பொங்கல் பாணையுள் அரிசி துள்ளுவதுபோல் கிளர்ந்தபடியிருக்க 'என்ன காணும் இன்றைக்கு ஆயித்தமா வந்திருக்கிறீங்களோ?' என்பார். பாடம் தொடங்கும். வகுப்பில் குறுக்கும் மறுக்குமாக நடக்கும் வழக்கம் இல்லை. தேவைப்படும் போது கரும்பலகையில் சில எழுத்துக்கள், பாதிநேர வகுப்பு முடிந்ததும். ஒரு சில நிமிட இடைவேளை விடுவார். இந்த இடைவேளையை நன்கு எதிர்பார்த்தபடியிருக்கும் மாணவர்கள் உடனே தலைகளை குனிவச் செய்து வாசிப்பது, எழுதுவது போல காட்டிக் கொள்வர். மனங்கள் பரபரப்படையும். வித்தியாசமான வெளித்தோற்றம் காட்டும் மாணவர்களை பார்த்து, 'என்ன காணும் உமக்கு இப்ப தலைக்கனம் இல்லை' (தலைச்சவரம் செய்திருந்த மாணவருக்கு), 'என்ன காணும் படிச்சு கிழிக்கிறீர் போலை' (அடிக்கடி புதுக்கொப்பியுடன் காணப்படுபவர்), 'என்ன காணும் கலைமகள் வீதியிலை நல்ல மழை போலை கிடக்கு', 'என்ன காணும் கலகலப்பாயிருக்கிறீர்' (புதிய ஷேட்) இப்படி ஒரு இரு நிமிடங்களுக்கு சில நகைச்சுவைக் குறிப்புக்கள். மீண்டும் பாடம் சீரியல் ஆகிவிடும்.

ஒரு நாள் திடீரென ஆங்கில சொற்களுக்கு தமிழ் சொற்கருத்துக்களை கேட்க ஆரம்பித்தார். முடிந்த மட்டும் சரியான விடைகளை தரும் விதமாக கேள்விகள் இருக்கும். சிலரிடம் கட்டும் சொற்கள். சிலரிடம் சிறியசொற்கள். வரிசை ஒழுங்கில் எழுந்து நின்று விடைகூற வேண்டும். எனது முறை முடிந்தது. அடுத்தவர் சண்முகசுந்தரம். அவரிடம் Belong என்ற சொல் கேட்கப்பட்டது. பதில் தெரியாத அவர் தனது முறைக்கு எழுந்தார். எழும்போதே எனக்கு மட்டும் கேட்கக்கூடியதாக 'கொஞ்சம் நீளம்' என்றார். உடனே சற்று தொலைவிலிருந்த சர்மாசேர் 'என்ன காணும் கொஞ்சம் நீளமோ' என்றதுமேதான் அவருக்கும் அது செவிகளில் விழுந்துவிட்ட சங்கதி தெரிந்தது. மாணவர்கள் எல்லோரும் கொல்லென்று சிரித்தனர். ஆசிரியர் விளக்கினார். 'கெட்டிக்காரன்' long என்றால் நீளம். அதனுடன் மேலும் இரண்டு எழுத்துக்கள் Be அதிகமென்றால் கொஞ்சம் கூட நீளம். சிரிப்பு நீண்டு

சென்றது. ஆசிரியரும் சிரிப்பில் இணைந்து கொண்டார். நகைச்சுவை உணர்வுடன் எதையும் பார்த்து கற்பனை செய்யவர் என்பதால் மட்டுமே மிகமெதுவாக என்னிடம் கூறப்பட்ட சொற்கள் அவரின் செவிகளில் வீழ்ந்தன என்றே நம்ப முடிகிறது. வேறு ஒரு நாள் 'ஆமையும் முயலும்' கதையின் தலைப்பில் எத்தனை விலங்குகள் குறிக்கப்படுகின்றன என்று கேட்டார். எல்லோருமே ஏக மனதாக '2' என்றோம். அவர் விளக்கினார். ஆமையும் முயற்சி செய்யும் (முயலும்) என்று அதற்கு அர்த்தம் இல்லையோ? என்று எல்லோரும் வியக்கும் வகையில் கேட்டாரே பார்க்கலாம்!

எப்போதும் கையில் ஒரு பிரம்பு வைத்திருந்தார். ஆனால் அதனை என்றுமே பயன்படுத்தியதை நாம் அறியவில்லை. சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களிடம் பிறர் பின்பற்றத்தக்க பண்புகள் ஏராளம் உள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் அரசு பாடசாலையில் ஒப்பந்த ஆங்கில ஆசிரியராக கடமையாற்றிய காலங்களில் நானும் அவர் போல ஒரு பிரம்பை எப்போதும் காவித்திரிந்தேன். ஆனால் அதனை என்றுமே பயன்படுத்தியதில்லை. 'இந்த சேர் ஒரு வேளை அடிபோடவும் கூடும்' என்னும் ஓர் உணர்வு மாணவர்களின் மனங்களில் விடப்பட்டிருந்தால் நல்ல பயனைத் தந்தது என்றே கூறுவேன். இதுவே சர்மாசேரும் கையாண்ட உத்தியாக இருக்கும்.

உற்சாகம் பளிச்சிடும் அவரை பார்த்து மாணவர் உற்சாகமடைவர். எப்போதும் சிரித்தமுகம். இனிய பார்வை. கனிவான மொழி. மாணவர்களிடம் பேதம் காட்டாத போக்கு. தாழ்த்தி உயர்த்திப் பேசுவதில்லை. ஒரு நிமிடத்தையேனும் வீணாக்குவதில்லை. மூடக்கொள்கைகளில் ஈடுபாடும் இல்லை. முக்கியமாக மாணவர்களிடம் 'பட்டம்' வாங்காத ஆசிரியராக அவர் இருந்தார். நாம் அவரிடம் ஆங்கிலம் கற்றதை விடவும் ஆளுமைப் பண்புகளை அதிகம் கற்றுக் கொண்டோம்.

பாடப் புத்தகங்களை கற்பிப்பது தவிர்த்த, விளையாட்டு மைதானம் உட்பட வேறு செயற்பாடுகளற்றிருந்த செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரி தமிழ் விழாக்கள், இலக்கிய மன்றங்கள் என்பவற்றிற்கு களமாகியது. மாணவர் மன்றங்கள், கல்லூரிக் கீதம், இலக்கிய வெளியீடுகள் (சுடரொளி) என்பன சுடர்விட்டன. 'கலைச் செல்வியும்' அக்காலத்தில் தோன்றி அக்கல்லூரியில் நன்கு இடம்பிடித்திருந்தது. 'நீர் எழுதுவீர் காணும், எழுதிக் கொண்டு வாரும்' என்னும் கட்டளையை ஏற்று நானும் ஏதாவது எழுதிக் கொடுத்ததுண்டு. 1961, 1962 ஆண்டுகளில் சிற்பி அவர்கள் ஒரு பிரமச்சாரியாக இருந்த நிலையில் புறப்பாட விதான செயற்பாடுகள், இலக்கிய செயற்பாடுகள் என்பன மழைபோல் பொழிந்தன.

சிற்பி அவர்களின் மாணவர்கள் இலக்கிய, சமூக அறிவூட்டல், வெளியீடுகள் பற்றிய முயற்சிகளின் போது அவரை நினைக்காமல் விடுவதில்லை. 1974 ஆம் ஆண்டு டாக்டர் ஏபிரஹாம் கோலூர் அவர்களின் அனுசரணையுடன் தொடங்கப்பட்ட பகுத்தறிவு சஞ்சிகையின் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து கொள்ளும்படி கேட்டு கொடுக்காமல் உசன்

மகாவித்தியாலயத்திற்கு சென்றேன். விடயத்தை தெரிவித்து பாராட்டையும் ஆசிகளையும் பெற்றுக் கொண்டேன். ஆயினும், செங்குந்தாக்க கல்லூரி காலம் போல அவர் கந்தரோடையிலிருந்து காரில் பிரயாணம் செய்பவராக அப்போது இல்லை. குடும்பத்துடன் அங்கேயே இருந்தார். சில அசௌகரியங்கள் காரணமாக சமூகனிக்க முடியாமை பற்றி விளக்கினார். ஒரு பிராமணரான அவர் பகுத்தறிவு கருத்துக்களிலிருந்து விலகி நிற்க விரும்புவாரோ என்று அச்சமடைத்திருந்தேனாயினும், உள்ளடக்கத்தினை அவர் நிராகரிக்கவில்லை. முயற்சியை பாராட்டினார்.

இறுதியாக, உளவியல் அறிஞர் சிக்மன்ட் புரொய்ட்டினால் கண்டிருக்கப்படாத சிற்பி இவர் எனலாம் போலிருக்கிறது. ஒரு மனிதனின் முழுமையை இன்னுமொரு மனிதன் கண்டான் என்று முடிவாகக் கூறுவதற்கில்லை. அவனோடு 24 மணிநேரமும் சேர்ந்து வாழும் ஒருவர் ஒரு மனிதனின் பெரும்

பகுதியை காணமுடிந்திருக்கும். ஆயினும், அதிலும் ஒரு தடையும் இருக்கச் செய்கிறது. அதாவது, பார்ப்பது தான் தெரியும் என்னும் அடிப்படை உண்மையின் வழியில் நோக்கும் போது 24 மணிநேரமும் சேர்ந்து வாழ்ந்தவர் அந்த மனிதனிடம் எவ்வெவற்றை பார்த்தார் என்ற வினா எழுகிறது. இவ்வகையில் பார்க்கப் போனால் மனிதனைக் கண்ட மனிதன் நிச்சயம் ஒரு உளவியல் அறிஞனாகத்தான் இருப்பான்.

இந்நிலையில், சிற்பி சிவசரவணபவன் அவர்களை தோள் கண்டான் தோளே கண்டான் என்ற வகையிலேதான் பார்த்த நிலையிலும், அவரினுள் சிக்மன்ட் புரொய்ட்டினால் காணப்படாத இயல்புகளையும் கண்டேன் என்று கூற முயல்கின்றேன். ஒரு முழு ஆளுமையுள்ள மனிதனிடம் இருக்கும் என்று வரையறை செய்யப்பட்ட கோப உணர்ச்சியை அவரிடம் என்றுமே கண்டதில்லை. இந்தப் பெரியாருக்கு ஆயுள் நூறு!

கற்றோர்கள் மலிந்திட்ட
காரைநகர் பூமியிலே
எற்றிசையும் தமிழ்மணக்கும்
இன்னிசையின் சுவைமணக்கும்
உற்றதிருக் கோயில்களோ
உறங்காமல் அருள்சுரக்கும்
தெற்றெனவே புலருமெனில்
தேவாரப் பண்கமழும்

அந்தணர்கள் இல்லமெல்லாம்
அருமறையின் இசையோங்கும்
வந்தனைசெய் அந்தணராம்
சிவசுப்ர மணியருடன்
செந்தமிழின் செல்வியவள்
செளந்தர அம்பாளும்
வந்திக்கப் பிறந்திட்டான்
வசையில்லா சரவணனும்

சிந்திக்க அமுதாட்டும்
சிற்பிசர வண்பவனே
நந்தமிழின் சுவைமணக்க
நந்நூல்கள் பலதந்தாய்
சிந்தையினில் தேன்பாய்
சிறுகதையாய் நாவல்களாய்
தந்திட்டாய்! பல பதக்கம்
தரணியிலே பெற்றுயர்ந்தாய்

அலைபாயும் உள்ளத்தில்
ஆர்ப்பரிக்கும் கரத்தினையும்
கலைச்செல்வி ஏட்டினிலே
கலையமுதாய் படைத்திட்டாய்!
சிலை வடிக்கும் சிற்பி என
சிருஷ்டித்து எழுத்தர்களை
மலையளவாய் குவித்திட்ட
மன்னவனே நீ வாழ்க!

முற்போக்கு நற்போக்கு
எப்போக்காய் இருந்தாலும்
கற்போக்கு உகந்தவற்றை
கற்கண்டாய் தந்திட்டாய்!
தற்போது எழுதிவரும்
தரமான கலைஞர்களும்
உற்றதொரு ஆசானாய்
உனை எண்ணி மகிழ்கின்றார்.

முத்திரையாய்ப் பதித்திட்ட
முக்கனிசேர் நூல்களினால்
எத்திசையும் புகழ்பரப்பி
ஏற்றமுடன் நிற்பவனே
இத்தரையில் பவள விழா
காணுகின்ற உத்தமனே
சித்தமுடன் வாழ்த்துகிறேன்
சீர்பெற்று வாழ்க என்றும்!

யாழ் வைத்தீஸ்வரா ஓய்வுபெற்ற அதிபரின் பவளவிழாவுக்காக, அவரை வாழ்த்திப் பாடியது

செந்தமிழர் வாழுகின்ற யாழ்ப்பா ணத்தில்
சிறப்புடைய கந்தரோடைத் திருவா ளூரில்
அந்தணராம் பலகலையும் கற்று ணர்ந்த
அறிஞர் சிவ சுப்ரமணியம் அன்பாய்ப் பெற்ற
மைந்தர்வைத் தீஸ்வரா அதிப ராயோய் வுற்ற
மாதவர் சரவணபவன் பவள விழாவைச்
சிந்தைதனில் ஞானவழி சிற்பி யென்றே
சிறப்பாக வாழ்த்திவிட்டேன் வாழ்க வாழ்க!

முதுபெரும் புலவர் கலாபூஷணம்
ஆசிரியர் லை. க. சீற்றம்பலம்

கற்றார்கள் போற்றுமொரு கல்விமானை
கருது மோர் எழுத்தாளன் கவிஞனென்றே
மற்றாருந் தொழுதேத்தும் மகானை யானே
மாதவிதழ் கலைச் செல்வி மலரி னாசான்
வற்றாத அருள், ஈழச் சிதம்பரத்தின்
வரலாற்றை கலைமகளில், வரைந்தா னென்றும்
பற்றாகக் கொண்டங்கன் பாடி விட்டேன்
பாரில் எந்தன் கடமை யென்றே பழமையாலே.

பொன்னான தன்னடக்கப் புலவெனன்றே
பொருந்துமொரு நாற்பாவில் வல்லா னென்றும்
அன்னானை நாளிதழ்கள் சஞ்சிகை கள்
அவ்வப் போதிருந்தே சுட்டிக் காட்ட
நன்னாக யகமாகி நயந்து மெச்சி
நாடெல்லா புகழ்ந்தேத்த நடுவே யான
மன்னாக ஒரு யொருளாய்த் தானே நின்றான்.
மாண்பின் சிவ சரவணபவனின் மாட்சி யென்றே

சிவமணமும் குகமணமும் ஒன்றே போல
சேர்ந்தென்ன வாழ்கின்ற செம்மை யாளன்
தவமுடைய வாழ்வின் துணை மக்களோடு
மருமக்கள் பேரர் மற்றும் சுற்றத்தோடு
நவஞான சேகரனும் எழுதி வாழ்த்த
நலமுடைய அவர் பவளவிழா கைசுவடி
உவமானத் தொருசரவ ணபவன் பல்லாண்டு
உலகில் வாழ இறைவனையான் ஏத்துவேனே.

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் “சிற்பி” என்கின்ற ஆளுமை!

தெளிவத்தை ஜோசப்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஐம்பதுகள் ஈழத்து இலக்கிய உலகை ஒரு அதிர்வுக்குள்ளாக்கிய காலகட்டமாகும்.

அறியப்படாத இலங்கை இலக்கியத்தின் பல பரிமாணங்கள் வெளிப்படுவதற்கான சூழலை வேண்டி நின்று, நிர்ப்பந்தப் படுத்திய காலகட்டமாகவும் இந்த ஐம்பதுகள் அமைந்தன.

ஈழத்துத்தமிழர் நம்நாட்டு இலக்கியங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் தராமல் தமிழ்நாட்டு இலக்கிய பாரம்பரியத்தின் ஒரு கூறாகவே ஈழத்து இலக்கியத்தை எண்ணி வந்தனர்.

இத்தகைய சூழலில் ஈழத்திலே தமிழ் இலக்கியம் தனிப்பட்ட பண்புகளைக் கொண்டு வளரமுடியவில்லை. என்று குறிக்கின்றார். பொ.பூலோகசிங்கம் அவர்கள். (தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள் - முன்னுரை)

‘OUR LITERATURE HAS SUFFERED A CRUEL FATE. INSIDERS HAVE UNDERVALUED IT. OUTSIDERS HAVE GENERALLY TURNED A BLIND EYE TO IT REGARDING IT AS, A MERE EXTENSION OF THE LITERATURE OF INDIA’ என்று குறிக்கின்றார். D.C.R.A. GUNATILAKE அவர்கள். (NEWWRITINGS IN SRI LANKA- முன்னுரை)

சுதந்திர இலங்கையின் 1956ன் நிகழ்வுகள் ஈழத்தமிழர்கள் தமிழினத்தோடு கொண்டிருந்த மாணசீகமான உறவின் பொய்மைகளை எடுத்துக்காட்டின. பலவீனமடையச் செய்தன.

நாம் இலங்கையர், அதுவும் சிறுபான்மையினர் என்ற எண்ணமும், நமக்கென்ற தனித்துவப் பண்பு கொண்ட இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆர்வமும், நமது இலக்கியங்கள் பேணப்படவேண்டும் முக்கியத்துவப் படுத்தப் படவேண்டும் என்கின்ற உணர்வும் இந்த 56ன் அகத்தடி, புறத்தடிகளால் கூர்மைபெறத் தொடங்கின.

பல முனைகளிலிருந்தும் பல தளங்களிலிருந்தும் மேற்கிளம்பிய இந்த ஒளி வெள்ளத்தின் ஒரு பிழம்பாகத் தோற்றம் காட்டியவர் ‘சிற்பி’ என்று இலக்கிய உலகமறிந்த சிவசரவண பவன் அவர்கள்.

ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் இந்தியப் பத்திரிகைகளை இன்னும் எத்தனை காலம் நம்பி இருக்க முடியும்! நமது எழுத்தாளர்களுக்காக, அவர் தம் படைப்புக்களுக்காக நாமே ஏன் பத்திரிகைகளை நடத்தக்கூடாது என்று அந்த ஐம்பதுகளிலேயே ஏக்கம் கொண்டிருந்தவர் சிற்பி.

நாம் நமது படைப்பாக்கங்களுக்காக அவர்களை ஏன் நம்பி இருக்கவேண்டும் என்னும் பொறி தட்டிய போது சிற்பி ஓர் எழுத்தாளராகப் பரிணமித்திருந்தார்.

இந்த நாட்டுத் தமிழர்-இந்தியத் தமிழர் என்று தமிழர்களைப் பிரித்து வைக்கும் அரசின் சூழ்ச்சியை தமிழ்ப் பொதுமக்களுக்கு அறியப்படுத்தவும் சூழ்ச்சிக்காரர்களிட

மிருந்து இலங்கைத் தமிழர்களைப் பாதுகாப்பதையே நோக்கமாகவும் கொண்டுதான் சுதந்திரன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்று முதல் இதழில் தலையங்கம் எழுதிய கோ.நடேசயருக்குப் பிறகு ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்கள் சுதந்திரனின் ஆசிரியரானார். (1952) ஒரு அரசியல் ஏடாக ஆரம்பம் கொண்டு ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும், குறிப்பாகச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கும் சுதந்திரன் 50களில் ஆற்றிய பணி மகத்தானது. செங்கை ஆழியான் அவர்கள் தொகுத்து யாழ் இலக்கிய வட்டம் வெளியிட்டுள்ள ‘சுதந்திரன் சிறுகதைகள்’ இதற்கோர் வரலாற்றுத்தடம்.

சிற்பி அவர்களின் முதல் சிறுகதை ‘மலர்ந்த காதல்’ 1952ல் சுதந்திரனில் வெளிவந்துள்ளது. வத்தளையில் இருந்து வெளிவந்த உதயம் சஞ்சிகையின் சிறுகதைப்போட்டியில் சிற்பியின் ‘மறுமணம்’ முதல் பரிசு பெற்று, ஈழத்துப் பரிசு பெற்ற ‘ஈழத்துப் பரிசுச் சிறுகதைகள்’ தொகுதியின் முதல் கதையாகப் பிரசுரம் கொண்டுள்ளது - (தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றம் - கொழும்பு - 1963)

‘சிறுகதை மஞ்சரி’ என்னும் தொகுதி மீ.ப. சோமசுந்தரம் (சோமு) அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு 50களின் ஆரம்பத்தில் வெளியிடப்பட்டது. இந்தத் தொகுதியில் ஈழத்துச் சிறுகதை எதுவும் இடம்பெறாத ஏக்கம் சிற்பி அவர்களைப்பெரிதும் பாதித்திருந்தது.

‘தமிழகம் நம்மை புறக்கணித்து விட்டது! இது தகுமா! என்று கூட்டம் போட்டுக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருப்பதால் பயனில்லை என்பதை உணர்ந்தேன். இங்குள்ளவர்களின் கதைகளைத் தொகுத்து இதே போன்றதொரு நூலை வெளியிட்டு எம்மவரின் பெருமையைப் பரப்ப வேண்டும் என விரும்பினேன்...’ என்று அமைதியாகவும் ஆணித்தரமாகவும் குறிக்கின்றார் சிற்பி. (மல்லிகை. 25 ஆவது ஆண்டுமலர்.)

ஈழத்துச் சிறுகதையாளர்களின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி என்னும் பெருமையுடன் ‘ஈழத்துச் சிறுகதைகள்’ என்னும் தனித்துவப் பண்பின் அடையாளத்துடன் 1958ல் பாரிநிலைய வெளியீடாக சிற்பி அவர்கள் தொகுத்தளித்த சிறுகதை நூல் வெளிவந்தது.

சிற்பி அவர்களின் தனித்தொகுதியான ‘நிலவும் நினைவும்’ கூட அதே பாரிநிலைய வெளியீட்டாக 1964ல் தான் வெளிவந்துள்ளது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்கையில் தன்னலமற்ற சிற்பியவர்களின் ஈழத்து இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியவாதிகள்-மகத்துவம் பெறவேண்டும் என்னும் அர்ப்பணிப்புடனான இலக்கியப் பணிகள் பரீரிடுவதை உணரமுடியும்.

‘1958ல் ஈழத்தின் பதினாண்டு சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி வெளிவந்த ஈழத்துச்

சிறுகதைகள்' அக்கால கட்டத்தில் ஒரு மாபெரும் இலக்கிய முயற்சியாகவும் இலக்கியப் பங்களிப்பாகவும் கருதப்பட்டது. இச்சாதனையைச் சிற்பி அவர்கள் தனித்து நின்று சாதித்திருக்கின்றார். இத்தொகுப்பு வெளிவந்தபோது ஈழத்து இலக்கிய உலகம் தன்னை ஒருக்கால் சிலிர்த்துக் கொண்டது. இலக்கிய உலகில் ஓர் அற்புதம் நிகழ்ந்து விட்டதைப்போல் வியப்படைந்தது. (ஈழத்து முன்னோடிச் சிறுகதைகள் - முன்னுரை - செங்கை ஆழியான்)

இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், வைத்தியலிங்கம், வ.அ. கனகசெந்தி; வரதர், இராஜஅரியரத்தினம், சகிதேவி தியாகராஜா; சு.இராஜநாயகன்; தாழையடிசபாரத்தினம்; கே.டானியல்; செ.கணேசலிங்கன் (மேற்படி முன்னுரை) ஆகியோரின் சிறுகதைகளையே சிற்பி தொகுத்துள்ளமை அவரின் இலக்கியப் பண்பினை சிகரமிடுகின்றது.

அவர் நினைத்திருந்தால் யாராவது ஒரு படைப்பாளியை ஏதாவது ஒரு கதையைக் குறைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய ஒரு கதையை வரலாற்றுச் சிறப்புக் கொண்ட இத்தொகுதிக்குள் இணைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

சிறுவயதில் எனக்குத் தமிழ் கற்பித்துப் பல துறைகளில் என்னை ஊக்குவித்த என் ஆசிரியர் சி.பொன்னம்பலம் (ஆதவன்), பழம்பெரும் எழுத்தாளர் அ.செ.மு. ஆகியோரின் ஆலோசனையுடன், ஒத்துழைப்புடன், பன்னிரண்டு எழுத்தாளர்களின் கதைகளைத் தொகுத்து பாரி நிலையம் மூலம் வெளியிட்டேன்' என்று சிற்பியே கூறுகின்றார் (மல்லிகை 25வது ஆண்டு மலர்).

ஈழத்து எழுத்தாளர்களும் இந்தியப் பத்திரிகைகளும்' என்னும் இவருடைய ஈழகேசரிக் கட்டுரை (ஈழகேசரி-1-6-1958) தாழும் ஒரு பத்திரிகை நடத்தவேண்டும்; நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்னும் இவருடைய ஆவலையும்; ஆர்வத்தையும் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

கலைச்செல்வியின் ஆசிரியர் என்னும் இலக்கிய அடையாளம் கூட சிற்பி அவர்களுக்கு 50களில்தான் கிடைக்கிறது.

1956ன் இன வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்ட களுத்துறைத் தமிழ் கழகச் செயலார் தமிழ்ச்செல்வன்; உதயணன் ஆகியவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்றிருந்த வேளை சிற்பியைச் சந்தித்துள்ளனர். நாட்டின் நிலைமை களுத்துறைப் பிரதேசத்திலிருந்து தாங்கள் வெளியிட்டு வந்த ஈழதேவி சஞ்சிகையை வெளியிடமுடியாத சூழலை ஏற்படுத்தி இருப்பதாகவும் அதன் சகல பொறுப்புக்களையும் ஏற்று யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அதை வெளியிடுமாறும் கோரிக்கை விடுத்தனராம்.

சஞ்சிகை ஒன்று வெளியிடவேண்டும் என்னும் ஆவலும், ஆர்வமும் கொண்டிருந்த சிற்பி அவர்களுக்கு இந்தக் கோரிக்கை, நெஞ்சில் கனன்று கொண்டிருந்த நெருப்பை ஊதிவிட்டது. அதுவும் பற்றி எரியத் தொடங்கியது.

கலைச்செல்வி என்னும் பெயர் மாற்றம் இணக்கம் கொள்ளப்பட்டது.

1958 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் கலைச்செல்வியின் இலக்கியப் பயணம் ஆரம்பமாகியது.

கடலும் நீலமும்போல் சிற்பி சிவசரவணபவனும், கலைச்செல்வியும் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக ஐக்கியமாகிவிட்ட

படியினால்; சிற்பியவர்களின் சிறுகதை எழுத்தாளர்; பதிப்பாளர், ஈழத்துச் சிறுகதைகள்' என்னும் முதல் சிறுகதை நூலை வெளியிட்டவர் போன்ற சிறப்புக்கள் அனைத்தும் பின்தள்ளப் பட்டு 'கலைச் செல்வியின் ஆசிரியர் சிற்பி' என்ற ஒன்றே அவரது சிறப்பான பணிகளுக்குள் எல்லாம் சிகரமாகவும் அவருக்கான ஒரு இலக்கிய அடையாளமாகவும் அமைந்து விட்டது.

50களில் ஈழத்தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் அழுத்தமாகத் தடம்பதித்த சிற்பியின் கலைச்செல்வியின் பொருளடக்கப் பட்டியல் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டால் அதன் பன்முகத் தன்மைகொண்ட இலக்கியப் பங்களிப்புத் துல்லியமாகப் புலனாகும்.

இலக்கியத் தரமான ஆக்கம் எதுவாக இருப்பினும் அதைப் படைத்தவரின் பின்னணிகளை அவருடைய அரசியல் சார்பு; இலக்கிய அணி; வாழும் பிரதேசம், கல்வித்தரம், சாதி, சமயப்பிரிவு எதையும் கவனத்தில் கொள்ளாமல் கலைச் செல்வியில் வெயிடுவதையே கலைச்செல்வியினதும் எனதும் சீரான மரபாகக் கொண்டே செயற்பட்டேன்' என்னும் சிற்பி அவர்களின் கூற்று கலைச் செல்வியின் எழுத்தாளர் பட்டியலாலும் நிரூபணம் கொள்ளும்.

நவீனம் சார்ந்த இலக்கியம் நிலைபெற்று சிறுகதை, நாவல், இலக்கியக் கட்டுரை, விமர்சனம் ஆய்வு என்னும் இலக்கிய வடிவங்கள் ஆழமாகத் தடம் கொள்ளத் தொடங்கிய 50களை ஒட்டிய காலகட்டத்தில் அவைகளுக்குத் துணையாகக் கைகொர்த்து நடந்த பெருமை கலைச் செல்விக்கு உண்டு.

அதை ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கு உறுதுணையாக நான் மேற்கூறிய பொருளடக்கப்பட்டியல் அமையும்.

கலைச் செல்விக்கு அப்பாலும் சிற்பி அவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு ஆய்வுக்குரியது.

அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட சமூகத்தொண்டன் பத்தாவது ஆண்டு மலரில் சிற்பி அவர்களின் கட்டுரை ஒன்று இடம் பெற்றுள்ளது.

250 பக்கங்களுக்கும் மேற்பட்ட இந்தப்பாரியமலரில் ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர்களனைவருமே பங்குகொண்டுள்ளனர்.

பிரேம்ஜி; எச்.எம்.பி. முறைஜீன், கே.டானியல், செ.கணேசலிங்கன், என்.கே. ரகுநாதன், முருகையன், கனகசெந்திநாதன்; பத்மாசோமகாந்தன்; மகாகவி, உதயணன்; இராஜபாரதி, வை. அநவரதவிநயமூர்த்தி, சொக்கன், கவிஞர் மு. செல்லையா, புதுமைலோலன்; திமிலைத்துமிலன்; நாவேந்தன், கச்சாயில் இரத்தினம்; வெள்ளவத்தை மு.ராமலிங்கம்; எஸ்.பொ. இன்னும்பலர். ஓர் எழுத்தாளர் பட்டாளமே இந்த மலரை அலங்கரிக்கின்றது.

இந்தச் சமூகத் தொண்டன் மலரில் சிற்பி 'நல்ல சிறுகதை எழுவது எப்படி' என்றொரு கட்டுரை வரைந்துள்ளார்.

'தலை சிறந்த எழுத்தாளராகி தரணியெங்கும் புகழ்பரப்பி வாழ்வதை இன்றைய இளைஞர்கள் தம் இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளனர்..... ஆசையும் இலட்சியமும் இருந்தால் மட்டும் போதுமா? இவற்றை அடைவது எப்படி.'

நல்ல சிறுகதைகளை எழுதுவதற்கு முதலில் சில நல்ல சிறுகதைகளை வாசிக்கவேண்டும்.

அண்மையில் நான் வாசித்த, ரசித்த சில நல்ல சிறுகதைகளைப் பார்ப்போம் என்று சில கதைகள் பற்றிக்குறிக்கின்றார் சிற்பி.

பவானியின் 'காப்பு' - கலைச்செல்வி.

சுவேயின் - 'வெறி' - தினகரன்.

புதுமைப்பிரியையின் 'நல்லமுத்து' - கலைச்செல்வி.

இக்கதைகள் பற்றி விபரிப்பதுடன், கதைக்கான கருவின் முக்கியத்துவம் உருவம் கொடுக்கும் உத்தி... என்றெல்லாம் எழுதிச் செல்கின்றார்.

நான் கூற விழைவது என்ன வெனில் 'உதாரணம் காட்டுவதற்கும் நமது படைப்பாளர்களே தெரிவு செய்கின்ற அவருடைய ஈழத்து இலக்கிய நேசிப்பு, நமது படைப்புக்கள் நமது படைப்பாளிகள் என்று நமநமத்துக்கிடக்கும் அந்த இலக்கிய மணம், எத்தனை உயர்வானது.'

எழுபதுகளில் நா.பார்த்தசாரதியின் தீபம் சஞ்சிகையின் அவர் 'யாழ்வாசி' என்னும் பெயரில் எழுதி வந்த 'இலங்கைக் கடிதம்' ஈழத்து இலக்கியச் செய்திகளைப் பரவலாக (தமிழ் நாட்டு வாசகர்களுக்கும்) அறிமுகப்படுத்தும் பணியினைச் செய்து வந்தது.

75ஆம் ஆண்டின் ஒரு தீபம் இதழில் 74ஆம் ஆண்டுக்கான அரச சாகித்திய விருது பெறும் நூல்கள் பற்றிய குறிப்பு இருந்தது. அந்தக் குறிப்பில் இந்த ஆண்டுக்கான சாகித்திய விருதினைப் பெறும் நாவல் மலையக எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதிய 'காலங்கள் சாவதில்லை' என்றிருந்தது.

என்னுடைய நாவல் பரிசு பெறுகின்ற செய்தி எனக்கு இந்த இலங்கைக் கடிதம் மூலமே அறியக்கிடைத்தது.

என் நினைவு சரி என்றால் இந்தக்குறிப்பு வெளிவந்த அடுத்த இதழ் அல்லது அதற்கடுத்த இதழ் தீபத்தில் 'இந்த ஆண்டுக்கான இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதுபெறும் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் காலங்கள் சாவதில்லை பற்றிய மதிப்புரை' என்று கட்டமிடப்பட்ட குறிப்புடன் இந்த நாவல் பற்றிய விமர்சனம் வந்திருந்தது. பேராசிரியர் அறவாணன் அவர்கள் இதை எழுதியிருந்தார்.

எனக்கு மிகவும் உற்சாகமாக இருந்தது! எனக்கே தெரியாமல் இவ்வளவும் நடந்தேறியுள்ளன. இவைகளுக்கு மாண மூலகாரணம் யார்!

அரசியல்; அணி; பிரதேசம் எதையும் கருத்தில் கொள்ளாமல் ஈழத்துப் படைப்பொன்று - படைப்பாளி ஒருவன் - கடல் தாண்டி தமிழகத்தில் பேசப்படுவதில் நெஞ்சு நெகிழும் சிற்பி அவர்களின் ஈழத்து இலக்கிய நேசம் அல்லவா.

காலங்கள் சாவதில்லைக்கான விருது இரவோடிரவாக மாற்றி எழுதப்பட்டதும்; ஒரு நிஜத்தை மறைக்க அது தகுதி அற்ற நாவல் என்று விமர்சனங்கள் மேல் விமர்சனங்களாக எழுதி அதை மட்டும் தட்டித் தட்டி அந்த தட்டுதல்களுக்குள் தங்களது மேலாதிக்கங்களை மறைத்துக் கொள்ள முயன்றதும் பிறிதோர் கதை.

சிற்பி என்கின்ற ஈழத்து இலக்கிய நேசரால்; அர்ப்பணிப்புடனான அவருடைய அமைதியான பணிகளால் தான் இவைகள் பதியப்பட்டுள்ளன.

கலைச் செல்வியின் ஆசிரியர் என்று சிற்பி அவர்களை ஒரு வேலிக்குள் அடக்கிவிடாமல் ஈழத்து இலக்கியச் செழுமைக்காக அவர் ஆற்றியுள்ள சகல பணிகளும் ஆராயப்பட வேண்டும். அவருடைய ஆளுமை பிரகடணப் படுத்தப்படல் வேண்டும் என்பதே எனது அபா!

நீலாசங்கும் இலக்கியமே நீ!

- கவிஞர் வி. கந்தவனம், கனடா

கற்பித் தலில்வல்ல கார்முசிலே பேர்மலையே 'சிற்பி' எனும்முத்துச் செங்கதிரே - தற்போ(து) அகவை எழுபதுவோ ஆண்டுபல வாழ்க தகவே தழைக்கத் தமிழ்!

கதைகள் கவின்கவிிகள் கட்டுரைகள் தந்த மதியே கலைச்செல்வி மைந்தா - புதினங்கள் இன்னும் எழுதிடலாம் எய்தி நலமெல்லாம் மன்னும் கதிர்போல வாழ்!

தமிழுக் கிலைவயது தண்மதிக்கும் இல்லை அமுதுக்கு மில்லை அசையா - இமய மலைக்கும் வயதில்லை வாழ்வாயேன் என்றால் நீலைக்கும் இலக்கியமே நீ!

சுலாசச் சீர்ப்பு

- த. ஜெயசீலன்

கல்லையும் கவிதை ஆக்கும் கலைஞனின் புனைபேர் கொண்டு, கல்லெனக் கிடந்த சொல்லைக் கனிவித்து, கவிதை காதை நல்லதாய்ப் படைத்து, அன்றே நவ 'கலைச் செல்வி' தந்து, செல்வமாம் எழுத்தால் நூறு சிலைசெய்த சிற்பி நீர்தான்!

மொழிப்பற்றும், சமயப்பற்றும், மூதாதை வாழியால் பெற்ற விழுமியப் பிடிப்பும், கற்று விரிந்திட்ட மனதும், பூண்ட ஒழுக்கமும், புதுமை நோக்கும், உயிர்ப்பான எழுத்தும், பேச்சில் குழைகிற கனிவும், உங்கள் இலக்கணம் என்று கொள்வேன்.

பழையோர்க்குப் பாலமாகி சகபாடிக்கு இணையுமாகி இளையோரை உணக்கி, உச்சிக்(கு) ஏற்றுமோர் ஏணியாகி, களைக்காத இளைஞன் ஆகி, இன்றைக்கும் கலைஞன் ஆகி, விளங்கிடும் சிற்பி ஐயா...! வாழி! பல்லாண்டு வாழி!

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை: வரலாற்றாக்கம் - வரலாறு - வரலாற்றின் வரலாறு

‘சிற்பி’ தொகுத்த “ஈழத்துச் சிறுகதைகள்” தொகுப்பை முன்வைத்து

- செல்லத்துரை சுதர்சன்,

உதவி விரிவுரையாளர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

“கூடந்தகாலம் என்பதே ஒரு கதையாடல் அல்ல. அதன் முழுமையான அளவில் வாழ்க்கையைப் போலவே பெருங் குழப்பமும் ஒழுங்கின்மையும் சிக்கலும் நிறைந்தது. வரலாறு என்பது அவ்வகைக் குழப்பத்திலிருந்து அர்த்தத்தை உருவாக்குவது. பெரிய சுழலிலிருந்து ஒழுங்கை, அர்த்தத்தை, கதையைக் கண்டுபிடிப்பது அல்லது உருவாக்குவது” (H. Arnold - History - A Very Short Introduction - 2005)

I

‘வரலாற்றாக்கம்’, ‘வரலாறு’, ‘வரலாற்றின் வரலாறு’ என்பன ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையன. வரலாற்றை எழுதும் செயற்பாட்டை ‘வரலாற்றாக்கம்’ என்றும், இச்செயற்பாட்டினால் உருவாக்கப்படும் ஒன்றை ‘வரலாறு’ என்றும், வரலாறுகளின் வளர்ச்சி பற்றிய கதையை ‘வரலாற்றின் வரலாறு’ என்றும் குறிக்கலாம். வரலாற்றை எழுதுவதற்கான குறிப்புக்கள் எல்லாமே, அவை எவ்வகையாக இருந்தாலும், எத்தன்மையுடையனவாக இருந்தாலும் அவற்றை ‘வரலாற்றாக்கம்’ சம்பந்தப்பட்டதாகக் கருதமுடியும். ஆனால் நாம் வரலாற்றாசிரியன் ஒருவன் வரலாற்றை எழுதும் நிகழ்வை அல்லது செயலையே ‘வரலாற்றாக்கம்’ என்ற பொருளில் சாதாரணமாகக் கையாள்கிறோம். ‘வரலாறு’ என்பது வரலாற்றாக்கத்தின் முடிச்சு. அது தருக்க ஒழுங்கினடியாக வரலாற்றாசிரியன் கற்பிக்கும் அர்த்தத்தைப் பூரணம் என்று கருதவைக்கும். வரலாறு என்பது தொடர் நிகழ்வு எனினும் எல்லாவகையான வரலாறுகளும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அவற்றின் தற்காலம் பற்றியே பேசுகின்றன. ‘வரலாற்றின் வரலாறு’ என்பது வரலாறுகளின் வளர்ச்சி பற்றிய கதை. இது ஒவ்வொரு வரலாற்றினூடாகவும் அல்லது வரலாற்றையும் இணைத்துச் சொல்லப்படும் கதை. ஒவ்வொரு வரலாற்றிலும் இடைவெளியும் சிக்கல்களும் உண்டு. இவை யாவற்றினதும் வரலாறாக ‘வரலாற்றின் வரலாறு’ என்பது அமைகிறது. இது ஒரு தொடர் நிகழ்வு; ஒரு விவாதம். வரலாற்றின் வரலாறு கடந்த காலம் அல்லது இன்றைய நிகழ்வுக்குப் பின்னான காலம் பற்றிய இருளும் ஒளியும் கலந்த பக்கங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வரலாற்றை எழுதுபவன் வரலாற்றாசிரியன். பொதுவாக வரலாற்றாசிரியர்கள் தாம் சொல்ல வேண்டியதையும், தம்மால் சொல்ல முடிந்ததையும் தீர்மானித்து விடுகிறார்கள். எனவே வரலாறு என்பதும் கூட வரலாற்றாசிரியன் என்ற ஒருவனின் எல்லைக்குட்பட்ட எழுத்து ஆகும். ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட எழுத்து முறைப்பண்பு வரலாற்றுக்கும் உரியதாகிறது. வரலாற்று ஆசிரியர்களும்

ஒருவகையில் கதை சொல்லிகளே. இவர்களைக் கற்பனை வரட்சிக் கதை சொல்லிகள் என்று அழைக்கலாம்.

இவர்கள் சொல்லும் கதை இவர்கள் சார்ந்த சான்றுகளால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கதையாக இருக்கும். கூடவே விவாதம் சார்ந்ததாகவும் அமைந்திருக்கும்.

வரலாற்றாக்கம், வரலாறு, வரலாற்றின் வரலாறு என்ற மூன்றுமே ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையன. அது மட்டுமல்லாது மூன்றுமே முடிவற்றுத் தொடரும் பண்பினைக் கொண்டன. இத்தகைய புரிதல்களோடு இச்சிறுகட்டுரைக்குள் நுழையலாம். இக் கட்டுரை ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றை மையப்படுத்துகிறது. அதிலும் குறிப்பாக ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறுகளில் குறிக்கப்படும் சிறுகதைத் தொகுப்பு முயற்சிகளைப் பற்றியது. ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்று எழுத்தியலில் ஆரம்ப காலத் தொகுப்பு முயற்சிகளின் பங்கு பற்றியும், ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறுகளில் குறிக்கப்படும் ஈழத்துச் சிறுகதைகளின் ஆரம்ப காலகட்டம் பற்றியும் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்று எழுத்தியலில் சிற்பி தொகுத்த “ஈழத்துச் சிறுகதைகள்” தொகுதியின் முதன்மைகள் குறித்தும் இக் கட்டுரை பேசமுயலுகிறது. இங்கு கூறப்படும் கருத்துக்கள் மறு விசாரணையாகவும், அறிமுகக் குறிப்புக்களாகவும் கூட அமையலாம்.

II

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு பற்றி ஆய்வு நிலை சார்ந்தும், தகவல் திரட்டு என்ற அடிப்படையிலும் பல எழுத்து முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சி என்ற பரந்த அடிப்படையிலும், சிறுகதையின் குறித்த ஒரு பண்புசார் வளர்ச்சி என்ற அடிப்படையிலும், சமூகப் பிரச்சினைகள், நிகழ்வுகள் ஈழத்துச் சிறுகதையினூடாக காலந்தோறும் எவ்வாறு பேசப்பட்டு வந்துள்ளன என்ற அடிப்படையிலும் சிறியதும் பெரியதுமான பல வரலாற்று எழுத்துக்கள் எம்மிடம் உள்ளன.

கனக. செந்திநாதன் எழுதிய ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி (1964) என்ற நூலில் சிறுகதை வரலாற்றாக்கம் ஒன்று நடைபெற்றுள்ளது. சாலை. இளந்திரையனின் தமிழில் சிறுகதை (1966) என்ற நூலில் ஈழத்துச் சிறுகதை பற்றிய வரலாற்று ரீதியான குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. 1969இல் தமிழ் வட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டுவிழா மலரில் செ. கணேசலிங்கன் ஈழத்துச் சிறுகதைகளும் நாங்களும் என்ற கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் இளந்தென்றலில் (1971-72) ஈழத்துச் சிறுகதை

தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவரின் சிறுகதை வளர்ச்சி, சிறுகதைகளிலே புதிய அனுபவங்கள் முதலிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அம்பலத்தான் என்ற புனைபெயரில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தமிழ் இலக்கிய விழாமலரில் (1972) ஈழத்தில் தமிழ் சிறுகதை வளர்ச்சி என்ற கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். செம்பியன் செல்வனின் ஈழத்துச் சிறுகதை மணிகள் (1973) என்ற நூலும் குறிப்பிடத்தக்கது. ச. செந்தில் நாதன் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் ஒரு மதிப்பீடு (1976) என்ற நூலில் இலங்கையில் சிறுகதை எனும்பகுதியில் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சி பற்றிக் கூறுகிறார். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற நூலில் இலங்கையில் தமிழ்ச் சிறுகதை என்ற பகுதியில் நம்நாட்டுச் சிறுகதை வளர்ச்சி பற்றிக் கூறுகின்றார். இவற்றை விடச் சிற்றிதழ்களில் பலர் அவ்வப்போது காலகட்ட அடிப்படையில் ஈழத்துச் சிறுகதை பற்றி எழுதியுள்ளனர். உதாரணமாக கலைச்செல்வி ஆண்டுமலர் கலை (1959) (1961) ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதையின் ஆரம்பகாலம், மறுமலர்ச்சிக் காலம் தொடர்பாக வெளிவந்த கட்டுரைகளையும் செங்கை ஆழியான் மல்லிகையில் எழுதிய ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகள் (1999) என்பதையும் குறிப்பிடலாம். இவ் எழுத்துக்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் முக்கியத்துவம் உடைய வரலாற்றாக்கங்களே.

ஆய்வு ரீதியாக ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றை எழுதும் முதன் முயற்சியை பேராசிரியர் க. அருணாசலம் அவர்களே ஆரம்பித்து வைத்தார். “எங்கள் நாட்டுச் சிறுகதை வரலாற்றினை எழுதும் முயற்சி கலாநிதி க. அருணாசலம் எழுதிய மதுகலைமாணிப் பட்ட ஆய்வேட்டுடன் (1974) தொடங்கியது” என்று பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் குறிப்பிடுகிறார் (2001). இவ் ஆய்வேடு இன்றுவரை நூலுருப் பெறவில்லை. நூலுருப் பெற்றால் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை (1974 வரையான) ஆழமாக அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக அமையும். பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் முதலியோரின் இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற நூலில் சிறுகதை வளர்ச்சி பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது. கலாநிதி துரை. மனோகரனின் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி (1997) என்ற நூலிலும் சிறுகதை பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது. செங்கை ஆழியானின் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு (1979) அரிய பல தகவல்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. தெளிவத்தை ஜோசெப் மலையகத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு (2000) நூலினை எழுதித் தந்துள்ளார். பெ.கோ. சுந்தரராஜன், சோ. சிவபாதசுந்தரம் ஆகியோர் எழுதிய தமிழில் சிறுகதை: வரலாறும் வளர்ச்சியும் (1989) என்ற நூலில் ஈழத்துச் சிறுகதை தொடர்பான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றினை நாம் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறுசார் எழுத்துக்களாகக் கொள்ளலாம்.

இவ் எழுத்துக்களில் செங்கை ஆழியானின் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு என்ற நூல் வரலாற்று உணர்வைப் பெறாத எழுத்து என்பதை அதன் அத்தியாயப் பகுப்பில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆறு அத்தியாயங்களைக் கொண்ட அவரது நூலில் அதுவும் வரலாற்று நூலில் முதல் அத்தியாயம் வரதரைப் பற்றியதாகும். ‘வரதர் என்கிற படைப்பாளி’ என்ற தலைப்பில் அது அமைந்துள்ளது. ‘வரதர் வெளியீட்டுக்கு மிகுந்த பெருமை தரக் கூடியது’ என்றும் ‘ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியமாகச் சிறுகதை வரலாற்றில் இது ஒரு

அரிய கருவூலம்’ என்றும் வரதர் தனது பதிப்புரையில் குறிப்பிட்டு இருந்தாலும் இதன் அத்தியாயப் பகுப்புகளை வரலாற்று நூல் என்ற வகையில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

III

நவீன வடிவங்கள் என்ற அர்த்தத்தில் நாம் பேசும் கவிதை, சிறுகதை, நாவல் முதலிய இலக்கிய வடிவங்களைப் பற்றிய நவீன கண்ணோட்டத்துடனான வரலாற்று எழுத்துக்கள் இன்னமும் எம்மத்தியில் அரிதாகவே உள்ளன. ஒரு சில எழுத்துக்களைத் தவிரப் பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் நமது நவீன இலக்கிய வரலாறு என்பதை விடவும் நமது என்பதற்கே அதிக அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகின்றன. நவீன இலக்கிய வடிவங்களில் நமது தொன்மையை நாமே பின்நீட்டிச் சென்று நிலை நிறுத்துவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பதைச் சில எழுத்துக்கள் உணர்த்துகின்றன. இத்தகைய எழுத்துக்கள் நவீன இலக்கிய வரலாற்று எழுத்தியல் தொடர்பான நமது பின்னடைவைக் காட்டுமே தவிர சிறப்பைக் காட்டாது, ஈழத்துச் சிறுகதைக்கும் இதே நிலையே காணப்படுகிறது. தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சிறுகதை வரலாற்றா சிரியர் சிலர் சங்ககாலக் கவிதைகளில் தமிழ்ச் சிறுகதையின் மூலங்கள் கண்டு பெருமை கொள்வதைப் போல ஈழத்திலும் பல எழுத்துக்களை நாம் அடையாளம் காட்டலாம் இதனை நவீனம், நவீன இலக்கியம் பற்றிய நமது இலக்கியச் சூழலில் உள்ள புரிந்து கொள்ளலின் தவறாகக் கொள்ள வேண்டும்.

1930 முதலாகவே சிறுகதையானது ஈழத்தில் உருவப் பிரக்ஞையுடன் எழுதப்படத் தொடங்கியது. சிறுகதை என்பது நவீன இலக்கிய வடிவம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு எழுதும் சிறுகதாசிரியர்களும், அவர் எழுதிய சிறுகதைகளை நவீன இலக்கியமாகக் கொண்டு வாசிக்கும் வாசிப்புப் பழக்கமும் ஈழத்தில் 1930இன் பின்னரே ஏற்படத் தொடங்கியது. ஆனால் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு தொடர்பான எழுத்துக்களை நோக்கும் போது அவற்றை எழுதியோர் பகீரப் பிரயத்தன முயற்சியுடன், நம்மிடம் வழக்கத்திலிருந்த நீதி, சமயம் சார்ந்த கதை சொல்லல் மரபில் இருந்து பிறந்த கதைகளையும் சிறுகதைகளாக ஏற்று அமைதி கண்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது. ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு மிகமிகப் பழமையானது என்பதைக் காட்டும் முயற்சியே இத்தகைய எழுத்துக்களின் முக்கியநோக்கம். தவிர, நவீன இலக்கிய வரலாறு எழுதுவது அல்ல.

நன்னெறிக் கதா சங்கிரகம் (1869) என்ற கதைத் தொகுதியை சிலர் ஈழத்தின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி என அடையாளப்படுத்தி விடுகின்றனர். உதயதாரகையில் ஆசிரியராக இருந்த அ. சதாசிவம்பிள்ளை அப்பத்திரிகையில் சமயம், நீதிக் கருத்துக்களைப் போதிப்பதற்காகக் கதைச் சாயல் பெற்ற கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தார். அவற்றில் 40 கதைகளைத் தொகுத்து அமைக்கப்பட்டதே நன்னெறிக்கதா சங்கிரகம். நன்னெறிக் கதா சங்கிரகம் என்ற தலைப்புக்கு விளக்கமாக இதிகாச சன்மார்க்க சாதனைக்கும் போதனைக்கும் உரிய அனேக விந்தைக் கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன என்ற பதிலும், A Collection of Moral Tales in Tamil என்ற துணைத் தலைப்பும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனை வாசிக்கும் சாதாரண ஒரு வாசகனும் ‘சிறுகதை’ என்ற அர்த்தத்தில் இதனை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டான். T.O Beachcroft என்பவர் தனது The English short story (1964) என்ற நூலில் அ. சதாசிவம் பிள்ளையின் இவ் எழுத்துக்களைக் கட்டுரைகள்

என்றே குறிப்பிடுகிறார். நன்னெறி புகட்டும் கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டுரைகள் சிறுகதைச் சாயலைப் பெற்றுள்ளன என்பது அவரது கருத்தாகும். அந்த வகையில் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்று எழுத்தியலில் தொகுப்புக்களை நாம் அவதானமாக மதிப்பிடவேண்டும் என்பது புலனாகிறது.

IV

நன்னெறிக் கதாசங்கிரகத்தைப் போலவே பண்டிதர் சந்தியாகோ சந்திரவாணம் பிள்ளையின் கதாசிந்தாமணி என்ற கதைத்தொகுதியோ, நற்பவளத்திரட்டோ, தம்பி முத்துப் பிள்ளையின் ஊர்க்கதைகளோ, ஐதுருஸ் லெப்பை மரைக்காரின் ஹைதர்சா சரித்திரம் என்ற கதைத் தொகுதியோ சிறுகதை என்ற அர்த்தத்தில் கவனிக்கக்கூடிய தொகுதிகள் அல்ல. முடிந்தால் அவற்றை மரபுவழிக்கதைகளின் உரைநடை வடிவங்களாக வைத்துக் கொள்ள முடியும்.

இந்த வகையில் நம்மிடம் உள்ள சிறுகதை என்ற அர்த்தத்தில் நாம் பேசுகின்ற தொகுதியாக சிற்பி தொகுத்த 'ஈழத்துச் சிறுகதைகள்' (1958) என்பது அமைகிறது. இத் தொகுதிக்கு முன்னர் காவலூர் இராசதுரையின் குழந்தை ஒரு தெய்வம் (1951), செ. கணேசலிங்கனின் நல்லவன் (1956) முதலிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவை ஒரு எழுத்தாளனின் கதைகளை மட்டும் கொண்டவை. ஒரு காலத்துச் சிறுகதைப் போக்கின் ஒரு வெட்டு முகத் தோற்றத்தை இவற்றில் அறியமுடியாது.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் பலரின் சிறுகதைகள் ஒரு தொகுதியில் வெளிவரும்போது அது ஒரு காலகட்டத்தின் சிறுகதைப் போக்கின் பலரிமாணத்தைக் காட்டும். எனவேதான் இத்தகைய தொகுதிகளுக்கு ஒரு முதன்மை இருக்கிறது. குறிப்பிட்டகால ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியின் ஒரு பதச்சோறாக இத் தொகுதிகள் அமையும். இவ்வாறு நம்மிடம் உள்ள சிறுகதைத் தொகுதிகளில் ஈழத்துச் சிறுகதைகள், ஈழத்துப் பரிசுச் சிறுகதைகள், கதைப்பூங்கா, போட்டிக் கதைகள், காலத்தின் குரல்கள், கதைக் கனிகள், உழைக்கப் பிறந்தவர்கள், மலையக இலக்கியச் சிறுகதைகள், காலநதி, மண்ணின் மலர்கள், ஈழகேசரிக் கதைகள், மறுமலர்ச்சிக் கதைகள், மல்லிகைக் கதைகள், சுதந்திரன் கதைகள், போர்க்காலக் கதைகள், வெளிச்சம் சிறுகதைகள், எழு சிறுகதைகள் முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றைவிட இன்னும் பல தொகுதிகளும் உள்ளன. தனி ஓர் எழுத்தாளனின் தொகுதியைவிட பல எழுத்தாளர்களின் கதைகளைக் கொண்ட இத்தொகுதிகள் வரலாற்றெழுத்தியலுக்கு பெரிதும் உதவுகின்றன. குறிப்பிட ஒரு காலத்தில் அல்லது இடத்தில் சிறுகதையிலே காணப்பட்ட பன்முக வளர்ச்சியை இத் தொகுதிகள் உணர்த்தி நிற்கும். வரலாற்று எழுத்தியலாளருக்கு இவை பெரிதும் பயன்படும்.

V

இந்த அடிப்படையில் சிற்பி தொகுத்த ஈழத்துச் சிறுகதைகள் பற்றி நோக்கலாம். ஈழத்தின் தமிழருவிப் பதிப்பகம் 1958இல் இத் தொகுதியினை வெளியிட்டது. இதனது விற்பனை உரிமையை சென்னை பாரிநிலையம் பெற்றிருந்தது. ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்ற தலைப்பிற்கு கீழே "சுவை நிறைந்த பன்னிரண்டு கதைகளின் தொகுப்பு" என்ற துணைத் தலைப்பும் இடம்பெற்றுள்ளது. இந்த நூலின் விலை இரண்டரை ரூபா. ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்ற இத் தொகுதியே பலரது கதைகளைக் கொண்ட முதலாவது தொகுதி.

இத்தொகுதியில் 12 எழுத்தாளர்களின் 12 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இலங்கையர்கோனின் கடற்கரைக் கிளிஞ்சில், இராஜ அரியரத்தினத்தின் வெள்ளம், சம்பந்தனின் மனிதன், தாமையடி சபாரத்தினத்தின் குருவின் சதி, இராஜ நாயகனின் அவன், கனக செந்திநாதனின் ஒரு பிடிசோறு, வரதரின் பிள்ளையார் கொடுத்தார். வ.அ. இராசரத்தினத்தின் தோணி, சகிதேவி தியாகராஜாவின் வாழ்வு உயர்ந்தது. சி. வைத்தியலிங்கத்தின் காங்காக்கீதம், கே. டானியலின் உப்பிட்டவரை, செ. கணேசலிங்கனின் பதவி துறந்தார் என்பனவே அச்சிறுகதைகள் ஆகும். இக்கதைகளில் பெரும் பாலானவை ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி முதலியவற்றிலும் கலை மகள், கிராம ஊழியன் முதலிய தமிழக வெளியீடுகளிலும் வெளி வந்தவை. பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை இத்தொகுதிக்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். தமிழருவிப் பதிப்பக உரிமையாளர் சி. பொன்னம்பலம் பதிப்புப் பற்றிய குறிப்பினையும் எழுதியுள்ளார்.

சிற்பியின் இத்தொகுப்பு வந்த காலத்து ஈழத்து இலக்கியச் சூழல் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. சான்றோர் மொழி வழக்கே இலக்கிய மொழியாகும்; ஏனையவை இழிசினர் வழக்காகும். எனவே நவீன புனைகதைகள் இம் மரபினை மீறக்கூடாது என்ற மரபுவாதமும். மார்க்ஸின் கருத்துக்களை கலை இலக்கியங்களில் வற்புறுத்திப் பேசும் மார்க்சிய முற்போக்கு வாதமும். மார்க்சிய முற்போக்குவாத இலக்கிய நோக்கிற்கு எதிரானதாக விளங்கிய இடதுசாரி எதிர்க் கருத்துவாதமும் மொழி உரிமை, பிரதேச உரிமை, இன ஒடுங்குமுறைக்கு எதிரான உணர்வு என்பவற்றை முதன்மைப்படுத்திய தமிழ்த்தேசிய வாதமும் ஈழத்து இலக்கியத்தில் பரவலாகப் பேசப்பட்ட காலமே இத் தொகுப்பு வெளிவந்த காலம். சமூகப்பிரச்சினைகள் சிறுகதைகளால் இக்காலகட்டத்திலேயே அதிகமாகப் பேசப்பட்டன. செங்கை ஆழியான் சொல்வதைப்போல 'இவை பலத்தோடோ பலவீனத்தோடோ' முன்னெடுக்கப்பட்டன.

"மனிதன் மனிதனாக வாழ, மகாத்மாவாக உயர அமரனாக நிறைவு பெற - சொர்க்கம் என நினைப்பதை இந்த வாழ்க்கையிலேயே சாத்தியமாக்க - அவனைத் தூண்டிச் செயற்பட வைக்கும் ஆற்றலுடைய, உயர்ந்த சிந்தனையின் சிறந்த கலைநயம் மிக்க சொல்வடிவமே இலக்கியம் என்பது என்கருத்து" என்று சிற்பி கூறுவதற்கொப்பவே அவரது தொகுப்பு முயற்சியும் விளங்கியதை அவரது தெரிவு செய்த சிறுகதைகள் காட்டி நிற்கின்றன.

தான் தொகுத்ததற்கான காரணத்தினைச் சிற்பி பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"1956ஆம் ஆண்டளவில் டெல்லியிலுள்ள இந்திய சாகித்திய அக்கடமி, 'சிறுகதை மஞ்சரி' என்ற தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது... சிறுகதை மஞ்சரியில் இலங்கையைச் சேர்ந்த எந்த ஒருவரின் கதைபுமே இடம்பெறவில்லை. இது ஒரு பெரிய குறையாக, புறக்கணிப்பாக எனக்குப்பட்டது. இங்கிருந்தே தரமான சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிடுவதே சரியான நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்றும் எனக்குத் தோன்றியது" (2003) எனவே வரலாற்று ரீதியாக இத்தொகுதிக்கு ஒரு முதன்மை உள்ளது, என்பது புலனாகிறது. ஈழத்துச் சிறுகதை ஆசிரியர்களின் படைப்புத் திறனை முதன்முதலில் இலக்கிய உலகிற்கு இத்தொகுதி உணர்த்தியது.

“கதையை வெறும் பிரசாரக் கருவியாக்காது கலையம்சம் நிறைந்த இலக்கியப்படைப்பாக ஆக்குபவர்கள் வாசகர்களின் நெஞ்சில் நீடித்து வாழ்கின்றார்கள்” (1964) என்று சிற்பி கூறுவதற்கேற்ப இத்தொகுதியில் உள்ள எழுத்தாளர்கள் இன்று கவனிப்புக்குடையவர்களாகின்றனர்.

இலங்கையர்கோனின் வெள்ளிப்பாதசரத்தில் இடம் பெறாத கடற்கரைக் கிளிஞ்சில் சிறுகதை இத்தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளமை சிறப்பிற்குரியது.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் காவிய மரபு, மண் வாசனை, ஆத்ம விசாரிப்பு, கவிதைப் பண்பு போன்ற பல்வேறு பண்புகளையும் பலவிதமான உத்திமுறைகளையும் கொண்டமைந்தவை. இத்தொகுப்பில் அவற்றை நாம் காணமுடிகிறது. சம்பந்தனின் மனிதன் சிறுகதையில் ஆத்ம விசாரிப்பை நாம் காணமுடிவதோடு அது காவியச் சாயலையும் பெற்றுள்ளது. சிறுகதை அளவில் புதிய மாற்றத்தை அதுமுன் கொண்டு வருகிறது. சி. வைத்தியலிங்கத்தின் கங்காகீதம் என்ற கதை மனித மன உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதோடு கவிதைச் சாயலையும் எழுத்து முறையில் பெற்றுள்ளது. வ. அ. இராசரத்தினத்தின் தோணி சிறுகதை ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் தரமானவற்றின் ஒன்று. சிறுகதை ஆசிரியனின் தெளிவான நோக்கு நிலையை இச்சிறுகதை காட்டுகிறது. கனகசெந்தி நாதனின் ஒரு பிடிசோறு என்ற சிறுகதையும் சிறப்பான எடுத்துரைப்பு முறை கொண்டது. சு. இராஜ நாயகனின் அவன் என்ற சிறுகதை நனவோடை உத்திமுறைச் சாயலை பெற்றுள்ளது. தாழையடி சபாரத்தினத்தின் குருவின் சதி ஒரு புத்தாக்க முறைசார்ந்த சிறுகதை ஆகும். அதாவது ஏகலைவன் கதையைப் புதிய நோக்கில் அவர் குருவின் சதியாக எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கே. டானியலின் உப்பிட்ட வரை என்ற சிறுகதை யதார்த்த பூர்வமாக அமைந்துள்ளது. சிருஷ்டி இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களையும் அத்தொழிலாளர்களின் சமூக நிலைகளையும் குத்திக் காட்டும் அக்காலத்தில் சிற்பி டானியலின் கதையினை இத்தொகுப்பில் சேர்த்தமை பாராட்டத்தக்கதே. வரதரின் பிள்ளையார் கொடுத்தார், கணேசலிங்களின் பதவி துறந்தார் முதலிய கதைகளும் கலையம்சத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவையாய் அமைகின்றன. இராஜ அரியரத்தினத்தின் வெள்ளம் கதையும் சிறப்பான ஒன்று. முதல் முதல் வந்த இத்தொகுப்பில் ஒரு பெண் எழுத்தாளரின் சிறுகதையும் இடம் பெற்றுள்ளது. சகிதேவி தியாகராசா என்பவரின் வாழ்வு என்ற கதை இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

சிறுகதையை சமூகச்சக்தியாகக் காட்டும் தன்மையை இத்தொகுப்பு உணர்த்தி நிற்கிறது. புதிய உருவப் பரிசோதனை முயற்சிகளைச் செய்த தன்மையையும், உள்ளடக்கப் பண்பில் விரிந்த இத்தொகுப்பு உணர்த்தி நிற்கிறது. சமூக சமனிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதை கருத்துக் கூர்மையோடும் கலை வளத்தோடும் காட்டுவதில் இத்தொகுதியின் ஓரிரு சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியம் பெறுகின்றன. மண்வாசனை, தேசிய இலக்கியம் என்ற அனைத்து அம்சங்களிற்கும் இத்தொகுதி கொண்டுள்ள சிறுகதைகள் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாய் அமைகின்றன. இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் சமூகவிமர்சனம் எவ்வாறு இலக்கிய எழுத்தில் காணப்படுகிறது என்பதற்கு இத்தொகுதி சிறந்த உதாரணமாக அமைகிறது. 12 எழுத்தாளர்களது இலக்கியக் கண்ணோட்டமும் ஆளுக்கு ஆள் வேறுபட்டதாகும். எனவே

அவற்றைப் படைப்பிலக்கியத்தினூடு அறிந்து கொள்ளவும் இத்தொகுதி உதவும். இவ் எழுத்தாளர்கள் பலர் தமது தனித்தனித் தொகுதிகளின் மூலம் தமக்கான வாசகர் குழுவைப் பெற்றிருப்பினும் இத்தொகுதி வாசகனைத் தனித்தனி எழுத்தாளனுக்குரிய வாசகன் என்ற குழு நிலையை விலத்தி எல்லோரையும் ஒன்றிணைக்கிறது. இது வாசிப்புக் கலாசாரத்தில் ஆரோக்கியமான பாதை ஒன்றைத் திறந்து வைக்கிறது என்று கூற முடியும்.

‘இவைதாம் இலட்சியங்கள் என வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல், மக்கள் அவற்றை உய்த்துணர்ந்து செயற்படும் வகையில் உருவாக்கப்படும் கதைகள், காவியங்கள் – தாம் காண்கின்ற, காண விரும்புகின்ற மனிதர்களைப் ‘பாத்திரங்களாக்கி’ அப்பாத்திரங்களை உண்மையும் அதற்கு இசைவான கற்பனையும் விரவிய சம்பவங்களின் கர்த்தாக்களாக்கி, சொல்லும் முறையாலும், சொல்லாற்றலாலும் வாசகர்களை நம்ப வைத்து, சிந்திக்கச் செய்து, அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் நெகிழ்ச்சியையும் ஊட்டும் வகையில் உருவாக்கப்படும் கதைகள், காவியங்கள் ‘இலக்கியம்’ ஆகின்றன (2001) என்று சிற்பி கருதுவதற்கு இத்தொகுப்பில் உள்ள கதைகளை உதாரணங்களாகக் காட்டலாம். ‘கல்லிலே கலை வண்ணம் காணும் சிற்பியைப் போல் சொல்லிலே கலை வண்ணம் காணும் விருப்பினால் ‘சிற்பி’ என்ற புனைபெயரைப் பூண்ட சிவசரவணபவனின் ஈழத்துச் சிறுகதைக்கான பங்களிப்பு என்பது அவர் படைத்த சிறுகதைகளை விடவும் அவரது இத்தொகுப்பு முயற்சியிலேயே பெரிதும் தங்கி உள்ளது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இத்தொகுப்பு முயற்சியை ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றாய்வாளர்கள் அதிக கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும். வரலாறு எழுதும்போது ஒருமை, பன்மைத் தன்மைகளைக் கவனிக்கவும், நமது சிறுகதை வரலாற்றின் ஆரம்ப நிலையை அறியவும் இத்தொகுப்பு நமக்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைகிறது. நமது நிகழ்கால வரலாற்று எழுத்துக்குள் கடந்த காலம் எவ்வாறு பிரவேசம் செய்கிறது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் வரலாறு எப்படி இருந்தது என்பதை நாம் பார்க்கத் தவறக்கூடாது. தொகுப்பு முயற்சிகள் குறிப்பிட்ட காலத்தை அல்லது காலத் தொடர்ச்சியைக் காட்டுவதை மனங்கொண்டு வரலாறுகளை எழுதுவது ஆரோக்கியமானது. அதைவிடுத்து ‘சமகாலச் சிறுகதைகள்’ என்று கையில் அகப்பட்டதை வைத்துச் சமாளித்து விடுவது சமாளிப்பதில் உள்ள கெட்டத்தனமே அன்றி வரலாறு பற்றிய கண்ணோட்டத்தில் அது முட்டாள்தனமே.

John H. Arnold என்பவரின் பின்வரும் பகுதியோடு இக்கட்டுரையை முடிக்கலாம். “வரலாறு என்பது எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் ஒரு விவாதம். கடந்தகாலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் இடையிலான விவாதம். உண்மையில் நிகழ்ந்து விட்டதற்கும் அடுத்து நடக்க இருப்பதற்கும் இடையில் உள்ள விவாதம். விவாதங்கள் முக்கியமானவை. அவை மாற்றங்களுக்கான சாத்தியங்களை உருவாக்குகின்றன”

சிற்பி ஐயா – சில நனைவுகள்

- சோக்கல்லோ சண்முகம்

சிற்பி ஐயாவுடன் 1963லிருந்து 68வரை ஐந்து ஆண்டுகள் கலைச்செல்வியில் வேலை செய்கின்ற அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. என்னை எனக்காக நேசித்த மனிதர்களில் அவரும் ஒருவர். எடுத்த எடுப்பிலே எனக்கு இவரைப் பிடித்தது. இவரது முற்போக்குக் கொள்கைகள் அதற்குக் காரணமாகவிருக்கலாம்.

நான் கலைச்செல்வியில் வேலை செய்த காலத்தில் சிற்பி ஐயா செங்குந்தாவில் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தார். கலைச் செல்வியோடு ஐயா பட்ட சிரமங்களை நான் அறிவேன். தன்னுடைய சம்பளப் பணத்தைக் கொண்டு கலைச் செல்விக் கான டிமை பேப்பரை வாங்குவார். விளம்பரக்காசுகள் கூட வராத நிலையில், மாதாமாதம் கலைச்செல்வி எட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வந்தது. நாட்கள் பிந்தினாலும் எப்படியும் கொண்டு வந்து சேர்த்து விடுவார். சரவணபவன் ஐயாவுடைய தந்தையார் மகனுடன் எதுவும் பேசாவிட்டாலும், என்னுடன் பேசுவார். 'சண்முகநாதன் எல்லாம் சுவாகா', இதை இன்னும் ஏன் நடத்திறியள். சொல்லி நிற்பாட்டச் சொல்லு. இப்படி பெரிய ஐயா சொல்லுவார். கலாதேவி அச்சகத்திலிருந்த சிற்பி ஐயாவின் தமையனார் கனகசபாபதி ஐயாவுக்கு என் மீதும், சிற்பி ஐயாமீதும் கோபம். இதெல்லாம் கலைச் செல்வி யால்தான். கலைச்செல்வி கலாதேவி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. அங்கு கனகசபாபதி ஐயாதான் மனைஜர். நாங்கள் கலைச் செல்விக் குரிய காசுகளை ஒழுங்காக கொடுக்க முடியாது போனதால் அங்கு வேலை செய்பவர்களுக்கு நேரத்துக்கு சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை. சிற்பி ஐயா எல்லா ஆசிரியர்கள் போலும், அதிபர்கள் போலும் இருந்திருந்தால் இப்படித் துன்பப் பட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. கலைச் செல்வியை எப்படியும் மாதாமாதம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற அவரது விருப்பம் இவ்வளவு துன்பங்களையும் தாங்கிக்கொள்ள வைத்தது.

எனக்கும் இந்தப் பத்திரிகை மாதாமாதம் வரவேண்டு மென்பதில் ஒரு பெருவிருப்பம் இருந்தது. நானாக வலிந்து சிற்பி ஐயாவிடம் சொல்லிவிட்டு விளம்பரக் காசுகளை வசூலிக்க சயிக்கிளிலையும் பஸ்ஸிலையும் போய் வந்தேன். எனக்கும் அது முடியவில்லை. "சிற்பி" கொடுப்புக்குள் சிரித்துக் கொண்டார்.

இன்று எம் நாட்டில் இருக்கின்ற பிரபலமான எழுத்தாளர்கள் அநேகமாக கலைச்செல்வியில் ஆரம்பத்தில் எழுதியவர்கள். அந்தப் பண்ணையில் தாங்கள் வளர்ந்தவர்கள் என்பதில் அவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்ததை நான் பலமுறை பார்த்திருக்கின்றேன்.

கலாதேவி அச்சகத்திற்கு கலைச்செல்விக்கு விடய தானங்களைத் தருவதற்காகவும் சிற்பி ஐயாவைச் சந்திப்பதற்காகவும் மூத்த எழுத்தாளர்களும் இளம் எழுத்தாளர்களும் அங்கு பல தடவை வந்ததை நான் கண்டிருக்கிறேன், அவர்களோடு பேசி மகிழ்ந்திருக்கிறேன். இப்படிச் சந்தித்தவர்களில் இன்றும் என் நினைவில் நிழலாடுகிறவர்கள் நாவேந்தன், புதுமை லோலன் சு.வே., குறமகள், செ. யோகநாதன், பெனடிக்பாலன் செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், திருச்செல்வம், யாழ்வாணன், ச.வே. பஞ்சாட்சரம், தி.

ஞானசேகரன், பொ. சண்முகநாதன், ஊரெழு கனகசூரியர், சொக்கன், துரையர், வரதர், வித்துவான் ஆறுமுகம் முனியப்பதாசன், இந்தப் பெயர் பட்டியலே பக்கங்களை நிரப்பிவிடும், அதனால் இத்தோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். தவறவிட்டவர்கள் தான் அதிகம் போல் எனக்கு தெரிகிறது. அந்தக் காலகட்டத்தில் கடிதங்கள் அதிகமாகப் பெற்றவரும் உடன் பதில் எழுதுபவருமாக ஐயா இருந்தார், என்பது பெரிய உண்மை.

நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக வேலை செய்த காலம் இதுவென்பேன். சாதாரணமாக ஒரு சர்பத் கடையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த என்னை அடையாளம் கண்டு இந்தப் பணியை எனக்கும் ஒப்படைத்த சிற்பி ஐயாவை என்னுடைய வாழ்நாளில் மறக்கமுடியாது. எனக்கு வேலை கொடுத்ததற்காக சிற்பி ஐயா எனது முன்னாள் முதலாளியிடம் பேச்சு வாங்கினார். அவர் அதைக் கூடப் பெரிது படுத்தாது சாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டார். சும்மா ஆர்ப்பரிக்காது அமைதியாகத் தனது பணியை செவ்வனே செய்கின்ற ஆழக்கடல் சிற்பி ஐயா என்பேன். அங்கே தானே சிப்பியும் முத்தும் உண்டு. சிப்பியாலும் முத்தாலும் அந்த ஆழக்கடலுக்கு என்னபெருமை? பெருமை எல்லாம் எமக்குத்தான். மிக அண்மையில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் கவிஞர் துரைசிங்கம் அவர்களின் ஒரு இறுவெட்டு வெளியீட்டு விழாவில், சிற்பி, சரவணபவன் தலைமைதாங்கினார். அவரைப் பார்ப்பதற்காகவே பலர் வந்திருந்தார்கள். நானும் தான் அந்த விழாவில் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினேன். ஐயா பகிரங்கமாகவும் என்னிடம் தனியாகவும், நல்ல இலக்கியப் பேச்சு என்று பாராட்டினார். வசிட்டர் வாயில் பிரம்மரிஷி என்று பட்டம் வாங்கியது போலிருந்தது. சிற்பி ஐயா, அகிலன், பார்த்தசாரதி ஆகியோரிடம் எப்படி ஆர்வம் காட்டினார்களோ, அதே அளவு ஆர்வம் எமது மூத்த எழுத்தாளர்களிடமும் வைத்திருந்தார். சிறுகதை முன்னோடிகள் இலங்கையர்கோன் வைத்தியலிங்கம். சம்பந்தர் ஆகியோரிடம் பற்றும் பாசமும் வைத்திருந்தார். இலங்கையர் கோன் விழாச் சபையின் சார்பில் சிறுகதைப் போட்டி ஒன்று நடத்துவதற்கு எனக்கு பக்க பலமாகவிருந்தார். சிற்பி சிறந்த பேச்சாளன், அமைதியாக ஆழமாகப் பேசுவார். அவருடைய எழுத்துக்களும் அப்படித்தான். எல்லாவற்றிற்குமேலாக அவர் ஒரு நல்ல வாசகன். மெளனி, கு.ப.ரா, புதுமைப்பித்தன், அகிலன், நா.பா இப்படி பலருடைய நூல்களை இவரது மேசையில் எப்போதும் காணலாம். இவரிடம் நான் ஐந்து வருடங்கள் வேலை செய்தேன் என்பதைவிட, என்றுமே இவரிடம் ஒரு பிரேமை எனக்கு இருந்தது.

போவதைக் கண்டு கலங்காமல் வருவதைக் கண்டு மயங்காமல் பயந்து பயந்து நடுங்காமல் கோபத்தால் குதிக்காமல் இருக்கிறானே அந்த மனிதன் தான் உறுதியான அறிவு வாய்ந்தவன்

இந்தக் கீதையின் வாசகங்கள் ஐயாவுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவை. அந்த ஐந்து வருடங்களும் எனக்குப் பொற்காலம். அவர் நீடு வாழ்க!

எமது ஆசான்

- சோ. சிங்காரவடிவு -

“எழுத்து அறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்”. எமது ஆசிரியர் திரு. சி. சரவணபவன் ஐயா 1953-54, ஆண்டு காலப் பகுதியில் எங்கள் செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரியில் இளம் பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பணி புரியத் தொடங்கினார்.

அப்பொழுது எமக்கு உலகச் சரித்திரம், உலகப் பொது அறிவு, ஆங்கில இலக்கணம் போன்ற பாடங்களைக் கற்பித்தார். அவரிடம் ஆங்கிலம் கற்றதன் பலனை இப்பொழுது இங்கிலாந்தில் நாம் அனுபவிக்கின்றோம். திரு. சரவணபவன் ஐயா, அவர்களின் சமகாலத்தில் எமக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்த, இளம் வயதில் கொடிய இருதய நோய்க்கு ஆளாகி காலமாகிய ஆசிரியப் பெருந்தகை திரு. C. சுந்தரலிங்கம், அவர்களையும் இத்தருணத்தில், நாங்கள் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறோம்.

சர்மா வாத்தியார் பவள விழாக்காண்பதில் நாம் எல்லோரும் அவரின் மாணவர்கள் என்ற முறையில் பெருமை அடைகின்றோம் அவரின் தமிழுக்கான இலக்கியப் பணிகள் தொடர இன்னும் பல ஆண்டுகாலம் அவர் வளமுடன் வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

அந்தநாள் ஞாபகம்

இவரது ஆரம்ப வாழ்க்கையே இலக்கியச் சூழலில் அமைந்தது என்று கூறலாம். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பட்டதாரி மாணவனாக இருக்கும்போது தமிழ் மன்றப் பத்திரிகையான “இளம் தமிழனின்” ஆசிரியராகத் தெரியப்பட்டார். கையெழுத்துப் பத்திரிகையாகவிருந்த “இளம் தமிழனை” முதன் முதலில் அச்ச வாகனமேற்றிப் பெருமை பெற்றார் இவர். இதுவே இவரது திறமையை முதன் முதலில் வெளிக் கொணரச் செய்தது.

மாணவன் சரவணபவன் அத்துடன் விட்டாரா?

அதுதான் இல்லை.

அடுத்தடுத்து மூன்று தங்கப் பதக்கங்களைப் பரிசாகப் பெற்றார். தமிழ் பாடத்துக்காக ராஜா சேதுபதியின் தங்கப் பதக்கத்தையும் மற்றொரு தடவை ஸ்கின்னர் தங்கப் பதக்கத்தையும், தமிழ் நாட்டின் பிரதம நீதியரசராகவிருந்த திரு. பி. பி. ராஜமன்னாரிடம் 1953ல் பரிசுபெற்ற பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. அன்று திரு. ராஜமன்னார் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? நான் 1920 ஆம் ஆண்டு இதே பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்ற அதே பரிசை இன்று மாணவன் சரவணபவனுக்கு வழங்குகிறேன் என்று சொல்லி அனைவரையும் மகிழ்வடையச் செய்தார்.

- எஸ். திருச்செல்வம்
(தினகரன் 12.12.1971)

தானே தனித்து நின்று ஒரு பத்திரிகையை நடாத்திய போதும் தனக்கென்று ஒரு கோஷ்டியை இவர் உருவாக்கவில்லை. முற்போக்கு, பிற்போக்கு, தனித்துவம் என்று கூறிக் கொண்டு இலக்கியக் களத்தினை இளம் பிரிக்க இவர் முற்படவில்லை. சஞ்சிகைக்கு வரும் இலக்கியப் படைப்புகளையும் தானே திருத்தி அவற்றின் அச்சப் பிழைகளையும் தானே ஒப்புநோக்கி (Proof) அச்சகத்துக்குச் சென்று அவை அச்சிடப்படுவதை தானே நேரில் சென்று கண்காணித்து, அவற்றிற்கு விளம்பரத்தையும் தானே சேகரித்து, மூவாண் அட்டைகளுடன் தரமான கலைச் செல்வியை எட்டாண்டுகள் தொடர்ந்து வெளியிட்டார் என்றால்...

இது ஒரு புதுமையிலையா?

பிரசுரத்துக்கு வரும் கதைகள் தரம் இல்லாவிட்டால் அவற்றைக் குப்பைக் கூடைக்குள் வீசிவிடமாட்டார். அதிலுள்ள குறைநிறைகளை அதனை எழுதியவருக்கு எழுதுவார். இயன்றவரை அவற்றைத் திருத்தி வெளியிடுவார். இதனால் இலக்கிய உலகில் புகுந்தவர்கள் பலர்.

- எஸ். திருச்செல்வம்
(தினகரன் 12.12.1971)

‘சிற்பி’ என்ற புனைபெயரை....

கல்லிலே கலைவண்ணம் காண்பவன் சிற்பி. காலம் கடந்து நிற்பவை அவனது சிற்பங்கள். எழில் வண்ணத்தால் இலட்சியச் சிறப்பால் கல்லில் வடித்த சிற்பம் போல் என் எழுத்துக்களும் என்றென்றும் வாழவேண்டும் என்ற ஆசையினால் இந்தப் புனை பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். காலத்தால் சாகாத இலக்கியத்தைப் படைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை என்னிடம் இருக்கிறது.

(புதினம் 15-07-62 பேட்டி :ரமணன்)

திரு. சிவசரவணபவன் - 'சிற்பி'

- தம்பையா கயிலாயர் 'கயிலை' -

ஒரு பத்திரிகையின் வார இதழில் வந்த சிறுகதை. தலைப்பு சரியாக நினைவில் இல்லை.

கருத்து ஓரளவு இப்படி.
'மறமும் அறமாகும்'

இரு வரிகளில் கதை சுவைக்குமா?
மிகச் சுருக்கத்தில் கதை இதுதான்.

ஒரு இளைஞன் தந்தையின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறான செயலில் ஈடுபடுகிறான். விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைகிறான்.

சில மாதங்களில் தந்தை நோயினால் படுக்கை. இளைஞன் - மகன் வந்து தகப்பனுக்கு உதவுகிறான். பராமரிக்கிறான். அதனால் தந்தை தேறுகிறார். விரைவில் சுகதேகி ஆகிறார்.

திரும்பவும் தனது - தமது இலட்சியத்தை அடைய தனயன் வீட்டை விட்டு விரைகிறான்.

என்னை அந்தக் காலத்தில் ஈர்த்த சிறுகதை. அதைப் படைத்தோன் 'சிற்பி'

சில மாதங்களுக்கு முன்

எங்கள் அயல் மாடியின் திருமதி சந்திராவின் வேண்டுகோள்.

"தமிழ்ச் சங்கத்துக்குப் போற்றிகள். எங்கள் ஆசிரியர் திரு. சிற்பி கொழுப்புக்கு வந்தாகக் கேள்வி. தயவு செய்து விசாரியுங்கள்"

விடை கிடைக்கவில்லை.

சில வாரங்களுக்கு முன், தமிழ்ச்சங்கத்தில் பரிசளிப்பு விழா. யாழ் இலக்கியவட்டமும், ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணையும் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசில்களை வழங்கின.

அன்று திரு. சிவசரவணபவன் - சிற்பியைக் காணும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

ஏற்பாட்டாளர்கள் சபையோர் உள்ளங்கள் மகிழ், நெகிழ் சிற்பிக்கு 'பொன்னாடை' போர்த்துக் கௌரவித்தனர். காலைத் தொட்டு வணங்கினர்.

நிகழ்வின் பின் அவருடன் சந்திப்பு

அவரின் மாணவியாக இருந்த சந்திராவைப் பற்றிக் கூறினேன்.

அவர் சிறிது நேரம் யோசனை.

"நற்குணசேகரத்தின் தங்கையா?"

"ஓம்" எனத் தலை அசைத்தேன். மகன் குடும்பத்துடன் கொட்டாஞ்சேனையில் இருப்பதாகத் தெரிவிப்பு. ஆங்கில ஆசிரியராக மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் சிலகாலம், பட்டப் படிப்பை நிறைவேற்ற தமிழகம் செல்லல். ஈழத்துக்குத் திரும்பியவர் செங்குந்தா, உசன் போன்ற பாடசாலைகளில் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணி.

பின் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபராகப் பதவி ஏற்பு, ஆங்கில ஆசிரியராக இருந்தாலும், தமிழ் இலக்கியங்களில் அளவிலாத ஈடுபாடு,

'கலைச் செல்வி' திங்கள் இதழைச் சிறப்பாக எட்டு வருடங்கள் பிரசுரித்து வாசகர்களின் தரத்தை - இரசனையை உயர்த்தியவர்,

சிறந்த எழுத்தாளர்களாக திருவாளர்கள் 'அமரர்' செ. யோகநாதன், செங்கை ஆழியான் போன்றோர் வளர 'கலைச் செல்வி'ப் பண்ணை வழிகாட்டியது. வளர்த்தது.

திரு. சிவசரவணபவன் எல்லோரிடமும் இனிமையாகவும், பண்பாகவும், எளிமையாகவும் பழகுவார், கற்பித்த மாணவர்களிடம் சிநேக பாவம் கொண்டவர். அன்பையும் பாராட்டையும் தெரிவிப்பவர். மாணவர்களின் உள்ளங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார், வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்.

அந்தணர், செயல் வீரர், உத்தமர். டொக்ரர், பொறியியலாளர், வங்கி முகாமையாளராக விளங்கும் மகன்மாருக்கு வழிகாட்டி, உயர்த்தியவர்.

மாணவியாக இருந்த சந்திரா அவரைச் சந்திக்க கொட்டாஞ்சேனை செல்லல். ஏமாற்றம், "அப்பா யாழ்ப்பாணம் சென்றுவிட்டார்" மகனின் பதில்.

தான் பிறந்து, விளையாடி வளர்ந்த கந்தரோடையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் தனது நூற்றாண்டு விழாவில், பிரசன்னமாகி அளவளாவ வேண்டுமெனக் குமரனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

கீழ் வரும் வரிகள் அவர் உள்ளத்தை, செயலை நிரூபிக்கின்றன.

"பெற்ற தாயும், பிறந்த பொன்னாடும்

நற்ற வானிலும் நனி சிறந்தனவே."

எழுத்தாளர் சீர்ப் சிவசரவணபவன்

எனது நல்ல நண்பன். ஒரே பள்ளியில் ஒரே வகுப்பில் பயின்று வந்தோம். நான் பாடுவேன். அவரும் பாடுவார். இருவரும் சேர்ந்து விழாக்களில் பாடுவோம். வகுப்பில் இருவரும் நல்ல நண்பர்கள். படிப்பில் சுட்டி. என்னைப் பாடச் சொல்லி ஊக்கமளிக்கத் தவறுவதேயில்லை. தமிழில் நல்ல ஆர்வம். கவிதைகளைச் சுவைப்பது, கட்டுரைகள் வரைவது, போட்டிகளில் கலந்து பரிசு பெறுவது என விளங்கினார். நான் பாட்டு, நாடகம் எனக் கலைகளில் ஈடுபாடு கொண்டேன். சிற்பி சிவசரவணபவன் இலக்கியப் பக்கமாய் நடைபோட நான் கலையின் பக்கமாக நாட்டம் கொண்டு இருவேறு துறைகளில் பிரகாசித்தோம். அன்பு, பாசம், அறிவுரைகள், வேண்டிய உதவிகள் எனப் பல பண்புகளில் மிளிர்ந்தார். எனது சூழல் அறிந்து என்னுடன் நெருங்கிப் பழகி அன்பு செலுத்தியவர் மட்டுமல்ல, வாழ்வில் ஒரு பிடிப்பையும் ஏற்படுத்தியவர். இன்னும் நண்பர்கள். அவர் என் வாழ்வின் முன்னோடி. பல நல்ல பண்புகளை அவரிடம் கற்றுக்கொண்டேன்.

("என்னைச் செதுக்கி வடிவமைத்த சிற்பிகள்" என்ற தலைப்பில், ஏழிசைச் செல்வன், பெரும்பாண நம்பி, தமிழிசைக் கலாபாரதி, இசைச் செல்வம், சென்னை **ப. முத்துக்குமாரசாமி** அவர்களால் எழுதப்பெற்று அன்னாரின் பவளவிழா மலரில் வெளியிடப் பெற்ற கட்டுரையிலிருந்து)

ஈழத்தின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு: 'சிற்பி' தொகுத்தளித்த 'ஈழத்துச் சிறுகதைகள்'

- செங்கை ஆழியான் க. குணராசா -

1958, ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் தம்மை ஒரு கணம் சிலிர்த்துக் கொண்டார்கள். ஏனெனில் அந்தவேளைதான் சிற்பியால் தொகுக்கப்பட்ட 'ஈழத்துச் சிறுகதைகள்' என்ற தொகுப்பு வெளிவந்து இலக்கிய உலகை ஒரு கலக்குக் கலக்கியது. 'தங்களுடைய சிறுகதை இடம் பெறவில்லையே?' என ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளிகள் தமது கவலையைத் தெரிவித்தார்கள். 'எங்களுடைய சிறுகதைகள் இனிவரும் எத்தொகுதியில் இடம்பெறப் போகிறது?' என என் போன்ற அக்கால இளம் சிறுகதையாசிரியர்கள் ஏங்கினார்கள். 'சுவை நிறைந்த பன்னிரண்டு கதைகளின் தொகுப்பு' என்ற பெயரோடு ஈழத்தின் தமிழ்ருவிப் பதிப்பகம் இச்சிறுகதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டது. சென்னை பாரி நிலையம் விற்பனை உரிமையை ஏற்றிருந்தது. சென்னையில் மாருதி பிரஸ் இந்த நூலை இரண்டரை ரூபாவுக்கு வெளியிட்டிருந்தது.

இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் இலங்கையர்கோனின் கடற்கரைக் கிளிஞ்சில், இராஜ - அரியரத்தினத்தின் வெள்ளம், சம்பந்தனின் மனிதன், தாழையடி சபாரத்தினத்தின் குருவின் சதி, இராஜநாயகனின் அவன், கனக செந்திநாதனின் ஒரு பிடி சோறு, வரதரின் பிள்ளை

யார் கொடுத்தார், வ. அ. இராசரத்தினத்தின் தோணி, சகி தேவி தியாகராஜாவின் வாழ்வு உயர்ந்தது, சி. வைத்தி லிங்கத்தின் கங்காகீதம், கே. டானியலின் உப்பிட்டவரை, செ. கணேசலிங்கனின் பதவி துறந்தார் ஆகிய பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் கங்காகீதம் - கிராமஊழியன் (1950), வெள்ளம் - ஈழகேசரி (1945), அவன் - மறுமலர்ச்சி (1948), மனிதன் - கலைமகள் (1950), பிள்ளையார் கொடுத்தார் - ஆனந்தன் (1953), குருவின் சதி - ஆனந்தன் (1953), கடற்கரைக் கிளிஞ்சலில் - ஈழகேசரி (1954), உப்பிட்டவரை - சுதந்திரன் (1954) ஆகியவற்றில் இடம் பிடித்தன. இறுதிக்கதையான செ. கணேசலிங்கனின் கதை புதிய கதையாகும். இவற்றில் இலங்கையர்கோன், பிடிவாதமாகத் தனது கடற்கரைக் கிளிஞ்சிலைத் தொகுதியில் சேர்க்குமாறு இளைஞர் சிற்பியை வலியுறுத்தினார். மூத்த படைப்பாளியின் வேண்டுகோளைத் தட்ட முடியவில்லையாம். பன்னிரண்டாவது சிறுகதையாக பதவிதுறந்தார் சிறுகதையை கெ. கணேசலிங்கன் சிற்பியிடம் கொடுக்கவில்லை. 'தான் நேரடி யாகப் பாரி நிலையத்தில் சேர்த்துவிடுவதாக' கூறிவிட்டார். ஏனைய பத்துச்

சிறுகதைகளும் சிற்பியின் விருப்பப்படி தெரிவாகின.

இந்த முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு பலாலி அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பண்டிதர் பொன் கிருஷ்ணபிள்ளை தக்கதொரு முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். 'கதை எழுத்து மன்னர்கள் இன்று உலகில் உச்ச இடம் பெற்றுள்ளனர்.' எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு பண்டிதர் அக்காலகட்டத்தில் இவ்வாறு தெரிவித்தமை பெரிய விடயமாகும். 'இலங்கையின் சிற்பிவாகங்களை, சிற்புரைகளை, சில பகுதிகளை அப்படியே படம் பிடித்துத் தந்துள்ளனர் இவ்வெழுத்தாளருட் சிலர், எனக் குறிப்பிட்டதோடு உதாரணங்களையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். 'தொண்டை மானாற்றை, சன்னதி முருகன் கோயிலைப் பார்க்க விரும்புவவர் 'ஒரு பிடி சோறு' என்ற கதை மூலம் நன்கு தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆணைக்கோட்டையை அறிய விரும்புவோர் 'உப்பிட்டவரை' என்ற கதை மூலம் அறியலாம். நெய்தல் நிலத்தின் அழகைக் காண விரும்புகிறீர்களா? 'தோணி' என்ற கதை அப்படியே படம் பிடிக்கிறது.' இப்படியே ஒவ்வொரு சிறுகதையின் சிறப்பைத் தனித்தனியே பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை எடுத்துக் காட்டுகிறார். 'கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துதவிய சிற்பி அவர்களைச் சிறுகதைப் பிரியர்கள் நன்கு அறிவார்கள். இவர் ஈழநாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் இந்தியப் பத்திரிகைகளிலும் இனிய கதைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார்.' என அச்சிறுகதைத் தொகுப்பின் பதிப்பாளரான தமிழ்ருவிப் பதிப்பக உரிமையாளர் சி. பொன்னம்பலம் தெரிவித்துள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கியத்தில் சிற்பி என்ற புனைபெயரில் மறைந்திருந்து எழுதிவரும் சரவணபவன் முக்கியமான ஒரு படைப்பாளி. அவர் நடாத்திய கலைச் செல்வி என்ற சஞ்சிகை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஆற்றிய பணி அற்பமன்று. அத்தோடு அச்சஞ்சிகை உருவாக்கிய எழுத்தாளர்கள் இன்றைய புனைகதைத் துறையில் பிரபல்யங்களாகவுள்ளனர். சிற்பி அவர்கள் சிறுகதைப் படைப்பாளியாகவும் நாவலாசிரியராகவும் ஆய்வாளராகவும் விளங்கிவருகின்றார். உனக்காகக் கண்ணே, சிந்தனைக் கண்ணீர் என்பன அவரது நாவல்களாம். கோயில் பூனை, பிறந்த மண், மக்கள் தொண்டு, அம்மன் அருள் என்பன சிற்பியின் உன்னதமான சிறுகதைகளாகவுள்ளன.

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் உலகு நடந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் தமிழ்ச் சிறுகதைத் துறையில் பதினொரு தசாப்தங்களைக் கடந்திருக்கும் ஈழத்துச் சிறுகதையின் இருப்பினையும், வளர்ச்சி நிலையையும், சிறுகதை வரலாற்றில் விட்டுப் போன சங்கதிகளையும் மீள்பார்வை செய்வதற்கு சிற்பியின் முதலாவது ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுப்பு குறித்து சிறு மதிப்பீடு அவசியமாகின்றது. 1930 தொடக்கம் சிறுகதை ஈழத்தில் உருவப் பிரக்கையுடன் எழுதப்படலாயிற்று என்பார் கா. சிவத்தம்பி. அதற்குக் காலாக

இரண்டு காரணிகள் அமைந்தன. ஒன்று ஆங்கிலக்கல்வியின் பயனாக எழுத்தாளர்களுக்கு அறிமுகமான ஆங்கிலச் சிறுகதை இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞை. மற்றையது தென்னிந்தியச் சஞ்சிகைகளான நவசக்தி, சுதந்திரச் சங்கு, கலைமகள், மணிக் கொடி, ஆனந்த விகடன், ஹனுமான், பாரதமணி, கிராம ஊழியன் ஆகியவற்றின் மூலம் அறிமுகமான சிறுகதைகள் ஏற்படுத்திய அருட்டுணர்வு. இவற்றோடு 1930, யூன் 22 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கிய 'ஈழ கேசரி' பத்திரிகையின் படைப்புத் தளமும் சிறுகதைகள் கணிசமாக வெளிவரக் காரணமாயின. அவ்வகையில் இலங்கையர்கோன் கலைமகளில் எழுதிய 'மரியமதலேனா' (1930), கோ. நடேசையர் எழுதிய 'ஓர் இராமசாமிச் சேர்வையின் கதை' (1931), நவாலியூர் சோ. நடராஜன் ஈழகேசரியில் எழுதிய 'மாலினி' (1934), சோ. சிவபாதசுந்தரம் ஆனந்தவிகடனில் எழுதிய 'தோட்டத்து மீனாட்சி' (1936), சு. நல்லையா என்ற சுயா ஈழகேசரியில் எழுதிய 'அண்ணையின் கட்டளையும் அது தான்' (1938), சம்பந்தன் கலைமகளில் எழுதிய 'தாராபாய்' (1939), ஆனந்தன் ஈழகேசரியில் எழுதிய 'ஹரிஜனங்களின் கண்ணீர்' (1939), பாணன் ஈழகேசரியில் எழுதிய 'அனிச்ச மலர்' (1939), சி. வைத்தியலிங்கம் கலைமகளில் எழுதிய 'ஏன் சிரித்தார்?' (1939), பவன் ஈழகேசரியில் எழுதிய 'தியாகி' (1939) என்பன மூலம் சிறுகதைத்துறைக்குள் வந்தனர்.

சிற்பியின் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்ற தொகுதியில் பன்னிரண்டு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. அவற்றில் இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், சி. வைத்தியலிங்கம், இராஜ. அரியரத்தினம், கனக. செந்திநாதன், வரதர், இராஜ நாயகன், தாமையடி சபாரத்தினம், வ. அ. இராசரத்தினம், சகிதேவி தியாகராஜா ஆகிய பத்துப் படைப்பாளிகளும் முன்னோடிகள். ஈழகேசரிக் காலத்திலும் மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலும் நிறைய எழுதியவர்கள். டானியல், கணேசலிங்கன் ஆகிய இருவரும் முற்போக்குக் காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். டானியலை ஈழகேசரி வரிசையிலும் சேர்த்து இனங் காணலாம். இத்தொகுதியின் முதல் சிறுகதையாக இடம் பிடித்திருக்கும் கடற்கரைக் கிளிஞ்சிலை எழுதிய இலங்கையர்கோன் ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளில் முக்கியமானவர் ஆவார். இவரது கல்விப் பின்னணியும் நிர்வாகப் பின்னணியும் அவரது படைப்பு களின் நவீனப் பண்புகளையும் களங்களையும் நிர்ணயித்திருக்கின்றன. ஆங்கில இலக்கியத்தில் அவருக்கு நல்ல தேர்ச்சி இருந்தமை அவரது படைப்புகளைப் பாதித்துள்ளன. தமிழகத் தினதும் ஈழத்தினதும் பல பத்திரிகைகளிலும் எழுதியுள்ளார். இவரால் படைக்கப்பட்ட சிறுகதைகளில் வெள்ளிப்பாதசரம் ஈழத்தின் உன்னதமான சிறுகதைகளில் ஒன்றாகும். வஞ்சம், கடற்கரைக் கிளிஞ்சில் என்பன சிறப்பான சிறுகதைகளாகும். இவரது பதினைந்து சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக வெள்ளிப் பாதசரம் உள்ளது.

ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுதியின் இரண்டாவது சிறுகதையை எழுதிய சம்பந்தன், தமிழ்ச் சிறுகதைகளுக்கு அழுத்தமான காவிய மரபினைத் தந்தவர் ஆவார். கலைமகள், கிராமஊழியன், மறுமலர்ச்சி, ஈழகேசரி முதலான பத்திரிகை களில் அவரது படைப்புகள் வெளிவந்தன. இருபதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். ஈழத்தில் சிறுகதை களில் உருவமும் உள்ளடக்கமும் செப்பமாக அமைவதற்குச்

சம்பந்தனின் ஆரம்பகாலக் கதைகள் உதவியுள்ளன. சம்பந்தனின் சிறுகதைகளில் ஆத்ம தத்துவ விசாரணைகள் அழுத்தமாகப் பதிந்திருக்கும். விதி, மதம், துறவு என்பன அவரின் நல்ல சிறுகதைகளாகும். அவரின் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு 'துறவு' என்பதாகும்.

இத்தொகுதியில் பத்தாவது சிறுகதையை எழுதிய சி. வைத்தியலிங்கம் ஈழத்தின் தமிழ்ச் சிறுகதைத் துறைக்குப் புது நீர்ப்பாய்ச்சியவர். ஏறக்குறைய 25 சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். ஆங்கில, சமஸ்கிருத மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர். அதனால் அவரது சிறுகதைகள் கவிதா பண்பினைக் கொண்டிருக்கின்றன. மனவுணர்வுக்கு முக்கியம் கொடுத்துத் தன் சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். ரவீந்திரன் என்ற புனை பெயரிலும் எழுதியுள்ளார். நெடுவழி, உள்ளப்பெருக்கு, பாற்கஞ்சி, ஆகியவை சிறந்த படைப்புகளாம். கங்காகீதம் என்ற பெயரில் அவரது சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது.

ஈழத்துப் புனைகதைத்துறையின் மூத்த படைப்பாளி வரதர் இத்தொகுதியில் பிள்ளையார் கொடுத்தார் என்ற ஏழாவது சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். ஈழத்துப் புனைகதைத் துறையில் அவர் ஒரு சகாப்தம் எனலாம். ஈழத்தின் முன்னோடிச் சிறுகதை ஆசிரியர். (கற்பு, வீரம், மாதுளம்பழம்) ஈழத்து இதழியலுக்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர். (மறுமலர்ச்சி, ஆனந்தன், புதினம், வெள்ளி, தேன்மொழி), வரதர் இலக்கியத்தில் பல்பரிமாணம் கொண்டு விளங்கினார். அவருடைய சிறுகதைகள் தனித்துவமானவை. கற்பு என்ற சிறுகதை வரதரின் உன்னதமான ஈழத்துச் சிறுகதையாகக் கருதப்படுகின்றது. வீரத்துக்குப் புதுவிளக்கம் தருகின்றது அவரின் வீரம் என்ற சிறுகதை.

ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்துக்குக் கனதியான பங்களிப்புச் செய்த பெருமை வ. அ. இராசரத்தினத்தின் தோணி இத்தொகுப்பில் எட்டாவது சிறுகதையாக இடம் பிடிக்கிறது. 1953 இல் அவரின் இந்த உன்னதமான சிறுகதையான தோணி ஈழகேசரியில் வெளிவந்தபோது ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியம் தன்னை ஒரு கணம் சிலிர்த்துக் கொண்டது. ஆசிரியரின் புனை கதைக்கான கருத்தியல் நிலை தெளிவானதாகும். கொழு கொம்பு, கிரௌஞ்சுவதம், தோணி, ஒரு காவியம் நிறைவுறு கிறது. கொட்டியாரக்கதைகள் முதலானவை நூலுருவில் வெளி வந்துள்ளன. இலக்கியத்தை ஒரு சமூக சக்தியாகக் கருதி அவர் செயற்பட்டிருக்கின்றார். இராசரத்தினத்தின் சிறுகதைகள் அவர் வாழும் மண்ணின் மக்களைத் தான் பேசுகின்றன. இன மத பேதமின்றி மானிடை ஐக்கியத்தினை அவர் கதைகள் வலியுறுத்து கின்றன. தோணி, அறுவடை என்பன சர்வதேச தாரத்தினவான சிறுகதைகள். பாசாங்கற்ற சகஜமான மொழியில் சமூக முரண்பாடுகளையும், சமூக அவலங் களையும் அனுபவ ரீதியாக வ. அ. இராசரத்தினம் தன் கதைகளில் தந்துள்ளார். எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக இச்சிறுகதைகளில் அவற்றின் படைப்பனு பவத்தினை நாம் தரிசிக்க முடியும்.

ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் ஓர் இயக்கமாக வாழ்ந்த இரசிகமணி கனக செந்திநாதனின் ஒருபிடி சோறு இத் தொகுப்பில் ஒரு கதையாகவுள்ளது. யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் பிதாமகர். கனக செந்திநாதன் பல்துறைகளிலும் ஆளுமை யுடையவர். சிறுகதை, ஆய்வு, கட்டுரையியல், கவிதை எனப்

பல்துறைகள் கைவரப்பெற்றவர். 1941 இல் யாழ்பாடி என்ற புனைபெயருடன் சிறுகதைத்துறைக்குள் இவர் புகுந்தார்.

ஒரு பிடி சோறு, பிட்டு, சமர்ப்பணம், செம்மண், வெண் சங்கு என்பன அவரின் உச்சமான சிறுகதைகளாம். வெண் சங்கு என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையும், வெறும் பாணை, விதியின் கை என்ற நாவல்களையும், கரவைக் கவி கந்தப்பனார் என்ற புனைப்பெயரில் ஈழத்துப் பேனா மன்னர்களையும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். நடமாடும் நூல்நிலையமாகத் திகழ்ந்தார். 'ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார்.

ஈழத்துச் சிறுகதைத் துறைக்கு வளம் சேர்த்தவர்களில் ஒருவர் சு. இராஜநாயகன் ஆவார். சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள் என எழுதியுள்ளார். பொத்தல், நாகதோஷம், இதயத்துடிப்பு என்பன தரமான சிறுகதைகளாம். அவரது சிறுகதைகள் 'சொந்தமண்' என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. தெரிந்த சொற்களைப் பயன்படுத்தி நள வோடை உத்தியில் சிறுகதைகளைப் படைத்தார். இராஜநாயகன் சிறுகதைகளைக் கூறும் பாணி சற்று வித்தியாசமானது. வாசகனின் எதிர்பார்ப்புக்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட நோக்கில் அவரது சிறுகதைகள் அமையும். ஈழநாடு நாவல் போட்டியில் அவரின் பிரயாணி முதற் பரிசு பெற்ற நாவல்களில் ஒன்றாகும். அவன் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் தொகுதியிலிடம் பிடித்துள்ளது.

தரமான சிறுகதைகளைப் படைத்த தாழையடி சபாரத்தினத்தின் சிறுகதைகள் 'புதுவாழ்வு' என்ற தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது. கல்கிப் பத்திரிகை நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் மூன்றாவது பரிசினைப் பெற்றதன் மூலம் பிரபலம் அடைந்தார். ஆனந்தனில் வெளியான 'குருவின் சதி' பழைய ஏகலைவன் கதையாயினும் அதன் நடையும் ஏகலைவன் கதையைக் கதாசிரியர் நோக்கிய புதிய பார்வையும் அதனை ஈழத்தின் தரமான சிறுகதைகளில் ஒன்றாகச் சேர்த்து விட்டுள்ளது. ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் சுட்டிக் காட்டப் படும் 'மறுமலர்ச்சி' சஞ்சிகையில் தெருக்கீதம், ஆலமரம் ஆகிய அவரின் இரு சிறந்த சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. சிற்பியின் சிறுகதைத் தொகுதியில் தாழையடி சபாரத்தினத்தின் குருவின் சதி வெளியாகியுள்ளது.

ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுதியில் சகிதேவி தியாகராசா என்ற பெண்மணியின் சிறுகதையான வாழ்வு உயர்ந்தது பிரசுரமாகியுள்ளது. இக்காலத்தில் எழுத்துலகில் கவனத்துக் குரிய பெண்மணியாவார். ஈழகேசரி, உதயம் ஆகிய பத்திரிகைகள் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசில்களைப் பெற்றவர். சரளமான உரைநடை.

ஈழத்தின் உன்னதமான படைப்பாளிகளில் ஒருவர் கே. டானியல் ஆவார். அவரின் உப்பிட்டவரை தொகுப்பிலிடம் பிடித்துள்ளது. அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களினதும், பஞ்சப்பட்ட மக்களினதும் விடுதலைக்காகப் போராடியவர். எழுத்தை அதற்கான கருவியாகப் பயன் படுத்தியவர். மார்க்சிய முற்போக்கு எழுத்தாளர். சுதந்திரன் பத்திரிகை நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் அமரகாவியம் என்ற அன்னாரின் கதை முதற் பரிசினைப் பெற்றது. முற்போக்குக் காலகட்டத்தில் அவர் எழுதிய சிறுகதைகளில் இயற்பண்பும், யதார்த்தமும் கலாபூர்வமாக அமைந்துள்ளன. டானியல் சிறுகதைகள், உலகங்கள் வெல்லப்படுகின்றன என்பன டானியலின்

சிறுகதைத் தொகுப்புகளாகும். சிறுகதைப்படைப்பாளியான டானியல் ஈழத்தின் முக்கியமான நாவலாசிரியராக பிற்காலத்தில் மலர்ந்தார். பஞ்சமர், தண்ணீர், கானல் பஞ்சகோணம் என்பன முக்கியமான அவரின் பெயர் பதிக்கும் நாவல்களாகும்.

தமிழுலகு நன்கு அறிந்த ஒரு நாவலாசிரியர் செ. கணேசலிங்கன் ஆவார். அவர் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடத் தக்க சிறுகதை ஆசிரியராக விளங்கினார். முற்போக்குக் கால கட்டத்தில் பிரசவம், வேதனையும் விளையாட்டும், பூச் சாண்டிகள், வெறியில் நடந்தது, விளம்பரம் காவிகள் என்பன அவர் படைத்த முக்கியமான சிறுகதைகள். கணேசலிங்கனின் கதைகளில் சமூகத்தின் அடிமட்ட தொழிலாள மக்களே வருகின்றனர். தனது கதைகளில் கருத்தம்சத்திற்கு முதன்மை கொடுத்திருப்பார். ஒரே இனம், சங்கமம் என்பன கணேசலிங்கனின் சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும்.

ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுதியில் பல சிறப்பு அம்சங்களை அவதானிக்கலாம்.

1. ஈழத்து இலக்கியத்தின் உன்னதமான சிறுகதைகளில் நான்கு கதைகள், இப்பன்னிரண்டு சிறுகதைகளில் இடம் பிடித்துள்ளன. அவை தோணி, வெள்ளம், குருவின் சதி, ஒரு பிடி சோறு என்பனவாம். ஏனையவற்றில் மனிதன், அவன், பிள்ளையார் கொடுத்தார் என்பன நல்ல சிறுகதை களாகவுள்ளன.
2. சம்பந்தனின் 'மனிதன்' கதை, சிறுகதை என்ற வரம்பிற்குள் இன்று அடங்காது. காலநீட்சி, பல சம்பவங்கள் அதனை நீண்டதொரு சிறுகதையாக்கியுள்ளன.
3. தாழையடி சபாரத்தினம் இத்தொகுதியில் எழுதியுள்ள குருவின் சதி என்ற சிறுகதை நவீன 'மெஜிகல் ரியலிசம்' சிறுகதையாகவுள்ளது. துரோணரைத் தன் மானசிகக் குருவாகக் கொண்டு அவரைச் சிலையாக வடித்து, வில் வித்தையில் அருச்சுனனுக்கு நிகராக ஏகலைவன் மாறுகிறான். பொறாமை கொண்ட அருச்சுனனின் வற்புறுத்தலால் துரோணர் ஏகலைவனின் கட்டைவிரலை குருதுட்சணையாகக் கோருகிறார். அவன் மலர்ந்த முகத்தோடு 'நறுக்' கென்று தன் வலது கைப்பெருவிரலைத் துண்டித்து சிலையின் பாதத்தில் சமர்ப்பிக்கிறான். 'வானத்திலே இடி இடித்தது. காது செவிடுபடும் படி ஏற்பட்ட ஏதோ சத்தத்தைக் கேட்டு சிலையைப் பார்த்தான் ஏகலைவன். சிலையின் மார்பு வெடித்துத் துண்டு துண்டாகக் கீழே சொரிந்தது. வெடித்த மார்புக்குள்ளே இதயத்தைக் கண்டான். இதயத்திலிருந்து பெருகும் இரத்தத்தைக் கண்டான்.' எனக்கதை தொடர்ந்து முடிகிறது. சிலைக்குள் இதயமா? நம்பமுடியாது. ஆனால் படித்து முடிந்த பின்னர் மனதில் எஞ்சும் அற்புத உணர்வை, ஏற்படும் அதிர்வை மறக்க முடியாது. ஈழத்தின் முதலாவது மெஜிக்கல் ரியலிஸக் கதை குருவின் சதி.
4. 'வெள்ளம்' என்ற சிறுகதையை வெளியிட்டதன் மூலம் இராஜ அரியரத்தினத்தை தக்கதோர் சிறுகதை ஆசிரியராகச் சிற்பி இத்தொகுதி மூலம் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். பொதுவாக ஓர் அரும் பணியை அக்காலகட்டத்தில் சிற்பி செய்துள்ளார். ஈழத்தின் பன்னிரண்டு படைப்பாளிகளை அவர் இனங்கண்டு தக்க பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை ஈழத்தின் சிறுகதைகள் தொகுதி மூலம் தந்துள்ளார்.

சிற்பிசுயவிபரம்

- பெயர் : சி. சிவசரவணபவன்
- புனைபெயர் : சிற்பி, யாழ்வாசி
- தந்தை : சு. சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் (குலைமை ஆசிரியர்)
- தாய் : செளந்தரம்மாள்
- பிறந்த திகதி : 28.02.1933
- பிறந்த இடம் : காரைநகர்
- வாழ்விடம் : கந்தரோடை
- மனைவி : சரஸ்வதி
- பிள்ளைகள் : சி. சுந்தரேஸ்வரன் B.Sc (Agri)
சி. சாயீஸ்வரன் M.B.B.S
சி. சர்வேஸ்வரன் B.Sc (Eng)
- கல்விகற்ற பாடசாலை : 1. கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலை
2. ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி
- கல்வித் தகைமை : 1. கலைமாணி - B. A. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
2. கல்வியியல் டிப்ளோமா - பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
3. கல்வியியல் - முதுகலைமாணி M. A. யாழ். பல்கலைக்கழகம்
- பதவிகள் : 1. எழுதுவினைஞர் :
இலங்கை உயர் நீதிமன்றப் பதிவாளர் அலுவலகம்:
Registry Supreme Court
2. ஆசிரியர் :
மாண்புமாய் இந்துக் கல்லூரி , செங்குந்தா இந்துக் கல்லூரி,
நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயம், பண்டாரவளை
அர்ச் சூசையப்பர் கல்லூரி, உசன் இராமநாதன் மகா
வித்தியாலயம்.
3. அதிபர் : S.L.E.A.S
உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயம்,
யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி
- பொதுப்பணி : ● பொருளாளர், வடமாகாண அதிபர் சங்கம் (1992-1993)
● துணைச் செயலாளர், யாழ். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்
(1958-1960)
● துணைச் செயலாளர், அகில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்
சங்கம் (1962-1963)
● உறுப்பினர் : யாழ். இலக்கிய வட்டம்.
● தலைவர் : இலக்கியக் குழு, யாழ். மாவட்டக் கலாசாரப்
பேரவை (1986-1987)
● உறுப்பினர் : இலங்கை சாகித்திய மண்டல மொழிபெயர்ப்புப்
பிரிவு (1964-1966)
● ஆசிரியர் : கலைச்செல்வி (1958-1966)
● கௌரவ ஆசிரியர் : கூடரொளி - லண்டன்
- பெற்ற கௌரவங்கள்
விருதுகள் : 1. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக் கல்வி பண்பாட்டமைச்சு -
ஆளுநர் விருது (2002)

2.கொழும்புக் கம்பன் கழக விருது (2006)

3.வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச சபை ஞான ஏந்தல் -
விருது (2006)

தொகுப்பாசிரியர்
நூல்கள்

- : ஈழத்துச் சிறுகதைகள்
: ● சிறுகதைத் தொகுதிகள் - “நிலவும் நினைவும்”
“சத்திய தரிசனம்”
“நினைவுகள் மடிவதில்லை”
● நாவல் - “உணக்காகக் கண்ணே”

ஏனையவை

- : ● வத்தளை உதயம் சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதலாம் பரிசு,
● சென்னை திருவல்லிக்கேணி ஓளவைத் தமிழ் சங்கம் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு (1954)
● சென்னை வாசகர் வட்டம் நடத்திய குறுநாவல் விமர்சனப் போட்டியில் முதலாம் பரிசு (1969)
● வரலாற்றுப் பேராசிரியர் K.A. நீலகண்ட சாத்திரியார் எழுதிய தென்னிந்திய வரலாறு என்ற ஆங்கில நூலை இலங்கை உத்தியோக மொழித் திணைக்களத்திற்காக திரு. வ. பொன்னம்பலம் M.A. அவர்களுடன் சேர்ந்து மொழி பெயர்த்தமை
● இலங்கை அரசு பாட்புத்தகங்களை இலவசமாக வெளியிடத் தீர்மானித்து, ஒவ்வொரு பாடங்களுக்கும் தனித்தனிக் குழுக்களை நியமித்தபோது முதலாவது தமிழ் மொழி இலக்கணம் - இலக்கியக் குழுவில் இடம் பெற்றமை.
(தமிழ் மலர் - 1, தமிழ் மரர் - 7)

கலைச்செல்வியின் பழைய இதழ்களைப் பார்த்தால் ஒன்றை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். திறமைக்கு கலைச் செல்வி முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்தது. எவரிடம் திறமை இருக்கிறதோ அவர்களைக் கலைச் செல்வி ஊக்குவிக்கத் தவறவில்லை. இந்தியாவிலே மணிக்கொடி, கிராம ஊழியன், கலைமகள், ஆனந்த விகடன் போன்ற சஞ்சிகைகள் இலக்கிய தரம் குறையாமல் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளாகும். இச்சஞ்சிகையில் எழுதுபவர்கள்தான் தரமான எழுத்தாளர்கள் என்ற நிலை அந்தக்காலத்தில் இருந்து வந்தது. அதேபோன்ற இலக்கிய தரத்தோடு ஈழத்தில் கலைச் செல்வியும் வெளிவந்தது. கலைச் செல்வி ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

-வி. என். எஸ். உதயச்சந்திரன்
வாரமுரசொலி பேட்டி 10.06.90

ஓய்வெடுக்கின்ற உளி ஒன்று

‘எழுத்தின் வெற்றி என்பது வாசகன் புரிந்து கொள்வதிலேதான் உள்ளது; விமர்சகனின் புழுகிலல்ல’ என்ற சிற்பி தொடர்ந்து சொன்னார்: ‘சமுதாய மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதில் இலக்கியம் ஒரு துணைக் காரணியாகவே இருக்கமுடியும். எழுத்தினால் சமுதாயத்தை மாற்றி விடுவோம் என்பது வெறும் போலிக் கூச்சல்’ இலக்கியத்திற்கு எந்த அடைமொழியையும் கொடுக்கக் கூடாது என்பதும் இலக்கியங்களில் எவ்வித வேறுபாட்டையும் கொடுக்கக் கூடாது என்பதும் அவர் கருத்துக்களாயுள்ளன. ‘இலக்கியம் என்றால் இலக்கியம் தான்’. அதற்குச் சிற்பி கொடுத்த வரைவிலக்கணம் அவரது வார்த்தைகளிலேயே, ‘மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்து மகாத்மாவாக உயர்ந்து அமரனாக நிறைவு பெறுவதற்கு வழிவகுக்கும் உயர்ந்த சிந்தனையின் சிறந்த சொல்லுருவமே இலக்கியம்’ இலக்கியவாதிகளின் தனிப்பட்ட நேர்மையை சிற்பி மிகவும் வலியுறுத்துகிறார். ‘எழுத்தும் வாழ்வும் வெவ்வேறாக இருக்கக்கூடாது.’

- மல்லிகை அட்டைப் படக்கட்டுரையில்
தங்கதேவன் (மல்லிகை மே - ஜூன் 1980)

யாழ்ப்பாண நூலகக் கனவுகள்

- என். செல்வராஜா, லண்டன்

மீண்டும் மற்றொரு ஜூன் 01 சந்தடியற்று எம்மைக் கடந்து போயிருக்கிறது. ஆம் அது இம்முறை இருபத்தாறாவது தடவையாகக் கடந்து போயுள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் சிறீலங்கா அரசின் கைக்கூலிகளினால் எரிக்கப்பட்டு 27 ஆண்டுகள் கடந்து சென்றுவிட்டன. இப்போது யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகமும் லண்டன் பிஃபென் மணிக்கூண்டுக் கோபுரம் போல, பாரிஸ் ஐஃபெல் கோபுரம் போல, கனடாவின் சீஎன் கோபுரம் போல யாழ்ப்பாணத்தின் நினைவுச் சின்னமாகவே எங்களுக்குப் பழக்கமாகிவிட்டது.

அரசாங்கத்தினால் அழிவின் அடையாளமே தெரியாதபடி பூசிமெழுகி மறுசீரமைத்துத் தரப்பட்ட அந்தப் புதிய கட்டிடத்தின் முன் நின்று குடும்பம் குடும்பாக பூரிப்புடனும் பெருமிதத்துடனும் புகைப்படம் எடுத்துக்கொள்ளும் புலம் பெயர்ந்தோர் கூட்டமும், அவர்களுக்குத் தீனிவழங்கும் வகையில் தபால் அட்டைகளாக (Picture Postcard) உயர்தரத்தில் நூலகக் கட்டிடத்தின் புகைப்படத்தை அச்சிட்டு விற்று வியாபாரம் செய்யும் வர்த்தகர் கூட்டமும், யாழ் நூலகத்தை காட்சிப் பொருளாக்கியே விட்டார்கள். இலங்கை, இந்திய நூல் வெளியீட்டாளர்களும் தத்தமது படைப்புக்களில் சம்பந்தா சம்பந்தமேயில்லாமல் யாழ் நூலகத்தை அட்டைப்படங்களாக்கித் தள்ளுகிறார்கள். இணையத்தளங்களும் தாமும் எதற்கும் சளைத்தவர்களல்ல என்ற ரீதியில் தமது இணையத் தள வரவேற்புப் பக்கங்களில் பணமரத்திற்கு அடுத்தபடியாக யாழ்ப்பாண நூலகத்தை பதிந்து தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்மையில் எனக்குக் கிடைத்ததொரு கடிதத் தலைப்பிலும் யாழ்ப்பாண நூலகம்!

அதென்ன யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தில் எமது மக்களுக்கு இப்படியொரு தனிப்பட்ட பற்று? ஜேர்மனியில் ஒருவரிடம் கேட்டுத் தொலைத்தேன். அவர் சொன்னார் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் எமது மண்ணின் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் ஊற்றாம். ஈழத்தவரின் அறிவுத் தோட்டத்தின் விளைநிலமாம். அவரது வீட்டிலும் நூலகப் பின்னணியில் குடும்பப் படம்.

அதுசரி, எம்மவரின் மனதில் ஆழமாக இடம்பிடித்துக் கொண்ட இந்த அறிவின் ஊற்று இன்று மாநகரசபை நிர்வாகத்திற்குள் முடங்கி அடிப்படை மின்சார, தொலைபேசிப் பாவனைக்கான செலவினத்தைக் கூட ஈடுசெய்வதற்குத் திண்டாடுவதும், போதிய அளவில் பயிற்சி பெற்ற நூலக நிர்வாகிகள் இன்றித் தன் நாளாந்த சேவைகளையும் விரிவாக்க சேவைகளையும் முன்னெடுத்துச் செல்லவியலாத நிலையில் அல்லாடுவதும் எத்தனைபேரின் உள்ளங்களில் உறைத்திருக்கின்றன?

புலம் பெயர்ந்த தேசங்களில் செழித்தோங்கும் ஆலய நிர்வாகங்களிடம் யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகத்தின் அபிவிருத்திக்காக முன்னாள் யாழ்ப்பாண மாநகர ஆணையாளர் வே. இராமலிங்கம் அவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் 2003இல் நிதியுதவிக்காக நெருங்கினோம். பயனில்லை. யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளின் பழையமாணவர் சங்கங்களை அணுகினோம். யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தைச் சுற்றியிருந்து அதன் பயனை அன்று அனுபவித்துவிட்டு வந்தவர்கள் அவர்கள். இன்றும் அதை அனுபவித்துவரும் அதே பாடசாலைகளின் மாணவர்களின் நன்மைக்காகவேனும் யாழ்ப்பாண பொது நூலகத்துக்குத் தமது நிதிச் சேகரிப்பின் ஒரு சிறு பங்கையாவது வழங்கும்படி பாடசாலை அமைப்பு களைத் தம் கடைக்கண் பார்வையை யாழ் நூலகத்தின் பால் காட்டும்படி கேட்டோம். பலன் தான் இல்லை. சரி, அமைப்புக்கள் தான் கைவிட்டு விட்டார்கள் என்று தனிப்பட்டவர்களின் ஆதரவை எதிர்பார்த்தோம். பெரும்பாலானவர்கள் தமது நிலவறைகளில் தூசுபிடித்துப் போயுள்ள பழைய நூல்களை ஆர்வத்துடன் அங்கு அனுப்பிவைத்துத் தத்தமது வீடுகளை சுத்திகரிப்புச் செய்வதற்குத் தான் விரும்பினார்களேயொழிய அந்த நூலகத்துடன் தொடர்புகொண்டு அவர்களது நியாயமான தேவையறிந்து அதற்கேற்ப காத்திரமான நிதிப்பங்களிப்பினை நல்க எவருமே தயாராகவில்லை. எல்லோருக்கும் வெவ்வேறு நோக்கங்கள். பாவம் பொது நூலகம். மீண்டும் தனிமரமாகிவிட்டது.

இங்கு ஈழத்தமிழர்களால் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் கைவிடப்பட்டாலும், உலகளாவிய கல்விச்சமூகத்தால் அது முற்றாகக் கைவிடப்படவில்லை. சமாதான காலத்தில் ஒரு தலைப்பட்சமாக நாங்களே East London University நிர்வாகத்தினரை அணுகி அவர்களின் நிதியுதவியுடன் யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் நூல் பகுப்பாக்கப் பணிக்கு அத்தியாவசியமான 3 பாகங்கள் கொண்ட டூவி தசாம்சப் பகுப்பாக்க நூல்தொகுதியில் (Dewey Decimal Classification) இரண்டு தொகுதிகளையும் AACR 2 என்றழைக்கப்படும் நூலகப்பட்டியலாக்க விதிமுறைத் தொகுப்பில் இரண்டு தொகுதிகளையும் வாங்கி யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகருக்கு அனுப்பி வைத்தோம். இவை சுமார் 1000 பவுண்கள் பெறுமதியானவை.

ஸ்கொட்லாந்திலுள்ள Books Abroad என்ற நூல் விநியோக நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடன் ஒரு கொன்டெய்னர் நிரம்பிய ஆங்கில மருத்துவம் மற்றும் பல்துறை நூல் களையும், சிறுவர் அறிவியல் நூல்களையும் யாழ்ப்பாண நூலக வாசல்வரை கொண்டுபோய் கொடுக்க முடிந்தது. அவர்கள் அதை என்ன செய்தார்கள் என்று இன்றுவரை Books Abroad நிறுவனத்திற்கு முறையான தகவல் இல்லை. உலக ளாவிய கல்வி நிறுவனங்கள் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்துக்கு உதவ இப்போதும் தயாராக இருக்கிறார்கள். இங்கு பிரச்சினை என்னவென்றால் - யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து - இந்த நூலகத்தி லிருந்து அல்லது மாநகரசபையிடமிருந்து வேண்டுகோள்கள் வரவேண்டும். அதற்கான திட்டங்கள் அங்கிருந்தே தீட்டப்பட வேண்டும். அதை முறையாகச் செய்ய

இந்தப் போர்ச் சூழலில் எவரும் முழுமனதோடு முன் வருவதில்லை.

இப்போது கூட ஒன்றும் குடிமுழுகிவிடவில்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்து உறவுகளைச் சந்திக்கவும், காணி-வீடுகளைப் பார்த்துவிட்டு வரவும் யாழ்ப்பாணம் செல்பவர்கள் ஒரு சிறு பொழுதை ஒதுக்கி அந்த நூலக நிர்வாகிகளைச் சந்தித்து அவர்களின் சிறு தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொறுப்பையாவது ஏற்கலாம். புத்தகம் மட்டும்தான் அவர்களின் தேவை அல்ல. இதை நாம் முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பாரிய நூலகக் கட்டிடத்தை முழுமையாக அரசாங்கம் புனரமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. அதன் அன்றாட நிர்வாகச் செலவுகளைச் சமாளிக்கும் பொறுப்பும் மாநகரசபைக்குரியது. பொதுவாகவே பொதுநூலகம் வருமானம் ஈட்டாத துறையென்று. அதை ஒரு வெள்ளை யானையாகக் கருதி, கட்டி மேய்க்கும் சபாவம் நிர்வாகத்தவருடையது.

இன்றைய நிலையில், நூலகத்தின் அடிப்படை நிர்வாகச் செலவு ஈடுசெய்யப்பட வேண்டும். நடமாடும் நூலக சேவைக்கென யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தால் வழங்கப்பட்ட பாரிய பஸ்வண்டியொன்று நூலக வாசலே கதியென்று கிடந்தது. அதனை இயங்கவைத்து கிராமங்களை நூல்கள் சென்றடையும் நடமாடும் நூலக சேவைக்கு உயிரூட்டலாம். நூலக ஊழியர்கள் மேலதிக நூலகப் பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய உதவிகளை வழங்கலாம். யாழ்ப்பாண மாணவர்களுக்கு வேண்டிய நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான நிதி வசதியை ஸ்பொன்சர் அடிப்படையில் யாழ். நூலகத்திற்கு வழங்கலாம். யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்திற்கான பட்டியலை இணைத்தளத்தினூடாகக் கொண்டு வர அவர்களுக்கு உதவலாம். அவர்களிடம் தொழில்நுட்ப வசதி உள்ளது. அவர்களுக்குத் தேவை நிதியுதவியேயாகும்.

யாழ்ப்பாண நூலக வளவுக்குள் பெரிய நூலகச் சிற்றண்டிச்சாலையொன்று கட்டப்பட்டிருந்தது. தற்போது பாவனையற்று இருக்கும் இச்சிற்றண்டிச்சாலையை இயங்க வைக்கலாம். அயலிலுள்ள கல்வி நிறுவனங்களின் ஊழியர்

களும் மாணவர்களும் கூட அதைப் பயன்படுத்தத்தக்கதாக அதன் சேவையை விரிவாக்கி அதன்மூலம் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்திற்கு மேலதிக வருவாய்பெற வழியேற்படுத்தலாம். இப்படி எத்தனையோ வழிமுறைகள் உள்ளன.

வாசலில் நின்று ரூபகப் புகைப்படங்களை எடுப்பதை புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாங்கள் முதலில் நிறுத்தி, உணர்வுள்ள ஒருசிலர் முதலில் யாழ்ப்பாண நூலகத்துக்குள் முன் அனுமதி யுடன் நுழைந்து அவர்களின் தேவைகளைக் கண்டறிந்து அதற்கு தனிப்பட்டவகையிலோ, தான் சார்ந்த அமைப்பின் உதவியுடனோ எப்படி உதவலாம் என்ற வழிவகைகளை ஆராயவேண்டும். மிகவும் சிக்கலற்றதும் இடைத்தரகர் அற்றதுமான நேரடி நடைமுறை இதுவாகும்.

தற்போது நூலகப் பிரதேசம் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயமாக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிகின்றோம். நூலக ஊழியர்களே அங்கு நாளாந்தம் தீவிர பரிசோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டுத் தான் சென்று வருகின்றார்கள். அன்றாட வாசகர்களின் எண்ணிக்கையையும் நிர்வாகம் மட்டுப்படுத்தியுள்ளது. இன்றைய நிலையில் சூழ்நிலையின் கையியாக்கப்பட்டுள்ள யாழ்ப்பாணப் பொதுநூலகம் எதிர்காலத்தில் தன் விரிவான சேவைகளைத் திட்டமிட்டு அதனை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்முன் வைக்கவேண்டும்.

அங்கிருந்து வேண்டுகோள்கள் பரவலாகவும் விரிவாகவும் ஆணித்தரமாகவும் வந்தாலே உலகத் தமிழரல்லாத நலன்விரும்பிகளுக்கும் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் உண்மை நிலை புரியும். அங்கு என்ன நடக்கின்றது என்று அடிக்கடி ஊடகங்களின் வாயிலாகத் தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதுவரை யாழ்ப்பாணத்து நிர்வாகம் அதை மனமுலந்து செய்ததா என்ற கேள்விக்கு அவர்கள்தான் பதில் தரவேண்டும்.

அதை விடுத்து கட்டிடக் கனவுகளுடனேயே எமது எஞ்சிய சிந்தனைகளை உறைநிலையில் வைத்திருப்பதென்று நாங்கள் முடிவு செய்தால், யாழ்ப்பாண நூலக வளர்ச்சியின் எதிர் காலம் கேள்விக்குரியதாகவே இருக்கும்.

எழுத்தாளர் து. வைத்திலிங்கத்தின் இழப்பு ஈழத்து இலக்கியத்துக்குப் பேரிழப்பு யாழ். இலக்கிய வட்டம் விடுத்துள்ள இரங்கல் செய்தி

ஈழத்தின் பிரபல்யமான படைப்பாளி து. வைத்திலிங்கம் அண்மையில் காலமானார். இவர் காலமான செய்தி இலக்கியவுலகுக்குப் பேரிடியாகும். 1960 களில் எழுத்துலகில் புகுந்த வைத்திலிங்கம் சிறுகதைகள், நாவல்கள் என இலக்கியத்துறையில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளார். 150 க்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் கிணறு, ஆலடிவரைவர் இரண்டும் ஈழத்தின் தரமான சிறுகதைகளாகவுள்ளது. அவருடைய சிறுகதைகள் ஒருங்கே தொகுத்து 'மண்ணின் கனவுகள்' என்ற தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன. 'பூம்பனிமலர்கள், ஒரு திட்டம் மூடப்படுகின்றது. சிறைப்பறவைகள், மண்ணின் குழந்தை' என்ற நாவல்களை எழுதியுள்ளார். பரிசில்கள் பல பெற்றுள்ளார். இலங்கை நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்தவர். முற்போக்காளர். யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவராக இருந்துள்ளார். கனதியான படைப்பாளியாக விளங்கிய து. வைத்திலிங்கம் தனது 69 வது வயதில் காலமானார். அன்னாரின் மறைவுக்கு யாழ். இலக்கிய வட்டம் தனது ஆழ்ந்த அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

-செங்கை ஆழியான் (தலைவர்)
யாழ். இலக்கிய வட்டம்

உமகாவ

கலைஇலக்கிய

நிகழ்வுகள்

குறிஞ்சிநாடன்

புலவர்மணி ஆ. மு. ஷரிபுத்தீனின் தொண்ணூற்று ஒன்பதாவது வருட நினைவுரையும் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனின் “திருமறையும் நபிவழியும்” நூல் அறிமுக விழாவும்.

மேற்படி நிகழ்வுகள் 04.05.2008 அன்று தெமட்டகொட வை எம். எம். ஏ. மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

கவிஞர் நாகூர் கனி தலைமை தாங்கினார். தேசபந்து ஜெசீமா இஸ்மாயில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார்.

புரவலர் ஹாஷிம் உமர் முன்னிலையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் நூல் நயவுரையை கவிமணி எம். எச். எம் புகாரி நிகழ்த்த நினைவுப் பேருரையை விஷ்வப் பிரம்மம் காந்தன் குருக்கள் நிகழ்த்தினார்.

“திருநபி பிறந்திலரேல்” என்னும் தலைப்பில் கலைவாதி கல்ல், நாச்சியார்தீவு பர்வீன் ஆகியோர் கவிதை படித்தனர்.

பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம்

“கண்டி சத்ய சாய் கலாலயம்” என்ற பெயருடன் இயங்கி வரும் நடனப் பள்ளியின் இயக்குநரான நடன கலாவித்தகர் ஸ்ரீமதி உமா சிறீதரன் அவர்களின் மாணவி செல்வி ஒஷினி அலோசியஸின் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் கடந்த 04.05.2008 ஞாயிறற்றுக்கிழமை கண்டி இந்துக் கலாசார மண்டபத்தில் மிக விமரிசையாக நடைபெற்றது. இந்தியாவின் இலங்கைக்கான உதவித் தூதுவர் கௌரவ ஜேம்ஸ் எட்வின் அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்த இவ்விழாவில் ஒஷினியின் நடன நிகழ்ச்சிகளை அலாரிப்பு, ஜதீஸ்வரம், சப்தம், வர்ணம், கீர்த்தனம், பதம், தில்லானா, மங்களம் ஆகிய வடிவங்களில் பார்த்து ரசிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. நடனத்துக்கான பாடல்களை திரு அருணந்தி ஆரூரன் அபாரமாகப் பாடி சபையோரை அசத்திவிட்டார். நடனத்துக்கு மிருதங்கம் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை எவரும் அறிவர். அந்த வகையில் திரு. V. ஜம்புநாதன் அவர்களின் மிருதங்கமும் ஒஷினியின் வெற்றிக்குக் கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்திருந்தது.

திரு. ஜலதரன் அவர்களின் வயலின் வாசிப்பும், திரு. குமார லியனவத்த அவர்களின் புல்லாங்குழல் வாசிப்பும், திரு. ரத்தினம் ரத்தினதுரை அவர்களின் தபேலா வாசிப்பும் அரங்கேற்றம் சிறப்புற அமையக் காரணமாக அமைந்தன. பத்து வயது சிங்களச் சிறுமியான ஒஷினியை பதினைந்து வயது தமிழ்க் குமரியாகத் தோன்றுமாறு ஆடை அலங்காரம் செய்தவர் ஒப்பனைக் கலைஞர் திருமதி ரம்பா சிவராசா அவர்கள். ஆள் பாதி ஆடை பாதி என்று சொல்வார்கள். அந்த வகையில் ஒஷினியின் ஆடை அலங்காரமும் கனகச்சிதமாக அமைந்திருந்தது. ஒலி அமைப்பு, ஒளி அமைப்பு, இசை, பக்கவாத்தியங்கள் எல்லாமே சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. ஆடற் கலையின் நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் ஒஷினி எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் மிக நன்றாகச் செய்தார்.

தமிழ் தெரியாத சிங்களப் பிள்ளைக்குப் பரத நாட்டியம் பழக்கிச் சிறப்பான முறையில் அரங்கேற்றமும் நடாத்திய திருமதி உமா சிறீதரனை நிச்சயம் பாராட்டத்தான் வேண்டும். கடந்த 29.03.2008 இல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதி துரை மனோகரன் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற தமிழ்ச் சங்க ஆண்டு விழாவில் திருமதி உமா சிறீதரனின் கலைச் சேவையைப் பாராட்டிக் கௌரவித்தார்கள் என்ற செய்தியையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக அமையும் என நம்புகின்றேன்.

தகவல் :- கா. தவபாலச்சந்திரன்

தேசிய தமிழ் நாடக விழா

தேசிய தமிழ் நாடக விழா கொழும்பு ஜோன் டி. சில்வா ரூபகார்த்த அரங்கில் 2008 ஏப்ரல் மாதம் 21ம் திகதி தொடக்கம் ஏப்ரல் 25ம் திகதிவரை இனிதே நடைபெற்று முடிந்தது. விருது வழங்கும் விழா எதிர்வரும் ஜூன் மாதம் 20ம் திகதி பண்டாரநாயக ரூபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெறும். 21.04.2008 கலாபூஷணம் சோக்கல்லோ சண்முகத்தின் கோடை நாடகமும் 22.04.2008 அவன் மீண்டும் வருகிறான் என்ற மோகன் குமாரின் தயாரிப்பும் மேடை ஏறியது. அடுத்து க. ஞானசேகரனின் நெறியாள்கையில் ‘பொன்னியின் தீரமும்’ அடுத்து ஓர் இரவு’ என்னும் நாடகம் இராஜரண்டம் கிங்ஸ்லியின் நெறியாள்கையில் மேடை ஏற இறுதியாக ‘நாங்கள் தலித்துக்கள்’ என்ற நாடகம் எம். கருணாகரனின் நெறியாள்கையில் மேடை ஏறியது.

மலைத் தமிழ்க் காவலர்

மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை புறக் கோட்டை பழைய நகரசபை மண்டபத்தில் ஏற்பாடு செய்த விழாவில் நீதி சட்ட மறுசீரமைப்பு பிரதி அமைச்சர் கௌரவ வி. புத்திரசிகாமணிக்கு அவரது தமிழ்ச் சேவையை கௌரவிக்கும் முகமாக ‘மலைத் தமிழ்க் காவலர்’ என்ற மகுடம் சூட்டி கௌரவிக்கப்பட்டார். அமைச்சருக்கு பொன்னாடை போர்த்தி பூமாலை அணிவித்து வெற்றிவாள் கொடுத்து சிரசில் மகுடம் அணிவித்து மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை கௌரவம் செய்தது. மலையகத்தில் முதன் முதலாக தமிழ் இலக்கிய விழாவை நடத்தியும், தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை நடத்தி நூல் வெளியிட்டமைக்காகவும் இப்பெருமையைச் செய்தது.

கவிஞரும் ஜி. சி. இசட் பணிப்பாளருமான சு. முரளிதரன் பாராட்டுரை வழங்கினார். கவிஞர் குறிஞ்சிநாடன் கவி வாழ்த்து இசைத்தார். திருமதி. நவம் வெள்ளைச்சாமி பாராட்டுப் பத்திரத்தை வாசித்து அமைச்சரின் கரங்களில் சமர்ப்பித்தார்.

மண்வாசம் நூல் வெளியீடு

மண்வாசம் நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் அண்மையில் இடம் பெற்றது. மங்கள விளக்கை பாலசுப்பிரமணியம் தம்பதிகள் பராசக்தி ராஜா தம்பதிகள் செந்தில் குமார் தம்பதிகள் எஸ். வி. எஸ். நாதன் தம்பதிகள் ஆகியோர் கூடரேற்றி விழாவை மங்களமாகத் தொடக்கி வைத்தனர்.

தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தை செல்வி சரண்யா அருள்நாதன் இசைக்க வரவேற்புரையை திருமதி கண்ணம்மா தணிகாசலம் நிகழ்த்தினார். அருள்மொழி அரசி வசந்தா வைத்திய நாதன் வாழ்த்துரை வழங்கும் போது ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மண்வாசனை உண்டு. கலைகள், இசை, கோயில்கள் கூத்து இயற்கைக் காட்சிகள் என்பன அவ்வூரின் பெருமையைப் பேசும். மண் வாசனையை பற்றி ஆவணப் படுத்தும்போது அது எதிர்காலத்தில் வரும் பிள்ளைகளுக்கு தங்கள் கிராமத்தின் மகிமை அறிய உதவும். இவ்வாறான நற்பணியைச் செய்யும் இதழாசிரியர் 'தணி' அவர்கள் நீண்டகாலம் நலமுடன் வாழ வாழ்த்துகிறேன் என்றார். தலைமையுரையை கைலைமணி வேல் சுவாமிநாதன் நிகழ்த்தினார். இதழாசிரியர் 'தணி' அவர்கள் தனது ஆசிரியர் பிள்ளைக்கவி சிவராச சிங்கத்திற்கு பொன்னாடை போர்த்தி விருது வழங்கிக் கௌரவித்தார். இதழ் அறிமுகத்தை துணைச் செயலாளர் ஆழ்வாப் பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்த்த, இதழைப் பற்றி கமலினி செல்வராஜா நூலின் நிறைகுறைகளை இதமாக எடுத்து விளக்கினார். நூல் ஆய்வுரையை தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் சிவா சுப்ரமணியம் அவர்களும் எழுத்தாளர் தம்பு சிவா அவர்களும் நிகழ்த்தினர். பின்னர் நாடகமும் கலை நிகழ்வும் இடம் பெற்று விழா நன்றியுரையுடன் இனிதே முடிவற்றது.

கவிஞர் முருகையனுக்கு பாராட்டும் கௌரவமும்

ஈழத்துக் கவிஞர்களில் பெரிதும் நயந்து போற்றப்படும் கவிஞர் முருகையனாவார். இவர் பி. எஸ். சி பட்டதாரியும் லண்டன் பி. ஏ. பட்டதாரியுமாவார். இவரது புலமையை கௌரவப் படுத்தும் முகமாக கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில், அதன் தலைவர் பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா தலைமை தாங்க விழா எடுக்கப்பட்டது. தமிழில் முதல் காவிய அரங்கை நிலை நாட்டியவர்; நல்ல சமூக சிந்தனையாளர்; சமூகத்தின் மேம்பாட்டிற்காக தனது எழுத்தைப் பயன்படுத்தியவர்; பன்முகம் கொண்டவர். சிறந்த மொழி பெயர்ப்பாளர்; ஆங்கில, ரஷ்ய, சீன கவிதைகளை மொழிபெயர்த்தவர் இவர் ஜெல்லியன் 'ஸ்கை லார்க்' என்ற கவிதையை 'வானம் பாடி' என்று மொழிபெயர்த்தார். அவரைப் பாராட்டுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம் என்றார்.

சட்டத்தரணி இராசகுலேந்திரன் முருகையன் கவிதைகளை எடுத்து விமர்சனம் செய்தார். முருகையன் கவிதைகளில் சில இடங்கள் கண்ணதாசனையும் விஞ்சி நிற்கிறது என்று கூறினார். இவருடைய கவிதைகளில் மிகுதியாக வறுமை, இழப்பு, இன்னல் என்பனவற்றைத் தரிசிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது." என்றார்.

எந்தக் கலைஞனும் தனக்காக எதனையும் படைப்பதில்லை. சமூகம் மேம்பட வேண்டும்; திருந்த வேண்டும்; உரிமையுடன் திகழவேண்டும், அன்பையும் அறத்தையும் போற்றுவார்களாக பரப்புலர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மனதிற கொண்டே ஆக்கங்களைப் படைக்கிறான். நானும் அவ்வாறே எனது எழுத்தைப் பிரயோகித்தேன். இனியும் அதற்காகவே எழுதுவேன் என்று ஏற்புரையில் முருகையன் கூறினார். ஜின்னா ஷரிப்புத்தீன் வரவேற்புரை கூறினார். சங்கச் செயலாளர் பாலசுந்தரன் நன்றியுரை கூறினார்.

புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் மூன்று நூல்களின் முன்றாவது வெளியீடு :

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் சபாஜெயராஜா ஞானம் சஞ்சிகைக்குப் பாராட்டு.

புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் மூன்று நூல்களின் வெளியீட்டு விழா 25-05-2008 ஞாயிறு அன்று சுகதாச ஸ்போர்ட்ஸ் ஹோட்டலில் புரவலர் ஹாசியம் உமர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவுக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் சபாஜெயராஜா தலைமை தாங்கினார். அவர் தமது தலைமையுரையில், உலகில் வெற்றெங்கும் நடக்காத பணி புரவலர் புத்தகப் பூங்கா நூல் வெளியீட்டுத் திட்டம். இலங்கையில் ஒரு நாளுக்கு ஒரு தமிழ்நூல் வெளிவருகிறது. வாசிப்போர் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது. இன்று இலங்கையில் ஐந்தாறு சஞ்சிகைகள் வெளிவருகின்றன. இவற்றுள் 'ஞானம் சஞ்சிகையின் தரம் பேணப்படுகிறது. அது முன்னணியில் திகழ்கிறது. சமீபத்தில் 'தகவம்' பரிசில்களில் அதிகமானவற்றை ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை பெற்றன. ஞானம் ஆசிரியர் இந்தப் புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் நூல் வெளியீட்டின் பின்புலத்தில் இருந்து இயங்குவது தரம்வாய் நூல்களை வெளிக்கொணர வழிவகுக்கும். இது பாராட்டுக்குரியது. புரவலர் ஹாசியம் உமர் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்" என்றார். சமூகஜோதி எம். ஏ. ரபீக் வரவேற்புரை ஆற்றினார். சிவனு மனோகரனின் ஒரு மணல் வீடும் சில எருமை மாடுகளும், கவிப்பிரியா நிஷா எழுதிய ரயிலுக்கு நேரமாச்சு, ஏ. ஏ. எம். ஜாபீர் எழுதிய "விழிகள் சுவாசிக்கும் இரவுகள்" ஆகிய மூன்று நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன.

நூல் அறிமுகம் செய்த ஞானம் ஆசிரியர் தனது உரையில் சிவனு மனோகரன் ஞானம் பண்ணையில் வளர்ந்தவர். அவரது இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியில் 15 கதைகள் உள்ளன. இதில் ஒன்பது கதைகள் ஞானத்தில் பிரசுரமானவை என்றும் இதே போன்று ஏனைய இருநூல்களும் தரம் மிக்கவை என்றும் குறிப்பிட்டார். எழுத்தாளர் ராணி சீதரன் சிறப்புரை வழங்கினார். லேக்கவுஸ் நிறுவனத் தலைவர் பந்துல பத்மகுமார, வீரகேசரியின் நிர்வாகப் பணிப்பாளர் குமார் நடேசன், தினக்குரல் பத்திரிகையின் நிர்வாக ஆலோசகர் டேவிட் ராஜா ஆகியோர் நூல்களை வெளியிட்டு வைத்தனர். ஏற்புரைகளை நூல்களின் ஆசிரியர்களும் நன்றியுரையை திருமதி. ஞானம் ஞானசேகரனும் ஆற்றினர். விழாநிகழ்வின் ஒருங்கிணைப்பாளராக கலாபூஷணம் கலைச் செல்வன் உரையாற்றினார். பெருந்திரளான எழுத்தாளர்களும் இலக்கிய ஆர்வலர்களும் கலந்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர். விழாவின் முடிவில் தனிப்பட்ட முறையிலும் பலர் புரவலரைச் சந்தித்துப் பாராட்டினையும் வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்தனர்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

உலாநூல் திருமணசாலை

பெருமைக்குரிய பெருந்தகை

இலங்கையின் சமகால வரலாற்றில் ஒருசாரார் ஆற்றிலே அள்ளுபட்டுப்போகும் போக்குக் கொண்டவர்களாக விளங்குகின்றனர். ஒரு சிலர் மாத்திரமே நியாய சிந்தையுடன் எதிர் நீச்சல் போட்டுத் துணிச்சலுடன் தமது கருத்துகளை எங்கும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். அத்தகைய பெருமைக்குரிய பெருந்தகைகளுள் ஒருவர், முன்னாள் நீதியரசர் சீ.வி. விக்கினேஸ்வரன் அவர்கள். தமது சுயநலத்துக்காகத் தமது இனத்தையே பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் கொச்சைப்படுத்தி, அதனால் கௌரவங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வரும் “அறிஞர்கள்” மத்தியில், விக்கினேஸ்வரன் தமது நேர்மையான உழைப்பினாலும், உயர்மனிதப் பண்புகளினாலும், உள்ளதை ஒளிக்காமல் உரத்துச் சொல்லும் துணிவானமையாலும் மிக உயரத்தில் இருக்கிறார். இன்று பெரியவர்கள் போல உலா வரும் சுயநலமிக்க “அறிஞர்கள்” நாளை பேசப்படமாட்டார்கள். அவர்கள் மண்ணோடு மண்ணானதும் அவர்களது பெயரும் மறைந்துவிடும். அவர்களது பட்டம் பதவிகள் எங்கேயோ பறந்து விடும். பிறருக்குத் துன்பம் தருவதையே இன்பப் பொழுது போக்காகக் கருதும் போலி அறிஞர்கள் மத்தியில் சீ.வி. விக்கினேஸ்வரன் போன்ற உயர்ந்த மனிதர்கள் இன்றும் உளர் என்பதுதான் உலகத்தின் பெரும் பலம். அவரை நினைக்கும் போது, “உண்டால் அம்ம இவ்வலகம்... தமக்கு என முயலா நோன்தாள் பிறர்க்கு என முயலுநர் உண்மையானே” என்ற புறநானூற்றின் பாடல்கள் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றன. சீ.வி. விக்கினேஸ்வரன் அவர்கள் தோற்றத்தாலும், உள்ளத்தாலும் உயர்ந்த மனிதரே.

நீண்ட காலமாக அவரது உரைகளைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகக் கூர்ந்து அவதானித்து வந்துள்ளேன். அவை அவர் பற்றிய உயர்ந்த அபிமானத்தை என்னிடத்தில் ஏற்படுத்தின. அண்மையில் கொழும்புக் கம்பன் கழகம் நடத்திய கம்பன் விழாவில் அவருடன் உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. எனது இதே கருத்தை அவரிடம் நேரடியாகத் தெரிவித்தேன். இலங்கையில் தமிழ்மக்கள் படும் துயரங்கள் அவர் மனத்தில் வேதனையை ஏற்படுத்தியிருந்தன. முக்கியமான கருத்தொன்றையும் என்னிடம் அவர் பகிர்ந்துகொண்டார். கேடுகெட்ட சில பெரும்பான்மை அரசியல்வாதிகளால் (குறவிகளும் இதற்குள் அடங்குவர்) இலங்கையில் தமிழரின் வரலாறு திரிபுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பொய் பொய்யாக வரலாற்றைத் திரிபுபடுத்தும் முயற்சிகள் திட்டமிட்டு நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தநிலையில் தமிழ் வரலாற்று அறிஞர்கள் இதுபற்றி மௌனம் சாதித்து வருவது, பேரினவாதிகளுக்குப் பெரும் வாய்ப்பாகி விடுகிறது என்ற கருத்தை என்னுடன் அவர் பரிமாறிக்கொண்டார். அவரது கருத்தில் எனக்கு முழு

உடன்பாடு உள்ளது. நமது தமிழ் வரலாற்று அறிஞர்கள் இவ்விடயத்தில் துணிந்து முன் வந்து தமது கருத்துக்களை ஆதாரத்துடன் வெளிப்படுத்தவேண்டும். இல்லையேல், காலப்போக்கில் பொய்களே மெய்களாகிவிடும் ஆயத்து உண்டு. ஏனோ நமது வரலாற்று அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் தமது வரலாற்றுக் கடமையிலிருந்து தவறிவிடுகிறார்கள்.

கொழும்புக் கம்பன் கழகத்தின் பெருந்தலைவராக சி.வி. விக்கினேஸ்வரன் அவர்கள் விளங்குவது, அக்கழகத்துக்குப் பெருமை தரும் விடயமாகும். அவர் தொடர்ந்து பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்துவருவது மகிழ்ச்சிக் குரிய அம்சம். பலரது அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் பாத்திரமான விக்கினேஸ்வரன் அவர்களது சேவை தொடர்ந்தும் நாட்டுக்குத் தேவை.

தரமற்ற தெரிவுகள்

இலங்கை வானொலியின் தென்றலைப் பற்றியும் கொஞ்சம் எழுதவேண்டும் போலத் தோன்றுகிறது. முன்னர் இலங்கை வானொலி தென்றலைப் போல இனிமையாக இருந்தது. இப்போது தென்றல் சற்றுக் கர்ணகரமாக வீசுகிறது. முன்னர் இலங்கை வானொலி வர்த்தக சேவையில் மயில்வாகனம், அப்துல் ஹமீட், ராஜேஸ்வரி சண்முகம், கே.எஸ். ராஜா உட்படச் சிலர் அற்புதமான அறிவிப்பாளர்களாக விளங்கியுள்ளனர். குரல்வளம் மிக்க இவர்கள் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் செயற்பட்டனர். ஆனால் இன்று அவையெல்லாம் பழங்கதையாகப் போய்விட்டன. ஓர் அறிவிப்பாளர் எவ்வாறு இயங்கவேண்டும் என்பதெல்லாம் கனவாகிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன.

தென்றல் அறிவிப்பாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் (வர்த்தக சேவைக்கும் இது பொருந்தும்) ஒரு சிலரே சிறந்த குரல்வளமும், அறிவார்ந்த திறமையும் கொண்டோராக விளங்குகின்றனர். சில ஆண் அறிவிப்பாளர்கள் அறிவிப்புச் செய்யும்போது, இவர்களுக்குக் குரல்வளச் சோதனையே நடைபெறவில்லையோ என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. உச்சரிப்பும் அப்படி இப்படித்தான். அறிவிப்பாளர்கள் எவ்விதத் தங்குதடையுமின்றிச் சரளமாகத் தமிழ்பேசத் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆனால், சிலர் தடக்குப்பட்டுத் தமிழ் பேசுவதைக் கேட்கின்றபோது பரிதாபமாக இருக்கும். அவர்கள் அவ்வாறு தடக்குப்பட்டுச் சொற்களுக்காகத் தடுமாறும்போது பெண் அறிவிப்பாளர்கள் தான் குரல் கொடுத்து உதவுவதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன். வேறு ஏதாவது தொழில் களுக்குப் போயிருக்கவேண்டியவர்கள் அறிவிப்பாளர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பது தேர்வாளர்களது வேடிக்கை விளையாட்டாக அமைந்துவிட்டது. தமிழ் ஒழுங்காகப் பேசத் தெரிகிறதோ இல்லையோ, குறிப்பிட்ட அறிவிப்பாளர்கள்,

அலட்டல் மன்னர்களாக மட்டும் தங்களை இனங்காட்டிக் கொள்ளத் தவறுவதில்லை.

அழகாக, பொருத்தமாக, செட்டாக அறிவிப்புகள் நடந்த காலம் மலையேறிப் போய்விட்டது. தாங்கள் வானொலி அறிவிப்பாளர்கள் என்பதை வசதியாக மறந்துதான் சில ஆண் அறிவிப்பாளர்கள் இப்போது செயற்படுகிறார்கள். ஒப்பீட்டு ரீதியில், சில ஆண் அறிவிப்பாளர்களை விடவும் பொதுவாகப் பெண் அறிவிப்பாளர்கள் சற்றுச் சிறப்பாகச் செயற்படுகிறார்கள் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

தென்றல், வர்த்தகசேவை நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்த வரை, பெரும்பாலும் திரைப்பட்பாடல்களோடுதான் நிகழ்ச்சிகள் அமைந்துள்ளன. பாடல்களை ஒலிபரப்பும்போது பெரும்பாலும் பல அறிவிப்பாளர்கள் படத்தின் பெயரை மட்டும் உச்சரித்து விட்டுச் சோம்பேறிகளாகிவிடுகின்றனர். பழைய பாடல்களைப் பொறுத்தவரை, பாடல்களைப் பாடுபவர்கள் யார் என்பதை, அவர்களது குரல்களிலிருந்து கண்டுகொள்ளலாம். இப்போதைய பாடல்களைப் பொறுத்தவரை, அறிவிப்பாளர்கள் பெயர்களைச் சொன்னால்தான் பாடுபவர்களை அறிய முடியும். இந்த இலட்சணத்தில் படத்தின் பெயரை மட்டும் சொல்லி விட்டு அமைதி காண்பது, அவர்களது பொறுப்பற்ற தன்மையையே காட்டுகிறது.

முன்னர் ஒருமுறை எனது பத்தியில் இலங்கை வானொலி செய்திவாசிப்பாளர் ஒருவர் பற்றிய எனது விமர்சனத்தைத் தெரிவித்திருந்தேன். அண்மையில் வாரப்பத்திரிகையொன்றில் குறிப்பிட்ட செய்திவாசிப்பாளர்/அறிவிப்பாளர் பற்றிய கட்டுரையொன்று பிரசுரமாகியிருந்தது. அக்கட்டுரையை எழுதியவரின் பெயர் காணப்படவில்லை. குறிப்பிட்ட செய்தி வாசிப்பாளர் பற்றிய எனது விமர்சனத்துக்குப் பதிலுரையாகவோ, என்னவோ அவரைப் பற்றிய புகழுரையாக அக்கட்டுரை அமைந்திருந்தது. ஆனாலும், இப்போதும் அவர் பற்றிய எனது கருத்தில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. இப்போதும் அவர் மூச்சுப்பயிற்சி செய்தபடியேதான் செய்திகளை வாசித்து, நேயர்களுக்கு அலுப்பைத் தருகிறார். சிலரை மாற்றவே முடியாது. தரமற்ற அறிவிப்பாளர்களையும், செய்தி வாசிப்பாளர்களையும் தேர்ந்தெடுத்துத் தொலைக்கும் தேர்வுக் குழுவினரையே விரல் நீட்டிக் குற்றம் சொல்லவேண்டும். தரமற்ற தேர்வுக்குழுவினரை நியமிக்கும் இலங்கை வானொலி அதிகாரிகளையும் சேர்த்தே குற்றம் காட்ட வேண்டும்.

மியன்மாரின் மிருகத்தன்மை

மியன்மார் (பர்மா) நீண்ட காலமாக உலகத்தின் கவனத்தை ஈர்த்துக் கொண்ட நாடு, ஜனநாயகத்தை மதிக்காத இராணுவ ஆட்சியாளரே இதற்குக் காரணம். அண்மையில் மியன்மாரில் ஏற்பட்ட சூறாவளியின் காரணமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் உயிரிழந்தனர். மேலும் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் வீடு வாசல்களை இழந்து கடுந்துயரத்துக்கு ஆளாகினர். பசி, பட்டினி நோய்கள் தொற்றும் அபாயம், வீடுவாசல்களை இழந்த நிலை போன்ற

துன்பங்களால் பாதிக்கப்பட்ட மியன்மார் மக்களுக்கு உதவுவதற்கு உலகநாடுகள் துடித்தன. ஆனால் ஜனநாயக விரோதப் போக்கினையே தமது அரசியற் கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கும் மியன்மார் இராணுவ ஆட்சியாளர், அத்தகைய உதவிகளைத் தமது நாட்டுக்குள் அனுமதிப்பதற்கு நேரடியாகவோ, மறை முகமாகவோ தடைவிதித்து வந்தனர். பல நாடுகள் மியன்மாரின் இத்தகைய மனிதாபிமானமற்ற போக்கினைக் கடுமையாகக் கண்டித்தன. ஆனால், ஜனநாயகம் பற்றி உரத்துப் பேசும் இந்தியா போன்ற சில நாடுகள் மியன்மாரின் மிருகத்தனமான போக்கைக் கண்டிப்பதற்கு எவ்வித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை. மியன்மாருடான தங்கள் வியாபாரம் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாமல் ஒழுங்காய் நடந்தால் சரி என்பதே அவற்றின் சர்வதேசக் கொள்கையாக விளங்குகிறது.

சூறாவளியால் மக்கள் அந்நாட்டில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளமை ஒருபுறம் இன்னொரு புறம் அதன் அரசாங்கத்தின் புறக்கணிப்பு நிலை. ஒருநேர உணவுக்காக அந்நாட்டு மக்கள் அல்லலுறும் அவல நிலை, தேங்கிய நீரையே குடிநீராகக் கொள்ளவேண்டிய துன்பநிலை – இவை எவையும் அந்நாட்டு இராணுவ அரசைப் பாதித்ததாகத் தெரியவில்லை. தாங்கள் மட்டும் உண்டு கொழுத்து உயிர்வாழ்க்கை வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர் இராணுவ அரசின் அதிகாரிகள்.

உலக நாடுகள் பலவற்றின் கடும் கண்டனங்களும், ஐ.நா. செயலாளரின் மியன்மார் வருகையும் காலங்கடந்து மியன்மார் இராணுவ அதிகாரிகளை ஓரளவு அசைக்கத்தொடங்கியுள்ளன. மியன்மாரின் இராணுவ அதிகாரிகள் தங்கள் சோம்பலை முறித்துக் கை கால்களை அசைக்கத் தொடங்குவதற்குள் இன்னும் எத்தனை உயிர்கள் அநியாயமாகப் பாதிக்கப்படப் போகின்றனவோ?

மனித உரிமைகள்

இன்று உலகில் மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் இருப்பவை, மனித உரிமைகள். உலகின் சில நாடுகள் ஜனநாயகப் போர்வையில் மனித உரிமைகளைத் தமது கால்களுக்குள் போட்டு மிதித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இலட்சணத்தில் அவை உலகின் மிகப் பெரிய மன்று ஒன்றில் மனித உரிமை தொடர்பான இடத்தினை உறுதிசெய்துகொள்வதற்காகப் போட்டியிடவும் செய்தன. எந்த முகத்தை வைத்துக்கொண்டு அவை போட்டியிட்டனவோ தெரியவில்லை. ஆனால் சர்வதேசம் தற்போது மனித உரிமைகள் விடயத்தில் விழிப்படைந்து வருகிறது. வெறும் வார்த்தை ஜாலங்களாலும், ஏமாற்று வித்தைகளாலும் தொடர்ந்து உலகத்தை ஏமாற்ற முடியாது என்பதை அண்மைக்காலச் செய்திகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அப்படியிருந்தும் கணிசமான நாடுகள் மனித உரிமைகளை மிதிக்கும் நாடுகள் விடயத்தில் ஏமாந்தும் போயிருக்கின்றன.

மனித உரிமைகளை மதிக்காத நாடுகள், பெரிய மன்றில் தமக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியை மறைத்து, விழுந்தாலும் மீசையில் மண்படவில்லை என்பது போலக் காட்டிக்கொள்ள முயல்கின்றன. கெட்டிக்காரன் புருகு எத்தனை நாளைக்கு?

மன்னவனே வந்துவிடு

ம.பா. மகாலிங்கசிவம்

முத்தங்கள் சுமந்து வந்த
உந்தனது கடிதத்தால்
மூச்செங்கும் அனல்வீச்சு!

புல்லின் அடியிற்
காலைப் பனிப்பொசிவாய்
ஆங்காங்கே நீர்க் கசிவு!

ஏற்ற இறக்கங்களும்
சுருக்க விரிவுகளும்
உந்தனது புகுதலுக்காய்
என்னைத் தயார் செய்யும்

உடல்தாண்டி என்னை
உலுப்புகிற நேரத்திற்
கடல்தாண்டி மலைதாண்டிக்
காசுடைக்கப் போய்விட்டாய்,

நீ இல்லை எனநினைக்க
நெஞ்செங்கும் ஏமாற்றம்,

என்னைக்கொண்டே என்னை
மகிழ்ச்சி செய்ய முயல்வதுவோ
உயிர்வரட்டும் தாகத்தில்
ஒருதுளி நீராகும்

முப்பது வருடங்கள்
அலையடிக்காக் கடலுக்குள்
முப்பது நாட்களினூட்
சுனாமிபல வரச்செய்தாய்

ஒருமாத மணவாழ்வில்
ஓராயிரம் அர்த்தம்
கன்னிநாகம் மீதேறிக்

கண்ணென நடனமிட்டாய்
தினந்தோறும் கலைஞன்நீ
திரையிட்ட படங்களினை
மீள ஒளிபரப்பி
நிம்மதியைத் தேடுகிறேன்.

காட்சி முடிக்கையிலே
வெளியேறும் 'சனக் கூட்டம்'.
கட்டுக்குள் எனைவைக்கக்
கவழாமாய் இருக்கிறது.

கனவுகளில் எனைச்சூழ்ந்து
முறுக்கும் கருநாகம்
உள்ளே நுழைக்கையிலே
கனவோ கலைகிறது.

ஓலைக் குடிலெனினும்
ஒருபிடிச்சோ றெனினும்
ஒன்றாய்ப் படுத்திருக்க
என்உடம்பு கூப்பிடுத்து!

கலாபூஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2007

(அனுசாரணை : புலோலியூர் க. சதாசிவம் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-

இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏனைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.
பரிசுக் கதைகள் யாவும் தொகுப்பாக வெளியிடப்படும்

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி

போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் அமரர் புலோலியூர் சதாசிவம் ஞாபகார்த்தப் போட்டி
எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3-B, 46^{ஆம்} ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

போட்டி முடிவு திகதி - 30.07.2008

முடிவு திகதிக்குப்பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

யதார்த்தம் கலைவகை

அதிர வைக்கும் உண்மைகள் - பார்வை பல கோணங்கள்

வானொலி அபிமானியான நண்பர் ஒருவர் சொன்னார். “நங்கள் குதர்க்கவாதி எதிலும் குற்றம் கண்டு பிடிப்பவர்” “துலைஞ்சுது போ. எனது பார்வையில் ஏதேனும் கருத்தைச் சொன்னால் நான் குதர்க்கவாதியா.”

“பின்னே என்னய்யா, அவர் எப்படிப்பட்ட கலைஞர் அவரைப் போய் கிண்டல் பண்ணியிருக்கீர்.”

“எதைச் சொல்லுரீர்” யாரை கிண்டல் பண்ணினேன்?

“ஏதோ கலைஞர்கள் பற்றிய புஸ்தகத்திலே எல்லா தமிழ்க் கலைஞர்களும் தமிழில் குறிப்பு எழுதியிருக்காங்க, இவரென்ன சிங்களத்துலே எழுதியிருக்காருன்னு சீண்டி இருக்கேலே அதைச் சொல்லுறேன்.”

“அடேயங்கப்பா! இதுக்காகவா இந்த பாய்ச்சல் பாயுரீர், அதுசரி அதுக்கு ஏன் உம்கிட்ட இருந்து பொலம்பல் கிளம்புது.”

“நான் அவர் அபிமானி, வானொலி கலைஞன் அவரை கிண்டல் செய்தால் என்னால் சகிக்கமுடியாது.”

“அப்பிடிங்களா! நான் தமிழ் மீது பற்றுள்ளவன். அதை நிராகரித்தால் பொங்கியெழுவேன்”

“நண்பர் என்மீது வானொலி நாடக வசனம் போல பேசி உறும், நானும் சினிமாப் பாணியில் சிம்மக்குரலோன் சிவாஜி போல கர்ஜித்துவிட்டு நகர்ந்தேன். திசைகள் நான்கிணைப் போன்று ஒரு செயல் குறித்த பார்வைகளும் பலவாகும். சித்தாந்தங்கள், வெளிப்படுத்தல்கள் என விரிகின்ற சகலவற்றுக்கும் இது பொருத்தமானது. இந்த முரண்பாடான சிந்தனை நதியில் கழியோடினால் அதிர்ச்சியான யதார்த்தம் தலைநீட்டும் இதோ ஒரு குட்டிக் கதை.

தாய் இல்லாத ஒரு குழந்தை. தந்தை தான் அவனுக்கு அனைத்தும் “அப்பா! அம்மா எங்கே?” ஒவ்வொருநாளும் கேட்பான்.

“வானுலகம் பொய்ட்டா. தெய்வமாகிட்டா அங்கேதான் இருக்காள்”

அப்பா பெருமூச்சுடன் சொல்வார். மகன் கண்கள் நீர் சொரிய வானத்தைப் பார்ப்பான். அன்பும், பாசமும், ஒழுக்க முமாக பையன் வளர்ந்தான். பள்ளி போகத் தொடங்கிவிட்டான்.

ஒருநாள், அப்பாவின் பாக்கெட்டிலிருந்து பணத்தை எடுத்து பட்டம் ஒன்று வாங்கினான். அப்பாவுக்கு கடுமையான கோபம் வந்து விட்டது. பட்டத்தை தூக்கி மூலையில் எறிந்துவிட்டு ஐயோ! மகன் கெட்டுப் போகிறானே என்று நினைத்து அடி அடியென அடித்தார். பையன் பாக்கெட்டிலிருந்து பணம் களவாடும் அளவுக்கு கெட்டுப் போய்விட்டான் என்று நினைத்து வருந்தும் அளவிற்கு அப்பாவின் பார்வை அமைந்தது.

மறுநாள் மூலையில் கிடந்த பட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தார். அதில் கோணல் மாணலாக சில வரிகள் எழுதப்பட்டிருந்தன.

அன்புள்ள அம்மா!

உன்னை நினைத்து ஏங்கும் மகன் எழுதுவது, நீ வானத்தில் இருக்கிறாய். இந்த பட்டத்தை அனுப்புகிறேன். அதில் ஏறி என்னிடம் வா...

கடிதத்தைப் படித்த தந்தை ஐயோ மகனின் மனவுணர்வை புரிந்துகொள்ளவில்லையே என்று கதறினார்.

பார்வைகள் பலவிதமானவை. ஆனால் யதார்த்தமான உணர்வுகளோ அதிர்ச்சிதருபவை. முரண்பாடுகள் சாஸ்வதமானவை என்ற மாக்ஸிஸ் வரையறுப்பு உலக சித்தாந்தங்களை வென்று நிலைக்கிறது என்பது இதனால் தானோ.

அலை. அ. யேசுராசாவின் அதிர்ச்சி வைத்தியம் (குறிப்பேட்டிலிருந்து... சில குறிப்புகள்)

மு. தளையசிங்கம், ஏ. ஜே. கனகரட்னா போன்று முன்னுதாரணமாய் கொள்ளத்தக்க இலக்கியக்காரரே எமக்குத் தேவை. புகழ், பணம், பதவி என அந்தரப்படாது தமது நம்பிக்கைகளுக்கு அமைய நேர்மையான மனிதராயே அவர்கள் வாழ்ந்தனர். அறிவுணர்வு கொண்ட அத்தகையோரை காண்பது அரிதாகவே உள்ளது.

அலை. அ. யேசுராசாவின் குறிப்பேட்டிலிருந்து எனும் நூலின் ஆசிரியர் முன்னுரையில் காணப்படும் சில வரிகள் இவை.

‘எமது கலை, இலக்கியவாதிகள் நேர்மையானவர்கள் தானா? இவர்களது கலை இலக்கியப்பிரகடனங்கள் விருதுகள், புகழ் எந்தளவிற்கு நேர்மையானவை? இவர்களுக்கு ஏன் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ‘முகங்கள்’? பட்டம், பதவி, பணம் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்தோர், அரசாங்க அதிகாரிகள், வியாபாரிகள் பின்னால் அந்தரப்பட்டுச் சென்றுதானே தம்மை நிலைநிறுத்த முயல்கின்றனர்..!’

இப்படியே நீண்டுச் செல்லும் ‘யதார்த்த ஏவுகணைகள்’ அதிரவைக்கின்றன.

கலை இலக்கியத்தினதும், எழுத்துப் பிரம்மாக்களினதும் வாழ்வியல் சிந்தனா உணர்வுகளினுள் ஊடுருவிச் செல்லும் யேசுராசாவின் ஆணித்தரமான கருத்துக்கள் இலக்கிய உலகின் புதிய மாற்றங்களுக்கான சத்திர சிகிச்சைகளே.

சிறுகதைகள், கவிதைகள், பத்தி எழுத்துக்கள், விமர்சனங்கள், விமர்சனக் கர்த்தாக்கள் படைப்பாளிகள் என விரிந்து, அகலித்துச் செல்லும் யேசுராசாவின் குறிப்புகள் நமது தத்துவ ஞானிகளையும் ஒரு கை பார்க்கிறேன்’ என்றவாறே ஊடறுத்துச் செல்கின்றன.

“பிரச்சாரமில்லாத இலக்கியம், கலையம்சம், மொழி நடை என்பன முக்கியமில்லாதவை இவற்றுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பவர்களெல்லாம் பழமைவாதிகள்” எனும் பேராசிரியர்

கைலாசபதியின் கருத்தினை, இடது தீவிரவாதத்தின் வரட்டுக் குரல் என யேசுராசாவின் எழுதுகோல் சவுக்காக சுழல்கிறது.

‘அடையங்கப்பா! இத்தனை சமாச்சாரம் இருக்கா. இதைப் போய் சமூக உரையாடல் நடத்த வேணும் என்கிறீர்களா. துலைஞ்சுது போ, போராசியர் வாக்கியத்திற்கெல்லாம் சம்போ மகாதேவா போட்டுக் கொண்டிருக்கும் சிஷ்ய குஞ்சுகளெல்லாம் ஆளுக்காள் கம்பு தடி, கத்தின்னு தூக்கிட்டிலே வரப் போராங்க! என்கிறார் ஒரு தொடை நடுங்கி எழுத்தாளர்.

அலை. அ. யேசுராசாவின் குறிப்பிட்டிலிருந்து நூல் நமது படைப்புலகிற்கு ஓர் அதிர்ச்சி வைத்தியமாகவே அமைகிறது.

விமர்சனமெல்லாம் விதண்டாவாதங்களோ

ஒரு விமர்சகரை இலக்கிய வாசிப்புக்காரர் ஒருவர் தெருவிலே பிடித்துக் கொண்டார்.

“மாஷ்டர்! உங்களைத்தான் தேடி திரியுரன். அதுசரி அந்த ஆள் எழுதுற புத்தகத்தை உப்புடி வானளவாக புகழ்ந்து போட்டிங்கள். மனுஷன் தலைகால் தெரியாமல் பீத்திக் கொண்டு திரியுரான். உங்களின் விமர்சனம் எடுபட இல்லை”

விமர்சகர் முழுசிப் பார்த்து தலையை சொரிஞ்சு கொண்டு நின்றார்.

நான் விமர்சனம் எழுதுறது இல்லை, புத்தகத்தை வாசிச்சுப் போட்டு ஓர் அறிமுக குறிப்புத்தான் எழுதுரனான். புத்தகத்துல பிடித்தமான அம்சங்களை சுட்டிக்கட்டி கொஞ்சம் ஆகா ஓஹோ வென்று அரட்டைக் கச்சேரி செய்ரதும் உண்டு. அப்படி ஏதேனும் செய்திருப்பன். கவிஞர் அதை பிடிச்சுக் கொண்டு பாரதியை மிஞ்சுன கொம்பன் நானடா என்று குட்டிக்கரணமடிச்சால் அதுக்கு நான் பொறுப்பில்லை.

நீங்கள்தான் பொறுப்பு. புளியம்பழத்தை சப்பிச் சப்பி துப்புர மாதிரி இந்த கொம்பன்களை விமர்சன அளவுகோலால எழும்ப முடியாத மாதிரி பதம் பார்த்துப் போட்டால் உவையன் இந்த ஆட்டம் போட மாட்டாங்கள்.

“நல்ல பகிடி, விமர்சனம் என்றால் சமத்திப் போடல் என்று நினைச்சுப் போட்டிங்களே. அது புழை கண்டியலே. எங்களின்

எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை சனம் தெரிஞ்சு கொள்ள வேணும் என்று தானே மினக்கெட்டு வாசிச்சு தேசியப் பத்திரிகைகளிலே அறிமுக குறிப்புகளை எழுதுரனான்.

“எழுதுங்கோ மாஷ்டர். ஆர் வேண்டாம் என்றது. சங்குல புடிக்கிற மாதிரி அங்கே இங்கே புடிச்சு ஒரு ஆட்டு ஆட்டு விங்கோ. அப்பதான் இவையன்ண்ட தலைக்கனம் போகும்”

“அட அப்படி வாரியலே கவிஞரோட ஏதும் கொளுவலே”

“நோ! நோ! இல்லே! எங்களின் இலக்கியம் வளர வேண்டும் என்றால் காத்திரமான விமர்சனம் செய்யுங்கோ”

“அதுசரி, சனம் புத்தகங்களை வேண்டவும் வேணும் வாசிக்கவும் வேணுமே. சும்மா கண்டபடி திட்டித் தீர்த்தால் ஆர் வேண்டப் போராங்கள். எங்களின் விமர்சனம் எல்லாம் சும்மா பூசி மெழுகிறதானே! மெய்தான் பேசரியலே”

“அம்மானே மெய்தான். சிற்பக்கலைஞர் ஒருவரினட அநுபவத்தைச் சொல்லுரன் கேளுங்கோ. அவர் செய்த அழகான சிற்பத்தை நாடாளும் மன்னர் பார்த்தவர். சிலையின்ட மூக்கைச் சுரண்டினால் நல்லா இருக்கும் என்றார் மன்னன். கலைஞரும் ஒன்றும் பறையாமல் மேலே ஏறி மூக்கை கொஞ்சம் சுரண்டிப் போட்டு இறங்கினார். ஆ! பிரமாதம்! பிரமாதம் என்றார் மன்னர். தன்னை புரட்சிக்காரன் என்று சொல்லித்திரிகிற கலைஞனின் சிஷ்யப் பிள்ளைக்கு குருவின்ட இந்தச் செயல் பிடிக்கவில்லை. என்ன செஞ்சுப் போட்டைங்கள் குருவே, மன்னனின் பேச்சுக்கு பயந்து சிலையின் மூக்கைச் சுரண்டி அழகாகவிருந்த ஒரு சிற்பத்தை அசிங்கப்படுத்து விட்டீர்களே! என்று கர்ஜித்தான்.

குருவானவர் சிரித்தார். நான் சிலையின் மூக்கை சுரண்ட வில்லை மன்னர் முன்பாக அப்படி பாவனை செய்தேன். அவ்வளவுதான் சிலை முன்னரைப் போல அப்படியே தான் இருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் இருவரும் உங்கள் விமர்சனங்களை தலைகீழாக மாற்றிக் கொண்டுவிட்டீர்கள். பார்த்தீர்களா நீங்கள் எவ்வளவு போலியான விமர்சகர்கள் என்று சிற்பக்கலைஞர் உண்மையைச் சொல்ல சிஷ்யன் முகத்தில் அசடு வழிகிறது.

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப் பிரதி : ரூபா 50/=

ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/=

ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 3000/=

ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வள்ளல்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதிகச் செலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி:-

உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில் T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code : HBLILK LX

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவர் :
T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை : ரூபா 7000/=

முன் உள் அட்டை : ரூபா 5000/=

பின் உள் அட்டை : ரூபா 5000/=

உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 3000/=

உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 1500/=

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் ‘ஞானம்’ இனாமாக அனுப்பப்படும்.

வாசகர் பேச்சுரை

‘மே’ மாத “ஞானம்” பார்த்தேன்! படையல்களைச் சுவைத்தேன்! பரவசமடைந்தேன். முதிர்ந்த எழுத்தாளர்க்கும் முளைவிடும் அரும்புகளுக்கும் வரப் பிரசாதமாக அமைந்தது “ஞானம்”. அனைத்து ஆக்கங்களும் அருமை. ஆவணப்படுத்தத் தக்கவை. “கல்லடிப் பாலம்” என்ற உண்மைக் கதைக் கரு ஆர்.எம். நெளசாத் என்பவரால் புதிய கோணத்தில் புனையப்பட்டிருந்தது. அக் கதையில் இடம்பெற்ற உண்மைச் சம்பவம் நிகழ்ந்த ஆண்டு, 1967 என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். 1957 என்பதே சரியான தகவல். தவிரவும், முக்கிய கதாபாத்திரத்தின் பெயர் “அஸார்தீன்” அன்று. “மீரா முறைதீன்” என்பதே உண்மைப் பெயர். இக் கதை பற்றி இதற்கு முன்னரும் பலர் எழுதியிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. “நெளசாத்” தந்த கதையும் புதிய கோணம். வேறான உத்தி முறை. வாழ்த்துக்கள்.

-ஏறாஜர் அனலக்தர்-

பிழையான தகவல்

கூடந்த 96வது ஞானம் இதழில் கே.விஜயன் எழுதிய படித்ததும், கேட்டதும் என்ற பகுதியில் ஈழத்திலே தமிழில் முதல் நாவல் ‘அசன்பே சரித்திரம்’ எனக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கருத்தை விஜயன் மாத்திரம் அல்ல வேறு பலரும் தவறாக எடுத்தாண்டு வருகிறார்கள்.

ஈழத்தில் தமிழில் முதலில் வெளி வந்த நாவல் செல்வி சரோஜா அல்லது தீண்டாமைக்கு சவுக்கடி என்ற நாவலாகும். இது திருகோணமலையில் இருந்து வெளிவந்தது. இதனைக் கலாநிதி பூலோகசிங்கம் அவர்கள் தனது கட்டுரைகளில் பல இடங்களில் தெரிவித்து உள்ளார்.

இதன் உண்மைநிலை தெரியாமல் பலரும், மேற்படி கருத்தைத் தெரிவிப்பதை நிற்பாட்டினால் நல்லது என நினைக்கின்றேன்
திக்கவயல் சி.தர்மகுலசிங்கம் மட்டக்களப்பு

பழைய புண்களில் கசிந்த கசிவுகளாய் நினைவு மீட்டும் “தலைவர்களின் கக்கூசு” “பாடமாத்தி”

ஏப்ரல் மாத இதழ் காலம் தாழ்த்தி கிடைத்தாலும், அதனை வாசித்து நுகர்ந்த பின்புதான் பசித்திருந்த நான் திருப்தியாக உண்டதன் உண்மையை உணருகிறேன். இவைவெறும் வார்த்தைகள் அல்ல. மெய்யான உள்ளார்ந்த கருத்துக்கள். அந்தளவில், எழுத்தாளர் செ. கணேசலிங்கன் பற்றிய சிறப்புகளுடன் மிளிர்ந்த ஞானம் நானறியாத பல தகவல்களைத் தந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. “குமரன் இதழ்” பற்றிய நினைவுச்சுவடுகளை ஆழமான மனப்பதிவுகளை எடுத்தியம்பியிருந்தார் மொழிவரதன் அவர்கள். அத்தோடு ஞானம் தாங்கிவந்த அனைத்துக் கவிதைகளும் தமக்குரிய பண்பைக் கொண்டு தலை நிமிர்ந்தமை வரவேற்கத்தக்கது. அன்புமணியின் கவிதை பற்றிய நோக்கு ஆழமாய் அமைந்திருந்த போதும், புதுக்கவிதை பற்றி ஒரு வித சாடல், ஆக்ரோஷம் வெளிப்பட்டு அவசியம் யாப்பு என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தது. இலங்கையணி சாதனையை தொடர்ந்தவர், தமிழரில் ஒருவர் தலைவராகாமல் தகுதிகள் இருந்தும் ஓங்கட்டப்படுவதை உணர்த்தாமல் சென்றுவிட்டார் என்பதை மறுக்கமுடியாது. ஆழ்வார் முருகதால் இதிலும் கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். அனுதாப சுரபியாக சுஜாதாவை மீட்டிப்பார்க்கவும் வைத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். இப்படி பல்வேறு அம்சங்களுடன் திகழ்ந்த ஞானத்தின் சிறுகதைப் பகுதிக்குள் நான் தலை நீட்டிய போது அனைத்துக் கதைகளின் ஓட்டத்திலும் நானும் ஒரு அங்கத்தினராய் ஆகிவிட்டிருந்தேன். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அழகான முறையில் படமிட்டு காட்டியிருந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. “சூடுகண்டவன்” மனதில் ஏற்பட்ட பயத்தையும், வலியையும் படமாக்கிய போது, “கெட்டிக்காரன்” சளைத்தவரில்லை என்ற சொல்லை ஞாபக மூட்டிச் சென்றது. “பாடமாத்தி” இன்னுமொரு பயணத்தின் வாசலை நினைவுபடுத்தியது. சிவனுமனோசுரன் எழுதும் அநேகமான கதைகளின் தலைப்புகள் ஆவணமாகக் கொள்ளத்தக்க கருவூலங்களே. தலைப்பிலேயே தரமிருக்கிறது. எனினும், இன்னும் அவர் ஆறுதல் பரிசுக்கே அவதரித்தவர் போல. ஆறுதல் பரிசில்களை பெறுவது என்போன்ற அபிமானிகள், அல்லது வாசகர் மனதில் ஒரு ஐயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. காரணம் அவர் மலையகம் என்பதனால் மனதளவில் புறக்கணிக்கப்படுகின்றாரா...? இக் கேள்வியை வாசகர்களிடமே விட்டுவிடுகிறேன்.

இன்னுமொரு மனப்பதிவை விட்டுச் சென்றவர் சுதர்மமகாராஜன் “தலைவர்களின் கக்கூசு” வார்த்தைகள் அல்ல வாழ்க்கை. இவருடைய கதைகளிலும் ஊடுருவப்பட்ட ஆழமான காயங்களை கிளறி புண்களில் சிந்திய கசிவுகளில் புதிதாக முகிழ்ந்த கொப்புளங்களாய் வெடித்து நாரியது. அற்புத படைப்பு அல்ல, அது தானே உண்மை. ஒருசிலர் தானாக திருந்தினாலும், இன்னும் மாற்றமடையாத மதில்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. அந்தளவில் ஆழ்மனத்தூறலாய் சிதறும் படைப்புகளைத்தரும் ஞானத்தின் பணி வரவேற்கத்தக்கது. புதிய மலையக எழுத்தாற்றல் உடையவர்களுக்கும் ஆசிரியர் இடம் தர வேண்டும் எனும் எனது கோரிக்கையையும் முன்வைக்கிறேன். என்றும் என்றென்றும் நல்வாழ்த்துக்கள்.

ப. ஜெயசுதா டீசைட், சாயிமலை.

“ஞானம்” மே மாத (96) இதழ்கண்டேன். மனதுக்கு நிறைவைத் தந்தது. மூத்த எழுத்தாளர் முத்துமீரான் தன்னை முகப்பில் பதித்து முதன்மைப் படுத்தியிருந்தீர்கள். முதலில் அதற்கு நன்றி. அவரைப்பற்றிய நிறைந்த விடயங்களினைத் தெரியப்படுத்தியிருந்தீர்கள். நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல் மனிதநேயப்படைப்பாளியான முத்துமீரானின் ஆக்கங்களை/படைப்புக்களைத் தெரிந்தவர்களுக்கு அவரின் ஆழமை விளங்கும், புரியும்.

கவிதைகளும், அதுசார்ந்த கட்டுரைகளும் ஞானத்தில் நிறைந்திருந்தன. விசுவமடு இந்திரசித்தன் கருத்துக்கள் மனநிறைவைத் தந்தன. புதுக்கவிதைகளோடு நல்ல மரபுக்கவிதைகளுக்கும் களம் தாருங்கள். இது ஞானத்தின் கனதியை இன்னும் கனதியாக்கும்.

மருதானை நியாஸ் - ஏ - ஸமத்.

கனதியான ஒரு சஞ்சிகையினை தவறாது குறித்த வேளையில் வெளியிடும் இந்தப் பாரிய பொறுப்புக்குச் சொந்தக்காரரான உங்களுக்கு எனது நன்றிகள்.

13ம் பக்கம் வெளிவந்த “நவாலியூர் கவிராயர்” இன் ஒன்பது வெண்பாக்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள். வெண்பா எழுதுவதில் மிக்கவனம் தேவை என்பதனை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மேற்சொன்ன ஒன்பது வெண்பாங்களில் நிறைய இடங்களில் தளைதட்டிநிற்கின்றது.

புதுக்கவிதை போலல்லாது மரபுக்கவிதைகளில் குறிப்பாக வெண்பாக்களில் சற்று கவனம் செலுத்துவீர்களானால் ஞானத்தின் தரத்திற்கு குறைவராது பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

இது யாரையும் புண்படுத்தும் நோக்குடன் எழுதப்பட்டதல்ல. ஞானத்தின் மீது கொண்ட பற்று மட்டுமே. ஒரு சிறிய ஆலோசனை - கவிதை இலக்கணம் சம்பந்தமான கட்டுரைகளை புலவர்கள்/மூத்த கவிஞர்களிடமிருந்து பெற்றுப் பிரசுரித்தாலென்ன?

மருதானை நியாஸ் - ஏ - ஸமத்.

செங்கை ஆழியானின் நேர்காணல் மிகமிக பயனுள்ளதாக மட்டுமன்றி, ஒரு அருமையான வரலாற்றுப் பதிலாகவும் அமைந்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. எம்மைப் போன்றோர்க்கு பல உண்மைகளை தெளிவாக்கியது எனலாம். “ஞானத்தின்” நடுநிலைமையும் தெளிந்த நல்நோக்கும் என் மனதைத் தொட்டன.

- யோகா பாலசந்திரன், கனடா..

அஞ்சலி

எழுத்தாளர் சிவலிங்கம் சிவபாலன்

முல்லை அமுதன்

ஈழத்து இலக்கிய உலகம் இன்னும் ஒரு படைப்பாளியை 22.05.2008 ல் இழந்துள்ளது. இலக்கியச் செழுமை மிக்க யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நாயன்மார்கட்கு கிராமத்தில் 1954ல் பிறந்த இவர் வீரம் விழைந்த உரும்பிராய் மண்ணில் ஊன்றிக் கால் பதித்தவர். பின்னாளில் 1985

தொடக்கம் பிரான்ஸிற்கு புலம்பெயர்ந்தார்.

எவருடனும் பழகுவதற்கு இனிமையானவர். எவரையும் எளிதில் நண்பராக்கிக் கொண்டுவிடுவார். தமிழ் மக்களுக்கான விடியல் விரைவில் வரவேண்டும் என விரும்பும் பலரில் இவரும் ஒருவர். தியாகி சிவகுமாரன் பற்றி நிறையவே அறிந்து வைத்திருந்தார்.

ஊரில் இருந்த காலத்திலேயே தேன்மலர் எனும் சஞ்சிகையை நடத்தியுள்ளார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை என தன் எழுத்தை விரிவுபடுத்தினார். ஈழமுரசு, எரிமலை, உயிர்நிழல், போன்ற பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் எழுதி வந்துள்ளார். 1998 ல் ‘சுரங்கள் மாறி.....’ எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டிருந்தார். பலரையும் நேசித்தார். எழுத்தாளர் கலாநிதி சொக்கன் அவர்கள் மீது மிகுந்த

மரியாதை வைத்திருந்தார். அவரின் மாணவன் என்று சொல்வதில் பெருமைபட்டுக் கொண்டார். அதனால்தான் காற்றுவெளி நூலகம் வெளியிடும் இலக்கியப்பூக்கள் எனும் தொகுதிக்கு கலாநிதி சொக்கன் அவர்களைப் பற்றிய கட்டுரையை எழுதித்தந்துள்ளார்.

நிறைய வாசிக்கும்பழக்கம் உள்ள இவர் இங்கிலாந்திற்கு வந்த பின்பு ஒரு இலக்கிய வெறுமைமை உணர்ந்தவராகக் காணப்பட்டார். அதனால் தானோ என்னவோ காற்றுவெளி நூலகத்தை தன் வாசிப்புக்காகப் பயன்படுத்த தொடர்பு கொண்டார். சிலநாட்களிலேயே இதய அறுவைச் சிகிச்சைக்குப்படுத்தப்பட்டார். பின்னரும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுடன் தொடர்புகளை அதிகமாகவே பேணிவந்தார். இலக்கியம் பற்றி பேசுவதற்கான தன் ஆதங்கங்களை, ஆர்வத்தை எழுத்தாளர்களுடன் பேசும் போது வெளிப்படுத்தினார். அவரின் வார்த்தைகளில் மெல்லியதான சோகம் இழையோடியதையும் எம்மால் உணர முடிந்தது. சிறுவயதின் நாடக முயற்சிகளை மீட்டிப்பார்த்து இப்பொழுது அது முடியாத ஏக்கம் எமக்குப் போலவே அவருக்கும் இருந்துள்ளது. தன் படைப்புகள் முழுவதையும் தொகுத்து ஒரு நூலாகவும் தனித்து ஒரு நாவலும் எழுத்த திட்டமிட்டிருந்தார்.

அவரின் ஆசைகள் நிறைவேற நாமும் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக...